

ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

సత్వము

25 నయాపైసలు

వీరపట్టున

భాటా: కుటుంబరావు (మద్రాసు)

రూ. 8,000
నగదు బహుమానములు
గెలవండి

NATIONAL RG 11762

తెలుగు పత్రికలన్నిటితోనూ ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది:

కిలోలలో కొనండి

అన్ని పత్రికల కొనుగోలు

1882 ఏప్రిల్ 1వ తేదీనుండి మేటర్ తూనికలను విధిగా ఉపయోగించాలి.

పాత తూనికలను ఉపయోగించడం బద్ధ విరుద్ధముగా వరిగజేయబడుతుంది.

దరం
మారకపు
పట్టి
(నియమం
కిలోగ్రాముకు)

సెచి దర నియామకం నుండి కిలోగ్రాము దర నియామకంలో									
చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.
1	1	21	23	41	44	61	63	81	87
2	2	22	24	42	45	62	66	82	88
3	3	23	25	43	46	63	68	83	89
4	4	24	26	44	47	64	69	84	90
5	5	25	27	45	48	65	70	85	91
6	6	26	28	46	49	66	71	86	92
7	7	27	29	47	50	67	72	87	93
8	8	28	30	48	51	68	73	88	94
9	9	29	31	49	53	69	74	89	95
10	10	30	32	50	54	70	75	90	96
11	11	31	33	51	55	71	76	91	98
12	12	32	34	52	56	72	77	92	99
13	13	33	35	53	57	73	78	93	100
14	14	34	36	54	58	74	79	94	101
15	15	35	38	55	59	75	80	95	102
16	16	36	39	56	60	76	81	96	103
17	17	37	40	57	61	77	83	97	104
18	18	38	41	58	62	78	84	98	105
19	19	39	42	59	63	79	85	99	106
20	20	40	43	60	64	80	86	100	107

సెచి దర దాహితం నుండి కిలోగ్రాము దర దాహితంలో									
చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.	చ.పై. చ.	క్య. చ.
1	1-07	11	11-79	21	22-51	31	33-22	41	43-94
2	2-14	12	12-86	22	23-58	32	34-29	42	45-01
3	3-22	13	13-93	23	24-65	33	35-37	43	46-08
4	4-29	14	15-00	24	25-72	34	36-44	44	47-15
5	5-36	15	16-08	25	26-79	35	37-51	45	48-23
6	6-43	16	17-15	26	27-86	36	38-58	46	49-30
7	7-50	17	18-22	27	28-94	37	39-65	47	50-37
8	8-57	18	19-29	28	30-01	38	40-72	48	51-44
9	9-65	19	20-36	29	31-08	39	41-80	49	52-51
10	10-72	20	21-43	30	32-15	40	42-87	50	53-58

1 కిలోగ్రాం (1000 గ్రాములు) = 86 తులాలూ

దరం మార్కెట్ నుండి కొనుగోలు

DA 61/201

న రా గ మా ల

శ్రీ వి. ఎ. కె. రంగారావు వ్రాసిన "సరాగమాం" కడుపుతుంటే ఆయా సినిమాలతో ద్వాస్థులు ఘ్నలకు కట్టినట్లు ఉన్నది. ముఖ్యముగా "పిలిచిన గిడువలరా", "పివెంత నెరజాణవోరా" అను వాక్యములు చదువుతుంటే ఆ వాక్యములు కన్నులకు కట్టి అలాగే 10, 15 నిమిషములు ప్రాప్తమై ఉంటవి.

ఎం. వి. ఎన్. ప్రకాశరావు (ఆళ్లగడ్డ)

* * *

13—4—62 తేదీ పత్రికలో రంగారావు గారు 'రికార్డులలో కొన్ని తప్పులు ఎంచి వ్రాశారు. అటువంటిదే ఇది ఒకటి. 'బాన్ రేబాన్' హిందీ చిత్రంలో కిమోర్ కుమార్, వాండ్ ఉస్మానీ కలసి టాంగా ఎక్కి ఒక పాట పాడ తారు. ఆ పాటపేరు 'ఏయా ఏయా ఏయా మేరీ' ఈ పాటలో వాండ్ ఉస్మానీ (స్టేబాకు ఆశా బాన్ స్టే అనుకుంటూ) పాఠబాటుగా, కిమోర్ కుమార్, తన చరణం పూర్తిచేయకుండానే, 'ఆ' అని అలావన ప్రారంభిస్తుంది. కాని కిమోర్ కుమార్ 'ఆవనున్నట్లు' చేతితో నైగజేసి తన చరణం పూర్తిచేస్తాడు. ఆ సమయంలో కిమోర్ కుమార్ ఆ తప్పును అతి సహజంగా సరి దిద్దాడు. అనలు వివేచారికి అది తప్పులాగా ఉండనే ఉండదు.

పులవర్తి సోమ నాగేశ్వరరావు (కాకివాడ)

పాఠకుడు శ్రీ సోమ నాగేశ్వరరావు గారనుకున్నట్లు అది పొరబాటు కాదు. కావలసి చేసినది.

* * *

"రికార్డు తప్పులు—పాఠపాట్లు"లో ఇది కూడా ఒకటి.

"భార్యభర్తలు"లో "జోరుగా హుషారుగా" అనే మొదటిపాటయందు సినిమాలో మ్యూజిక్ వేరు, రికార్డులో మ్యూజిక్ వేరు.

జి. ఎన్. ఎల్. ఎన్. రావ్ (కవలెశ్వరం)

* * *

13—4—1962 సంచికలో రికార్డులలోని పొరపాట్లు తెలియజేయుమని కోరివారు. వాకు తెలి పిన పొరపాటు ఒకటి తెలిస్తున్నట్లుచున్నాను.

టాక్సీరాముడు అను తెలుగు చిత్రములో (కవన: కొనరాజు, పాడినవారు — పితాపురం. నాగేశ్వరరావు, జానకిగార్లు) "ఏంపిల్ల ఎల్లెపు జాగర్త, కంటె జాగర్త, నాను జాగర్త, నగలు జాగర్త, ఆ నగలు జాగర్త" అనే పాట ఉంది. సున్నది. కానీ బయట మనము ఏమి రికార్డులలో రెండూ జాగర్త, ఆరెండూ జాగర్త అనునట్లుగా ఉంటుంది. చిత్రములోలేని ఈ ముక్కలు రికార్డులో చేరినవి.

పాఠేపు భిక్షాలు (పీఠం)

ఉత్తరాలు

బాల సాహితీ

మరి, మీలు మా బాలసాహితీ పూర్తిగా బండు చేసిపోలేమి ? అలాగైతే మరి మీ జట్టుండదు లేండి. మా నాన్నగారు తెచ్చిన బివకత్తులు వందలాది బిల్లులు మీకియ్యనులేండి.

నంచాలి వెంకట ఈశ్వరప్రసాద్ (బిల్లె)

'హయవాతా' అద్భుతగాథ చదివు:

* * *

కార్టూన్

కె. జనపరంగుగారు హిందీ పరీక్షలు (దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచారనభ), అదివారంవాడే జరుగునని గుర్తించ వలెనన్నారు. అది నిజమే. కాని, ఆ హిందీ పరీక్షల్లో ప్రిజవరి, ఆగస్టు నెలలలో జరుగునని ఏప్రిల్ నెలలో జరుగనని గుర్తించవలెను.

మంచుకొండ చినసీతారామస్వామి (విజయనగరం)

* * *

సీరియల్ కథ

కవయిత వీరాజీగారు విడి విడవి చిక్కులు కథ వ్రాస్తూ "కిరస్తి నం వాలకం" అన్నారు. వాలా కోచనీయన్నెన విషయం. భారతదేశ రాజ్యాంగ చట్టము, మత స్వాతంత్ర్యము కూడా ప్రజలకు కల్గింది ఉన్నదని వారికి తెలిదు కాబోలు!

విజయ (పుయ్యూరు)

* * *

"విడివిడవి చిక్కులు" అనే సీరియల్ వలన ప్రారంభంలోనే పాఠకుల ముస్సుల నాకట్టుకొని

రసవత్తరంగా సాగిపోయింది. కవయిత "వీరాజీ" గారికి వా పుడయవూర్చకాభినందనలు.

కొండపి మల్కాద్రి లక్ష్మీవరసంహమూర్తి (పింగరాఱుకొండ)

నందేహం

ఓ చిన్న వందేహం. మీ వ్యంగ్య చిత్రకారుణి "శ్రీ ఊమన్" గారి పూర్తిపేరు శరివిస్తారా.

వి. వి. ఆర్. జోగారావ్ (బాబ్బిరి)

వి. జి. ఊమన్

కథలు

'వచ్చిన భాగం' ఉత్తరార్ధంలో ఠే, మోహన్ అని. బి. బి. ఎన్. చేసినట్లు కవయిత వ్రాశారు. అది తిరుపతిలో! వాతావరణరీత్యా కథ ఈ తప్ప నల్ల కాస్త దెబ్బతింటుంది.

పి. వెంకటసుబ్బయ్య (పుదిపట్ల)

* * *

అన్ని కథలూ, ఎప్పుడూ ఒక్కటే. ప్రేమించటం స్నేహితుని సలహాలు వగైరా వగైరా!

"లిల్లి — మల్లీ" కథలో మాతవత్వం లేకపోగా సొంత గొప్పకోసం రాసినట్లుంది. లేకపోతే తెనుగు కథలో జర్జన్ ఏమిటి ? మెయ్యూరీ రెసానెన్స్ లైన్ (2537 ఆంగ్ల స్టోన్) ఇవన్నీ ఎవరిక్కావాలి ?

పండ్రి శ్రీ (మద్రాసు)

* * *

"లిల్లి—మల్లీ" బాగానే ఉంది. కాని ప్రతి విషయానికి 'స్టెంటిఫిక్ టర్నప్స్' వాడకుండా వుంటే కథ ఇంకా రసవంతంగా ఉండేదేమో ? మానేపల్లి శత్రువు (హైదరాబాదు)

* * *

లిల్లి—మల్లీ రాసిన రావుగారు వంతులా ? లేక పోతే డి. పి. బి. ఆసీసు యమకూచం అని ఎల్లూ తెలిసింది ?

నాగేశ్వర్ (హైదరాబాదు) ★

'కాబోయే కథకులకు పసికొచ్చే చిట్కాలు'

పై 'పుస్తకం' కోసం కొన్నివేలమంది వ్రాశారు. ఇంతనుండి వ్రాస్తారని మేము ఎదురుచూడలేదు! వీలైనంత త్వరలో వీటిని కోరినవారందరికీ పంపే ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాము. కాబోయే కథకులందరూ ఇది గమనించవలెను.

—సంపాదకుడు.

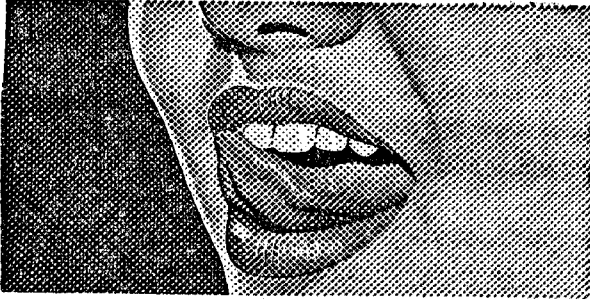
మెక్లిన్స్

పళ్లను అతితెల్లగాజేయును అని ఋజువు చూచుకోండి

1

దానిని తడమండి:

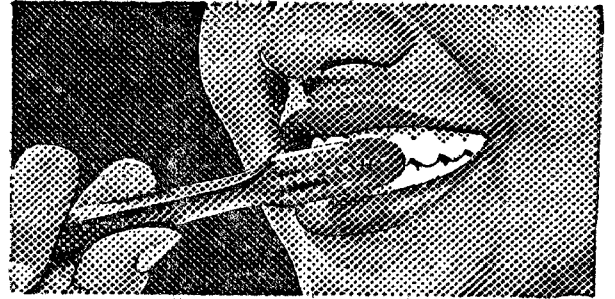
జిగటగా అంటుచున్న పొర తగిలించుచున్నదా ?
సహజ తెలుపును అది దాచివేయుచున్నది. ఇప్పుడు బ్రష్ తో
కోమండి. మెక్లిన్స్ ఆపొరను ఎట్లు పూర్తిగా తొలగించి
వేయుచున్నదో చూడండి.

2

దానిని రుచి చూడండి:

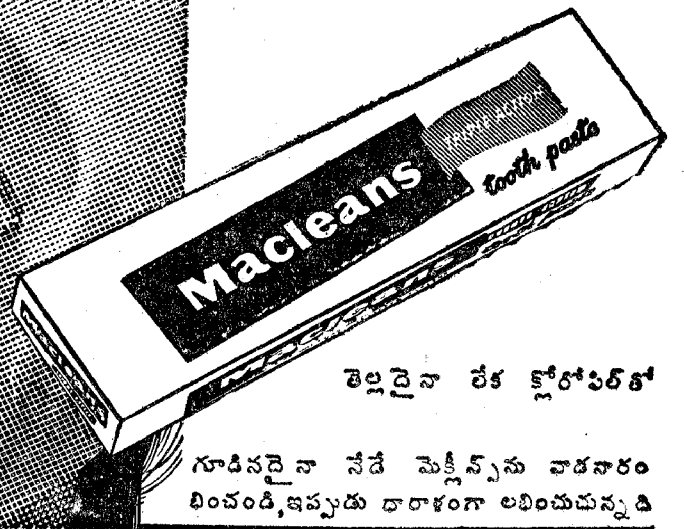
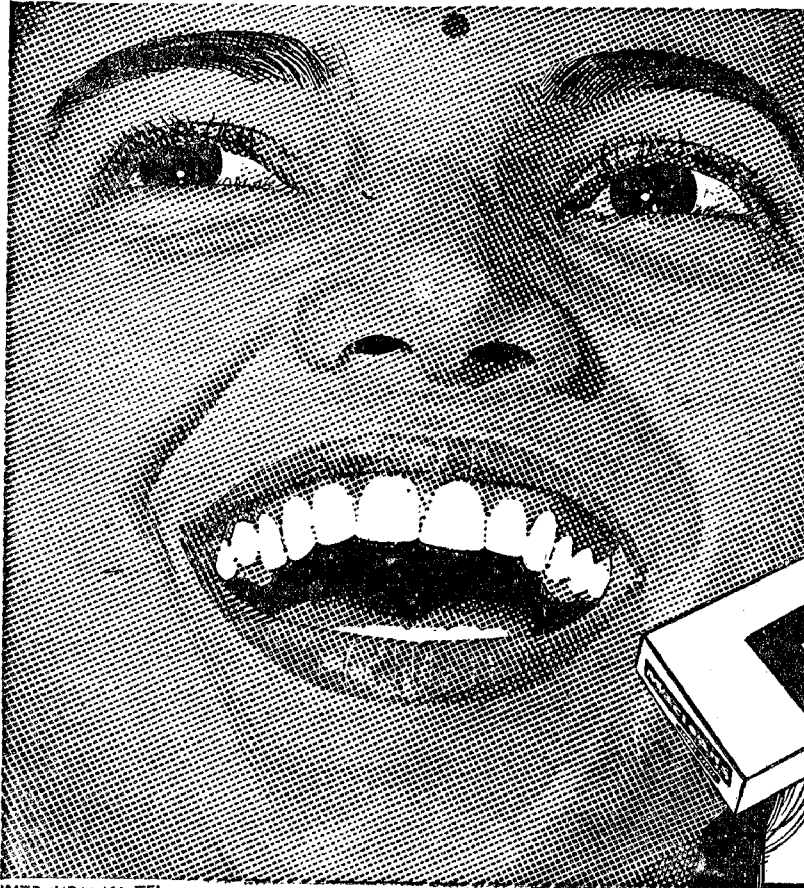
మీరు సరిగ్గా చవిచూచునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రత
గల రుచి, మెక్లిన్స్ వున్న మూడు చురుకైన పదార్థములు
చని చేయుచున్న పనుటకు నిదర్శనం ... మీ పళ్లను బ్రద్ర
పరచుచున్నవి, కాపాడుచున్నవి, తెల్లగాజేయుచున్నవి.

3

దానిని చూడండి:

మీ చిరునవ్వుం తెలుపును
చూచుటలో మీ కళ్ళే మీరిమిట గొలుపును!
మెక్లిన్స్ టూత్ పేస్టు మీ పళ్లను ఇంతకు
ముందుకంటే ఎక్కువ అతి తెల్లగా
జేయును. దీనిని మీరే ఋజువు చూచు
కోండి !

తెల్లదైనా లేక క్లోరోఫార్మ్

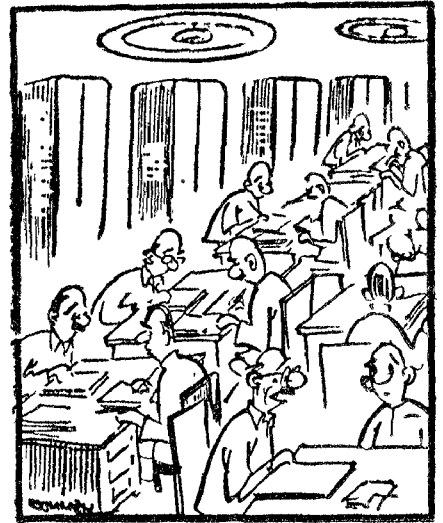
గూడినదైనా నేడే మెక్లిన్స్ ను వాడవారం
బించండి, ఇప్పుడు దా రాకంగా లభించుచున్నది

MPF/4/61-TEL

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

లోకంపాక్షం

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
వి ప యా ను క్ర మ ణీ క

“ఇంత మంది మంత్రులు రావటం కాదుగాని,
ఈ కాస్త కాగాలో ఇరుక్కుని కూర్చునే క
య్యన్నా?”

శుక్రవారం : 11-5-62

శుభ॥ సం॥ వైశాఖమా॥ శు॥ అషమి

సంపుటము : 54 సంచిక : 36

స్థాపితము:

1908

*

ముఖ్య సంపాదకుడు:

శివలెంక శంభుప్రసాద్

*

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

విడ్డీవతి : 25 న. వై

సంవత్సర చందా : 13-0-0 రు.

*

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టిపేటి, మద్రాసు-1

★

ముఖ చిత్రం :

శ్రీ వి. వి. సత్యమూర్తి

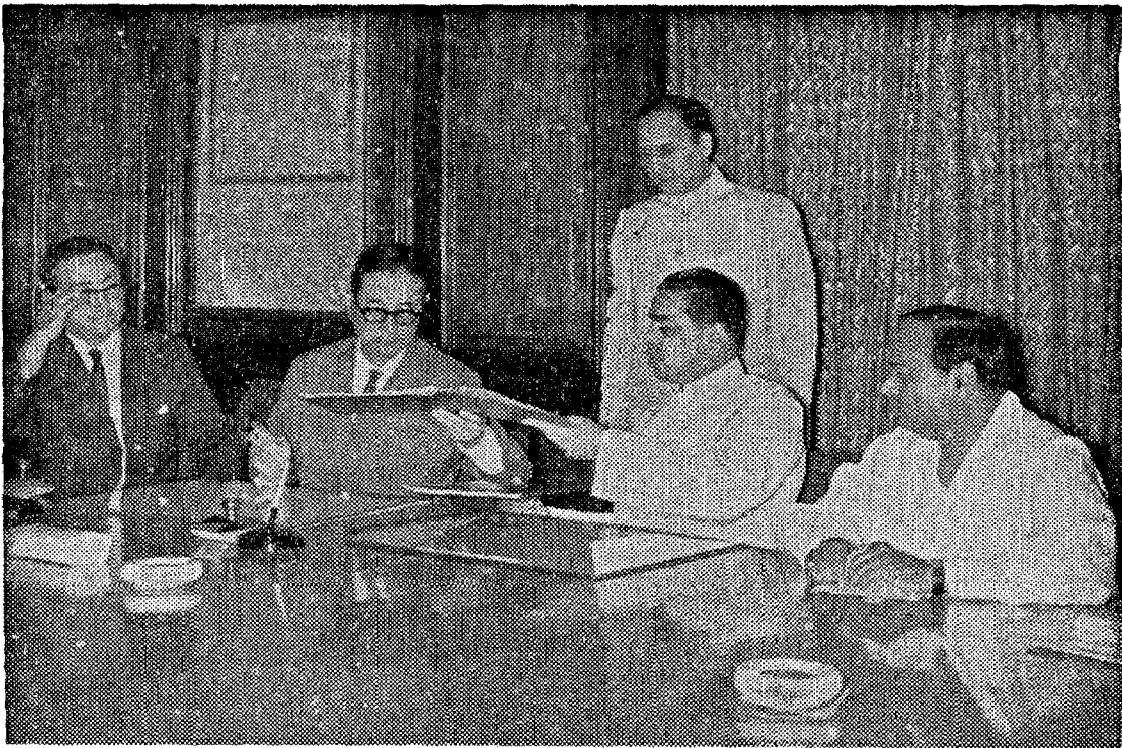
3	అందుకలేని ఆతిథ్యం	—	8
6	అకులూ - ముళ్లూ	—	24
6	అపశృతి	—	32

హిట్ సూత్రాలచిత్ర	}	—	10	బిల్వ
కథా మూత్ర				
ఇంటిలో నర్సింగ్		—	17	బిల్వ

3	హరివంశం	—	14
6	విశిషటని చిక్కులు	—	16
6	డాక్టర్ రాజు	—	30

హాగ వాతా అద్భుత గాథ	—	26	బిల్వ
గానకోకిల (గేయం)	—	38	బిల్వ

ఉత్తరాలు - 3; న్యూఢిల్లీ లేఖ - 6; ఊమెన్
కార్టూన్-7; మననూ-మనరాష్ట్రం-12; సరా
మా-13; కథ కారికథలు-15; నవితా వాణి-18;
చంటలు-19; మననూ-మనదేహస్థితి - 21; చదువు
ల్రావు - 23; వారఫలాలు - 28; హమేషా -
తనూనా-31; చిత్రసమీక్ష-49; శృంగుడికట్టు-61;
యువప్రపంచం-63; పొట్టికథలు-64.

భారత-జపాన్ దేశాల మధ్య ఇటీవల రెండు కిక్కురేపిదలాలు వుండేవి. వీటిని సరిదిద్దే జపాన్ నిపుణుల సహకారంతో మన దేశంలో నాలుగు వ్యవసాయ ప్రదర్శన కేంద్రాలు, ఒక మత్స్య పారిశ్రామిక శిక్షణ కేంద్రం ఏర్పాటు అయ్యాయి.

పదవుల వేటలో మానవత్వానికి తిలోదకాలు : కాంగ్రెస్ అభ్యర్థికి ఢిల్లీ ముస్లిం ఓటర్ల గుణపాఠం

శ్రీ కృష్ణ

తర్జునారం అర్ధి కమిటీ ప్రతిపాదించిన అధిక పదవులు మిగతా విషయాలను మరుగుపరచి, ప్రధానమంత్రి పూర్తిగా కోలుకోవలసిన పరిస్థితిలో ఉన్నారని తెలిపింది. చాలాకాలంగా ఆయనకు అవసరమైన విశ్రాంతి వచ్చేవారం అనిపిస్తున్నది.

పదవులకోసం ప్రాకులాడేవారు మంత్రులు కూడా అబద్ధమైనవిషయాలను వివిధంగా వ్యవహరించేది ఈ వారంలో నిరూపితమైంది. శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి కారు ప్రమాదానికి గురియైన సంగతి తెలిసిందే. ఆయనకు చికిత్స జరుగుతున్నది. కోలు కుంటున్నారని కూడాను. ఈలోగా మంత్రిపదవిని ఆగిస్తున్న ఒక అభ్యర్థి ఏదోవిధంగా దాన్ని సాధించుకోవానే భావంతో లక్నోలో ఉన్న తన బంధువుకు టెలిఫోన్ చేసి రప్పించాడు. ఆ బంధువు శ్రీ శాస్త్రిని దుర్భేదించాడు. మర్నాడు ఇద్దరూ కలిసి శ్రీ లాల్ బహదూర్ ను చూడటానికి వెళ్లారు. శ్రీ శాస్త్రిని దుర్భేదించాడు శ్రీ లాల్ బహదూర్ ను పరీక్షించడానికి అనుమతి కోరాడు. కాని అంతకుముందునుంచి సాంఘికతను చికిత్స సంప్రదించడం చేత, మరొకరు పరీక్షించవలసిన అవసరం దేశీయ వ్యవహారాలమంత్రికి కనిపించలేదు. అయినా ఏదోవిధంగా ఆయన్ను ఒప్పించారు. లక్నో శ్రీ శాస్త్రిని దుర్భేదించాడు—

శ్రీ లాల్ బహదూర్ కు 'స్టాన్లెట్' కట్టు కట్టు అయ్యింది. భారతదేశానికి, శ్రీ లాల్ బహదూర్ కు రోజులు జాతుండి, ఆ సమయంలో ఢిల్లీలో ప్రముఖ విదేశీ శ్రీ శాస్త్రిని దుర్భేదించాడు. ఈయన కూడా మంత్రిని పరీక్షించారు. శ్రీ లాల్ బహదూర్ ను విశ్రాంతినిచ్చే టేబుల్ నుండి అంతా ఉబలాట పడుతున్నారని విదేశీ నిపుణుడు లక్నో శ్రీ శాస్త్రిని దుర్భేదించాడు. మొహం వెళ్లక లక్నో పెద్దమనిషి వచ్చిన ప్రాంతం వెళ్లిపోయాడు. ఈయన్ను వెంటబెట్టుకొచ్చిన అభ్యర్థి సహాయ మంత్రిగా నియమిస్తాడు కావటంతో శ్రీ శాస్త్రి ఆరోగ్యం సంగతి మరి పట్టించుకోలేదు. అదృష్టవశాత్తు శ్రీ శాస్త్రి త్వరలోనే కోలు కున్నారు.

నేపాల్ మహారాజు మనదేశానికి వచ్చి వెళ్లి వచ్చిటికి ఉభయదేశాల మధ్య సంబంధాలు అంతగా అభివృద్ధి చెందలేదు. మహారాజు ఇంగ్లీషు భాషనే మాట్లాడగలిగా, ఢిల్లీ నుంచి బయలుదేరి వెళ్లే ముందు ఏర్పాట్లైన ప్రతికా విలేజరుల సమావేశంలో నేపాల్ భాషలోనే మాట్లాడారు. ఆయన రెండు అంశాలను పునరుద్ఘాటించారు. నేపాల్ లో జరుగుతున్న గొడవలకు భారత నేపాల్ సంబంధాలు దెబ్బతినిపోవడానికి

కారణం వ్యవధికి విడిచి వచ్చిన నేపాల్ అందరినీ ఆయన ఆయన ఆరోపించారు. మహారాజు ఉద్ఘాటించిన మరొక అంశం నేపాల్ పార్లమెంటు కారం. ఉదాహరణకు లెక్కాండు — పెకింగ్ లో మధ్య రోడ్డు నిర్మించుకోవడం కేవలం నేపాల్ అంత రంగిక వ్యవహార మన్నారు. నేపాల్ అధిక అభ్యుదయం కోసమే దీన్ని నిర్మిస్తున్నారని, సైనిక పునరాలోచన దీనికి సంబంధం లేదని చెప్పారు.

నేపాల్ లో ప్రజాస్వామ్యాన్ని పునరుద్ధరించే విషయం ప్రస్తావించగా తమ దేశ ప్రజలకు ఎలాంటి ప్రభుత్వ వ్యవస్థ మంచిదో తమకు తెలసినవారు.

కొందరు పార్లమెంటు సభ్యులు శ్రద్ధగా వుంటే చెప్పారు. చాలామందికి పార్లమెంటు సభ్యులు మంత్రి మంత్రిపదవిని సంపాదించడానికి కాకపోయినా, విదేశీ పర్యటనలకు అవకాశం కల్పించే సాధనం వంటిది. పార్లమెంటు సభ్యుడు కానీ ఖర్చులేకుండా దేశంలో ఈ మూలనుంచి ఆ మూలకు మొదటితరగతిలో తిరిగి రావచ్చు.

అయితే మహారాజు గాయత్రీదేవిమాత్రం ఈ జాబితాలో చేరారు. ప్రతికా విలేజరులతో మాట్లాడుతూ, ఆమె ఇలా అన్నారు: “ఇక్కడకు వచ్చిన వారిలో తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నారా రెవరైనా — 62వ పేజీ చూడండి

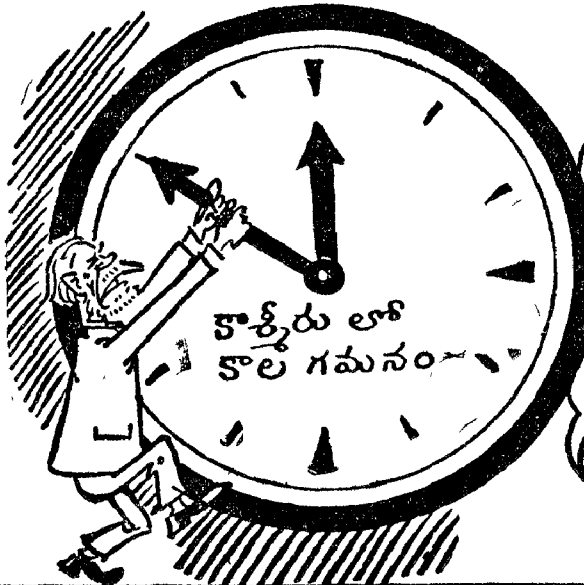
పి. ఎస్. పి. స్వరూపం

మొదటితఫా
సారవత్రిక
ఎన్నికల
తరువాత

రెండవతఫా
ఎన్నికల
తరువాత

మూడవతఫా
ఎన్నికల
తరువాత

నాలుగవ
తఫాఎన్నికల
తరువాత

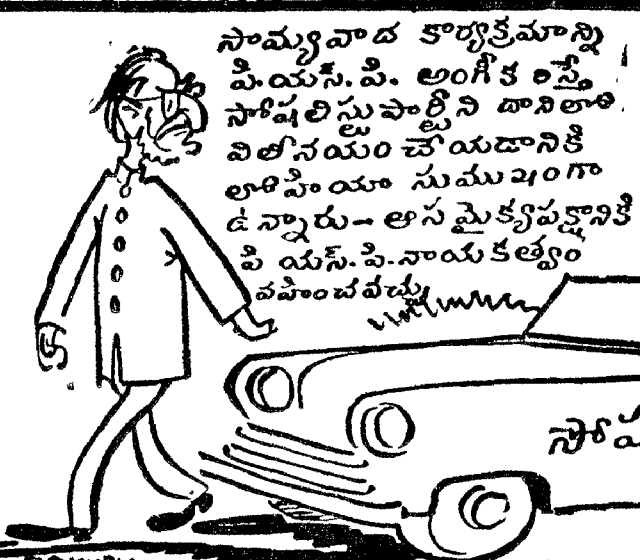

కొత్తరు లో
కాల గమనం

గడియారం
ముల్లు
వేనకు
నెట్టి
ప్రయోజనం
లేదు

భాట్టుండుకు తిరిగి వెళ్లిన
సేపాల్ రాజు మహేంద్రుడు
ధీరీ గమనిస్తోంది.

సామ్యవాద కార్యక్రమాన్ని
పి.ఎస్.పి. అంగీకరిస్తే
సోషలిస్టు పార్టీని దానితో
విలీనం చేయడానికి
లాఠిపీఠం సుముఖంగా
ఉన్నాడు - అసమైక్య పక్షానికి
పి.ఎస్.పి. నాయకత్వం
వహించవచ్చు

దైవర్ కోపాలి
వివరాలు
కారులో ఉన్న
యజమానిని
అడగండి!

సోషలిస్టు పార్టీ

COMBAT

అంధుకరోలు కలివ్వు

రైల్వే ఆ చిన్న స్టేషన్లో ఆగింది. అయిదు నిమిషాలకు తిరిగి బయల్దేరింది. తలమీది బోపీ వరిచేసుకుంటూ బయల్దేరుతున్న రైల్వేకి ఎక్కడుంటి. ఏ. అదే క్షణంలో, ఆ పెట్టెలోనుంచే బయటికి దూకాడోక యువకుడు.

కొందరు టెక్నెట్స్ చిల్ల బయటకు పోతున్నారు. మరికొందరు సామాన్లు లెక్కించుకుంటున్నారు. బాతాత్తుగా రైల్వేనుంచి దూకిన వ్యక్తి లాగూ తేబుల్లో చేతులు పెట్టుకుని, ప్లాట్ ఫారం ఒక చివరినుంచి మరొక చివరికి రెండుసార్లు వచ్చాల్సి వేసి, ఒకచోట టక్కున ఆగాడు. అక్కడ రైల్వే వారు స్టేషన్ కాంపౌండుకని వేసిన కుటకటాలలో రెండు చువ్వలు లేక మనిషి వట్టేటంత మార్గ మేర్పడిఉంది. అతను అక్కడ నిలబడి చుట్టూ చూచి తన నెవరూ గమనించటంలేదని నిర్ధారణ చేసుకుని ఆమార్గంగుండా బయటకు వడిచాడు.

“ఒరే మబ్బన్నా! పోయి బండికట్టు. ఒరే, వెంకటేసు! సామాన్లు జాగ్రత్తగా బండిలో కెక్కించు! అమ్మా రాధా! రా, అందరూ బండి దిగివట్టేవా? మొత్తం వదలూడున్నర టిక్కట్లు. ఒరే, వెంకటేసు! సామాన్లు జాగ్రత్త” అని హెచ్చరించి గేటువైపుకు వడిచారు రంగవాధంగారు. వరాకుగా నిలబడ్డ రాధ అవయత్తుంగా వారిని అనుసరించింది.

* * *

వచ్చని తోరణంలో, పట్టుకుమ్మలు జేరాడే వివాహవేదికతో, ముత్యాలు పేర్చినట్టున్న ముగ్గులతో, ముసేముసేనవ్వులు ముఖాన చిందులాడే ముదితంతో అనందం వెల్లివిరిసింది ఆ ఇంటికి. ఆరోజు రాత్రికి నత్తనారాయణ కుమారుడు రాజబాబుకు వివాహం. నత్తనారాయణ వీధిగుమ్మం ముందు రెండెడ్లబండి నిలబడటంచూచి, అక్కడికి వడిచాడు. బండిలో రంగవాధం, వారి కుటుంబం వగైరాలను చూచి, అనందంతో, “వారంకోజల ముందు రమ్మంటే ఇప్పుడా రావటం” అన్నాడు.

“ఏం చెయ్యవా! పి వదినగారు వచ్చు కదల్చి స్నేహా?”

“మరే సావం, అందుకే గావల్సా వారంకోజల్నించి పోతుంటే ఈ రోజు బయల్దేరారుకదా?” అంది రంగవాధంగారి భార్య సావిత్రమ్మ. క్షణకాలం నవ్వులు దొర్లాయి ఆ ప్రాంతమంతా. రంగవాధంగారు, నత్తనారాయణ పెదతండ్రి పితరండీ దిడ్డలు.

వెళ్లియిల్లు రకరకాల మనుష్యులతో, అల్లరి చేసే పిల్లలతో, కమ్మని వాసలలు వెదజల్లుతున్న అత్తరు, వస్త్రీర్థతో నిండిపోయింది. రండోళ్ళు, వన్యాయి మేరాలు చెవుల్ని చిల్లలువరుస్తున్నాయి. వాటికి పెట్టిపెద్దం హెచ్చరికతో కూడిన అరుపులు, చిన్నపిల్ల నిడుపులు మిశ్రమ మయ్యాయి.

రాజబాబును, “ఇక్కడ కూర్చో” అని ఒకరు, “మన్నిక్కడున్నావా? నీకోసం అక్కడ చూస్తుంటే” అని ఇంకొకరు. “అరే, మన్నింకా అట్లాగే ఉన్నానే? అవతలి పీటలమీద కూర్చునే వోతుంటే” అని మరొకరు ఖంగారుపెడుతున్నారు.

వసామెట్టు దిగి, వందిట్లోకి వస్తుండగా ఒక యువకుడు వీధిగుమ్మం దాటినప్పుడు, రాజబాబు నుద్దేలించి, “ఏమండీ!” అన్నాడు నెమ్మదిగా. రాజబాబు తలెత్తి అతనిచూచి. “నువ్వు.....” అంటూ అగిపోయాడు. వల్లని శరీరం, తోతుకు పోయినకళ్ళు, మాసిన బట్టలు, అరిగిన చెవులూ గల ఆ వ్యక్తి “మురళి” అన్నాడు.

“మురళి.....మురళి” ఆ మాటనే అంటూ చుట్టూ కూర్చూ, “మీది.....” అన్నాడు.

“విశాఖపట్టణం”

“ఇప్పుడు అక్కణ్ణుంచేవా రావటం?”

అతను తలూపాడు, ఏదో చెప్పిమనుకున్నంతలో.

వివాహమండపం దగ్గరకు వెళ్తోంది రాధ.

రాజబాబు పేల్చాడు. రాధ వచ్చింది. “ఇతను మురళి, విశాఖపట్టణం, ఇప్పుడే రైలుదిగి వస్తున్నట్టున్నాడు. కాపేపు ఈ మురళిని వాయి(గి)స్తూఉండు ఇప్పుడే వస్తా” అని నవ్వుతూ తప్పుకున్నాడు.

రాధ క్షణం అతన్ని చూచింది. మరుక్షణంలో ఆమె కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి. “ఉండండీ! ఇప్పుడే వస్తా” అని వెళ్లిపోయింది.

తిరిగి వచ్చేసరికి మురళి కొత్తగా చుట్టూ చూస్తున్నాడు. “వదండీ!” అందిరాధ ముందు నడుస్తూ, మురళి ఆమె వెనుకగా నడిచాడు.

వెళ్లి సామాన్లకని కేటాయించిన చిన్న ‘సోర్’ రూంలో కుంటిక్కుర్చితో కూర్చుని దీర్ఘంగా కళ్ళు మూసుకు ఆలోచిస్తున్నాడు మురళి. “మీరు విశాఖ పట్టణంనుంచి యిదేవా రావటం?” టిఫిన్ ప్లేటు బల్లమీద పెడ్తూ, ప్రశ్నించింది రాధ.

మురళి ఒక్క ఉదుటున కళ్ళు తెచ్చి, “ఓ..... కం.....డి!” అన్నాడు తదబదుతూ.

“రాజబాబు మీకు....”

“స్నేహితుడు.”

“మీకు నెల్లూర్లు తెల్సా?”

ఆ ప్రశ్నతో మురళి ఉలిక్కిపడ్డాడు. తలెత్తి ఆమెను చూచాడు, అతనినే గుచ్చిచూస్తోంది. ఖంగారుగా “ఒక గ్లాసు మంచినీళ్ళిస్తారా? అన్నాడు. “అతని ముఖాన చిరువెనుట్లు పోశాయి. గ్లాసులో నీళ్ళు తెచ్చిస్తూ, “వా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పిరూ కాదు” అంది. కొద్దిగా తేరుకుని, “ఎప్పుడో వా చిన్న వాడు నెల్లూర్లు వెళ్ళినట్టు గుర్తు” అని ముఖం మరోవేపుకు తిప్పుకున్నాడు. “స్నానం చేదురుగాని రెండి!” అని వెళ్ళిపోయింది రాధ.

మరో పావుగంటకు తిరిగివస్తే అతను అక్కడే నిలబడున్నాడు. రాధ ప్రశ్నార్థకంగా తూచింది. “బట్టలు.....” అంటూ గొణిగాడతను. రెండు తుళ్ళు తీసిచ్చింది. అతను స్నానానికి కదిలాడు. స్నానంచేసి వచ్చేసరికి అతని బట్టలు పెట్టిన స్నానంలో అవి లేవుకానీ, ఒక గ్లాస్ సోపం, లాల్చీ కనిపించాయి. అతను చుట్టూ కలయచూచాడు. “అవి వాటిని ఆశ్రయించుకున్న మురికిని వదిలించు కుంటానికి వెళ్ళాయి. వ్రస్తుతానికి ఆ వంచ, లాల్చీ కట్టుకోండి” అంది గుమ్మంవక్కగా నిలబడి రాధ. మురళి మౌనంగా వాటిని ధరించి పెట్టి వందిట్లో ఒకమూలగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

దీపాలు వెలిగించారు. మురళికి కొద్దిదూరంలో నిలబడ్డ రంగవాధంగారు ప్రక్కవాళ్ళతో, “అతనే నండీ! మా రాజబాబు స్నేహితుడు. పేరు ముతలి, విశాఖపట్టణం” అని చెప్పుకుపోతున్నారు. మురళి ఉలిక్కిపడ్డాడు. “ఆయన నెవరు? తననిగురించి ఆయనకు అంత బాగా ఎట్లా తెలిసింది? తను వచ్చిన రెండుగంటల్లో వరిచయమైంది యిద్దరే. కనీసం ఆయన్ని చూచినట్లుగూడా లేదే?” అనుకుంటూ ఓరకంట వారిని చూడసాగాడు.

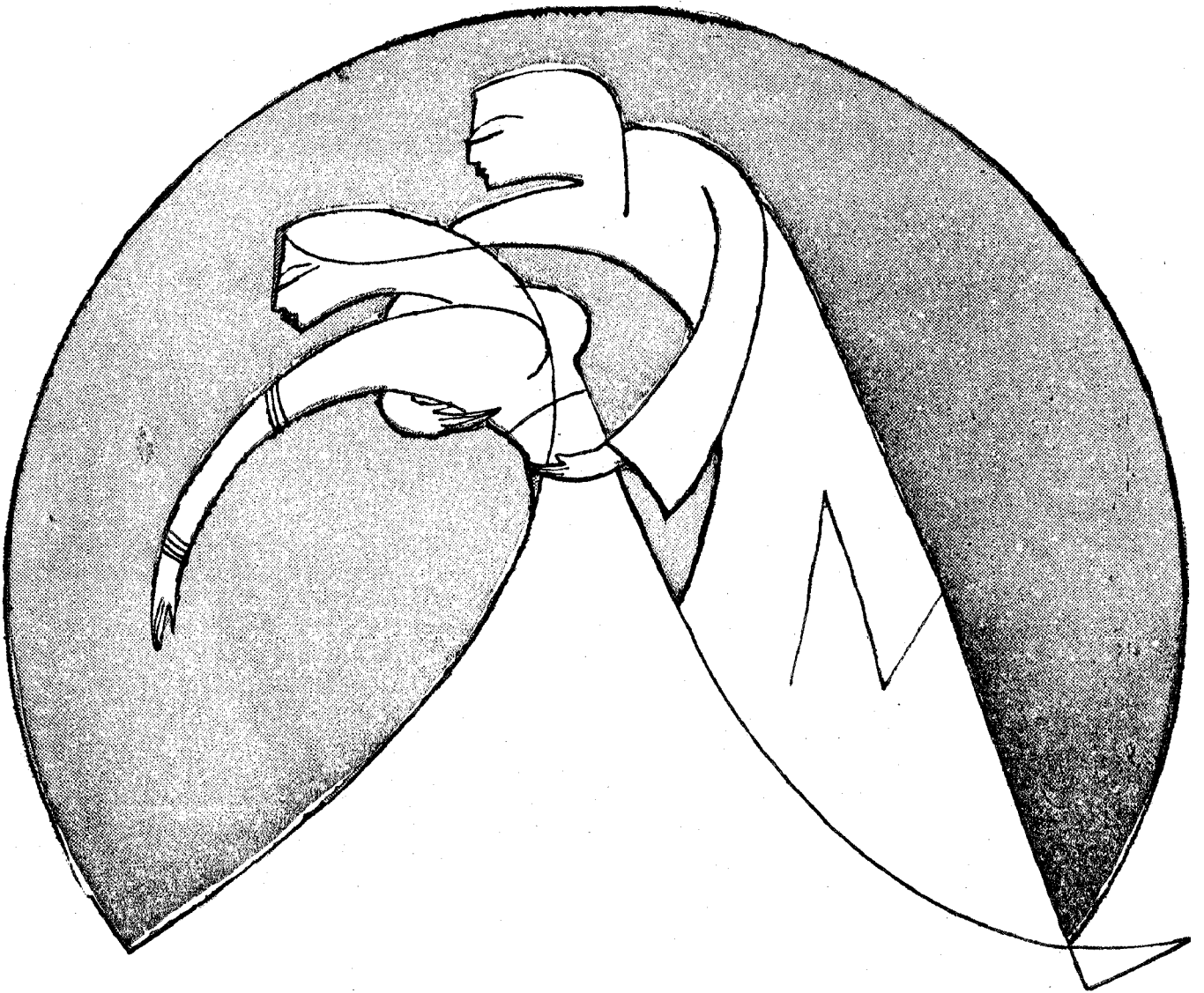
వసారాలో నిలబడి, వందిట్లో మూలగా నిలబడి తండ్రినక ఓరకంట చూస్తున్న మురళిని పరీక్షగా చూస్తోంది రాధ. అనుమయంతో అనేకమైన ప్రశ్నలు ఆమెలో తలెత్తాయి. రాజబాబు రోవరికి పోతూ రాధనిచూచి, “మన్నిక్కడున్నావా? తొందరగా మీరువాలోని ఒక కొత్త వంచ, ఉత్తరీయం తీయ్, కట్టుకోవాలి” అన్నాడు.

వంచకట్టుకుని, ఉత్తరీయం భుజాన వేసుకున్నాడు. రాధ తిలకం తెచ్చి, కట్టాణంబొట్టు దిద్దుతూ, “అన్నయ్యా! ఆయన నెవరు?” అని అడిగింది. “ఎవరాయన?” అంటూ, “ఓ..... ఆయన! ఇండాక నేను పరిచయం చేసినాయనేవా?” అన్నాడు. “ఉ” అంది రాధ. “ఏమో నాకు తెలియదు” అంటూ ఉత్తరీయం మెడపట్టు తిప్పుకోసాగాడు. రాధ ఆశ్చర్యంతో, “ఆయన నీ స్నేహితుడుకదా?” అంది.

“అట్లాగని ఆయన చెప్పాడా?”

“కాదు. నేనే అడుగుతున్నా.”

“నిజంగారాధా! అతనెవరో నాకు తెలియదు. మనిషి చూస్తే, గౌరవ మర్యాద తివ్వతగ్గవాడుగా కనిపించాడు. అలాంటివాళ్ళే కువ్వవరు? అని ఎలా అడిగిది. ఏం తోచక నీ ఇప్పుడొచ్చాను. అతను ముతలి

పోడైనా, కాకపోయినా మనింటికొచ్చాడు కాబట్టి అతనికి అతిథ్యమివ్వటం మన ధర్మం" అన్నాడు.

"అలాగని అర్హతలేనివారికి అతిథ్యమిస్తామా?"

"పోసి రాధా! ఒక్కరోజు మనం అతని కాలిధ్య మిచ్చినందువల్లా అతను ఆకాశాని కంటేదీలేడు, మనం అధోగతికి పోయేదీలేదు. ఈ శుభసమయంలో రాద్ధాంతం చెయ్యకు. అందరితోపాటు అతనికి అన్నీ సమకారేట్టు చూడు."

"అతనూ మన మంచితనం గుర్తించాలిగా...."

అని ఏదో చెప్తుండగానే, ఎవరో రాజబాబును పిల్చారు. అతను వెళ్ళిపోయాడు. రాధ అలోచిస్తూ నిలబడింది.

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు రాజబాబు నివాసం మనంగా జరుగుతోంది. మురళి యథాస్థానంలో నిలబడి పెళ్ళి చూస్తున్నాడు. రంగనాథంగారు ఉండుండి మురళినిచూస్తూ, చిరునవ్వు నవ్వుతున్నారు. ఆయన ఒక్కొక్క నవ్వు మురళికి కత్తిపోటులాగా తగుతోంది.

"ఏమండోయ్! నెల్లూరునుం చెప్పుడు రావటం?"

అంటూ ఒక వ్యక్తి రంగనాథంగార్ని ప్రశ్నించాడు.

"ఇవాళేనండీ! మధ్యాహ్నం వచ్చాం."

"అమ్మాయి, వదివగారూ కులాసా?"

"మీ వదివ వంటింట్లో పెత్తనం చేస్తోంది.

అమ్మాయి అదిగో" అంటూ వందిరి న్నంభాన్ని అనుకు నిలబడ్డ రాధను చూపించారు. మురళి అటుతిరిగి చూచి, అదిరిపోయాడు. అతని శరీరంలో రక్తం గడ్డకట్టుకుపోసాగింది. వెళ్ళిపోదామని చుట్టూ చూచాడు. కానీ చాలామందికళ్ళు అతనిమీదే కేంద్రీకరించబడున్నాయి.

"మాంగల్యధారణ ముహూర్తం, సుముహూర్తం"

అని పురోహితుడు మంత్రం ఉచ్చరిస్తూండగా, మేళాలన్నీ ఒక్కపెట్టువ మోగాయి. చేతుల్లో అక్షింతల్ని పెద్దావరలమీదకు విసిరి ఆశీర్వదించారు పెద్దలు. మురళి కూడా విసిరి, రాధవంక చూచాడు.

"అయితే మీది విశాఖవట్టణమా అబ్బాయ్!" అన్నారు అతని ప్రక్కగావచ్చి నిలబడ్డ రంగనాథంగారు.

"ఓ.....నండీ!"

"పెళ్ళయిందా?"

"లేదు."

"అమ్మా, వాస్తా?"

ఎవరో వచ్చి రంగనాథంగార్ని పిల్చారు. ఆయన చిరాకుగా కదిలి వెళ్ళారు.

రాత్రి భోజనాలు పూర్తయ్యాయి. "ప్లేట్" రూంలో అతనికి పక్క అమర్చింది రాధ. పక్కమీద కూర్చున్నాడు మురళి. రాధ చెంబుతో మంచినీళ్ళు తెచ్చి, బల్లమీదపెట్టి వెనుతిరిగింది.

"రాధదేవిగారూ!" పిల్చా డతను. ఆమె నిలబడింది.

"ఇలా ఒకసారి వస్తారా? మీతో ఒక విషయం చెప్పాలి."

రాధ తలవంచుకుని రెండడుగులువేసి నిలబడింది.

"చూడండి! ఇండాక నేను చెప్పింది అబద్ధం. రాజబాబు నాకు స్నేహితులుకారు. నిజం చెప్పాలంటే ఆయనెవ్వరో నాకు తెలియనే తెలియదు" అన్నాడు.

"అవును. మీరు మా రాజస్థాయికు ఏమీకారు. మీరు వచ్చిందికూడా విశాఖనుంచీకాదు, నెల్లూరు

—58వ పేజీ చూడండి

"ట్రాజి" — రెండు "కామెడీ" — ఏ "డి" ఇయినా ముక్కొంటామార్కు కథ, లంక రెడియోలో "అన్ కా ఫర్మాయిన్" కొరకు పాటలూ యివి నిత్యం 'కథ' లో (అదే ఉంటే), జాచిత్యం వైకల్పికం. అసైన్ ప్రేమా, సంఘం గ్రామీణం కల్పితం. ఈ హిట్ నూత్రాలకేంగాని అసలు హీరో లక్షణాలు చూద్దాం. (ధీరోదాత్త ధీర లలిత రామరామ ! ఇదేం పాటకాల రోజులా ? సర్కరామా రోజులు బేవకూఫ్ జంగ్లీ ఝుమ్మా మిస్టర్ ఇండియా అప్సారా చెప్పాం (యిది పాడువు కథలూ, తెనుగు తిట్లూ కావు. హిందీ బయిస్కొపులు.) హీరోలలో ఒకటి "హీరో" యిప్పు బలవంతంగా ప్రేమించు వాడు. రెండు హీరోయినువాల చివాట్లు (చెప్పు) దెబ్బలు తిని (చూడుడు. "జాతా ఫాల్స్ కరేగా!" "మైతో తువ్ వర్ మరే గా) ప్రేమభిక్షకై "వేడి వేడి" పాటలు పాడిపాడి ఇంటర్వెల్ తర్వాతనైనా ఆమె "దిల్" (యిది హిందీ సినిమా ప్రాణం) లో "స్వర్" (యిది హిందీ సిని భాషలో సదా ద్యానూ లేదా డ్యూయెట్ తో వచ్చే

సెన్సార్ కళ్ళకప్పే పైల్డెట్) సంపాదించే రకం. మూడు ప్రేమ ద్వేషించుతూ "హీరో యిన్" ము దర్శకుని అజ్ఞాపై ప్రేమించు రకం. (ఇవన్నీ క్లుప్తంగా రకాలు మాత్రమే) హీరోయిన్ యీ వాయకుని వెంటాడును. సాధారణంగా హీరోకి ఉద్యోగం ఏమిద్దం. (అందుకు వలసిన తీరిక 12 రీళ్ళల్లో ఎలా దొరుకుతుంది ? ఇదేం దక్షిణాదిబొమ్మ కాదు గదా—పోనీ 20 రీళ్ళల్లో నర్తుకుందికి) చదువు ఏల్లైతే కొంటాడు లాపోతే అనక చూసుకోవచ్చని మానేస్తాడు. అదీ దండగే. (దబ్బుండాలి) గాబర్డీను ఫ్యాంటు (రాజ్ కపూర్ కాపీరైట్ ను కాదంటే ఒక కాల నాలుగుమడతలు పెట్టుకో వచ్చును.) టెలివిషు షర్టు (లేటెన్సు వస్త్రీ ప్రేక్షకుల కిష్టంగనక రాములవారికి రివాల్యూ ఇవ్వడం కాదు గనక ఎంత లేనివాడికేనా హీరోయిను ఉచ్చవాడుగనుక వ ద రు వే ష ం ఉండాలి మరి !) ఉంటాయి. (దేవానంద్ పెర్మిషు మంటే చొక్కా కాలర్ చెవులు కనిపించకండా

పైకి ఎత్తుకోవచ్చును.) లేదా కి మోర్కుమారో మార్కు కావాలంటే అమెరికను 'జాకబ్' పువ్వులు (అవి వల్లే చిత్రే మరీ బాగు) పువ్వులది తొడుక్కడం మంచిది. (ద్యాన్యం టే అనవములు, మొగ్గులు, గెంతులు—ఇవన్నీ అందులో కొన్ని రకములే కదా ?) ఎందుకంటే పాడుతూ హీరో యిన్ ము పై రానపెడుతూ ద్యానూలాంటిదిచెయ్యాలి గనక జాకబ్ మంచిది. ఒక్కసారి హీరోయిను నమ్మకపోతే వెర్రి వేషాలు వేసి (అడవేషాలు కూడా వేయొచ్చును.) గడ్డిపరకలు గ్రటా తిని (చూ :-గర్ల్స్ ప్రెండే లేదా బోయ్ ఫ్రెండ్ ము||) నిరూపించుకోవాలి. అనక ఎప్పుడూ హీరో అనేవాడు తల దువ్వు కోడం, నుదురు అగుసించేలా జాట్టు తీసి తల మీద పెట్టుకోడం చేయకూడదు. సదా సగం మాటుతోనే (కోటూ, బూటూ మినహా అన్న మాట) ఉండటం అవసరం. సాధారణంగా సిన్మాలో రిక్వాలు లాగే బలం ఉండాలి లేదా డార్జిలింగ్ రైలుపెట్టెలమీద సరిగత్తై ధైర్యం (విజయంగా

—రీలీస్ చేశా చూడండి

"మాచి మాచి కట్టు కాయలే కానీను!"
చక్కనీ చుక్కనీ చూడజోలే

చామ్రె, నా గోరూరకాపు.

"సిరిసంపదం"లో
అంధ్రసచిత్రపాఠశాల

ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్. సతీశ రెడ్డి ఇటీవల హైదరాబాదులో వార్తాపత్రికా సంపాదకుల స్థాయి సలహా సమావేశానికి ప్రారంభోత్సవంలో పాల్గొన్నారు.

ప్రాజెక్టుల రెండవ దశలంతరించే విపద్దళః ప్రమాదం ఏమీ లేదని నాయకుల భరోసా!

కాంక్ష

గుల్జారీనంధ్రం క్రితంవలె రెండవవారంతో ఊటీలో సమావేశమై, వివిధ రాష్ట్రాల ఇంజనీర్లతో కృష్ణా- గోదావరి నదీజలాల సమన్వయ చర్చలను సందర్భంలో, నాగార్జునసాగర్, అంగభద్ర ఎగువ కాల్వల రెండో దశలను, ప్రణాళికతో చేరిన కొత్త స్కీములుగా పరిగణించ నిశ్చయించుకున్నట్లు, ఆంధ్ర ఇంజనీర్లతో ముగిస్తూ చెప్పారని తెల్లడి అంటుంది అది మంచి గుల్జారీనంధ్రం ధోరణి గమనిస్తున్నావారికి ఇదేమీ ఆశ్చర్యం కల్గింపదు. మైసూరు మహారాష్ట్రల కేసు, ఆంధ్ర ప్రాజెక్టుల వలె సున్నా మట్టించాలనే ఆ సంఘం ఆలోచన, అందులో గోష్టి, గూడార్యం ఏమీలేదు అందుకే వచ్చి రావడంతో, వక్రసాధికీ పేరు పొందింది. ఏదో ఒక ఉద్దేశ్యం మునుపటి పెట్టుకుని, దాన్ని సాధించడమే వారి పని గమక తమకు తోచినదే వ్యయము. ప్రభుత్వ నిరసన, ప్రజల ఆందోళన వారికి వట్టూరు. నాగార్జునసాగర్ ప్రథమ, ద్వితీయ దశలలో చేర్చబడిన ప్రాంతాలన్నిటినీ సాగుచేయడానికి అనువైన సమగ్రవిధానంగా తయారుచేసి, ప్రణాళికా

సంఘానికి ముద్రించడం, ప్రణాళికాసంఘం, కేంద్ర, జంబియ్యతో సంఘం, కేంద్రప్రభుత్వం ఆమోదించడము జరిగాయి. ఈ పథకం క్రింది నియోగమయ్యే ఏటి పరిమాణాన్ని ఆమోదించడం అతిదశకు వ్యయమయ్యే భవంతో కూడా కొంత యంజూరుచేయడం కూడా జరిగింది. ఇంత అయిన నివారణకా నాగార్జునసాగర్ రెండవదశకు కొత్త స్కీముగా పరిగణించడంతో అర్థమేమిటి? ఒకసారి ఆమోదించబడి, ప్రణాళికలతో పాటు సంపాదించబడ్డ స్కీములూ తప్పించి, కొత్త స్కీముల జాబితాలోకి అధికారం గుల్జారీనంధ్రాని కేసు సున్నా దానిలో అలా నాగార్జునసాగర్ అంతా ఒకే సమగ్రమైన ప్రాజెక్టు అని, దీనికి రెండు దశలనే తీసు, మనప్రభుత్వం మొదటిసారి చేబుతోంది అయితే అధిక కారణాలవల్ల మాత్రమే ప్రాజెక్టు కార్యక్రమం రెండుదశలుగా విభాగించాము ప్రణాళికా సంఘ సాంకేతిక సలహామండలి హామీ ఇచ్చింది కాగా, డబ్బు వెసులుబాటుకోసం, పనిసౌభ్యంకోసం రెండు ఘట్టాలుగా నంకల్పించిన ప్రాజెక్టుతో రెండవ

ఘట్టానికి మునుముట్టానడం, మాస్తే గుల్జారీనంధ్రం అను సరికే అసాంకేతిక మంచి సానుకూలంగా మారినది. ముందు కేసు కేసు సున్నా దానిలో ప్రతి. నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్టు రెండవదశ అవలంబించడం కేంద్రానికి, ప్రణాళికాసంఘానికి కూడా స్పష్టమైనంత అతిపెనుదే దీన్ని యేమంతటికీ నివారమైన ప్రాజెక్టుగాకాక, ఏదో ఒక్క ఆంధ్రక. గానినే ప్రాజెక్టుగా మార్చి, పరిగణిస్తున్నారని అందుకే, భక్తా నంకల్వల, నాగార్జునసాగర్ కు తీసు ప్రాజెక్టుగా స్వీకరించి, నిర్మించమని, ఒకసారి అది, పదిసార్లు ముం రాష్ట్రప్రభుత్వం అర్థించు కేంద్రం తీరపుగించింది. గుల్జారీనంధ్రాన్ని కేంద్రీయడంతోనే, నాగార్జునసాగర్ కుడికాల్వను 17వ మైలు నరకే తీర్చి అపాలి అదేశించారు. సమర్థ హైనింగ్ కమిషన్ నిర్ణయ ప్రతి తీవ్రీ పచ్చి, నాగార్జునసాగర్ ద్వారా అంతో చేరిన విద్యుదుత్పత్తి స్కీము అనుసరించునీ, క్రితం ప్రాజెక్టుతో 53-వ శేష మానం

సత్యమేవ జయతే

వి ఎ కె రంగారావు

శ్యాంప్రసాద్ మునినివారి తలుగు కన్నడ ద్వీపాదీ చిత్రం "స్వర్ణగౌరి" కోసం కొద్దిరోజుల క్రిందట ఒక అపురూపమైన రికార్డింగ్ జరిగింది. ఇది చిత్రంతో బ్రహ్మసమక్షంలో నాదద తుంబురుల సంగీతపరిక్ష సన్నివేశంతో ఉంటుంది. దీనికి రెండు పీటలు మాత్రమే ఉపయోగించారు. సంగీతదర్శకులైన ఎం. వెంకట్రాజుగారు నాదమని పాత్రకు వాయిదించిన చిట్టి బాబు తుంబురుని పాత్రకు వాయిదించిన రాఘవన్నకు కన్నడలో వాయిదించమని చూచాయగా సూచనలను మాత్ర మిచ్చి ఆనైన సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ విచ్చారు. కాబట్టి వైణికు లిద్దరు నమ్రతూరి వెన్నుకొని దక్కగా నలభై సెకండ్ల కాలముతోనే "అవ లింగా జగమేంగా" రాగం తానం వాయిదించారు. దీని చిత్రీకరణ పూర్తయిన తరువాత మరి కొంచెంసేపు ఉంటే బాగుండునే అని విన్నవారంతా అన్నారు. ఏంటానికి అంతా బాగుంది. నే నడగా వెంకట్రాజుగారు వీలైతే ఏవైనా పద్యాలతోబాటు విభావనలకూడా రికార్డులో విడుదల చేయించేందుకు వ్రాయుత్తిస్తామని అన్నారు.

ఈ చిత్రంలో మొత్తం పది పాటలు, మూడు పద్యాలు ఉంటాయి. పాడినవారు బాలమురళి కృష్ణ, జానకి, శ్రీనివాస్, సుశీల, చిత్రరంజన్ సినిమాలో బాల మురళి కృష్ణ పాట వింటుంటే కొత్త కాకపోయినా అరుదైన విషయమే. ఇంతకుముందు "సతీసావిత్రి" లో "నమ్మితివే జనని" అనే పీట పాట, తక్కిన కొన్ని పాటలు పాడారని తెలిసిన విషయమే. చిత్రరంజన్ ది మరికొంచెం కొత్త కంఠం. సినిమాలో మొదట వినిపించినది సారధి వారి "కులదైవం" లో. అందులో వీరు పాడినవి, ఒకటి "మనసులో ఒకటుంది" అనే ఖవాలి మూదిరి పాట. మరొకటి సుశీలతో కలిసి పాడిన వగలు, వయ్యారాలు ఒలికించే దైవగీతం. "రావే రావే వయ్యారి నా చెలి" అన్నది. నంబరు టీ.ఇ. 35013. రెండూ తెలికగా మానవముతో కాంచనకోరకము వల్లే తెలియాడే పాటలు. వీరి గాత్రం అప్పుడప్పుడు పైద్రాబాదు ఆకాశవాణి కేంద్రంనుంచి ప్రసారమయే లలిత సంగీత కార్యక్రమాల్లో వివరంగా ఉంటుంది.

స్వర్ణగౌరి తెలుగు టీ.ఇ. 36263, కన్నడం టీ.ఇ. 36581.

పై చిత్రంలో చిత్రరంజన్ పాడినది జానకితో కలిసి "జయమీవే జగదీశ్వరీ" అన్న భజన. వరస హిందూస్థానీ శైలిలో జై జై మతి రాగంలో (కర్కాట వరంగా చెప్పుకోవాలంటే శివాన అనవచ్చుమకుంటాను) భేషనిపించేటట్లు వెంకట్రాజు వేశారు "కన్యగన కళానాగరీ" అంటూ జానకి వెన్నెం వన్నెల లీలగా సాగే సారంగులతో శ్రుతి కలిసి పాట మొదలుపెడుతుంది. ఇందులో చిత్రరంజన్ పాడి

నది చాల తక్కువ అయినా వేసిన స్వరాల మాధుర్యాన్నిబట్టి కొలిస్తే తక్కువే కాదని తెలుస్తుంది. "గమగమ దనిదని రిగరిగ మనమన దనిదని సమగమ గమ గమ గమ జయమీవే జగదీశ్వరీ" అని చిత్రరంజన్ అంటే జానకి "దనిదనిగమ రిగరిగ వివనిన దనిదని గమగమ రిగరిగ వివనిరిగా సరి విస రిరీరి గమగ మమమ దదదమమమమ సాగమ గమరి (3) జగదీశ్వరీ" అని స్వరం వేసి తారస్థాయిలో సుతారంగా సీతారూపా సంగతులు వేశారు.

రెండవప్రక్కనున్న జానకి పాడిన పాటలో పదుచుదనపు ఊపు, గడుచుదనపు మురిపింపు "వరసకాన శ్రోతల మేములు తూలింప" జేస్తాయి. పాటలోబాటు వివవేదీ బొంబాయి మార్కు ఆర్కెస్ట్రేషన్. కాని యిటువంటి వాద్యరచన మంచి మతి శ్రుతి ఉన్న మ్యూజిక్ డైరెక్టరు చేతిలో అనుకరణగా లేక అలంకరణగా రూపొందటం తథ్యమనే సత్యాన్ని నిరూపిస్తున్నది. రచనలో రెండవ పాటదే పైమెట్టు. కొత్త ఊపాలతో, కొంగ్రొత్త పదవమూపాలతో రసకమనీరంజనంగా ఉంది పాట. "గాలిపోతే విరిబాలవోలే వరసకాన నామేను తూలై", "సాగుతున్న వెలరాజుగారు సోయగాన రాయంచ సారు" అన్నవి కవి వీటూరి విమాత్య పోకడలకు మచ్చుతునకలు.

ఈనాడు రికార్డింగ్ కంపెనీ అధినేతల ఆదేశానుసారం ఆవలింగా హాస్యగీతాల పేరిట ఆగ్నేలాలు దొర్లిస్తున్న హాస్యరత్న ములుకుట్ల సుబ్రహ్మణ్యం ఒకప్పుడు కలకాలం ఉండే రెండు పాటలను వ్రాశారన్న సంగతి మీతో ఎందరికీ తెలుసు ? ఆ రెండు పాటలు గోపికా మనగతాలను క్లుప్తంగా అవగతం జేసుకొని రచించిన మధురగీతాలు. కమ్మని తేనియలూరే పూతలు. చక్కని పాటలు వ్రాయటంతోకూడ ములకుట్ల నేర్పరి అని రుజువుచేసే రాతలు. ఈ పాటలను చూచి ఎన్. రాజేశ్వరరావు తమంత తామే కోరి వరసలు కూర్చారు.

రెండేటిలో వరసతో మనసును మురిపించేది "నీమీద మనసాయెరా" అన్నది. "అందాలు చిందేటి ఈ నీమతో ఆనంద మందించే ఊరేయి" లాగ హాయిగా హాయిలు కురిపిస్తూ పాడింది స్వర్ణలత. దీని వెనుక "విరిసెను వెన్నెన కలి సెను కమ్మలు వేణువు మాదరా గోపాల, హాయిగ పాడెద ఓ బాల" ఉంది. ఈ పాట దేవులపల్లి కృష్ణకౌన్తగారు రాధ పృథ్వీయాన్ని మధించి, "కృష్ణా నీవు వెన్నెలవేళల్లోనే మురలి నూదెదరా లేక నీ వెణువు విన్నంతనే నేను వెన్నెలమభ్రమించుదునా" అని వేసిన ప్రశ్నను గుర్తుకు తెస్తున్నది.

రాజేశ్వరరావు సంగీతానుసరణ యమున చిరుగాలి చెలరేగే చిరుకెరహాలమ్మ వేణువునిన్ను రాధ

హృదిలో ఉప్పొంగే ఆనందపు టలలను లీలగా అనుసరించింది. ఈ రికార్డు నంబరు టీ.ఇ. 22400

కొన్ని పంపత్తుల క్రిందట జమునారాణి పాడిన గోపికాగీతం "యమునాతీరము సంధ్యా సమయము యెవ్వరు లేరిట కృష్ణా" అన్నది జ్ఞానకం ఉందా ! ఇలమ నిలిచిన తీయని కలగా, మూర్తిభవించిన మోహనభావనగా, దూరాన వినవచ్చే మురళిరవళిగా ఆపాట విన్నవారి హృదంత రాతల్లో స్థిరపడిపోయి ఉంటుంది. అటువంటి పాటలు ఇప్పుడు రావడంలేదు కదా !

గాలిమేడలు యన్. 69713.

"ఈ మూగ చూపేల బావా మాటాడగా వేరవా" అన్నది పాటగా రేణుక వేసిన ప్రశ్న. దానికి ఘంటసాల జవాబు "ఓహో మాటాడవే బొమ్మా, సీదరి నే జేరి మాటాడనా" జానియర్ నము ద్రాం సాహిత్యంతో అక్కడక్కడ వల్లెవారా వరణం కనపడుతున్నది గాని వరసతో గాని, వాద్య గోపీతోగాని ఆ వాసన లేదు. కాని పాటగా ఆనందించటానికి. అవి ప్రతిబంధకం కాదు. పైగా ఆ కొత్త పోకడలు స్వరమధాలహారికి అనుబంధాలుగానే ఉన్నాయి. సంగీతం లింగివ్వడే. చల్లని సంగీతం వినిపించటం వారి కలవాటేనదే. దీని కవతలనున్న ఘంటసాలపాట సాధారణంగా ఉంది గుండమ్మకథ టీ.ఇ. 35269.

ఈ చిత్రంలో అప్పుడే మూడు రికార్డుల విడుదలైనవి. వాటన్నిటికీ బాగున్నది "ఎంత హాయి" అన్న సుశీల ఘంటసాల యుగళగీతం ఘంటసాల సంగీతంతోను, గాయకుల స్వర సమ్మేళనంతోను "చందమామ మత్తుమందు వన్నిటి జల్లులా చల్లగా" చల్లినట్లుంది. ఏంకలి సాహిత్యం కొత్తవిధంగా ఉంది ఘంటసాల పాడిన చరణాన్ని కొంచెం మార్చి సుశీల పాడుతుంది ఇదే దీని ప్రత్యేకత.

"నన్నుగ వీచే చల్ల గాలికి" రెండవ ప్రక్క పాట. సాహిత్యం ఎత్తుగడతో ఉన్న సుశీల పాడితే అంత హాయిగా ఉంది. పాపం "కనులు తెరచినా మూసినా నీవే నాయె" అంటూ కథానాయికీ తనకు తానే గతాన్నిగురించి స్వగతాలు చెప్పుకుంటున్నది. వరస పాతదైనా బాగానే ఉంది.

డీప్త స్వరం

"రాజనందిని" లో "చిక్కావు లేరా చక్కని రాజా" అన్న పాట, టిక్కి పాడినది ఉంది. సినిమాలో అది అంజలిదేవి నాట్యం. ప్రక్కనే ఉన్న కీర్తిశేషులైన ఆర్. నాగేశ్వరరావు మధ్య మధ్య "పైతృపురవల" అంటూ ఉంటాడు. అది రికార్డులో చెప్పిన దెవరో తెలుసా ? ఆచార్యులు, నాట్యచార్యులు, ప్రముఖ దర్శకాచార్యులు అయిన వేదాంతం రాఘవయ్యగారిది. ★

హరివంశము

హరివంశము హరితశివశర్మ

సాందీపనిపర్వం - 58

మహానందుని భార్యకు సుదక్షిణ స్వయముగా ఉపచారములు చేసినది. ఆమె తేరుకొనుదాక, తన ఉత్తరీయముతో విసరినది. ఆమె తేరుకొనగా, మరొకరి మంచిరీతియు త్రాగించినది. ఆ తేరుకొనుట యేమి తేరుకొనుట! కన్నులలో ఉన్నాదముగా, భయముగా, బిడియముగా, సిగ్గుగా నామె పొంది కుచి చూచినది; సుదక్షిణను చూచినది; వాచా లను చూచినది. ఆమె ఆ వాచకమును చూచి, సుదక్షిణ నిజముగా భయపడినది.

“తల్లీ! సేదతీరదు. ఇప్పుడు ఆచార్య మహా నందులకు వచ్చిన భయమేమియును లేదు. భయము ఉన్నదందురా! ఆ విషయమును ఆచార్య సాందీపనియు, శ్రీ కృష్ణ వాసుదేవుడును మాచుకొందురు. మరియు నది పొందకులైన వాసుదేవులు తేల్చినట్టి విషయముకాదు. ధర్మపరిషత్తు తేల్చినయు విషయము” అన్నది. అని పొందకుని దిక్కెక్కి మారి పడి.

“స్వామీ! తమరు ఏమని యందురు?” అన్నది. పొందకు డేమియు ననలేదు. సుదక్షిణదిక్కెక్కి తీర్చిదిద్దుముగా చూచినాడు. చూచినవాడు అంతలో మందహాసము చేసినాడు.

“సుదక్షిణ! అంతయు నీవనినట్లు జరగవచ్చును. జరగజూపవచ్చును. ధర్మ పరిషత్తునకు నేన అధ్యక్షుడనగును, నా ఇష్టమువచ్చినట్లును జరగవచ్చును. మరి అది యంతయు నీవనినట్లు నేర విషయము. ఇప్పుడు ఈ బంగారు మృగమున్నది. అది ఎట్టివిషయమందున్నది. దానివిగూడ ధర్మ పరిషత్తులే విచారించునందువా! లేక శ్రీ కృష్ణ వాసుదేవుడు విచారించునందువా! ఆ మృగము దిద్దినది నేను! ఆచార్యులు దాని నేల దానము చేయవలె! ఇచ్చినదాని దానమునేయు అధికారము ఆయనకు లేదా అందువు? లేదని అనను, కాని నేను ఆయనకు ఇచ్చితిరా! వామాక్షీ కీర్తిని. వామాక్షీకి నే నన్యాయము చేసినాను. వామాక్షీ యాడుకొను ఆశ్రమ మృగమును నందినంతవఱకు చేసినాను. దానిని నైర్వము లేకుండుట తీరికొనినానందువు. అదియును నిజమే కాని, ఇప్పుడామృగము పూర్వమువలె లేదు. జీవి తముతో దెబ్బతినిన జీవి విధమున అగడై పరించు కున్నది. ఆ కష్టమును నేను తెచ్చిపెట్టితిని. వామాక్షీ అందుల కెంతగా కోపించియుండును. ఆ ఋణ భాగము కీ మృగము విచ్చితిని. మరి అట్టిదానిని ఆచార్య మహానందు లే దానమునయనలయును. ఆ దానమునకు అధికార మాడుట కున్నదా! నేను

అంగీకరించను” అని పొందకుడు మహానందుని భార్య దిక్కెక్కి ఇట్లు ప్రశ్నించినాడు:

“తల్లీ! ఆచార్యు లి దానమున తమకు చెప్పి మేర! వామాక్షీకి చెప్పిచేరా?”

మహానందుని భార్య మాటలాడలేకపోయినది. ఆమెకు పొందకుని ఈ మెత్తమైన తనముతోని వశ్ర కాశీస్వము మనస్సును తాడించుచున్నట్లుయినది. ఆమె సేద చూపులతో సుదక్షిణను తిలకించినది. ఆ కన్నుల ప్రార్థనమున్నది. బ్రతిమాలుట యున్నది. “తల్లీ! ఆయన నీచివాడు. తల తీక్కివాడు. తనకేది తోచిన, యది చేయువాడు. ఆయనను నీవు కాపాడవలయును, అన్న అభిప్రాయ మున్నది. సుదక్షిణకు ఆమెను మాడగా పరమమైన అనుకోతము కల్గినది. ఆమె పొందకునితో నన్నది.

“స్వామీ! ఈ తర్క వాక్యము లేవు ధర్మ పరిషత్తులలో చూపుదురగాని; ఇట్లు ప్రదర్శించిన ఏమి లాభము. మీరు మనకు గురువుల భార్యలు. తల్లివంటవారు. వారు మనల నేదియో అర్థించుటకు వచ్చినారు. ఇంతక: వాచాలని మాటను పట్టుకొనియేకదా తాము ఇట్లు మాటాడుచున్నాము. ఆ వాచాల డది చూచేనా! ఎవరో చెప్పగా వినెను. ఆ విన్నదానిని కొందెముగా చేరేయింట్ల కిచ్చుటకు వచ్చెను. మరి ఈ వాచాల డెట్టివాడు! రాజుల సేవలో ఏదూషకుడై నవాడు. అత్యప్రత్యయము నెరుగని జాని. తాను సేవించుచున్న రాజుల వివరీత చిత్త వృత్తులకు నంతోడమును కూర్చగా నెంచువాడు. మరియు బ్రాహ్మణుడు. ఏమి బ్రాహ్మణుడు!”

అని సుదక్షిణ నవ్వినది. “ఏదూషకులు సగము బ్రాహ్మణులు. నగము కారు. వలకులవలె పంక్తి బ్రాహ్మణులు” అన్నది. మరి అ నవ్వినది.

మహానందునిభార్య కిదియే విచిత్రమనిపించినది. ఈ సుదక్షిణ యేమి స్త్రీ. ఆమె భర్తకు భయపడదు. ఉన్న విషయము దాయదు. మరి ఆ మాటాడులతో నెవ్వరికిని కోపము రానియదు. ఆమె ఆ మాటలనగా పొందకునకు కోపము వచ్చినదేమోనని ఆమె యాతని ముఖమును పరిశీలించెను. వాచా అని పరిశీలించెను. వాచాలుడు విచిత్రముగ మందహాసము చేసినేగాని, కోపము తెచ్చుకొనలేదు. రాజులను, రాచస్త్రీలను అనుటయు, అతడు పడుటయు పరిపాటి. మరియు వారు అట్టులన్నచో అదియును నొక్క మనతగనే భావించును. పొందకుడు సుదక్షిణచైతన్యమే చూచుటలేదు. తన్నే చూచుచుండెను. ఆ చూపులలో ఎట్టుదల యున్నది. గౌరవమున్నది. జాలియున్నది. అలోచనయున్నది. అతడేమియో మాట్లాడునని యామె యనుకోతగా,

నాతడు మాటాడలేదు. మందహాసముమాత్రమే చేసెను. తనపై నుండి దృష్టిని మరిల్చి వాచాల్లు చూచెను. వాచాలనినుండి దృష్టి మరిల్చి సుదక్షిణను చూచెను. సుదక్షిణనుచూచి మందహాసము చేసెను. సుదక్షిణయు నాతడు మాటలాడుననుకోవుది. అతడు మాటాడలేదు. గవాక్షము నమీలమునకు నడచిపోయెను. గవాక్షరంధ్రములతోనుండి జయ టికి చూచెను.

“వాచా!”

“వాసుదేవ!”

“ఆ రథముతో వాడు దారుకుడు కదా!”

“అవును.”

“వాని పోషణములతో నిత్యములు బాగుగా నున్నవి.”

“వాడు అశ్వప్రారియమును పూర్తిగా నెరిగిన వాడని గ్రామములలోని సూతులందరు అనుచున్నారు”

“వాని సారధికమైన రథము నధిరోపించవలెను.”

“వాడు యాదవుని సారధి. వాని యనుబంధక నెవ్వరిని రథము నధిరోపింపనియదు.”

“మేము వాసుదేవులము!”

సుదక్షిణ గల్లున నవ్వినది.

“స్వామీ! ఆయన అనలు వాసుదేవుడు”

“నేను పొందకు వాసుదేవుడను!”

“ఆ మాట నేను అంటా!”

పొందకు డప్పుడు గవాక్షమునుండి దృష్టిని మరిల్చి మహానందునిభార్యను తిలకించినాడు.

“తల్లీ!” అని నందోధించినాడు. ఆమె అతని దిక్కెక్కి చూచినది.

“తల్లీ! నేను ఒక్కటి చెప్పెదను విందురా! ఆచార్య మహానందులు కడజాతివాని దానమును పట్టుటనుగూర్చిన యభియోగము విషయమున నే నేమియు చేయలేను. అది ధర్మపరిషత్తు విచారింపవలయు విషయము. అయినను నీవు రాజావుకదా అని మీరు అందురు. నిజమే! కాని పరిషత్తు నిర్ణయ మెట్టులందున మీరు చెప్పగలర! మరియు ఆచార్య సాందీపనియు, మరి ఆ యాదవుడును ఏమియో చేయగలరన్న భైర్యము, సుదక్షిణకువలెనే, తమకును ఉండవచ్చును. తల్లీ! ఇది మీరు ఆలోచించుమాడుడు. నేను భర్తను నాయందు ఈ నాభార్యకు విశ్వాసములేదు. నాకు గురువులైన ఆచార్య మహానందు లొక నేరమును చేయగా, ఈ నా భార్య నే నాయనకు వ్యతిరేకము చేయుచుననియు, ఎవ్వరో యాదవుడు రక్షించు

కథ కాని కథ

కాఫీ తీసుకురా

(మొదటి బహుమతి)

అని మేము స్కూల్లో చదివే గోజులు. ఒకనాడు స్కూలు పూను ఫీసు వాకలి ముందట కునికిపాట్లు పడుతూ కూర్చున్నాడు. కాలింగ్ బెల్ మ్రోగటంతో గబగబా తల పాగా చుట్టకొని హెడ్ మాస్టరు గారి ముందు నిలబడ్డాడు నమ్రంగా. అప్పుడు మేము హెడ్ మాస్టరు గారితో స్కూల్ డే జరపడం గురించి మాట్లాడుతున్నాము. హెడ్ మాస్టరుగారు పూనుచేతిలో బేడ కాసుంచి 'పోయి కాఫీ తీసుకురా' అన్నారు. పూను వెళ్లాడు. అర గంట కావచ్చినా కాఫీ జాడలేదు. హెడ్ మాస్టరుగారు ఆలస్యాన్ని భరించలేక ఆఫీసు వరండాలోకి వచ్చారు. వచ్చీరాగానే కునికిపాట్లు పడుతున్న పూను రంగయ్య కని పించాడు. హెడ్ మాస్టరు గారు కోపంగా 'రంగా! కాఫీ తీసుకు వచ్చావా?' అన్నారు జ్ఞాపకం చేస్తూన్నట్టు. రంగయ్య లేచినుంచుని "అప్పుడే తీసుకువచ్చానండి. అయ్య గారూ!" అన్నాడు.

హెడ్ మాస్టరు ఒక నిమిషం విస్త్రు ఘోయి, అంత కోపంలో పకపకా నవ్వడం మొదలు పెట్టారు. పూను రంగయ్య నిష్ఠాంతపోయాడు. మేమూ అది అర్థం చేసుకొని నవ్వటం మొదలు పెట్టాము. హెడ్ మాస్టరు

గారు పర్సులోంచి మరో బేడ కాసు తీసి, రంగయ్య చేతిలో పెట్టి 'కాఫీ నాకు ఇక్కడికి తీసుకురా' అని వత్తివత్తి చెప్పారు. అప్పటికి గాని రంగయ్యకు జరిగిన పొరపాటు అర్థం కాలేదు. తల తడుముకుంటూ బయటకు పరు గెత్తాడు.

డా॥ జి. ఎన్. శర్మ (కళ్యాణదుర్గం)

* * *

పుస్తకం చిరిగితే

(రెండవ బహుమతి)

మా తరగతిలో నేను, నా మిత్రుడు వేణు చాలా స్నేహంగా ఉండేవాళ్ళము. అప్పుడప్పుడు మేము పాఠశాలకు సెలవు పెట్టే వాళ్ళం. అటువంటప్పుడు మేము పరస్పరము అయ్యవారు ఇచ్చిన నోట్సులను ఇచ్చి పుచ్చుకునేవాళ్ళం. ఒకసారి నా మిత్రుడు పుస్తకము ఒకటి పట్టుకెళ్ళి, తిరిగి ఇచ్చేటపుడు, "పొరబాటున చినిగిపోగా, కుట్టి తెచ్చి" నట్లు చెప్పాడు. మరొకసారి పుస్తకము ఇవ్వవలసి వచ్చినప్పుడు, నేను పుస్తకము ఇస్తూ "ముందుమాదిరి చింపి కుట్టి తెచ్చే పద్ధతి పెట్టుకోవద్దు" అన్నాను. అందుకు నా స్నేహితుడు "కుట్ట కుండానే తెస్తానులే" అని తక్కున సమాధానము ఇచ్చాడు.

జి. వి. శ్రీధర్ (మద్రాసు)

* * *

అటకమీద అమ్మమ్మ :

(రెండవ బహుమతి)

నేను మా తాతగా రింటికి సెలవులకు వెళ్లాను. మా మామయ్య డ్యూటీమీద మరో ఊరికి వెళ్లాడు. రాత్రి 2 గంటలయింది. అందరం మంచి నిద్రలో ఉన్నాం. మామయ్య డ్యూటీనుంచి వచ్చి 'అమ్మా' అని పిలవసాగాడు. మా అమ్మమ్మ 'అఁ అఁ' అని పలుకుతోంది. నేను మెలకువవచ్చి కూడా, ఆవిడే తలుపుతీస్తుందని పూరుకున్నాను కాని అమ్మమ్మ ఇంకా తలుపు తియడానికి లేవలేదు. మామయ్య 'అమ్మా' అని గట్టిగా పిలవడం మొదలెట్టాడు. అమ్మమ్మ 'నిచ్చెన లేదురా. ఎలాగరా రావడం' అంది. ఇదంతా బోధపడక ముందు వెళ్ళి తలుపు తీశాను. మామయ్య వచ్చి ఆమెను లేపి కూర్చో పెట్టి సంగతేమిటని అడిగాడు. అమ్మమ్మ ఇలాగంది: "మన ప్రక్కనున్న సిద్ధాంతిగారి అటక ఆవకాయ తియమంటే ఎక్కాను. ఇంతలో పిల్లలు వచ్చి నిచ్చెన తీసేశారు. నువ్వు కొంపమునిగి పోయినట్లు అప్పుడే అమ్మా అని పిలుస్తున్నావు. ఆ నిద్రలోనే నిచ్చెనలేదు. ఎలా దిగి వచ్చేదని అని ఉంటానురా."

ఇది విని మాకు నవ్వాగలేదు.

కె. శుభారావు (పెద్దాపురం)

★

విడీ విడని పాపాలు

జరిగిన కథ

చిన్న తనంనుంచి తల్లిదండ్రులు మమత కరువైన సూర్యం నాయకమృత్యు నరసమృత్యు గారి ఆదరణలో పెరిగి పెద్దవాడవుతాడు. పంతులమ్మ నిర్మల నరసమృత్యుగారింటో కొన వాటాలో ఆద్రుంట్లోంది. మరొక వాటాలో రాజ్యలక్ష్మివాని ఉంటారు. శింకరంగారు సూర్యం పనిచేస్తున్న శంకె నీగా హెడ్ సునానా అరుగురు ఆడపిల్లల లిండ్రి. ఆయన ఆహ్వానంమీద సూర్యం ఒకరోజున వాళ్ళింటికి వెళ్ళినాడు. రాజ్యలక్ష్మి అంతెలో అందం గా ఎదిగి పోదం సూర్యం మనస్సున తొక్కిస్తుంది.

వంటకే ఛగ్రువ సేదమెక్కిపోయాడు. సిగరెట్ ముట్టింది ముక్కుపుటాలు మాచేలా పీల్చి నవార్కు మొదలుపెట్టాడు.

ఏ మాటోచిస్తున్నాడో తెలియకుగాని ఎడ వంతా ఉద్యోగ నిండిపోయింది.

“ఎప్పుడూ లేండి, రాజీ నేనంటే ఇంత భయం ఎందుకు చెప్పి?...”

మొట్టమొదట్లో బాళ్ళ ఇంటో దీనినప్పు బాపిల్ల ఎంత అల్లరి చేసేదని! ఇప్పుడు ‘బావా! బావా!’ అని మనువుగా రావడం మానేసింది.

గత వివాదితో తను రాజ్యలక్ష్మిగురించి తీవ్రంగా ఆలోచించాను తోచింది మార్పానికి. కాని అప్పటికే మార్గం మార్చునంటే మనువు తప్పిపోయి బిడియమూ, సిగ్నూ పెరిగిపోయాయి.

“సిచ్చిసిల్లి, అంత భయమెందుకూ? తప్పు ఎత్తేస్తే అదే పోయింది. అమ్మమ్మ ఏమేనా అంటుండేమోనని భయం కాబోలు...” నను తున్నాడు.

ఒకరోజు రాజీ తాళి లేకపోయిందని బాధ వదుతుందేమో? తను తాళి తాగే వచ్చేనని చెప్పిల్పింది.

ఇలా రాజ్యలక్ష్మిగురించే తలపెట్టా రాజ మీదను వాలుతున్న చిక్కను గమనించకండా వాలుగు సిగరెట్లు తాల్చాడు.

“ఒరేయ్ సూర్యం! ఒరేవ్ బాబూ!” బామ్మ దిగుమంది కేకలేస్తోంది.

44-కేసీ మాడంకి

వ ని తా లో కం

జం టి లో న ర్పింగ్

వి. ప్రేమలీల

ప్రేమధ్య జబ్బుగావుందని తెలిసి నా స్నేహితురాలు చూడ్డానికి వెళ్ళాను. గదిలో మూలగా మంచం మీద నడుకొని ఉండామె. కిటికీలన్నీ మూసేసిలేమో గదంతా చీకటి చీకటిగా ఉంది. కాస్త వెనుకవరకే వెళ్ళగా ఉండనుకుంటూ అటూ, ఇటూ కరులుతూ—అలానడుతూఉంది. ప్రక్కనే ఎత్తుపీలమీద 'టెబిల్ టాప్' 'బాయిస్' మనే కబ్బంతో గదిగూ తిరుగుతూంది. నే వెళ్ళేసరికి సదిమందిదాకా ఆడవాళ్ళు (నాలంటి విజిటర్స్ అనుకుంటూ) మంచం మీదటూ, కుర్చీల్లో కూర్చుని కొందరూ—నిలబడి కొందరూ గుమిగూడి ఉన్నారు. గమ్మందగ్గరే నిలచిపోయి, లోపలికి చూస్తున్నాను. అక్కడకు చేరినవాళ్ళంతా రకరకాల జబ్బుల గురించి—జరిగిన పురుళ్ళ గురించి—జరుగబోయ్యే పురుళ్ళ గురించి తుదా—మొదా తెలుస్తూ కబుర్లలో లీనమయ్యారు. నిలచున్నవాళ్ళందరూ సందుల్లోంచి రోగిని చూడ్డానికి విశ్వప్రయత్నం చేసేను. కాని, లాభం లేకపోయింది. ప్రక్కగదిలోనుండి రేడియో "హెల్లో వాల్టాయ్" సంగీతం కురిపిస్తోంది. బయటి వరందాలో పిల్లలు గొల్లన అరుస్తూ, అటలాడుతున్నారు. ఓమూరి ఒకపాప 'గమ్మ' మంటూ ఇంటికిప్పు ఎగిరేలా ఏడుస్తోంది. చుట్టూరా ఇన్ని గొడవల్లో మంచంమీదున్న ప్రాంతం తలుచుకొనేసరికి ఎంతో జాలివేసింది. ఇన్ని గోలలమధ్య ఆమెకి నిద్రలాసపడుతుంది? మనస్సు వితం ఏం ఉంటుంది? ఆ ఆలోచన ఎవరికీ లేదు. ఇహ ఈ పరిస్థితుల్లో ఆమె ఎలానూ చూడడం పొడ్యం కాదనుకొని వచ్చినవారిని వెనక్కు మరలాను. ఇది అనాటి అనుభవం. కాని ఆ అనుభవమే మనస్సులో ఒక చెరగని ముద్రలావడి, ఈ వ్యాసరచనకి ప్రోత్సాహాన్ని—ఉత్సాహాన్ని కలిగించింది.

కుటుంబం అన్నతర్వాత ఇంటిలో ఎవరికీ ఒకరికి—ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ముస్తా చేస్తుంటుంది. ముస్తా రోజుల్లోంచి—వారాలూ, నెలల్లోకి దిగే సరికి అలాంటి రోగులను చేర్చుకోవానికి డాక్టర్లు వర్సింగ్ హామ్స్ కడుతుంటారు. అలాంటి హామ్స్ అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు రోగుల్ని వాటిలో చేర్చించడంకన్న ఉత్తమం లేదు. కాని, అలాంటి ఏర్పాట్లు లేనప్పుడు, ఉన్నా చేర్చించే అర్హత స్థాయికు లేనప్పుడు, మన ఇంటిలోనే కాస్తంత శ్రద్ధ తెలిపితేటట్టి ఉపయోగించితే ఒక చిన్న వర్సింగ్ గది వెర్రిలుచేసికోవచ్చును. ఆ గది రోగి ఉండడానికి అనుకూలమైనది—గ్లాసర్ లోని మిగతా గదులన్నీ టిక్ కాస్త ఎడంగా ఉండేది అయివుండాలి. గాలి, వెలుతురు, తాళాళంగా ప్రసరించేగది చూసు

కొని కిటికీ ఎప్పుడూ తెరచిఉంచాలి. రోగిని ఆ గదిలో ప్రవేశపెట్టేముందుకు నేనీ, గోడలు, పీల్లింగ్లు చూడాలని లేకుండా తుదంగా తుడిచి పోయాలి, రిసెప్ట్ మొదలయిన సెక్రటరీలు నిరోధింపులను ప్రావళ్యంతో గదిని కడిగివేయటం మంచిది. ఒక బేసిన్, లేదా లాట్స్ లో రెండు గాలి పుల్ల దాకా నీరుపోసి, దానిలో మహాదు పాలు గిన్నెనుంచి చెప్పిన ప్రావళ్యంతో కలిపి, ఒక తుదమ్మిన గుడ్డ దానిలో ముంచి గదంతా తుడిచివేస్తే వేలంతా తుదమ్మగా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత రోగి మంచం గదిలో కిటికీకి ప్రక్కగా అమర్చితే తలుపుల్లోంచి కాని, కిటికీలోంచిగాని వెలుతురు నూటిగా మొహం మీద పడకుండా—కళ్ళకు శ్రమ కలిగించకుండా ఉంటుంది. గదిలో రోగి పడుకోనే మంచం, మందులుంచే అలమరు, ఇతర మున్నపులు పెట్టుకునే బల్బు తప్పించి, మిగతా పామగ్ననంతా అక్కడనుండి తీసివేయాలి. గదిలో రోగి కండ్ల కెదురుగా భయోన్ని భీతిని కలిగించే చిత్రపటాలు గోడలకు ఉంచకుండా మనస్సుకు వంతోపెన్ని కలిగించే అవ్వడవరమైన మందర దృశ్యాలగుల చిత్రపటాలు వేలాడ దీయటం మంచివని. ఇంకా రోగి కెదురుగా బల్బు మీద వూలకుండిన ప్రతి రోజూ తాజా వూలతో అలంకరించుకూంటే—అదృశ్యం రోగి మనస్సుకు వంతోపెన్ని కలిగిస్తూంటుంది. రోగిని ఒక ప్రత్యేకమైన గదిలోనుంచి కావలసిన ఘనపు లిఫ్ట్ సమకూర్చడం మొదటి మెట్టు. ఇహ రెండోది ఆ రోగియొడల ఇంటిలోవాళ్ళూ—పరిచర్య చేసేవాళ్ళూ తీసికొనవలసిన జాగ్రత్తలు. హాస్పిటల్స్ లో వర్సులు రోగుల పరిచర్యవిషయంలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందినవారయి వుంటారు. ఇంటిలో రోగి అవార పోనియాలు చూసుకొనే వ్యక్తి తల్లిఅయినా, మరెవరయినా, ఏలాంటి పర్వోక్షణ పొందకపోయినా, తగిన చాచకత్వాన్ని—తెలివి తేటత్తి ఉపయోగించిన రోగికి ఒక మంచి నర్స్ కాగలదు. రోగి జాడగే సతీ ప్రశ్నకూ విసుక్కుకుండా, ఓషికతో జవాబియ గలుగుతూ వుండాలి. ఒక్కొక్కసారి రోగికోడే వివరీతపు కోరికకు ఏరామనడకుండా, కోపపడకుండా సానుభూతితో, దయతో, ఆ కోరికలనుండి రోగి మనస్సు మల్లించ ప్రయత్నం చేయాలి. కొంతమంది జబ్బుగావున్నవాళ్ళు ఆ పరిచర్యవిధానంలో కొట్టుకొన్నప్పుడు కన్నీటి ముదురురంగుల దున్నులను, ఆ రంగులుగల మున్నపులనుచూసి, వికారపడతారు. అందుచేత ఇంటిలో రోగి ఉపచర్యచేసేవారు పొడ్యమైనంతవరకు

పింట్ లోగావుంటూ, లేతరంగు దున్నులు తుదమ్మేవని ధరించడం మంచిది. తెల్లటి మల్లెపూవు లాంటి దున్నులు రోగి కళ్ళకు పోయి, మనస్సుకు అనందాన్ని, ప్రశాంతిని కలిగిస్తాయి. రోగికి ఉపచర్య చేసేవ్యక్తి వివేకవంతురాలూ, విద్యావంతురాలై వుండడం మంచిది. డాక్టరు చెప్పిన సలహాలు తూ. డా. పోటింతుతూ, రోగినివారణకు ఆయన చేసే ప్రయత్నంకు పూర్తి సహకారమిస్తుండాలి. రోగి కుషయోగింతే మందుసేసాలన్నట్టి సైన్ లేదెప్పు డే, వాడేముందు సైన్స్ ను బాగా చదువుకుని, ఆ సైన్ వాడడం తెలివైన వని. సరిగ్గా చూసుకోక, ఒకమందియబోయి మరోటి ఇచ్చేసి, చేతులారా ప్రమాదం తేచ్చుకొని, ఆ సైన్ లిబో దిబోమని ఏడ్చేవాళ్ళైంతోమంది. ఇంటిలో ఎవరైనా జబ్బుపడితే, పదామర్చించడానికి, చూడడానికి ఇరుగు పొరుగువారు, పరిచయములు, స్నేహితులు వస్తుంటారు. మిగిల్చుకు చూడడానికి వచ్చినవారిని రోగిని చూడమికుండా పొమ్మనడం—మర్యాదలక్షణం కాదు గనుక వచ్చినవారిని ఒకసారి రోగిని చూడనిచ్చి, మరో గదిలోకి తీసికొని వెళ్ళటం చేయాలి. లేకపోతే వాళ్ళెంద ఇంటిలో జరిగినట్లుగా, వచ్చిన వాళ్ళంతా రోగిగ్గరే చదివించడి, ఊర్లో గొడవలన్నీ (ముఖ్యంగా జబ్బులమగురించి) ఏకరువు పెడుతూ గంటలకోరిది గడవటం—రోగి అవా రోగ్యాన్ని మరింత వుద్దిచేస్తుంది. ఇంటిలో రేడియోను హెచ్చుస్థాయిలో పెట్టడం, పిల్లల అల్లరి—ఆ వివరపరిస్థితిలో రోగికి చిరాకును, అశాంతిని, నిద్రలేమిని కలిగిస్తాయి. రోగికి ఆ బలహీనమైన స్థితిలో మంచి మనోనిబ్బరం, ప్రశాంతత, వెమ్మది అత్యవసరం. గనుక కుటుంబంలో మిగతా వ్యక్తులు—రోగిని దృష్టిలో ఉంచుకొని, పొడ్యమైనంతవరకు ఇంటిని శాంతిపూరిత వాతావరణంలో ఉంచాలి. డాక్టర్స్ చే మందులకన్నా, రోగిపై పరిచర్యప్రభావం, తనకు పరిచర్యచేసే వారి ప్రభావం, హెచ్చుగా ఉంటుంది. తీసికొంటున్న మందులకుతోడు, పరిసరాలు ప్రశాంతంగా, ఉల్లాసపూరితంగా వుంటే రోగి త్వరలో కోలుకోడానికి అవకాశముంటుంది. దీనికేమింత పరిచర్య చేసేవ్యక్తి చూపే లాంస, ఆదరణకరమయిన ఆమె పెదపుంమిది చిరునవ్వు, ఉత్సాహాన్ని కలిగించే ఒక మంచిమాట, రోగిపాలి సంతోషసేమంతలా వనిచేస్తాయి.

వనితావాణి, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

పిల్లల మనస్సులు

27-4-62 పత్రికలో వికాశగారు "పిల్లల మనస్సులు" అనే వ్యాసం వ్రాసి పత్రికలకు వారి తావనం తెల్పినందుకుగానూ వాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. నేను ఈ విషయమై పత్రికకు వ్యాసం వ్రాసి పంపుదామని ఎన్నాళ్ళగానో అనుకుంటున్నా గానీ పిలువడలేదు. అందంగాలేరనో, పదుపురాదనో పొటరాదనో పిల్లల్ని నిర్లక్ష్యం చేయడం బరుగుతుందని వ్రాశారు. అది అక్షరాలా నిజం. ఇలా నిర్లక్ష్యం చేయడం మూలాన పిల్లలలో పిల్లలకు కలహాలు, ద్వేషాలు కూడా బయలుదేరుతవి. ఇటువంటి వ్యాసాన్ని వికాశగారు వ్రాసినందుకు వాళ్ళు తగ్గిన పత్రిక ద్వారా వారికి అందజేయుచున్నాను.

జి. నరేజ (వికాశపట్టణము)

మా చెల్లెలిని నేను ఎప్పుడూ తిడుతూ, అసహించుకుంటాను. దానికి కారణము మా చెల్లెలు పదుపులో మొద్దు. వికాశగారి వ్యాసము చదివిన తరువాత వాకు కనువిప్పు కలిగింది. ఇంకెప్పుడూ మా చెల్లెలిని తిట్టకూ, అసహించుకోకూ.

కుమారి టి. వి. తులసి (గుంటూరు)

వికాశగారిలో నేను కూడా ఏకీభవిస్తున్నాను. అమె చిన్నపిల్లని విషయమే వ్రాసేరుగానీ పెద్ద వాల్లె ఉద్యోగాలు చేస్తున్న బిడ్డల్నికూడ తల్లి, దండ్రులు వివిధంగా వక్షపాతబుద్ధితో చూస్తారో విశదీకరించవలసింది. తల్లెక్కాడు, తండ్రులూ ఇందులో భాగం వంతుకుంటాడు. తల్లికికూడ తన స్వంత పిల్లలమీద ఎందుకు భేదభావము చూపుతుందో అర్థముకాదు. మాకు తెలిసినవాళ్ళ ఒకరున్నారు. అవిడకి పెద్ద కొడుకన్నా, అతని పిల్లలన్నా సరిపడేది కాదు. అతనుమాత్రం తల్లిని ఎంతో అభిమానంగా

చూసుకొనేవాడు. కాని, ఆ తల్లి ఎందుకు అతనిమీద అభిమానము చూపలేకపోతున్నదో వాకు ఇప్పటి వరకు అంతు చిక్కలేదు. పిల్లలు బాగుపడాలన్నా, పుద్దిలోకి రావాలన్నా తల్లె కారణం.

కుమారి (బరంపురం)

పిల్లలు అల్లరి చేయడం సహజం. తల్లివుంటే ఏ అల్లరి చేసినా కనిపించదు. తల్లి కన్నులుమృతమి. కాని, తల్లి లేనివారు ఏ చిన్న అల్లరి చేసినా బానా మాటలుపడవలసివస్తుంది. పిల్లల అల్లరినిబట్టి సామెతలుచెప్పూ, ఇతరుల మనస్సు కష్టపెట్టడం ఏమంత మంచితనంగా కనపడదు.

వాగ్జీ, వాగ్జీ (వలమనూరు)

వ్యాసం చాలా బాగా వ్రాశారు. ఇటువంటి వ్యాసాలు ప్రతి తల్లి చదివితేరాలని అనుకుంటున్నాను.

కె. సత్యవతి ఆవుల సర్పింహరాజు (పెదపుల్లెరు)

'పిల్లల మనస్సులు' - ఈ వ్యాసం రాసిన వికాశగారికి నా ధన్యవాదములు.

వి. అన్నపూర్ణ (విజయవాడ)

రూర్కేలాలో జీవనవ్యయం

రూర్కేలానుగూర్చి వ్రాసిన వ్యాసం చదివాక ఉత్తరాదిఅలా ఇంతలా అనిపించింది. ప్రతీది ఖరీదెక్కువ మధ్యతరగతి కుటుంబీకుల జీవితం దుర్భరం. ఈ విషయం అలహాబాదు చేరేటప్పటికి మాకు బాగా స్పష్టమైంది. పరుకులమాల ఎలా ఉన్నా, వాతావరణం విషయం మిక్కిలి విచారకరం. ప్రతీ విషయంలోనూ మనస్రాంతమే మెరుగు. మొదట దూరప్రకండల ననువు అనుకున్నా, తరువాత అనుభవమైతే నిజము బయలుపడుతుంది. వ్యాసం

అనుభవపూర్వకంగా ఉంది. ఇక్కడకూడ అల్ప విషయాలు రూర్కేలాను పోలిఉన్నవి. కాని, వాకు తెలిసినంతమటుకు పాలు, కాయగూరలు, స్వీట్సు మనప్రాంతంలోకంటే చవక అనిపించింది.

కుమారి వి. అన్నపూర్ణమ్మ (అలహాబాదు)

ఈరోజుల్లో జీవన ప్రమాణం చాలా పెరిగి పోయింది. ప్రతి వస్తువు ఖరీదు పెరిగిపోతోంది. బజారుకి, 40 రూ. పట్టుకెళ్ళినా, 50 రూ. పట్టుకెళ్ళినా ఇంటికివచ్చి చూసుకునేసరికి సరుకు మనకి కనపడదు. దబ్బె పోతుంది. ఈ రోజుల్లో మధ్యతరగతి కుటుంబాలవారు జీవితం గడవడం చాలా కష్టంగావుంది. 'జీవనప్రమాణం' గురించి శ్రీమతి పద్మావతి శర్మగారు చక్కగా వ్రాశారు. కుమారి వి. రాజావణి (రామభద్రునిపల్లె)

"రూర్కేలాలో జీవనప్రమాణము" అన్న వ్యాసము చదివినతరువాత నేను వారకాలము నుండి ఈ "భిత్త" జీవనప్రమాణముగూర్చి వ్రాయాలనుకునేదాన్ని. కాని రచయిత్రి వ్రాసిన ప్రతీ విషయము తు. చ. తప్పకుండా ఇప్పుట అమలులో ఉన్నాయి. పై వ్యాసము చదివాక ఈ రెండు ఖార్కానాలు ఒకే మేనేజ్మెంటుక్రింద ఉన్నవి. కాబట్టి జీవితప్రమాణములు యొకేలాగుండాలి గాలోమ అని అనిపిస్తుంది. ఇప్పుట బియ్యం, వప్పులు, మూనెలు ధరలు మన ప్రక్కలాగే ఉన్నను, కూరగాయలు, ఫేస్ సామానుల ధరలు మాత్రము ఆకాశన్నంటుకుంటాయి. ఎంత పెద్ద జీతాలు దొరికినా, ఇప్పుట "సేవింగు"కు బదులు "షేవింగ్" మాత్రము తప్పదు.

నంచారి కుభరత్నం (భిత్త)

వనితలూ-వస్త్రాలు

మా కాలేజీలో కొంద రమ్మాయిలు తెల్లని చీరలు కట్టుకుంటారని వాళ్ళకి మగపిల్లలు పేర్లు పెడతారని "కుమారి దుర్గ" వ్రాసినారు. ఇది నిజంకాదు. నేను కూడ ఆ కాలేజీలోనే చదువు తున్నాను. వాతోటి విద్యార్థినులే కొందరు 'టీమ్మ' పేరులతోనైతే వైలాను చీరలుకట్టి, 'రింగు' ముడులు వేసి, 'ఫేషన్' పరేడుకి వెడుతున్నట్టు వస్తారు. ఇలాంటి ఫేషన్లు 'టీమ్' వీజి మగపిల్లల మన స్వత్వాలమీద ఎలాంటి ఊహలకు దారితీస్తాయో తెలుసనుకుంటాను. మన వేషభాషలు క్రమంలో ఉంటే ఎవరెన్ని అనుకున్నా సరవాలేదు. కాబట్టి ఇకమీదటియినా తోటి విద్యార్థినులు సింపుల్ గా వస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

సి. ఎన్. దేవి (బరంపురం)

వనితలు వస్త్రాలు కట్టుకోవటంలో చాలా భేదములు కలవు. ఇప్పుడు నైలాన్ వస్త్రాలు అందరు కడతూన్నారాకానీ, ఏమీ అందముగా ఉండవు. ఈ నైలాన్ గుడ్డలు మన దేశపు ప్రజలు కట్టుకుంటే ఏమీ అందముగావుండవు. పైగా చాలా

వికారముగా వుంటాయి. వైలాన్ గుడ్డలు అంటేనే వాకు అవచ్చుమనిపిస్తుంది.

వి. మరక్తిలాంటి (సికింద్రాబాద్)

అత్తలూ-కోడళ్లూ

ఈజాంరో అత్తాకోడళ్ల సోపారేని నంసా తాలు చాలా అరుదు. ఏవిధమయిన గొడవలు, లేక అత్తాకోడళ్ల కలసి నంసారసాగరాన్ని గుట్టుగా వడుపుకువచ్చే కుటుంబాలు కూడా వున్నాయి. కాని ఇటువంటివి చాలా తక్కువ.

పూర్వకాలంలో అంటే మన తాతలనాటికాలంలో చిన్నవయస్సులోనే అంటే వడకొండు పిళ్లకే ఆడ పిల్లలకు పెళ్లిళ్ళుచేసి, అత్త ఇంటికి వంపించే వారు. అప్పటినుండి వారు ఎన్నో బాధలుపడి నంసారాన్ని చక్కదిద్దుకుంటూ, వారికి కలుగబోయే నంతానాన్నిగురించి ఎన్నో కలుగుంటూ, వార్య తమను ముఖపెడతారని నంతోషవడుతూ, ఆ నంతానాన్ని గంపెడాకతో కడుపునెట్టుకొని పెంచి పెద్దచేస్తారు. తమ కుమార్తెకు వివాహమయితే కోడళ్లవలన తమకు విశ్రాంతి లభిస్తుంది అని ఆశిస్తారు. కాని తమ కుమారులకు పెళ్లి చేరంటుములు అయి, కోడళ్ళు వచ్చాకనే ఆ రోతు పోతులు అర్థమవుతాయి.

నదిరోజులపాటు సాఫగా జరిగిన ఆ నంసారంలో తుసాన్ను రేగుతాయి. అత్తగార్లు తమ స్థాయిని తగ్గిస్తారు. ఇన్నిరోజులు కష్టపడి పనిచేసిన మనిషి తమకు విశ్రాంతి కావాలనే వాంఛతో కోడళ్ళు రాగానే ఏవో అరళ్ళు పెట్టడం, వేడకుండమ ఒక్క మారుగా వదలివట్టు నంసారభారాన్ని అంతా ఆమె మీద మోపడం జరుగుతాయి. వీరయితే చిన్నప్పటి నుండి ఇంటివసులతో వీధిముఖమయినా చూడకుండా వుండటంవల్ల అత్త ఇంటికి రాగానే ఆ నంసార భారాన్ని మోయటం వారికి అంత కష్టంగా కనపడదు. కాని, ఇప్పటి స్త్రీలు సాటికేళ్లవరకు కాలేజీ చదువులతోను, క్లబ్బులతోను స్వేచ్ఛగా కాలక్షేపంచేస్తూ, నంసారవిషయాలలో ఏమీ వట్టిండుకోకుండా వుండటంవల్ల వివాహమయిన పిమ్మట, ఒక్కసారిగా అత్తలు నంసారభారాన్ని వీరిపై వదలివేయటంవల్ల కోడళ్లకు చాలా కష్టం కలుగుతుంది. అప్పటి వారి స్థితి వంజరంలోని చిలుకగా వుంటుంది.

ఈ క్రొత్త నంసారంలో ఈడలేక కోడళ్ళ గొడవలు, ఇటు కోడళ్ళవచ్చి తమకు ముఖంలేదని అత్తగారి అరళ్ళూనూ.

యం. మధుద్రమ్మ (కలక్)

27-4-62 నంచికతో కుమారి దుర్గ, బరంపురంనుండి వ్రాసిన లేఖను చదివాను. వెను

వారుగు నంవత్తురములు బరంపురం కాలేజీలో చదివాను. ఏ కాలేజీ అమ్మాయేనా పిల్లుగాని, తెల్ల పీరగాని ఎప్పుడు కట్టుకున్నా, ఎప్పుడు కూడ ఆ అమ్మాయి చేరుకు ఏ గుట్టుమీదగాని, ఏ మెట్టమీదగాని బ్రాడుడం ఎప్పుడూ కూడలేదు. ఇలాంటి అబద్ధాలు ఎందుకు వ్రాస్తారో అర్థంకాదు. ఇలాంటి వ్రాసి మగవారిని మరింత రెచ్చకొడుతున్నారు.

లత (భద్రపురం)

నవతి తల్లులు

ఈ రోజులో నవతితల్లులను చాలామందిని చూస్తున్నాము. వారిలో చాలవరకు పిల్లలను పెంచుకోనుటలో రోషములు చూపుతారు. అక్కడి దాకా ఎందుకు! మా చుట్టూలో ఒకరున్నారు వారు పెంపు తెచ్చుకున్నారు. భార్య ఇష్టముతో తీసుకొచ్చారు. మొదట భర్త కూడ బాగానే చూశాడు. తీరా పెండ్లితాడు కొచ్చేప్పటికి చీటికి మాటికి అది రాదు, ఇదిరాదు అని రోషములు చూపటము, అటు పైత ఆ లేతప్పాడయ్యము గాయపడటము జగి గింది కనుక పెంపకము తీసుకొనేముందు ఓర్పు నేర్పు అన్నిటం లేనే తీసుకొనవలెను. లేదా మానవలెను. వారు తీసుకున్నారు, మనము తీసుకొనకపోతిమి అని విచారించరాదు. కనుక నేను చెప్పేదేమిటంటే ఎవరి నన్నా తీసుకొనదలిస్తే ఓర్పు, నేర్పు వుంటేనే తీసుకొనవలెను.

మన్నా లక్ష్మీ స్వరాజ్యం (గుంటూరు)

మన చనితావోలో రోజురోజుకీ అనవసర విషయాలు, అంటే అత్తకోడళ్ళు తగవుల గురించి, ఆడవడుచుల పొధింపుల గురించి, వరకట్నాల గురించి

తప్పు, మితంకు వనికివచ్చే విషయాలు ఏమీ జనిపించటంలేదు. 27-4-62 క నంచికతో 'పిల్లల మనస్సులు' అనే వికాశగారి వ్యాసం చదివాక ప్రాణం లేచి వచ్చింది.

(శ్రీమతి వరిమి సీతాలలకం (బాల్లెరు) ★

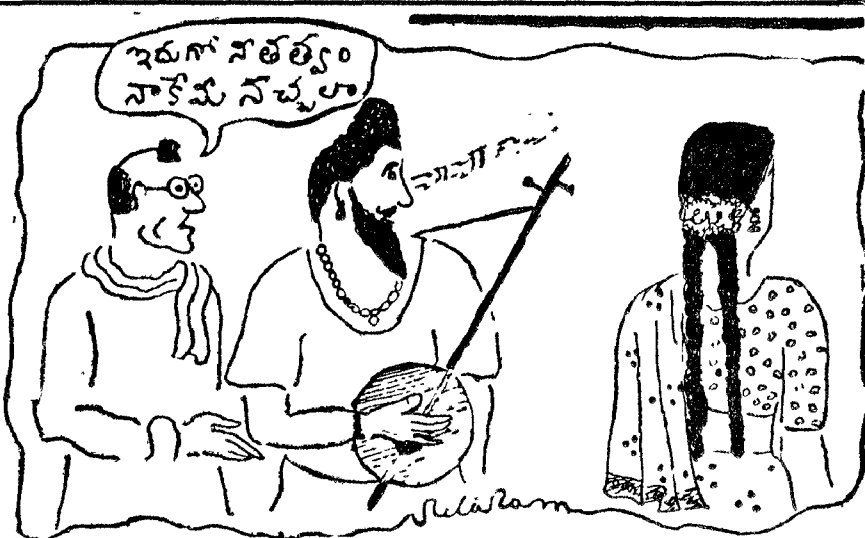
వంటలు

టర్కిమిథాయి

కావలసిన వస్తువులు

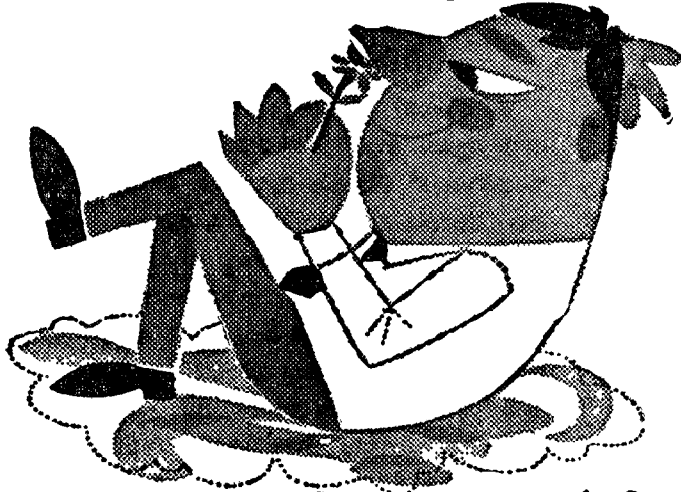
జెలేటిన్	-	1 కరిటెను
చక్కెర	-	1 కప్పు
వేడినీళ్ళు	-	1 కప్పు
నిమ్మరసం,	}	కాస్త కాస్త
రంగు, ఎసెన్సు		

రంగు, ఎసెన్సు తప్ప మిగతా అన్ని వస్తువులు కలిపి కుంపటి మీద పెట్టాలి. కొద్ది సేపటికి చక్కెర కరుగుతుంది. బాగా ఉడికిన తరువాత రంగు, ఎసెన్సు కలిపి, చన్నీళ్లతో కడిగిన ప్లేంట్లోకి గుమ్మరించుకోవాలి, గాలికి ఆరనిస్తే గట్టిపడుతుంది. నలుచదరం ముక్కలుగా కోసుకుని చైనా పంచదార వాటిమీద చల్లాలి.

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలోనూ ఆంధ్రనచిత్ర వారపత్రిక
సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది!

వళ్లు పేయడమనే సమస్య వుండదు

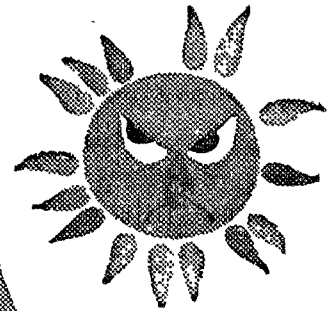

నైసిల్

పడి వేసవిలో కూడా ఇట్లు పేయడు !
ఎంచేతనంటే నైసిల్ మీకు కాళాశవం వచు
కూర్చడంతో పాటు మీ చర్మాన్ని రక్షిం
స్తుంది. దీనిలో "క్లోర్ ఫెనిసిన్" తో పాటు మరో
నాలుగు వదార్థాలున్నాయి-వెల్లపేతకు
ఇవి దివ్యంగా పనిచేస్తాయి.
నైసిల్, చంటి దుర్వాసనలను అదుపులోకి తెస్తుంది,
వివరీతంగా చెమట కలగనియ్యదు. కొత్త మైక్రో-మిల్
వర్ణంతో తయారుచేసిన, సురక్షితమైన, మృదుమర
మైన నైసిల్, మీ కుటుంబంలో అందరికీ స్నానం
చేసాక తప్పకుండా ఉపయోగించ వలసిన పొడగు.

నైసిల్

ప్రేమ మార్కు
చర్మ రక్షణకు సాటిలేనిది

డా॥ గాలి బాలనుందరరావు

జీవకణకార్యక్రమము - 3

జీవకణములు, టిష్యూస్లోయిడ్తో సగ్గు బియ్యం గింజలూ సగ్గు బియ్యం క్షీరాన్నంతో ఉన్నట్లుగా లేకుండా ఉంటుంది ఇదివరకే తెలుసు కున్నాము. అయితే, సగ్గు బియ్యం గింజలూ జీవకణములూ పరస్పరసంబంధము లేకుండా ఉంటుంది? వాటిని కలిపివుంచే దేదీ లేదా? అతి సూక్ష్మములయిన ప్రోటీను రజ్జువులు టిష్యూస్లోయిడ్ తోపాటుగా యేర్పడి జీవకణ ములను కలిపి ఉంటుంది. జీవకణములలో నీరు అధికంగా చేరినప్పుడు, జీవకణములు ఉబ్బి వాటి మధ్య ప్రదేశము అంతరించిపోతుంది. అందులో ఉన్న టిష్యూస్లోయిడ్ రసాయనికవ్యభావమే మారిపోతుంది. అప్పుడు జీవకణ కార్యక్రమము పనికి సాగదు.

జీవకణకార్యక్రమము అర్థమైతే జీవకణకార్య క్రమమే అర్థం అవుతుంది. అక్కడ జరిగే అన్ని సూక్ష్మక్రియలనూ ఇంకా కౌన్టర్జాల్ అర్థం చేసుకోలేదు. మంచి రసాయనికపరిజ్ఞానమూ, విద్యుచ్ఛాస్త్రజ్ఞానము ఉంటేనేగాని జీవకణంలో జరిగే సంక్లిష్ట కార్యక్రమం అర్థంకాదు. గృహ వైద్యం తెలుసుకుంటూనికి ఇంత బాధపడ నక్కర్లేదు. కాని ఇది అణుయుగము. వైజ్ఞానిక యుగము. అచిరకాలములో యోగయుగమూ అరంభం కాబోతున్నది. ఇప్పుడూ ప్రపంచేత ఏ వస్తువు కాలంటే అది స్పష్టించగల శక్తి, జ్ఞానముల ప్రమేయం లేకుండానే వ్యాధి నివారణచేయగల శక్తి, వ్యాధిని కలిగించే శక్తి, కలిగిన యోగులు ఎక్కడబడితే అక్కడే కనిపిస్తున్నారు. ఒకప్పుడు, ఇటువంటివూ రున్నారంటే అల్లా అన్నవారు అవహానం పాలయ్యేవారు. ఇప్పుడల్లాకాదు. రసాయనికపరిజ్ఞానము, అణు విజ్ఞానము, విద్యుచ్ఛాస్త్ర పరిజ్ఞానమూ, జీవకణ కార్యక్రమమునే కాదు, అన్ని వివిధ సంఘటనలను కూడా కొంతవరకైనా అర్థంచేసుకుంటూనికి ఉపయోగిస్తాని. అణువిజ్ఞానం భారతదేశంలో అతి పురాతనమైన విజ్ఞానం. అణువును విడగొట్టి సాధనములు వారికి లేవు. వారు అణువిజ్ఞానమును యోగశక్తిచేతనే గ్రహించారు. అణువిచ్ఛేదం ఇప్పుడు కొన్ని సాధనములచేత ప్రయోగరీత్యా నిర్ధారితమై, అందరిచేత విశ్వసించబడుతున్నది. అణువుతో ఏటంబాంబు చేస్తారనీ అది పగిలితే, నగరాలకు నగరాలే పేలిపోతానీ తెలియనివారు లేరు. కాని అణువును కల్లారా చూచినవారు ఎంత మంది? తమ ఇంద్రియములద్వారా తెలుసు కున్నదానిమాత్రమే మానవులు నిజమని విశ్వసిస్తారు. ఒకప్పుడు మహాయోగులకు మాత్రమే సాధ్యమైన అణువిజ్ఞానం, ఆధునిక విజ్ఞానం ధర్మమూ అని, అందరికీ అర్థమయిన విజ్ఞానంగా మారిపోయింది.

అపారపదార్థములు, జ్ఞానములు, క్రిమిసంబంధ

తమలయిన విషయములు, ఇతర రసాయనిక వస్తువులు, శరీరదాతువులలోకి ఎల్లా పోతవి. శరీరంలోకి పోయినవన్నీ జీవదాతువులలోకి పోతవా? ఈ విషయములు తెలుసుకోడం చాలా కష్ట సాధ్యమయిన విషయమే. కాని వాటిని తెలుసుకోడం ఈశ్వరనిలాసాన్ని, ఈశ్వరశక్తినే తెలుసుకోడంవంటిది. అది తెలుసుకున్నాడు ఆ స్పష్ట శక్తి విజ్ఞానంముందు మన విజ్ఞానం ఏపాటిది? అనిపిస్తుంది. అంతేకాదు. ఆ విషయములు తెలుసుకోడం ఆధునికజీవితంలో చాలా సూచకమిస్తుంది.

టిష్యూస్లోయిడ్తో వున్న వస్తువులు జీవకణం పై పారతీ ఉన్న రంధ్రములద్వారా జీవకణంలోకి, అక్కడ తయారయిన వస్తువులు జీవకణం వెలుపలకూ వస్తూవుంటున్నవి, జీవకణంలో దాతున్నట్టి దాతులయినా రెండూ జరుగుతూ ఉంటున్నవి, యిదివరకే తెలుసుకున్నాము. అయితే ఈ రాకడా పోకడా ఇల్లు కడిగినప్పుడు తూములో నించి మురికినీరు పోయినట్లుగా పోవడం అందులో నుంచి ఎలుకలు రోపలికి వచ్చినట్లుగా రావడం వంటిదా? అయితే కొన్నివస్తువులు రోపలికి పోలేక పోవడానికి కారణమేమిటి? ఈ విషయం తెలుసుకుంటూనికి ముందు కొన్ని వైజ్ఞానిక సత్యములు తెలుసుకోవాలి.

మూలంగా వున్నట్టి వస్తువు (Matter) అన్నింటికీ మూడు స్థితులు ఉంటుంది. (1) ఘన స్థితి (Solid) (2) ద్రవస్థితి (Liquid), (3) వాయుస్థితి (Gas) నీరు వేడిచేస్తే అవిరి అవుతుంది. అది మరి చల్లబడితే మంచు అవుతుంది. వేసవిలో కరగిఉండే నేయి శీతాకాలంలో పేరుకుంటుంది. మళ్ళీ వేడిచేస్తే కరుగుతుంది. ఇల్లా ఉష్ణ స్థితివిలబట్టి వస్తువులు—అది నీరైనా, రోపామలయినా, రాళ్లయినా—తమ స్థితిని మార్చుకొంటుంది. కొన్నివస్తువులు స్థితిలో పాలు తమ రసాయనిక స్వరూపాన్నికూడా మార్చుకుని మళ్ళీ చలనచేసినప్పుడు పూర్వ స్థితిని పొందవు. అప్పుడా వికృతిని రసాయనిక వికృతి అంటారు. మళ్ళీ పూర్వస్థితిని పొందే వికృతిని భౌతికవికృతి అంటారు. ఈ స్థితి మార్పుకు కారణమేమిటి?

ఒక గాజుగ్లసులో నీటిని చూస్తే దాని మధ్య భౌతికదేశము లున్నట్లే మనకు కనిపించవు. కాని అందులో పంచదార వేస్తే కరిగి పోతుంది. ఇనకవేస్తే కరగదు. ఎందుచేత?

పంచదారకణములు కణములుగానే కనిపిస్తవి. ఆ కణములమధ్య భౌతికదేశములు కూడా జాగ్రత్తగా చూస్తే కనిపిస్తవి. అదే మెత్తగా నూరినప్పుడు ఆ భౌతికదేశములుగానీ, ఆ కణములుగానీ కనపించవు. అంటే వస్తువులో కణములు చిన్నవయినకొద్దీ, వాటినిగానీ, వాటి మధ్య భౌతికంగానీ చూడడం కష్టం. కాని భూతత్వం

పెట్టి వాటిని చూడవచ్చు. అవిచ్ఛిన్నంగా (Continuous) కనపించే నీరుకూడా, మన కంటి కందని, కొటాసుకోట్ల నీటికణములు సమూహము, అంటే ఆ నీటికణములు, విచ్ఛిన్నములు. వాటిమధ్య భౌతికదేశములు ఉన్నవి. పంచదారకణములూ అంతే. అన్ని వస్తుకణములూ ఒకే పరిమాణం కలివి కావు. కొన్ని కణములు చాలా చిన్నవి. ఒకవస్తువులో కణముల మధ్య వుండే భౌతికంటే చిన్నదయిన కణములు గల వస్తువు అందులో పడ్డప్పుడు అందులో కరిగిపోతుంది. కరిగిన వస్తుపరిమాణము కరిగించుకున్న వస్తుకణముల మధ్యఉండే భౌతికదేశముల సునవరిమాణంకంటే అధికం కావచ్చును ఆ రెండూ చేరి ఏర్పడిన మాత్రవ వస్తువు సునవరిమాణం పెరగదు. ఒకవస్తువు మరొక వస్తువులో కరగడమును “విలీనము” అంటారు. ఆ విలీనంవల్ల ఏర్పడిన వస్తువును “ద్రావణము” అంటారు. ఒకపరిమాణంలో మరొకవస్తువు ఎంత పరిమాణంలో కరుగుతుందో, ఆ గుణమును “ద్రావణీయత” అంటారు. టిష్యూస్లోయిడ్ అనేకవస్తువులు కరిగి ఏర్పడిన ద్రావణము.

అన్ని వస్తువులూ అన్ని ద్రవపదార్థముల రోపా సమానంగా కరగవు. కొన్ని పైన తెలుతూ ఉంటుంది. కొన్ని అడుగున పేరుకుంటుంది. కాని కొన్ని వస్తువులు ద్రవపదార్థములలో కరగకపోయినా, వాటిలో నమస్కృతములై, సమవ్యాప్తి పొందుతుంది. దేహద్రవములలో కొన్నివస్తువులు ఈవిధంగా ఉంటుంది. నీటిని నీటిలో కరిగిన తుమ్మబంతో పోల్చవచ్చును. నీటిని కొల్లాయిడ్లు అంటారు. మరికొన్ని వస్తువులు స్వతః ఒకదానిలో ఒకటి కలవవు. కాని వాటినే కలిపి, చిలికివచ్చు కలిసినట్లు కనుపిస్తవి. అముదము, పాలూ కలిపి చిలికితే సవ సీతము ఇల్లాగే ఏర్పడుతుంది. నీటిని “ఎమల్షన్” అంటారు. పాలు, మజ్జిగ ఇటువంటివి.

సారాయము నీరూ కలిపితే ఒకదానిలో ఒకటి కలిసిపోతవి. కాని అల్లా కలిసిన మిశ్రమ వస్తువు పరిమాణము ఆ రెంటిపరిమాణములకన్న తక్కువగా ఉంటుంది!

ఈ లక్షణము ఒక్క ద్రవపదార్థములకు మాత్రమే ఉండదు. ఎక్కడో పువ్వు వికసించినా, ఊదువత్తి వెలిగించినా, తిరగమూత వేసినా ఆ సువాసన మనకు తెలుస్తుంది. అల్లాగే ఏదైనా కుల్లినప్పుడు ఆ దుర్గంధమూ తెలుస్తుంది. ఇందుకు కారణం వాయువులు ఒకదానిలో ఒకటి వ్యాపించగలిగిన శక్తి, లక్షణమూ కలిగిఉండడమే.

ఈ లక్షణమే కొద్దిగా సునవదార్థములకూ ఉంటుంది. ఒక బంగారము కత్తిని వెండికత్తిని

పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణ

మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభనిస్తుంది!

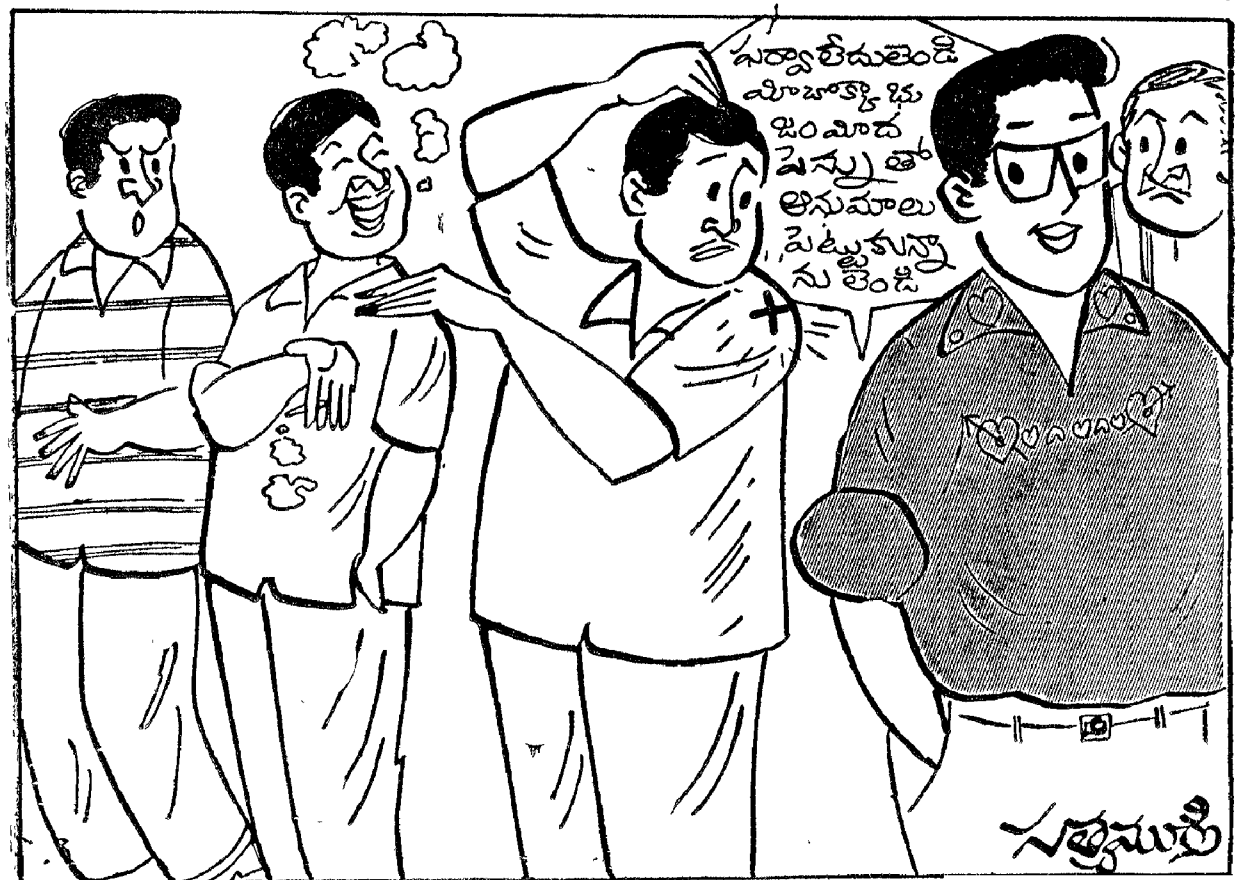
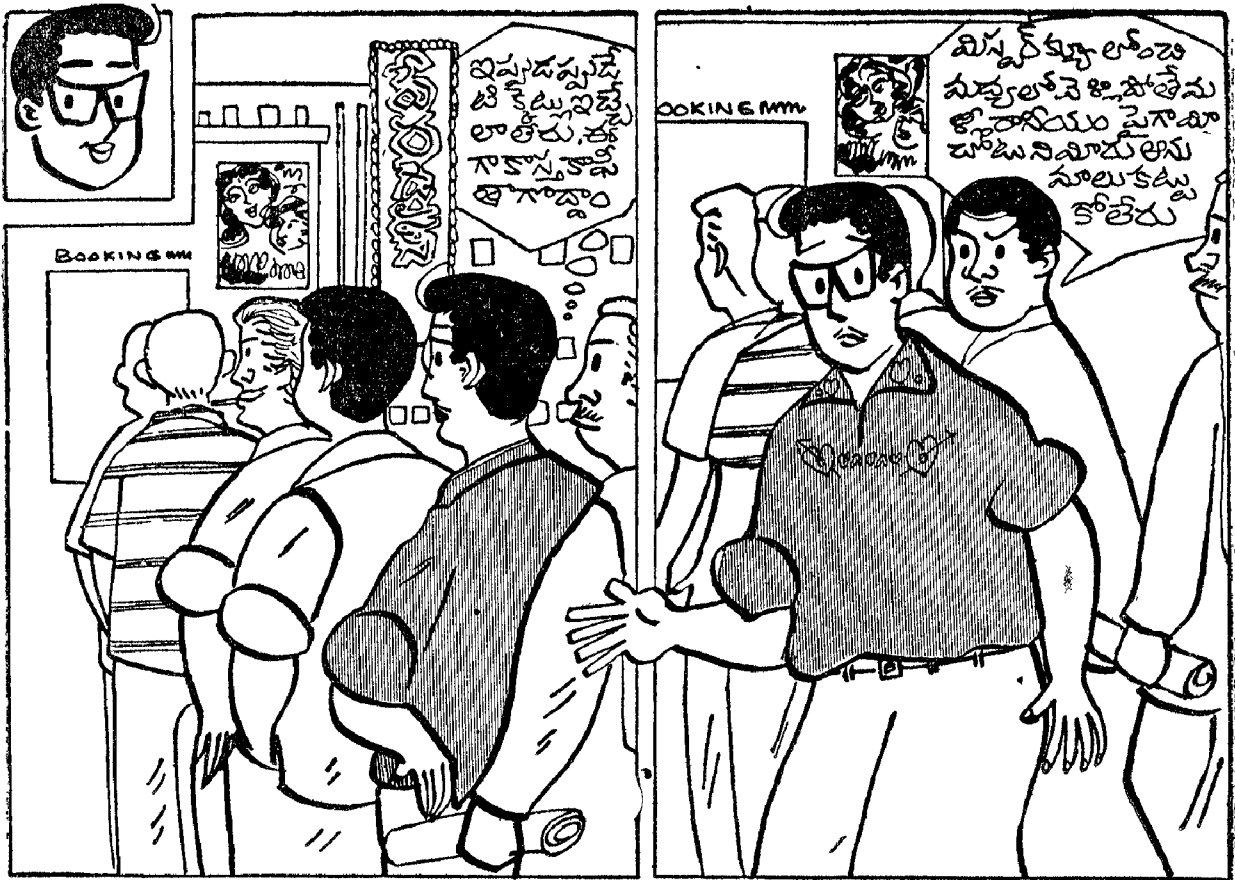
మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభను చేకూర్చుకోగలరు. పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణతో దానిని ఎంతో మృదువుగా, కాజాగా ఉంచుకోండి. మొదటి రోజు నుండే, పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణ మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభను యిస్తుంది. భారత దేశపు అపూర్వమగు సౌందర్య పోషక తైలముగా చేరిన పామాలివ్ నబ్బు ఎంతో సౌమ్యమైనది మరియు ఉద్దమైనది. దాని వ్యవస్థియగు మీగడ నంటి మరియు ఎంతో ఉభ్రవరచి, మీకు క్రొత్త శోభను చేకూరుస్తుంది. సౌందర్య పోషక తైలముగా చేరిన పామాలివ్ నబ్బునే ఎల్లప్పుడూ చాచి చిన్న చిన్న కళంకములు దాం తక్కువగుది, ఎక్కువ మృదుత్వము, మరియు సుమపు, కాజామైన మరియు నిర్మలమైన చర్మము, ఎక్కువ శోభాయమానమైన అందమగు దేహకాంతి మొదలైన వర్మముతో కలిదే అభివృద్ధిని మీరు చూడగలరు!

భారతదేశపు అపూర్వమగు
సౌందర్య పోషక తైలములతో
తయారైనది!

మృత్తిగా సౌందర్యముగా కనపడుటకు పామాలివ్ నబ్బుతో స్నానము చేయండి!

930-6-10-722

డాక్టర్ మూర్తి ఈజీవెయిర్ తో కూర్చున్నాడు. తను ఆవల్లె కువచ్చి సరిగ్గా సంవత్సరం అయింది. ఈరోగా ఎంతో నేర్చుకున్నాడు. బీదరికమూ, నిరక్షరాస్యతా పీక్కుతింటున్న వల్లెటూళ్ళు ఎన్నాళ్ళలా బాగుచేస్తే నవనాగరికులతో సమానంగా వృద్ధి చెందుతామో? సంప్రదాయాలూ, మూఢనమ్మకాలూ, జాతరలూ ఇంకా ఏళ్ళ మనసుల్లో వదలకుండా వున్నాయి. తుడిచినకొద్దీ బూజు పడుతూంది.

తను గతంగూర్చి చింతించటంలేదు. లాంగ్ పెతో అన్నట్లు గతాన్ని గతంలోనే పూడ్చిపెట్టాడు. భవిష్యత్ తెలియని అగాధం. కప్పించని కాంతి. ప్రస్తుతం వర్తమానంతోనే శాంతి.....

సిగరెట్ వెలిగించి, అగ్గిపుల్ల పోరేశాడు. అరిపోయిన పుల్లనుంచి ఇంకా కొంచెం పొగ వస్తూ వుంది. గతంలోంచి వ్యక్తులూ, సంఘటనలూ అప్పుడప్పుడూ వర్తమానంతోకి ఉబికినట్లు.....

చిన్ని కాబోలు పాట పాడుతూ అంటు తోము తూంది. మొదటిసారిగా తనా పూరు వచ్చినప్పుడు ముననబు నాయుడుగారు తన్ను రోడ్డు ప్రక్కన బస్సు ఆగగానే కలిశారు. వెనకాల అతని పాలెరు,

తోటమాలి వగైరా వెంకన్న, కరణంగారూ కప్పించారు.

తను “కుటుంబంతో సహా” రాలేదని మొదటనే చెప్పుకున్నాడు తను.....ముననబుగారు నవ్వారు. “అయితే మరి మంచిది.... మా చిన్నడికి తోటలో గదివుంది. దాంట్లో వుండండి” అన్నాడు నాయుడుగారు—తాను ఎంతో ప్రయత్నం చేశాడు. ఎవరికీ బుణపడకూడ దిక్కుడ....గ్రామాల్లో ‘పార్టీలు’ తనకి తెలియవిగావు....

“మీరేంద్ అతోచిస్తావుందారు మావూళ్ళో పార్టీ లేలేవులేండి.....మీకేమీ భయంలేదు....గదిలో వుండండి....వేళకి ఇంటికొచ్చింది కారీయర్ సంపుతారు....తినండి....” అన్నాడు ముననబు నాయుడు. తను ఒప్పుకున్నాడు.

తను ఊళ్ళో డిప్యూటీ తెరిచేశాడు. చుట్టు ప్రక్కల దాదాపు నాలుగయిదు చిన్న చిన్న గూడేలు, పల్లెలు ఉన్నాయి. ప్రార్థున్నే తయారయేవాళ్ళు అందరూ....వండ్రెండు గంటలదాకా చేయి తీరేది కాదు. ఒంటిగంటకు ఇంటికొచ్చేసరికి క్యారీయర్ పెట్టుకుని కూర్చునివుండేది చిన్ని....

చిన్ని నవ్వుకున్నాడు మూర్తి. ప్రపంచంలో ఎవరికయినా వా అన్న వాళ్ళేంద్ ఒకరుంటారు....

చిన్నికి మాత్రం లేరు....అది ఎవరిబిడ్డో తెలియదు. నాయుడిగారిదగ్గర కవచంతో తిరుగుతూ వుండింది. నవనాగరికపుంటాయి. ఇంకా చలాకీగా అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ, తనకు సహాయం చేస్తూ వుంటుంది. తోటలో తన గదికి కొంచెంయారంగా దాని గుడిసె.

ఈ సంవత్సరంలో తనకు దాంతో బాగా పరిచయం ఏర్పడింది. అమాయకత్వం చిన్ని గుణం.... “ఈ ప్రపంచంలో నీలాటివాళ్ళు బ్రతకలేరు” అనుకున్నాడు మూర్తి చిన్నిని చూచి.

నాయుడిగారి పాలెరు వెంకన్న దానికి కాబోయే మొగుడు.

“ఏమే చిన్ని! వెంకన్నేడీ?” అని అడిగేవాడు తను వప్పుతూ.

“వాడేడ బీడిలు దాగుతున్నాడో” అనేది సీగ్గు పడుతూ.

వెంకన్నకు ప్రాణం అది. వాడు తోటకు మాలి.... పొలాల్లో దున్నడాల్సా, నాటడాల్సా, ఊర్పుఅంతా వాడి చేతిమీద జరగాల్సిందే. ఇరువయ్యళ్ళులేని వెంకన్నంటే నాయుడికి చాలా ఇష్టం నాయుడిగారి
—39 వ పేజీ చూడండి

హయవాతా అద్భుతగాథ

మూలం : లాంగ్ ఫెలో : : అనునరణ : పి. గణపతిశాస్త్రి

(గత సంచిక తరవాతి)

నీటిలో మునిగిన వెనోనా నెమ్మదిగా తల వైకెత్తి తల్లి వెల్లిపోయిన సంగతి పసికట్టింది. ఒడ్డు మీదికి వచ్చి సాయంకాలం నీరేండ్లో తడిసి ముద్దయిన తన రంగురంగుల దుస్తులు ఆరబెట్టుకుంది. కొంచెం దూరంలో కొండలమధ్య అల్లిబిల్లిగా అల్లుకున్న పూల తీగల కేసి చూచింది. 'అమ్మయ్యా! అమ్మ బెడద తప్పిపోయింది. ఇంక హాయిగా తీగ ఉయ్యాల ఊగ వచ్చును!' అని ఎగిరి గంతేసింది. చెంగుచెంగున ఎగురుతూ ఆ కొండలమధ్య ఉన్న అడివిలోకి వెల్లిపోయింది. కొన్ని అడివి మల్లెపువ్వులు కోసుకుని సిగలో తురుముకుంది. బండిగురువిందల దండలు గుచ్చి మెడలో వేసుకుంది.

అల్లంతదూరంలో అమె కెదురుగా ఒక బంగారు నెమలి పురివిప్పి ఆడింది. వెనోనా అంతకు ముందెప్పుడు వైడిరంగు నెమలిని చూడలేదు. 'ఇదేమిటి విచిత్రం!' అని కళ్లప్పగించి అలాగే దానివైపే చూస్తూ కూర్చుంది. అంతలోనే దట్టంగా అల్లుకున్న ఆకులలోంచి 'వెనోనా! వెనోనా!' అని నన్నని పిలుపు వినిపించింది. వెనోనా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూచింది. ఎవ్వరు కనబడలేదు! అంతలోనే అమె కెదురుగా ఆడుతున్న నెమలి అకస్మాత్తుగా మాయమయింది. వెనోనా కొంచెం భయపడి అటు ఇటు పరకాయించి చూసింది. కాని

ఎక్కడ ఆ బంగారు నెమలి జాడ కనపడలేదు!

అంతలోనే వెదురు పొదలలోంచి పిల్లన గ్రోవి ఊదినట్టు 'వెనోనా!' అని ఇంకొకపిలుపు వినబడింది. వెనోనా వెనక్కి తిరిగి చూసి మరి తన కళ్లే నమ్మలేక పోయింది! అమె కెదురుగా ఒక అందగాడు నిలుచున్నాడు. చూడడానికి అతడొక గొర్రెల కాపరిలా ఉన్నాడు. కాని తెల్లని పిల్లమబ్బు దుప్పటికప్పుగున్నాడు. మెడలోనక్షత్రాల ముత్యాలహారం మినుకు మినుకుమని మెరుస్తూంది. తలకొక చిన్న రినల్లమబ్బు తలపాగా అలంకరించుకొన్నాడు. దానిమీద ఒక చిన్న ఇంద్రధనుస్సు! అతని శరీరం సాయంకాలం కావరంగులా తళతళా మెరిసింది. పిల్లనగ్రోవి పెదవుల మీద నిలిపి తీయతీయని పాట పాడుతున్నాడు.

వెనోనా కొంచెం భయపడి 'ఎవ్వరు నువ్వు?' అని గద్దించింది. ఆ అందగాడు మాటాడలేదు. చిన్న చిరునవ్వు చిలకరించాడు:

'నే నెవరయితే ఏంగాని నీకో చక్కనికథ చెబుతాను వింటావా!'

'ఏమిటా కథ!'

'వింటానంటే చెబుతాను.'

'అలాగే వింటానుగాని ముందు నువ్వెవరో నీ పేరేమిటో చెప్పు!'

'నాపేరు పడమటిగాలి.'

'అమ్మో! మా అమ్మ నీతో

కలిసి తిరగ వద్దంది. నీ కథలు వివ వద్దంది.'

పడమటిగాలి కొంచెం సేపాలో చించి మళ్ళీ అడిగాడు: 'పోనీ! కథ అక్కర లేకపోతే మిగల ముగ్గిన ద్రాక్షపళ్ల గుత్తులు, పుట్ట తేనెపట్టు ఇస్తాను. ఆపైన మళ్ళీ ఆ బంగారు నెమలి నృత్యం చూద్దవుగాని నాతో వస్తావా?'

'ఆ బంగారు నెమలి ఎక్కడ ఉంది?'

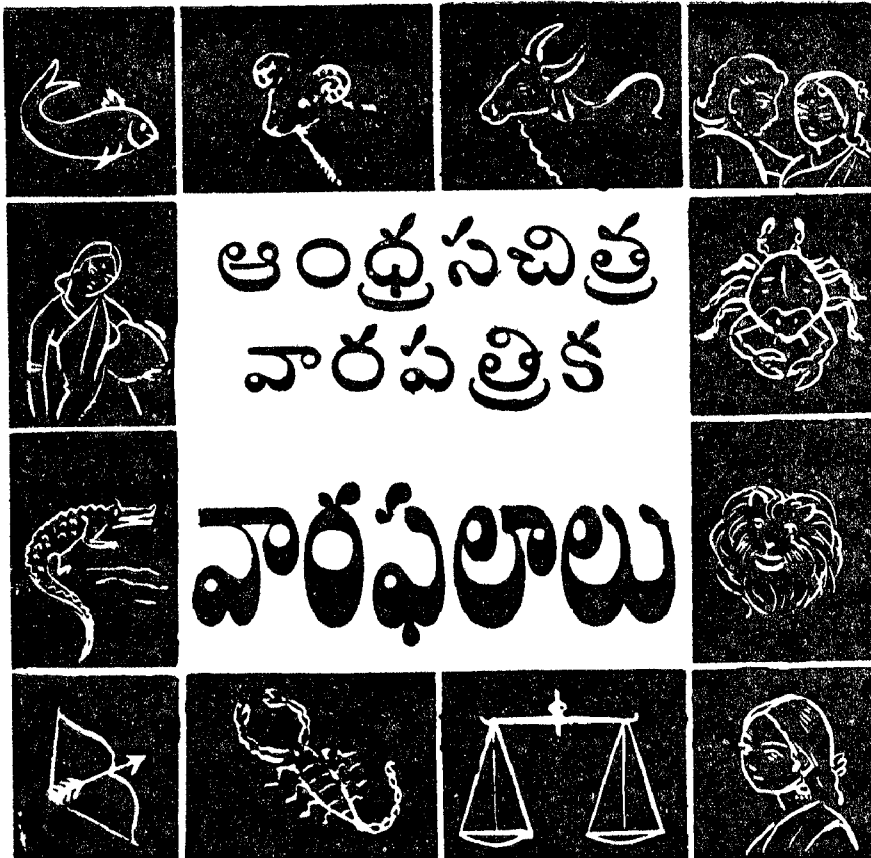
'ఈ అడివి మధ్యన ఒక కోనేరుంది. దాని గట్టుమీదఉన్న చెట్టు కొమ్మల్లో పడుకుని హాయిగా నిద్ర పోతూంది. అదిగో! చూశావా! అదే ఆ కోనేటిగట్టు! ఇక్కడికి ఆట్టే దూరంలేదు.'

వెనోనా కొంచెంసేపు తలపటాయించింది. 'నేను తొందర తొందరగా తిరిగి ఇంటికి వెల్లిపోవాలి మరి' అని అంటూనే పడమటిగాలి పెంటపడింది. ఇద్దరు నెమ్మదిగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెల్లి ఆ కోనేటి గట్టుమీద కూర్చున్నారు. అంతలోనే పడమటిగాలి లేచి నిలబడి అటు ఇటు చూచి ఒకచోట దాచి పెట్టిన పుట్ట తేనెపట్టు, మిగల ముగ్గిన ద్రాక్షపళ్ల గుత్తులు తెచ్చి అమె కంఠీయజోయాడు.

'ఇవి నా కక్కర లేదు! ఆ బంగారు నెమలి ఏదీ?' అని బుంగమూతిపెట్టి అడిగింది వెనోనా!

'ఈ పళ్లు, పుట్టతేనె కొంచెం

—38 క పేజీ చూడండి

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వారఫలాలు

వైవజ్ఞవాతూరి శ్రీరామమూర్తి

11-5-1962 శుక్రవారము మొదలు

17-5-1962 గురువారము వరకు

మేషం :

(అశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

తిరుదాటు లేకుండా మీ కార్యక్రమాలలో మీరు క్రిందు మీరు అవుతామంటే, ఉపయోగంలేని మూలాలతో విసిగించేవారు తటస్థుడతారు. తప్పనిసరి సరిస్థితి ఏర్పడితేగాని, ఏ ప్రయత్నము కొనసాగించ లేకపోతారు. ప్రయాణాలు, పెద్ద మనుష్యులను సంప్ర దించటం, ధర్మ ధైవికకార్యాలలో ప్రవేశించటం మొదలయినవాటిలో మీ సంకల్పం చక్కగా కొనసాగు తుంది. ఒకరిద్దరు స్నేహితులు మీవల్ల చిక్కుల నుంచి తప్పించుకొంటారు. కాని, సమయంలో నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడతారు. మీ ఆదాయం మొదట్లో మాంద్యంగా కనుపించినా, వారం మధ్యభాగంనుంచి క్రమక్రమంగా అభివృద్ధి అవుతుంది. కుటుంబ బాధ్యతలు పెరిగే సమయం. విలాస, వినోదాలలో అధికంగా ఖర్చుచేయటంవల్ల ముఖ్యపనరాలకు ప్రాముఖ్యత పడుతుంది.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, గోమీడి, మృగశిర 1, 2 పా.)

మర్యాద అనేపేరుతో భారం పెంచుకొనటం అవుతుంది. సమయానికి తగినట్లు యోచించి మాట్లాడగలుగుతారు. చాలాకాలంగా శ్రమించి, ఎదురుచూస్తున్న ఫలితం సంతృప్తికరంగా లభి

గ్రహస్థితి

మేష, వృషభాలలో సూర్యుడు, వృషభంలో బుధ, శుక్రులు, కర్కాటకంలో రాహువు, మకరంలో శని కేతువులు, కుంభంలో గురువు, మీనంలో అంగారకుడు, కర్కాటక, సింహ, కన్య, తులలలో చంద్రుడు.

స్తుంది. ఇష్టపన్న ప్రాప్తికాలము. బంధు మిత్రుల ఇండ్లకు ప్రయాణం చేయగలుగుతారు. మీ విద్యను అభివృద్ధి పరచుకొనటానికి అనువైన సమయం. ధనం విశేషం వ్యయంకాకుండా పేరు ప్రతిష్ఠలను పొందగలుగుతారు. ఇతరులను గురించి శ్రద్ధ తీసుకొంటారు. కాని, స్వవిషయంలో కొన్ని సమయాలలో అజాగ్రత్తగా ఉండటం జరుగుతుంది.

కలహప్రసంగాలు ఆరంభంఅయి, చల్లగా నమసి పోతవి. మీ వ్యవహారాలు, లెక్కలు మొదలయిన వానితో గుట్టు అనేది అవసరం. 13, 14 తేదీలలో మిత్రలాభం, గౌరవప్రాప్తి.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

ఒకరిని నోప్పించుకుండా, మీరు శ్రమపడకుండా చల్లగా మీ భావాలను నెరవేర్చుకోగలుగుతారు. ఆరోగ్యంవిషయంలోమాత్రం మధ్య మధ్య అనంతప్రీతికలిగి అవకాశాలున్నవి. సాధ్యమైనంత వరకు ఏ వ్యవహారంలోనైనా తేగేవరకూ బిగించి నట్లు కాకుండా చూచుకొనండి. ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన ధనంకోసం కొంత శ్రమపడి సంపాదించుకోగలుగుతారు. ఎడటివారి మెచ్చికోలుమాటలను నమ్ముకుని శక్తి కిమించిన వ్యవహారాలలో అడుగు పెట్టతగిన సమయంకాదు. వారం రెండవభాగంలో ఆదాయం బాగా పెరుగుతుంది. పిల్లలమూలంగా సుఖసంతోషాలు లభిస్తవి. దేవునిదయవల్ల మీ వాక్కు ఎడటివారికి అమోఘంగా పని చేస్తుంది. మానసికంగా ఏర్పడిన సందిగ్ధస్థితి తొలగిపోతుంది.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

ప్రతిదానికి ముందుగా ఆలోచించుకొంటూ, కూర్చోననలసిన అవసరం ఉండదు. మీ విరోధులు మీమీద వివిధంగాను తప్పు మోహానికి అవకాశం లేకుండా ముందుగా జాగ్రత్తపడగలుగుతారు. కుటుంబంలోనివారి మరీకొన్ని బాధ్యతలనుకూడా మీరే నిర్వహించవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. అయినా శక్తి, ఉత్సాహము బాగా ఉంటవి. ఇంతకుముందు మీ వృత్తి, ఉద్యోగాలలో ప్రతిబంధకంగా ఉంటున్న వ్యక్తులు చల్లగా తొలగిపోతారు. వ్యవహారరంగంలో ముందుగా ప్రతికూలభావాలు తోచగలవు. దైవికంగా కార్య సాఫల్యం అవుతుంది. మీరుచేస్తున్న అన్నిరకాల పనులకు సమన్వయం కుదరక చికాకు కలుగుతుంది. అయితే చివరి సమయంలో చక్కని ప్లాను తయారుచేయగలుగుతారు. 16, 17 తేదీలలో అధిక ఆలోచనలు గౌరవంతోకూడిన ఖర్చులు.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తిర 1 పా.)

సుఖప్రదమైనకాలం. వ్యవహారరంగంలో మీ ప్రయత్నాలు కలసివస్తవి. అటులే మీ ధైర్యాన్ని చెడగొట్టే మనుష్యులు ఉంటారు ఇతరులకు ఆలోచన అడగటంవల్ల ప్రతిబంధకాలు ఎన్నోఉంటవి. కుటుంబంలో మనశ్శాంతి అభిస్తుంది. ఆదాయం కూడా ముందుకన్నా బాగుంటుంది. సంఘ కార్యాలలో మీ గౌరవం క్రమంగా పెరుగుతుంది. ప్రస్తుతం

ధనాదాయమార్గాలతో చిన్నచిన్న అభ్యంతరాలు వస్తూఉంటవి. వారం రెండవభాగంలో వృధా కలహాలు వచ్చే అవకాశాలున్నవి. ధనసంబంధమైన లావాదేవీలతో ఎడటివారు తమ మాటను కాపాడుకొనక పోవటంవల్ల ఇబ్బందిపడవలసి వస్తుంది. ప్రయాణాలు చేయవలయునునుకొంటారు. కాని, సాగే అవకాశాలు తక్కువ. 11, 12 తేదీలలో నుంచి వారితో స్నేహం, నూతన మార్గాలతో ఆదాయం.

* * *

కన్య:

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, హస్త, చిత్త 1, 2 పా.)

మీరు మాట రాకుండా కాపాడుకొందామని ఎంత ప్రయత్నించినా, మధ్యలో ఎవరో ఒకరు జోక్యం కలిగించుకొని మీ ప్రశాంతతకు భంగం కలిగిస్తూ ఉంటారు. ఏ ఒక్క కార్యమీద మనస్సును స్థిరంగా నిలపలేకపోతారు. దైవానుగ్రహంవల్ల పెరుప్రతిష్ఠలకు భంగంరాకుండా చూచుకోగలుగుతారు. వృత్తి, వ్యాపారాలలో ఆలస్యం, శక్తికిమించిన శ్రమ కనుపిస్తవి. కాని, అందువల్ల మీ స్థానంయొక్క విలువ పెరుగుతుంది. అధికారుల మంచితనం పొందగల అవకాశాలున్నవి. వారంతంలో ప్రతికూలవార్తలు తెలియగలవు. అందువల్ల ప్రత్యేకంగా కలిగే గౌరవ భంగంకాని, ఇతర చిక్కులుకాని ఏమీ ఉండవు. పిల్లల ఆరోగ్యంగురించి జాగ్రత్తగా చూచుకోవండి.

* * *

తూల :

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ 1, 2, 8 పాదాలు)

అన్నివిధాలా గౌరవప్రదమైన కాలమేకాని, విశ్రాంతి సుఖము బాగా లోపిస్తవి. ధారాళంగా వచ్చేదబ్బు వస్తూఉంటుంది. ఖర్చు అయ్యేది అవుతూ ఉంటుంది. మొత్తంమీద శుభసంతోషాలతో కాలం జరుగుతూ ఉంటుంది. వ్యవహారసంబంధమైన వనులు నిదానంగా జరుగుతూఉంటవి. ఏవని తలపెట్టినా అందుకు కావలసిన సర్వసన్నాహాలు చేసుకొని అందులో ప్రవేశించటం అవసరం. సాధారణంగా ముందుగా ఇతరులకు ఇచ్చిన వాగ్దానాలను మార్గం తప్పించవలసివ అవసరం కలిగే సమయం. గ్రంథపఠనము, లలితకళలకు సంబంధించిన కార్యక్రమాలతో ప్రోత్సాహం, నుంచి అవకాశముకూడా లభిస్తవి. ఎప్పుడూ పదిమందితో విలాస వినోదాలతో గడువగలుగుతారు.

* * *

వృశ్చికం :

(విశాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, కేయక.)

గ్రహబలం బాగున్నది. మీరుట్టు ఉంటున్న మనుష్యులలో ఒకరిద్వార మీ మాటను నిర్లక్ష్యంగా

చూడటంవల్ల కలహాలు వస్తవి. కాని మధ్యవర్తులతో నిమిత్తం లేకుండా మీ వ్యవహారాలను ఒకదానికి తీసుకొని రాగలుగుతారు. అందుకు ఎక్కువ శ్రమపడవలసి వస్తుంది. అనారోగ్యభయం తొలగిపోతుంది. వ్యాపారవిషయాలలో స్వకృత ఫలితం పొందగలుగుతారు. కుటుంబంలో మిమాటయందు నలుగురు గౌరవం చూపిస్తారు. ఒకప్పుడు మీతో భేదాధిప్రాయం పెట్టుకున్న మనుష్యులే ఈ సమయంలో అనుకూలిస్తారు. శుభ సంతోషకార్యాలు వెమూడిగా జరుగుతవి. ధనవ్యయం మాత్రం అధికంగా ఉంటుంది. దైర్ఘ్యంతో ముందుకుపోతగిన సమయం. 13, 14 తేదీలలో శుభవార్తలు, సంఘ కార్యాలు.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

ముందు జాగ్రత్తతో మీ కార్యక్రమాలను సాగించవలసిన సమయం. మీమాటలలో తప్పులు వెతకటానికి ప్రయత్నించేవారు ఉంటారు. అధికారులతో ఏ విషయంలోను ప్రసంగాలు పెంచుకొనటం మంచిదికాదు. వృత్తిలో డబ్బు ఇచ్చినచోటా, పుచ్చుకొన్నచోటకూడా మీరే శ్రమపడవలసి వస్తుంది. సైపెచ్చు నలుగురితో మీరే పాకపాటు చేస్తున్నారనే భావం కలిగే అవకాశాలున్నవి. చాలాలోజాలనుంచి ఎదురుచూస్తున్న వార్తలు ఈ సమయంలో వస్తవి. ప్రయాణాలు సుఖంగా సాగించగలుగుతారు. ముఖ్యంగా చెప్పకోతగిన గొప్ప గొప్ప వ్యాపారములవంటివాటిలో ప్రవేశించే ఆలోచనలు అనుకూలిస్తవి. 16, 17 తేదీలలో సంఘంలో గౌరవం, బంధువులవల్ల కార్యసిద్ధి. విలాస సంబంధమైన ఖర్చులు.

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, గనిష్ఠ 1, 2 పా)

అన్ని జరిగిపట్లే ఉంటవి. ఎక్కడికక్కడ అనంపూర్తి కనుపిస్తూఉంటుంది. ఆదాయం బాగానే ఉంటుంది. అయితే ఒకసారిగా, సమయంలో అందక పోవటంవల్ల చికాకు తప్పదు. గొప్పవారితో స్నేహం లభిస్తుంది. కోర్టు కచేరీలలో వనులు చురుకుగా జరుగలేదని అనుకోవలసిన సమయంకాదు. వృత్తిలో పోటీ కనుపిస్తున్నా, మొత్తంమీద సమర్థతతో ఇతరులకు యిచ్చిన వాగ్దానాలను పూర్తిచేసుకోగలుగుతారు. అయితే అనారోగ్యం మాత్రం చేస్తుంది. ఉత్తరదిక్కునుంచి అనంతప్రకారమైన వార్తలు తెలుస్తవి. ప్రాలుమాలికవల్ల తలచినవి సమయంలో చేయలేకపోతారు. 15, 16 తేదీలలో శుభకార్యాలు ఆదాయవృద్ధి.

ఈ వారము ధరలు

ఈవారం బంగారుధర మందీ వస్తుంది. వారం చివరలో పెరుగుదల రాగలదు. వెండి ధర గతవారంమాదిరిగానే ఉంటుంది. వెన్న, నెయ్యి ఏటిధరలలో కొద్ది పెరుగుదల కనుపిస్తుంది. వత్తి, నూలు ధరలు తేజీతో నిలకడగా ఉంటవి. నూనెగింజల ధరలలో పెద్దమార్పు ఏమీ ఉండదు. చింతమండుధర గతవారంకన్నా తేజీ వస్తుంది. గోధుమలకు మందీ వస్తుంది. మినుములకు తాత్కాలికంగా గిరాకీ వస్తుంది.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 8 పా.)

అనుకున్నవి పూర్తిగా జరిగేవరకూ కంగారు పడుతుఉంటారు. ప్రస్తుతం ఏ సందర్భంలోను చిక్కు ఏమీ ఉండదు. వృత్తిలో మిమ్ములను ఆదరించి మీ వనులలో సలహాచెప్పేవారు లభిస్తారు. ప్రయాణాలు చేస్తారు. సుఖ సంతోషాల నిమిత్తం ఖర్చులు అధికం అవుతవి. సాధారణంగా మీరు తలపెట్టిన వనులకు భంగం ఆనేది ఉండదు. ఓర్పు మాత్రం అవసరం. పిల్లలమూలంగా ఆనందం లభిస్తుంది. కోర్టు కచేరీలలో ఏవనీ చురుకుగా సాగదు. అయితే విరుద్ధమైన కాలంకాదు. ఇతరుల కలవలలో జోక్యం పెట్టుకోతగిన సమయంకాదు. వాచానాలు మొదలయినవి కొనే ప్రయత్నాలు కలసి వస్తవి. దైవకార్యాల అనుకూలిస్తవి. వారంతంలో మీ ఆరోగ్యం చెడే అవకాశాలున్నవి.

* * *

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, శ్రవణం)

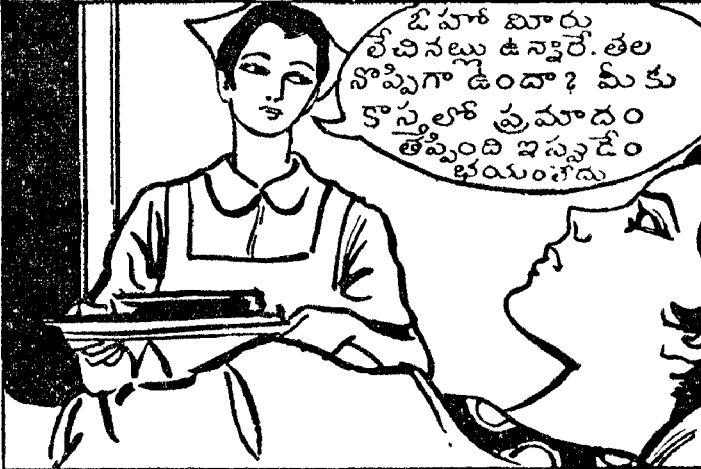
వినుకుచెందకుండా కృషిచేస్తూ పోవలసిన సమయం. ప్రత్యక్షంలో మాటలు ఎన్ని అనుకోవ్వా, మీ స్వంత విషయాలలో కొత్తవారి జోక్యం లేకుండా చేసుకొనటం మంచిది. వృత్తి, వ్యాపారాలలో శ్రమ శ్రమంగా కార్యధారం పెరుగుతుంది. ప్రతి విషయంలోను “పిచ్చి కుదిరితేగాని పెండ్లి కుదరదు, పెండ్లి కుదిరితేగాని పిచ్చి కుదరదు” అనే పద్ధతిలో ఒకదాని కొకటి పోటీ ఏర్పడుతుంది. మీకు సహాయం చేయవలసినవారు చేయలేని పరిస్థితిలో ఉంటారు. మొత్తం మీద ఫలితం ఎదురుచూడకుండా ధృఢభావంతో ఉండటం అవసరం. శుభకార్యాలలో పాల్గొంటారు. గతవారం ఏర్పడిన అనారోగ్య పోషాల తొలగిపోతవి. 15, 16 తేదీలలో వ్యవహారము, క్షేమవార్తలు.

డాక్టర్ రాజు

బొమ్మల కథ
దేవిక 24

నేను మళ్ళీ మూర్ఖపోయి ఉండాలి... సభుహ వచ్చి తరువాత ఆస్పత్రిలోకి న్నానని గ్రహించాను.

బిహూ మీరు లేచినట్లు ఉన్నారే. తల నొప్పిగా ఉందా? మీకు కాస్తలో ప్రమాదం తప్పింది ఇప్పుడేం భయంలేదు

అంతా విచిత్రంగా ఉంది! నాకుతల నొప్పితే దే...

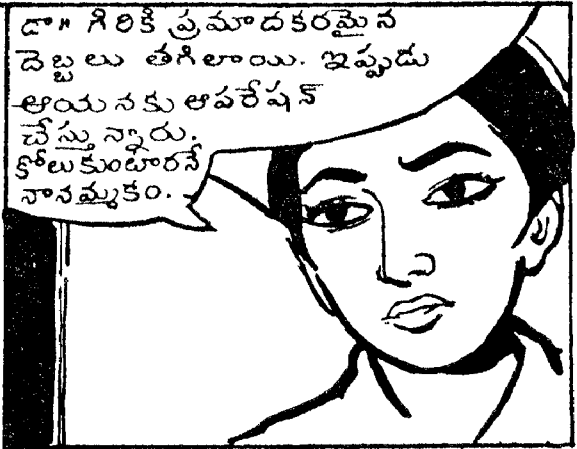
డా॥ రాజు ప్రి? డా॥ వేణు, డా॥ గిరి ఏమయ్యారు? వాళ్ళూ మావేంట ఉండాలే...

అవును వాళ్ళనుకూడా గణితాంశ తీసుకు వచ్చాం

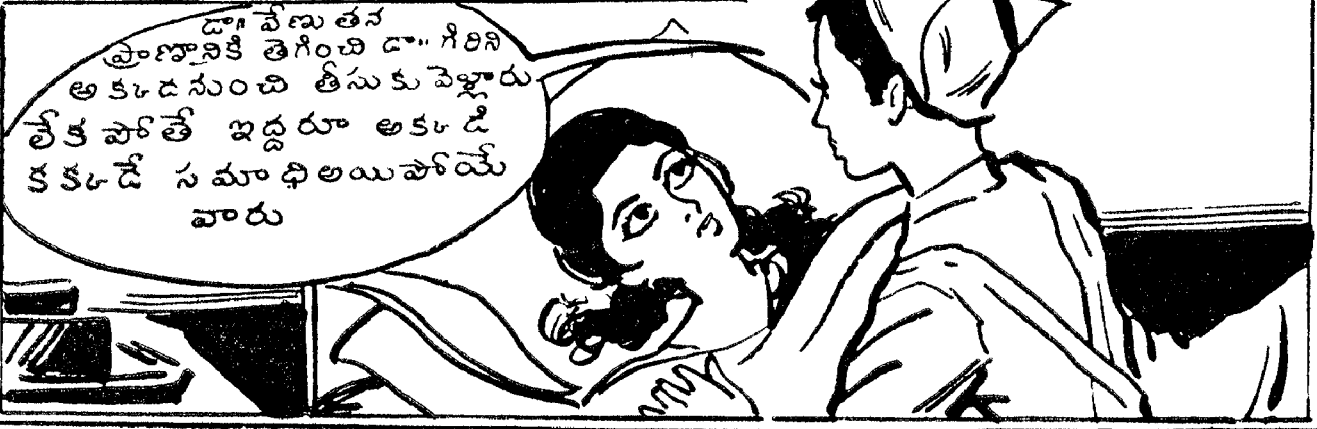

డా॥ వేణు బాగానే గాయ పడ్డారు కాని, ఇప్పుడు కాస్త కులానాగా ఉన్నారు.

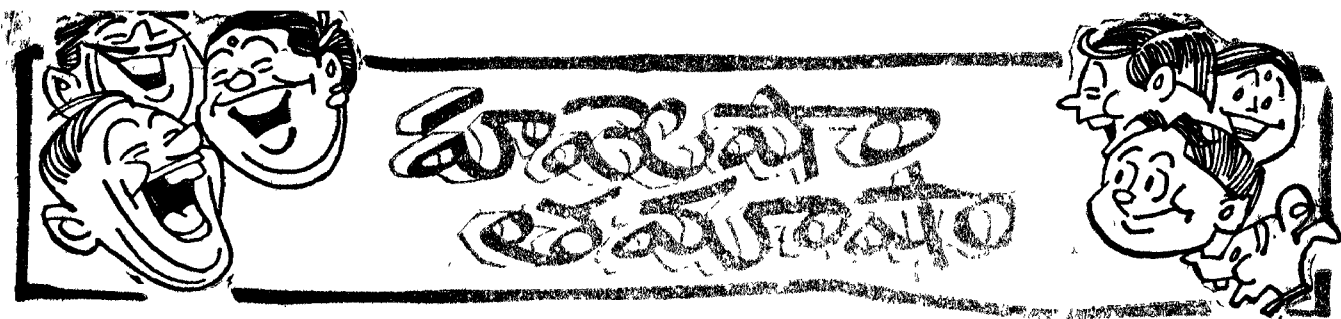
హమ్మయ్య! ఇంత వరకూ అదృష్టం బాగుంది

డా॥ గిరికి ప్రమాదకరమైన దెబ్బలు తగిలాయి. ఇప్పుడు ఆయనకు ఆపరేషన్ చేస్తున్నారు. కోలుకుంటారనే నానమ్మకం.

డా॥ వేణు తన ప్రాణానికి తెగించి డా॥ గిరిని అక్కడనుంచి తీసుకు వెళ్లారు లేకపోతే ఇద్దరూ అక్కడే కక్కడే సమాధి అయిపోయే వారు

నా ఘనత

నేనెంతో ఘనమైన నే
గొప్ప ఎంతో నాకుంది
పలుకుబడి బోలెడుంది
ప్రజల ఎంతో నిందితుంది.

ఖాన్ రూప్ సింగరనే
పెద్ద పేరు నాకుంది
శేరి-ఆఫ్-రోడ్డు ఆ నే
మారు పేరు నాకుంది.

నా కండబలం చూపిస్తా
పిల్లల్ని చెడరిస్తా
కుక్కల్ని ఎడ్డిస్తా
కాకుల్ని తరిమిస్తా.

కోపమే రావాలి గాని
పెదాలు కోరుకుంటూ
జాట్లకుడ పీకుకుంటూ
నా కడురాజ్ దెవ్వడంట!

పేటలెన్నో మార్చేస్తా
కూతలెన్నో మూసేస్తా
ఎదురు తిరిగి 'ఎవ్వడంటే?'
'నాకు మాత్రం తెలియదంటూ'

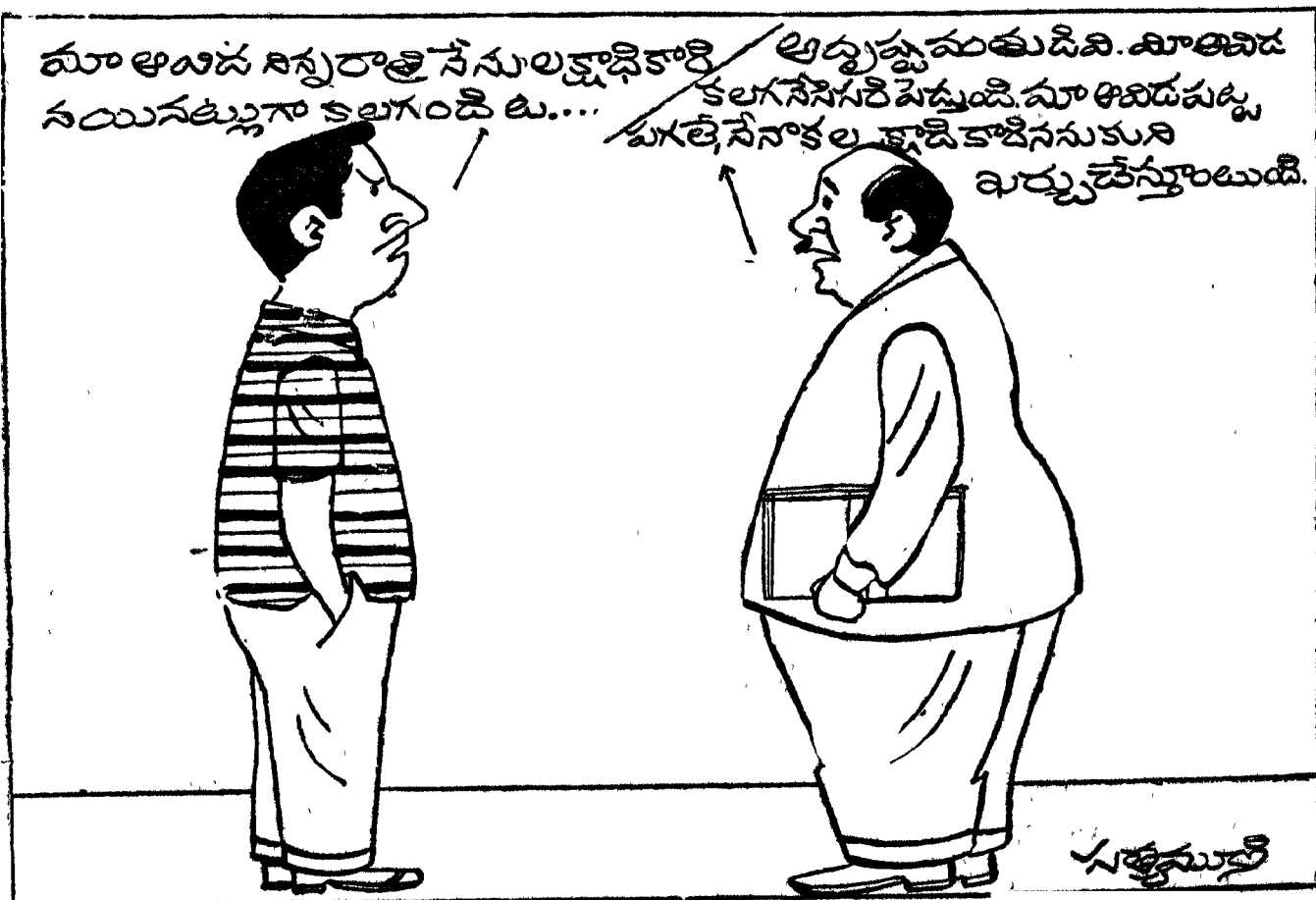
కోజంథా తిరుగుతా
కొనులన్ని 'ఎక్' గొడతా
పరీక్షలంటే లెక్కలేదు.
కాపీలే రక్షనాకు.

నే తిరగని కోడు లేదు
నే చదవని పత్రం లేదు
నే అడవి కేకాల లేదు
నే కాల్చని సిగరెట్టులేదు.

'చేవయ్య' అనే విరుదుంది
'భూలో' అనే ప్రజల ఉంది
నా ఘన తెలిగిన చూ ఫాదర్
'షట్-దొంగవెళ్ళక!' అని అంటారు.

చూకారా! నా గొప్ప
విన్నావా ఒక! అన్నా
అలాటన్నాగాణ్ణి కాదు మరి
నా గొప్ప ఉపహాసం మరి!

మూర్తిబాబు, రీవా (మధ్యపదేశ)★

వాక్యాలి

ఉద్వేగంతోపాటు జక్కటి గదికూడా కుదిర్చి పెట్టాడు రంగనాథం. ఇలాంటి మిత్రుల్ని సంపాదించడం కేవలం పూర్వజన్మ ముక్తమే మరి! బి. ఏ. పాఠశాలకు రెండేళ్ళ నిరుద్యోగంతో విసిగిపోయిన రాజా కింత వీడ చూపించాడు. ఆశ్రయమివ్వించాడు. ఇది చాలదూ తన స్నేహం పార్థ కమయ్యుని చెప్పుకోటానికి.

నాన్న లేడు. తోడుకళ్ళలో తనకింత ఆధారంగా చెల్లంత మానయ్య చలామణి అయ్యాడు. ఆయన లోక్కడు. పట్నా, విడువూ, ఎల్లా వల్లనూ తెలిసిన వ్యక్తి. ఆయన అంతస్తు కుతగ్గ నరసలి ఉంది. డబ్బులో, నోటిమాటలో ఆయన చేయలేని పనులూ ఏదీ లేదు.

అలాంటి మానయ్య స్వార్థానికి కట్టుబడ్డాడు. కాలేజీ నాలుగోడలూ దాటిన రాజాకి అమ్మను పోషించాల్సిన భారం వెలిసిన వడ్డది. అది తన ధర్మం—తరతరాలనుంచి వస్తూన్న సాంప్రదాయం. రాజా దడుపుతో వెళ్ళిపోగా, జీవితానికి సంబంధించిన వరీక్షకి తలొంచాడు. కాళ్ళరిగిలా తిరిగాడు ఉద్యోగం కోసం. భారీపున్న ప్రతి చిన్న ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టుకున్నాడు. ఫలితం కూర్వం.

ఇంత జరుగుతూవున్న చూస్తూ ఉరుకుకున్నాడే గాని, ఏమీ పట్టించుకోలేదు మానయ్య. ఒకటి రెండుసార్లు అమ్మ అడిగిందికూడాను—వాడికో ఉద్యోగం వేయించరాదా—అని. మాదాంలే అన్నాడు తేలిగ్గా.

ఆయనవధకం వేరు. ఆ వెళకంకోసం ఆయన వలెన్నీ కాదుక్కూర్చున్నాడు.

జీవితంలో ఓ మలుపుదగ్గర నమస్క లేదు రయ్యాయి రాజాకి. పుడయంలో ఆకొంతి రగిలింది. నాన్నలేవీ తోపాల్చి కనిపించకుండా తననింత వాళ్ళే చేసిన అమ్మని పోషించాలి. అమెను సుఖ పెట్టాల్సి అప్పుడు తానూ ఓ మనిషినిపించుకోవాలి.

ఉద్యోగం లేదు. ఎందుకూ పనికిరాని డిగ్రీమాత్రం ఉంది. ఈస్టిలోవున్న రాజాని వదుపుగా తనవైపుకు లాక్కోవాలని ఎదురుచూశాడు మానయ్య. రాజా విషయం తెలిసిగూడా తన ప్రయత్నాన్ని మానలే దాయన.

ఒకరోజు—అంటే రాజా ఈ కాకినాడకు రావటానికి నాలుగురోజులముందు. అమ్మతోపాటు తానూ మానయ్య ఇంటికెళ్ళాడు. అభిమానం చంపుకుని, ఉద్యోగం వేయించమని అడగటానికి.

తనకూతుడు కునుముని చేసుకున్న మరకట్టణంలో దడుపుకిమించిన ఉద్యోగం అతనికొక్క ముందరంతు తామి అన్నాడు.

ఈ పాతపాట అమ్మయ్యరా చాలాసార్లు విన్నాడు రాజా. నిరుద్యోగిగావై నా పుంటానుగాని, కునుముని చేసుకోలేనని—ఒకవేళ పరిస్థితులు తనవి వత్తిడి చేసి, తప్పనిసరై కునుముని తన భార్యగా స్వీకరిస్తే జీవితంలో సుఖం తప్పకుండా దూరమవుతుందని గూడా హెచ్చరించాడు. ఈనాడు ఇదేమాటని మానేయ్యముందూ చెప్పక తప్పిందికాదు. మానయ్య ఈమాట వినడంతోనే రెప్పిపోయాడు. 'నా కూతురు తేం తోపమ'ని అడిగాడు.

కునుము కుంటిపిల్లి. దానికి తగ్గట్టు అపిల్లి విమంత అందంగానూ వుండడు. చూస్తూ చూస్తూ ఇలాంటి అనాకాని చేసుకోడంకన్నా జీవిత పర్యంతం బ్రహ్మచర్యం అవలంబించడం సునిదని రాజా ఉద్దేశ్యం. పరిగ్గా ఇలాగే చెప్పలేదుగాని, ఈభావం స్ఫురించేటట్టు జవాబు చెప్పాడు.

ఆయన రుద్రుడయ్యాడు. "వాపిల్లి కుంటిది. అది దేవుడు చేసిందిరా. కాని మీ బుద్ధులూ, మన సులూ అన్నీ కుంటివే. మీ దౌర్భాగ్యాన్ని చాటడానికి రజని ఒక్కరిచాలు మచ్చుకి. 'పొందిక్కన్నంది' పెద్ద దప్పి పొడవటానికి వచ్చారు కృతఘ్నులు'. అన్నాడు మానయ్య.

రజనిఅక్కయ్య 'సేరెత్తగావే రాజాతో కోపం పెల్లదికింది. గుప్పిల దిగించాడు. అరవికళ్ళు ఎర్రనడ్డాయి. పెదాలు నటకాయి. క్షణంలో అక్కడ దారుణం జరిగిందేది. కాని తల్లి అడ్డు పడింది. కొడుకుని వారిచింది. అన్నయ్యను చిన్నగా మందలించింది.

"నీకిది తగదన్నయ్యా! ఈరోజు మే మీ స్థితితో వున్నామనేగా యిలా మాటాడుతున్నావ్. రోజు రెప్పందూ యిలాగే పుంటాయని అనుకోకు. రజని తప్పు చెయ్యలేదని నీకూ తెలుసు. అయినా దాన్ని అడిపిసుకుంటున్నావ్. మనందరికీ దూరంగా బ్రతుకు తుంది. మనతో సమ్మంధం అనాడే తెంచుకుంది. దానికన్న అభిమానం మాకూవుంటే నీ గుమ్మం లొక్కేవాళ్ళమే కాదనలు. నీ పొడుబుద్ధి పొదిచ్చావు కాదురా అన్నాయ్. ఈనాడు కాపోయినా మరోనాటి కై నా రాజాని ఈ పెల్లికి వప్పించవచ్చు. తొందర వద్దావ్. చాలీ మర్యాద. వస్తాం. వదరా రాజా!" అన్నది అవేళంగా అమ్మ. రజని పంగలి గుడ్డుకోస్తే ఈనాటికీ కంట తడిపెడుతుంది అమ్మ.

రజని కాలేజీ వదుపుతుండగా తన సహపాఠిని ప్రేమించింది. అతనితో తన వివాహం జరిపించ వని నాన్నని అడిగింది. ఈ విషయం బంధువులలో జాతామండికి తెలిసింది. ఒక ఆడపిల్లి తెగింది ఫలానా వాడినిచ్చి వాకు పెల్లి చెయ్యమ'ని అడగడం నాళ్లంద

రికీ నరంగా తోచింది. పెళ్ళా ప్రేమలు వల్లకాదు కాదూ—అని హాళన కూడా చేశారు.

రజనిని మందలించేరు నాన్న. అమె విజ్ఞానం గట్టిగా చెప్పి చూశారు. లాభం లేకపోయి కన్నెరజేకారు. అయినా తన అభిమతాన్ని చంలేదు అక్కయ్య. ఆయన చేసిన ప్రయత్న ఫలితంకాకపోగా వివరీత పరిణామాల్లో చాలి తీసి వాస్తవాలకన్నా ఎదురుచూడటం 'అతన్ని రిజెన్డరు మారేజీ చేసుకుంటే. నిద్రా ఆ పెల్లికి పెద్దలు. ఆరోజున అక్కయ్యని మంది అభినందించారు. ఇలాంటి అడకల్లవిజ్ఞా యింకా జరగాని అజిన్నున్నామని గూడా అజి అక్కయ్యపెల్లి తమ కుటుంబంలో క్లే రేపింది. తండ్రి, కూతుళ్ళ మధ్య అమబంధం పోయింది. అక్కయ్యకి తనింటిల్లో ప్రియంలేదు నాన్న. అప్పుడు అక్కయ్య వన్నీ అంది—"వా జరగడంతోనే ఈ ఇంటిల్లో ప్రియం పోగొట్టాళ్ళు తెలుసు. కనిపించ మమ్మల్ని ఆశీర్వదించడం వాన్ను ఛేత్తరించాడు. అమె పెల్లి తలుపులు మూశాడు. అక్కయ్య వెళ్ళిపోతూ మా బ్రతుకేదో మేము బ్రతకగలమని దివరమ చెప్పింది ధైర్యంగా.

పెళ్ళావాడొమంచి రెండు మూ తుళ్ళ రాసింది అక్కయ్య. జవాబు దివ్వడం మానుకో కాకుండా ఆ ఉత్తరానికి చించి కార్చి పారేశాడు. ఆ తర్వాత అక్కయ్య గురిచిన వేళ్ళు తెలియలేదు.

రజనిఅక్కయ్య చెప్తుండేది 'మమ్మ కోరిక మించనిస్తే చెయ్యి. సరాయివాళ్ళ కైకల్లా గానీ, వాళ్ళేమనుకుంటారోనన్న భయం నీవన్న సువ్వు వంచించుకోడం మంచిదికాదు' అలాంటివ్యక్తిత్వానికి రాజా అంజలి పూజి యిస్తుంటేను.

తమ కుటుంబంలో ఎన్నో అవాంఛితా వడ్డాయి. నాన్నపోయారు. అక్కయ్య తన సమ్మంధం తెంచుకుంది. బంధువుల్లో తాళి తమతో మాటాడటానికై నా యివ్వవచ్చు అన్నింటిని అమ్మ భరించింది. తనకోసం కోసం—అన్నింటిని మరిచి తన కష్టాన్ని కుంది.

అలాంటి అమ్మను ముఖపెట్టి మయినందుకు రాజా గర్వించేడ

మంచిరోజు తోర్తాయి. కాకినాడనుంచిరావటానికి తన రంగనాథం జాబురాళ్ళను, వాళ్ళకెక్కిత అసేతా!

యవద్దా ఉద్యోగం చేయిస్తానూ వెంటనే రమ్మని. అనాడు రాజు ఆనందానికి అవధులేవు. అమ్మ కళ్ళలో ఆనందం తోణికిన లాడటం అతను గమనించాడు తొలిసారిగా.

తను కాకినాడ వచ్చేముందు అమ్మ అన్నది. 'నా బాధ్యత తీరింది. నువ్వు ప్రయోజకుడివి అయ్యావు. దేవుడు నీకన్నివిధాలా మేలు చేస్తాడు' అని.

సోపం! ఈనాటికి కొడుకు ప్రయోజకత్వం మీద ఆమెకు నమ్మకం కుదిరింది కాబోలు!

—రాజు అమ్మకి ఉత్తరం రాశాడు. ఆ జాబుతో రంగనాథం తన కీపుటివరకూ చేస్తూన్న నవో యాన్ని, ఆదరణని రాశాడు. మరో నెలరోజులో ఆమెను తీసుకెడతానని రాశాడు.

ఉత్తరాన్ని మడిచి, జేబులో పెట్టుకుని టైము కూశాడు. సాయంత్రం అయిదయింది. నాలుగంట లకే వస్తానని మాటయిచ్చిన రంగనాథం ఇంకా రాలేదు.

రంగనాథానికి క్లబ్బుపిచ్చిజాన్తి. రాజు కాకినాడ వచ్చిన మూడు నాలుగు రోజులు కాబోలు—క్లబ్బు మాను కుని తనతోపాటు తిరిగాడు. అప్పటికే అనేకాడు గూడాను.

"ఏమిటోరా రాజా! ఒక్కరోజు క్లబ్బుకి వెళ్ళకపోతే పిచ్చెత్తిపట్టయిపోతుంది. ఈ అలవాటు మానుకోవాలని నర్సవిధాలా ప్రయత్నిస్తూన్నాను. కాని, నావల్ల కావడంలేదు" అని.

రంగనాథం నాన్నగారు కాకినాడలో పెంచిన పెద్ద వ్యాపారాల్లో ప్రముఖుడు. వ్యాపారంలో ఆయన లక్షలు ఆర్జించాడు. రంగనాథ మొక్కడే వంశానం. అతను కా అంటే కా, కీ అంటే కీ.

మరో గంటవరకూ అతనికోసం ఎదురు కూశాడు. రాలేదు. సాయంత్రం సినిమాకు వెడ దాం, రూంలో వుండమని మరీ మరీ చెప్పాడు రంగనాథం. అమాట కాస్తా క్లబ్బు మోజుతోపడి మరిచిపోయివుంటాడని తలిచాడు రాజు.

తలుపుకి తాళంవేసి బజారునైపు నడక ప్రారం భించాడు రాజు. కానీ తాగింతర్వాత సినిమాకి వెడదా మనిపించింది. ధియేటరునైపు దారి తీశాడు.

ఆ సినిమావచ్చి కొనాళ్ళయింది కాబోలు— జనం ఆ ట్టే రద్దీగాలేరు. టిక్కెట్లు సులువుగా దొరుకుతున్నాయి. బుకింగునైపు నడుస్తూన్నరాజు తనకు పదిగజాలదూరంలోవున్న జంటనుమాచి బాతాత్తుగా ఆగిపోయాడు.

ఎన్ని సంవత్సరాలు గడిచినా, లలితను మరిచి పోడం కల్గి. ఆమె నక్కడ చూడగానే కాలేజీరోజులు తన కళ్ళముందు సినిమా రీలులా కదిలింది.

లలితంటే చాలామంది విద్యార్థులకి ప్రాణం. ఆమెతో మాటాడి, ఆమెను మాటాడించుకోడమే ధ్యేయంగా పెట్టుకున్నవాళ్ళు చాలామంది వుండే వాళ్ళు. ఆమెను వెంటదండచుటమే పోటీగా వుండేది కొందరికి. ఆమె అడిగినా అడక్కపోయినా నోట్సులూ గట్టాయిచ్చి (ఆమెకోసం) ప్రత్యేకించి, శ్రద్ధ తీసుకుని రాసినవి) అవిడ అభిమానం సంపాదించు కున్నవారు అప్పట్లో పెద్ద అచ్చన్నవంతుడు!

అలా లలితను ఆరాధించేవాళ్ళలో రాజు కూడా

అపశృతి

ఒకడు. అయితే అతని కార్యక్రమంలో కాలుపెట్టిన కొద్ది రోజులకే అందరికీ ఓ చక్కటి గుణపాఠం నేర్పింది లలిత.

సారథి అని—ఓ గడుగు యి న్నూడెంటు వుండే వాడు. అతను లలితను 'ప్రేమిస్తున్నానూ ఆవలా అని అందరికీ చెప్తూండేవాడు. కేవలం ఆమె కోసమే రాసినట్టు కొన్ని ప్రణయగీతాలు రాసి, చదువుతూండేవాడు. ఇలా కొన్నాళ్ళు—ఆమెకు దూరంగానేవుండి కవిత్వం రాశాడు. ఓనాడు— ధైర్యంచేసి—ఓ ప్రేమలేఖరాసి, స్వయంగా తీసి తెచ్చి ఇచ్చాడు. ఆమె అది చదివింది. కళ్ళెరజేసింది. వెంటనే చింపింది. అందరికీ వినిపించేలా—లేదా— అందరూ వినాలనే ఉద్దేశ్యంతో "వళ్ళ దగ్గర పెట్టుకు నుండమని" సలహాయుచ్చి వెళ్ళిపోయింది లలిత ఉర్రఫిమిన కాలేజి.

కుర్రకారు రచయిత ఒకడు తాను సంకలనం చేయదలచిన గ్రంథంలో బెర్నార్డ్ షా రచన ఒకటి చేర్చుకోదలచి, ఆయన కొక లేఖ రాశాడట: "నేను యువకుణ్ణి; మీరు మామూలుగా పుచ్చుకునే పారితోషికం ఇవ్వ లేను "

"మరేం ఫరవాలేదు. నువ్వు పెద్దనాడయ్యేవరకూ కాదు కూర్చుంటాలే" షా అతడికి సమాధానం రాశాడు.

అర్ . లతా (వరంగల్)

అనాటినుంచే రాజాలంటి వీరికి విద్యార్థులు చాలామంది తమ కార్యక్రమానికి స్పృహ పలికారు.

ఈనాడు అదే లలిత — మరో యువకునితో (బహుశా అతను ఆమె భర్త అయివుండవచ్చని రాజు అనుకున్నాడు) ఏదో విషయమై చర్చిస్తుంది. కాలేజీ రోజుల్లో ఆమెకు రెండు ఇడలుండేవి. స్టైల్ గా అలంకరించుకుని హంసలా కాలేజీకి వచ్చేది. ఆ అలంకారం ఇప్పుడు పూర్తిగా మరిచిపోయింది.

అచ్చం గారిడేవిలావుంది. నోసలని అందమైన కుంకుమబొట్టు కొత్తకోభను తెచ్చింది. బెనా రసుసిల్కుచీర ఆమెకు బాగా వచ్చింది. రెండు చేతు లకూ నిండుగా గాజులున్నాయి. ఇప్పటి లలిత పదహారేం తెలుగు గృహిణిలావున్నది.

చాలాసేపు ఆమెవంక చూచాడు. సలకరిద్దా మని తలిచాడుగాని, బావుండదని మానుకున్నాడు. టిక్కెట్టు పుచ్చుకుని థియేటర్ కి అడుగు పెట్ట

బోతూండగా లలిత అతనిపేరుపెట్టి పిలిచింది. రాజు ఇంగారుపడిపోయాడు. ఆగిపోయాడు బ్రేకు వేసినట్టు.

"మీరు అవునో కాదోనని యిప్పుటివరకూ అనుమానిస్తున్నాను" అన్న దామె వచ్చుతూ.

రాజు తానై ఏమీ మాటాడలేదు. కాలేజీరోజుల్లో గూడా ఆమెతో మాటాడటం సంభవించలేదు. ఏదో కాలేజీ ఫంక్షన్ లో తప్పనిసరైతే తప్ప.

"ఈనూళ్ళలో ఏం చేస్తూన్నారేమిటి?"

అతను చెప్పాడు.

"భలే...ఒకచోట చేరానున్నమాట. ఆ... మీరు మావారు. ఈయన రాజా అని మా క్లాసు మేటు." అని వరిచయాలు చేసింది.

శ్రీధరం చాలా అందంగా వుంటాడు. లలితకు తగిన భర్త. అతనెంత అందంగా వుంటాడో అతని మాటలు గూడా అంత అందంగా వుంటాయి. అక్కడ నిలబడ్డ పావుగంటలోనూ శ్రీధరమే ఎక్కువగా మాటాడాడు. అతను మాటలు విన్నకొద్దీ యింకా వినాలనిపిస్తుంది.

శ్రీధరం కాకినాడలో తెక్సరుగా వుంటున్నా డట. స్వంతపురు నర్సపురం. మొన్ననే యూని వర్సిటీనుంచి వచ్చాడుట. ఈ వివరాల్ని తనే స్వయంగా చెప్పుకున్నాడు. అతనికి కొత్త పాతా అనే భేదం లేనట్టుంది. పరిచయమైన మరుక్షణం తోనే తనతో యింత చమపుగా కలుపుగోలుతనంగా మాటాడ్డ మేమిటి?

ఆ తర్వాత ముగ్గురూ కలిసి సినిమా చూచారు. అట మధ్యలో లలిత రాజుని అడిగింది.

"ఎక్కడుంటున్నారు?"

"గాంధీనగరం—గాంధీబొమ్మ సమీపంలో."

"గుడ్ గాడ్! మా ఇల్లా అక్కడే—" అని తమ ఇల్లు ఎక్కడో అతనికి వివరించి చెప్పింది.

"ఎన్నాళ్ళయింది వచ్చి?" అని అడిగింది.

రాజు చెప్పాడు.

"పాపిలీరి తెచ్చా?"

"అమ్మ ఓ నెలరోజుల్లో రావచ్చు...."

"మరి....."

"నాకింకా పెళ్ళికాలేదు." అతను సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు.

ఆమె చిన్నగా నవ్వింది.

"భలే...ఇన్నాళ్ళూ ఇంత దగ్గరగా వుండి కూడా పోల్చుకోలేకపోయా మున్నమాట అప్పుడప్పుడు వస్తూండండి—ఏదో పిచ్చాపాటి మాటాడుకుందికి"

"అలాగే...." అన్నాడు రాజు.

శ్రీధరం సినిమా చూట్టంలో నిమగ్నుడై పోయాడు. లలితమాత్రం ఏచేసో విషయాలు చెప్తూనే వున్నది. ఆమె మాటలు వింటూ గతాన్ని నెమరు వేస్తున్నాడు రాజు.

సినిమా అయిపోయింది.

ఆరోజు శ్రీధరం లలిత ద్వారా పరిచయ మయ్యాడు. పరిచయమైన ప్రతిమనిషికి ఓ అభి ప్రాయమంటూ కేటాయించడం జరుగుతుంది.

శ్రీధరం రాజుని అకర్షించాడు. శ్రీధరం భోలా మనిషి. దేన్ని దాచుకుని మాటాడ్డం అతనికి తెలి యదు. అందరిలోనూ మనసు విప్పుకు మాటాడు

కుంటాడు. అతను కాలేజీలో మంచి పేరు సంపాదించుకున్నాడు. ఈ కొత్త దశలోనే విద్యార్థులందరూ అతనిపై ప్రాణాలు పెట్టుకుంటారు.

కానీ—ఇలాంటి మనిషి వెనుక వికృతమైన చరిత్ర ఉందంటే రాజు ఎందుకనో నమ్మలేకపోతూ వుంటుంది.

ఒకనాడు రాజు, శ్రీధరం యింటకివెళ్లాడు. ఆ సమయానికి శ్రీధరం ఇంట్లో లేడు. అలిత రాజుని లోనికి ఆహ్వానించింది. కాఫీ చేసితెచ్చింది. అతను కాఫీ తాగుతూండగా మాటల సందర్భంలో శ్రీధరం విషయం కదిలింది. అమె అన్నది:—

“మనుషుల్ని, వాళ్ళ ఆకారాన్నీ చూచి నిర్ణయానికి రంపంద మంచిదికాదు రాజా! మీకు ఆయన మంచివాడగా కనుపించవచ్చు. ఆయన చేస్తూన్న అన్యాయం మీకు తెలియకపోవచ్చు. చెప్పినా నమ్మరు” అమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“పదిమందిమధ్య చక్కగా నటించడం వాటి నపునూ, అందర్నీ వంచించడం ఆయనకు బాగా తెలుసు. మీరనుకుంటారు—మా దావత్యం ముఖ మయంగా, అనందంగా నడుస్తూందని కదూ!”

రాజు తలూపాడు.

“మగవాళ్ళందరూ ఇంతేవా అన్నది అసందర్భం. ఆయన ప్రవర్తన రోజు రోజుకీ దారుణంగా తయారవుతోంది. “క్షణం అగి మల్లి అన్నది” ఆయనకీ ఊళ్ళో ఓ అమ్మాయితో పరిచయమైంది. ఆమెను చూడనిరోజు ఆయనకేదో వెలితి. అమె పుంటున్న ఇల్లు ఆయనకు స్వర్గం. నేను వసికరాను. నా మాటలు ఆయన పట్టించుకోడు. ఎంతో మొర పెట్టుకుంటేనేతప్ప, సీనిమాలూ, షికార్లూ వాతో పాటు గిట్టవు. ఎక్కడ చెప్పనలసిమాట అక్కడ చెప్పడం నేర్చుకున్నారు. ఇంటిగుట్టు చెప్పుకోడం యిష్టంలేక ఇన్నాళ్ళూ నోరుమూసుకుని వదు వ్వాను. ఇంక నావల్లకాదు” అమె తన ముఖాన్ని చేతుల్తో దాచుకుంది.

రాజు మనసు చిచ్చుకుమంది.

ఈ విషయం అలిత వోటిమంచి వివృతరూప శ్రీధరం గురించి యింకా బాగా తెలుసుకోవాననీ, చేతనైతే ఆ సంసారంలో మల్లి ముఖాన్ని దగ్గర చేయాలనీ నిశ్చయించుకున్నాడు.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ శ్రీధరం గురించి వివరాలు సేకరిస్తూనే వున్నాడు. తలోవిధంగా మున్నాయి వివరాలు. ఒకదానికి, మరొకదానికి అసలు సమ్మంధమే లేకపోతుంది. ఏం నమ్మాలో, ఏం నమ్మకూడదో తెలియకుండా వుంది.

ఒకరోజు రంగనాథంతోపాటు రాజు బజారువైపు వెళుతూండగా సైకిల్ మీద శ్రీధరం కనుపించాడు. తను పిలిచేలోగానే రంగనాథం అతన్ని పిలిచాడు. శ్రీధరం అగిపోయాడు.

“ఏం....మహానుభావా! ఇన్నాళ్ళూ తమ దర్శన భాగ్యమే కరువయ్యింది. అ...అన్నట్లు....ఇతను రాజా అని చూ మితుడు. వీరు శ్రీధరం—”

“లోగడే పరిచయాలు ముగిసాయి. మా శ్రీమతి ద్వారా వీరు తెలిశారు. కాబట్టి తమరిక ప్రమ తీసుకోవనసరం లేదనుకుంటాను.”

“థాంక్స్” అన్నాడు నవ్వుతూ.

తర్వాత రంగనాథం, శ్రీధరం — ఇద్దరూ వాళ్ళ క్లబ్బు విషయాలు చాలాసేపు మాటాడుకున్నారు. జరుగుతున్న వార్తలకోసరానికి కావలసిన సదుపాయాలు గురించే వాళ్ళేక్కువసేపు మాటాడింది.

“ఇంక పుంటానుభాయ్ — వచ్చినండి రాజు గారూ!” అని శ్రీధరం వాళ్ళిద్దరి దగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

కాసేపు ఇద్దరూ ముసలంగా నడిచారు.

“శ్రీధరం గురించి నీ ఉద్దేశ్యమేమిటి?” అని రంగనాథాన్ని అడిగాడు రాజు. రంగనాథం ఫకాలున నవ్వాడు. అతనెందుకు నవ్వుతున్నాడో అర్థం కాలేదు.

“ఎవడో చాలాపోయే దానియ్యింది ఎట్టుకునీ, వాడిగురించి నీ అభిప్రాయ మేమిటని అడుగుతే నేనేం చెప్తానురా.”

పోలీసు ఉద్యోగాలకు ఇంటర్వ్యూలు జరుగుతున్నాయి.

“నువ్వొక పోలీసు కారులో వంటరిగా వెళుతున్నావనుకో. నీ పేనుక మరొక కారులో నలుగురు దొంగలు గంటకు నలభై మైళ్ళ వేగంతో వస్తున్నారనుకో. అప్పుడు నువ్వేం చేస్తావ్?” అధికారి ఒక అభ్యర్థిని ప్రశ్నించాడు.

“పైమైళ్ళ వేగంతో నా కారు నడుపుతా” అభ్యర్థి చమటలు కక్కుతూ సమాధానం చెప్పాడు.

జయచంద్రుడు (తెనాలి)

“శ్రీధరం భార్య నా క్లాసుమేటు.”

“అయితే?”

“శ్రీధరాన్ని మొదట్లో చూచి, చాలామంచివాడనుకున్నాను. అలితలాటి గుణవంతురాలికి తగిన భర్తనుకున్నాను. వాళ్ళ సంసారంలో ఏనకీ దుడుకూ, పొరపాచ్చాలూ లేవని అలిచాను. కానీ—మొన్న వాళ్ళింటి కెళ్ళినప్పుడు అలిత శ్రీధరం గురించి చాలా చెప్పింది. అతను నీతికి దూరంగా తిరుగుతున్నట్టు. నిజమా?”

మల్లి నవ్వాడు రంగనాథం.

“ఎందుకలా నవ్వుతావ్?”

“నిన్నుచూస్తూంటే— ఓ రి వీ చ్చి రా జా! ఇది లోకమని మరిచిపోయావుట్రా! శ్రీధరం మగవాడు. అతనికి చాలా కోరికలుంటాయి. అవకాశాలూ వున్నాయ్!”

“అంటే నీ ఉద్దేశ్యం?”

“అతను క్లబ్బుకి వస్తాడు. పేకాలు ఆడతాడు.

అదేదాదాపి పానీయం సేవిస్తాడు.

“రంగా—”

“అతనంటే ఓ చక్కనిచుక్క ప్రాణాలు పెట్టుంది. ఇవి చాలా?”

రాజు మాటాడలేదు.

“ఇవేం ఈ రోజుల్లో తప్పుకింద భావించడం లేదే. పైగా ఇది ఈ యుగధర్మమని కూడా అంటూ న్నారాయే. అలాంటప్పుడు ఫలానావాడు నీతికి దూరంగా తిరుగుతున్నాడూ అనటాన్ని వగచి ప్రయోజనం లేదురా రాజా. ఇప్పటి మగవాడికి—అందునా పదిమందిలో తిరిగేవాడికి యివన్నీ జీవితావసరాలు!”

“తేలిగ్గా మాటాడున్నావ్. మనిషిని నిలువ....”

“ఓరి బుద్ధావతారం!—ఈ రోజుల్లో ఇంకా నిలువ లేక్కడివోయ్. అవెప్పుడో గతింపాయి. ఆ....అదిగో ఆ ఎడంచేతివైపు పెంకుటిల్లుంది మాకొవ్....ప్రసారీగ్గా అడిను.”

“ఊ....”

“అక్కల్లే—మన శ్రీధరంగారి ప్రాణం. అతని ప్రీయురాలు తనకోసం తలుపులెప్పుడూ తెరిచే పుంచుతుంది.”

వాళ్ళిద్దరూ ఆ యింటిముందునుంచీ వెళ్ళారు. పెంకుటిల్లునా అధునాతనంగావుంది. ఇంటిముందు అందమైన (కోటన్ను) వున్నాయి. ఆ యింటి అరుగుమీద శ్రీధరం సైకిలుంది. ఇంటి తలుపులు మూసివున్నాయి.

“ఇప్పుడ ఇంట్లో శ్రీధరం సర్వాన్ని మరిచిపోయి పుంటాడు. ఇది అతనికి చక్కటి విడిది.”

రంగనాథం ఇంకా ఆ యింటి గురించి వివరాలు చెప్తూనే వున్నాడు. రాజు అతను చెప్తున్నదంతా ముసలంగా వింటూన్నాడు. కొంతదూరం వెళ్ళిన తర్వాత రాజు అన్నాడు.

“అలిత సంసారంలో చిచ్చు రగిలినమాట వస్తేవం!”

“తప్పునంతా శ్రీధరంమీదనే రుద్దకు. ఆమాట కొన్నే ఆ సంసారం గురించి నీకింకా బాగా తెలియదన్నమాట.”

“అంటే?”

“నా వోటితో ఎందుకు చెప్పనిస్తావ్ రాజా నువ్వే చూస్తావుగా తొందర్లో....ఇప్పుడే పొద్దు బోయింది. వస్తా—” నంటూ రంగనాథం వెళ్ళి పోయాడు.

రంగనాథం వెళ్ళిపోతూ చివర్ని అన్నమాట రాజు చెవుల్లో ఇంకా రింగుమంటూనే వున్నది. ఎంత ఆలోచించినా ఆమాటలోనిభావం అర్థం కావడంలేదు.

* * *

ఒక ఆదివారం:

రాజు సిద్ధలేవిడం అలస్యమైంది. కాలక్రమాల ముగించుకున్నాడు. కాఫీ తాగేందుకు బజారువైపు వెళ్ళాడు. బజార్లో ఆసీను మిత్రు డెవరో కలిశాడు. కాసేపు ఇద్దరూ బాతాఖానీ వేసుకుని కాఫీతాగి, ఎవరింటికి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

రాజు ఇంటికొచ్చేసరికి పదిగంటలయింది. గది

సెప్టెంబరు 1920

రెడ్డి అండ్ కో

గోపాలపురం
తూ. గో. జిల్లా

కుంభ బొల్లి

మేహపాద
సగైదా చర్మ
సుఖ వ్యాధులకు
ప్రత్యేక చికిత్స.

శాస్త్రీయ-
ఆయుర్వేద ఔషధములు అమ్మినట్లు
→ కేటలాగు సలహా ఉచితము

కుంభ బొల్లి
వాడండి

నెమ్

బూట్ పెన్స్

అదనక బూట్
పేజుతో వాడబడు
అవసరమైన ఔషధము
అన్నింటితో కలసి, వేవతోచి
క్రిమికమైన భాగములన్నియు
పొందియున్న ఒకే
ఒక బూట్ పెన్స్

కంక ట్రా
కెమికల్
కంక ట్రా. 29

NTP-192-TB

దక్షిణ ఇండియా ఆఫీసు
5/149, బాజ్యో, మద్రాసు-1.

అ ప శృ తి

తలుపు తెరిచి లోన అడుగుపెట్టేసరికి అతనికో కాగితం కనుపించింది. మడతవీపు చదివాడు.

రాజా గార్ని!

గత నాలుగైదు రోజులుగా మీరు మాయింటికి రావడం మానుకున్నారు. మీతో ముఖ్యమైన విషయాలు కొన్ని మాట్లాడవలసిన అవసరమొచ్చింది. అందుచేతనే పనిగట్టుకుని ఉదయం మీ రూం కొచ్చాను. మీరు లేరు.

తీరుబడి చేసుకుని శ్రమనుకోకుండా మధ్యాహ్నం మాయింటికిరాండి. భోజనం మాయింట్లోనే—ఈ ఆతిథ్యాన్ని కాదనకండి.

తప్పకుండా వస్తారని ఆశిస్తూ—లలిత.

రాజా ఈ ఉత్తరం చదివి ఆశ్చర్యపోయాడు. తనలో సంప్రదించవలసిన ముఖ్యవిషయాలెవటో అతనికో పట్టాన తోచలేదు.

గంటసేపు ఏదో వ్రతీక చదివాడు. ఆ తర్వాత బట్టలు మార్చుకుని లలిత ఇంటికి బయల్దేరాడు.

లలిత వాళ్ళయిల్లు చక్కగా అలంకరించి వున్నది. తలుపులకి వేసిన డోరుకర్తన్న అందమైన డిజైనులతో ముచ్చటగా వున్నాయి. లోపలనుంచి నవ్వుగా రేడియో వినిపిస్తోంది. ఇదంతా ఓ కొత్త భోగంగా కనిపించింది రాజాకి.

అతను నిశ్శబ్దంగా హాల్లోకి ప్రవేశించాడు. నువ్వాన గుప్పుమంది. హాల్లో లలితగానీ, శ్రీధరం గానీ లేరు. రెండు నిమిషాల తరువాత మునుంగా జరిగిం తర్వాత—

“శ్రీధరంగారూ” అని పిలిచాడు రాజా.

వంటగదిలోంచి ఆ పిలుపు వినిగానే లలిత గబగబా వచ్చింది.

“ఓ...నచ్చారా...రాండి. మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నా. అలా కూర్చోండి. ఆ టీపాయ్ మీద వున్నకాలున్నాయి. తిరగేస్తాండండి. ఈలోగా వంటకాల్నులసిన పై నోట్ బుచెస్ పూర్తి చేసివస్తాను” మళ్ళీ అతని మాటకైనా ఎదురు చూడకుండా గబగబా వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె చేస్తూన్న పాదావిడిని చూస్తూనే రాజాకి నవ్వు వచ్చింది. ఒక్కసారి ఇల్లంతా పరికించి చూశాడు. శ్రీధరం ఇంట్లో లేనట్లు గ్రహించాడు. తర్వాత టీపాయ్ మీదవున్న మాగజైన్న తిరగేయ్యడం ప్రారంభించాడు.

ఓపావుగంటకాల్ బోలు లలిత హాల్లోకివచ్చి కూర్చుంది. రాజాని చూస్తూ నవ్వుతూ అన్నది.

“హూబల్లో భోజనం ఏంచక్కగా వుంటుందో ప్రత్యక్షంగా నాకు అనుభవం లేకపోయినా—శ్రీవారు చెప్తుండగా విన్నాను. పాప! మీరినరకే ఆ హూబలు భోజనంతో విసిగిపోయి వుంటారు కదూ?”

రాజా తలూపాడు.

“ఇన్నాళ్ళూ నమయం—నందర్పం—అనుకూలించక మిమ్మల్ని మా ఇంటికి ఆతిథిగా ఆహ్వానించ లేకపోయాను.”

“అంటే ఇప్పుడేదైనా నందర్పం—”

“కరెక్ట్...ఆ నందర్పం గూడా ఏవిటో పూహించి చెప్పండి చూద్దాం.”

ఏం చెప్పితో తెలిక రాజా మునుంగా వుండి సోయాడు. ఆమె పకపకా చిప్పింది, రాజాని చూస్తూ.

“ఇవ్వాళ నా పుట్టినరోజు.”

“హ్యాట్”

“అవును.”

“మరయితే ఈ విషయం ఉత్తరం రాయలే దెందుచేత?”

“మీ ఊహకేని పరీక్షిద్దామని. అనలు మీ నోటినుంచి జవాబే రాలేదయ్యే.”

“మీ పుట్టినరోజు వండగని జోన్యం చెప్పి బానికి నేనేమైనా జ్యోతిష్కుడనా—పైగా ఏవో కొన్ని ముఖ్య విషయాలూ మాట్లాడాలన్నారు.”

“అవును. అవన్నీ విందైన తర్వాత.”

“శ్రీధరంగారే—ఎక్కడా కనుపించడంలేదు.”

ఇలా అడిగిన తర్వాత ఆమె ముఖంలో మార్పు స్పష్టంగా కనుపించింది. ఈ మార్పుని దాచు కునేందుకు సర్వవిధాలా ప్రయత్నించిందికాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. చివర్ని అన్నదిలా:

“నా పుట్టినరోజు వండుగలో ఆయన కేవలం పని? ఆయనా, ఆయన ప్రియురాలూ ఏదో పిక్నిక్ ఏర్పాటు చేసుకున్నారుట. నిన్న సాయంత్రం వెళ్ళిపోయారు. ఒహూ! ఈ రాత్రికిగాని తిరిగి రారు” ఆమె తలదించుకుంది.

రాజా మనసు చివుక్కుమంది.

“శ్రీధరం మీ కన్యాయం చేస్తున్నారు.”

“పోసిండి. ఈ రథన ఎప్పుడూ వున్నదే. ఈ ఒక్కరోజైనా అన్నీ మరచిపోసిండి.” అన్నదామె కళ్ళు వత్తుకుంటూ. “లేవండింటి. అవతల వదారాలు చల్లారిపోతున్నాయి.” అంటూ ఆమె వంటగదివైపు నడిచింది.

—భోజనాలు ముగిసాయి. ఆమె చేసినవంట అద్భుతంగా వున్నది. ఆ చేతిలో ఏ అమృతముందో గాని—అమ్మ కూడా ఇంత చక్కగా వంట చేయ్య లేదనిపించింది రాజాకి. అదే అన్నాడు ఆమెతో. ఆమె నవ్వుతూ “థాంక్స్” చెప్పింది.

ఇద్దరూ హాల్లో కూర్చున్నారు.

“మీ కెప్పుడైనా మన కాలేజీరోజులు గుర్తుకొస్తూంటాయా?”

చిరునవ్వు రాజా పెదాలపైన విరిచింది.

“నిజంగా ఆరోజులు మళ్ళీ తిరిగి రావాలని పిస్తుంటుంది నాకు. ఈ నరకం అనుభవించేదాని కంటే ఒక్కప్పుడు నేనెంత మధనపడిపోతాంటానో చెప్పలేను.”

నిజమనిపించింది రాజాకి.

“మనతోపాటు చదివినవాళ్ళందరూ పేరూ పేరునా గుర్తుకొస్తూంటారు. ముఖ్యంగా, మీరూ—సారథి. రాజా ఆశ్చర్యపోయాడు.

“నిజం. కాలేజీ నాలుగోడం మధ్యా మనకి బయటి ప్రవచనం తెలిదు. ఏదో చిలిపితనం కొద్దీ అల్లరి చేస్తూంటాం. దాదాపు అదో హాబిగా తయారవుతుంది. అదేమంత పట్టించుకో దగ్గ విషయం కూడా కాదు. సారథిమీద నాకేదో

నిగ ఉన్నదని మీరందరూ అనుకున్నారు. అది మాత్రం వట్టిది. అతనానాడు నాకు ప్రేమలేఖ రాసి పదిమందితోనూ అవమానం చేశాడన్న కోపం కొద్ది ఏదో అనేకానే గాని తర్వాత నేను చాలా పీటయ్యాను."

రాజు ఆమె చెప్పేదంతా శ్రద్ధగా వింటు వున్నాడు.

"అత డిప్పుడు ప్రఖ్యాతరచయిత అయ్యాడు. చిత్రం. ఆ రోజుల్లో అతను వట్టి గడుగు యిగా కనుపించేవాడు. మొన్న మధ్య రాజవండ్రి ప్లాటు ఫారమ్మీది అతని శ్రీమతితోపాటు కనుపించాడు. ఒక పిల్లవాడు గూడాను. ఆ దాంపత్యంలోని అనందం ఆ ఒక్క అరగంట చాలా చాటి చెప్పటానికి. నేనే అతన్ని ముందు పలుకరించాను. అతర్వాత అతనే ఎక్కువగా మాట్లాడాడు. అతని శ్రీమతిని నాకు పరిచయం చేశాడు. పిల్లలే ఎప్పుడైనా కాకినాడ వస్తానని గూడా మాట యిచ్చాడు. అతను అదృష్టవంతుడు."

ఇదంతా రాజుకి చిత్రంగా తోచింది. కాతేజీ రోజుల్లో సారథం టే విరుచుకునడే అలిత ఈనాడు అతన్ని ఆకాశాని కెత్తి చెప్తుంది.

"ఆ రోజుల్లో నాకో గర్వముండేది!"

వివిటన్నట్టు చూశాడు రాజు. "నాతో చదువుకుంటూన్న వాళ్ళందరూ ఏదో విధంగాను పరిచయం కావాలని తపాతపా లాడిన వారే. ఆ అందరి మధ్య నాకేదో ఆధిక్యత ఉన్నట్టునిపించింది. దానికి తగ్గట్టు కాస్త బెట్టుగానే తిరిగేదాన్నేమో కదూ."

రాజు జవాబు చెప్పలేదు.

"అన్నట్టు మీరూ సారథి వాళ్ళ జట్టులోనే ఉండేవారు" అన్నదామె.

రాజుకి సిగ్గు వేసింది.

"ఎవరైనా చక్కగా నవ్వుతే మీరు నాకు పూతూతుగా గుర్తుకొస్తారు. అప్పట్లో మీకో ప్రత్యేకత ఉండేది. ఇది ముఖస్తుతి మాత్రం కాదు.—మీరు చాలా అందంగా నవ్వేవారు."

రాజు కి ధోరణి రుచించలేదు.

"మళ్ళీ ఒకసారి మీ నవ్వుని చూడాలని ఉంది. నవ్వరూ—"

అతను ఆమె మాటకు అడ్డుపడ్డాడు.

"నాతో చాలా ముఖ్యమైన విషయాలు మాట్లాడా లన్నారు."

"ఇంతవరకూ చెప్పినవి ముఖ్యమైనవే. మీకి విషయాలు నచ్చడం లేదేమో గాని నాకు చీరిక చిక్కినప్పుడల్లా యివే గుర్తు చేసుకుంటాను. ఈ అనుభవాల్లే ఒక విధంగా సన్న నంతోష పెట్టేవి. ఇవి కూడా గుర్తు చేసుకోకుండా, దూరం చేసుకుంటే యింకా మిగిలేది సరకం రాజా—" ఆమె కంఠం గద్దడిగ మియ్యింది. రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అందరినీ అవుననిపించుకున్నాను. అన్ని ఉన్నాయి నాకు. పువ్వులా పెరిగాను. కానీ ఈనాడు" అమె కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

రాజు మనసు ద్రవించింది.

"జీవితంలో యీ మలుపు దారుణంగా ఉంది. గతజన్మలో జేసుకున్న పాపం సప్తినాడు తేసింది. మిగిలాను జీవచ్ఛవంతా."

"మీరిలా బాధపడటం బావుండలేదు. ధైర్యంగా ఉండండి—"

"మగవాడు తిరుగుశాడు—అడవి తింగరాడు. మగవాడికి వచిత్రతతో అవసరంలేదు. అడదాని కదో చక్కటి ఆభరణం. మగవాడేం చేసినా చెల్లు తుంది. అడవి నోరుమూసు క్కూర్చోవాలి. ఇది న్యాయమా ? చెప్పండి రాజా ?" ఆమె చాలా ఆవేశంగా మాట్లాడింది.

"శ్రీధరం నన్ను ఆటబొమ్మలా చూస్తు న్నాడు. నా వేతకానితనాన్ని అతనుగా తీసు కున్నాడు. ఇది మగవాడికి తగినది ! కానీ నాలాటి అడదాని కోరిక తవరిక్కావాలి.—నేనూ జీవితంలో తీపిని చవిచూడాలని ఉంది, అవకాశంకోసం ఎదురుచూస్తాను. చిక్కుతుంది. నా అభిమతం నెరవేరుతుంది. అప్పుడేమవుతుందో తెలుసా రాజా ?" అని రాజు నడిగింది. రాజు మనసులో చిరాగ్గా ఉంది. ఈ ధోరణిని యింకా యిలా వివేదానికం టే పారిపోవడం మంచి దనుకుంటున్నాడు.

"అందరూ నన్ను స్నేహితులే అంటారు. అంతేగా ?"

రాజు అతనిని చూసి నవ్వుకున్నాడు.

"నీ వయస్సులో లింకన్ ఎంతో కష్టపడి 'లా' చదివా డనుకున్నావ్ ?" న్యాయవాది కొడుక్కి బుద్ధి చెబుతున్నాడు.

"అవును నాన్నా! నీ వయస్సులో లింకన్ అమెరికా అధ్యక్షు డయ్యాడు కూడాను" కొడుకు మధ్యలో అందుకుని అన్నాడు.

జి. కాంత (మద్రాసు)

రాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"నేను వీటన్నింటినీ లెక్కచెయ్యను. స్వేచ్ఛ ననుభవించే హక్కు నాకూ ఉన్నాయి. శ్రీధరం లాటి వ్యక్తికి భార్యనై జీవితపర్యంతం అతనికి దాస్యం చెయ్యడం నాకు వేతకాదు." క్షణంపేపు ఆగి తిరిగి అన్నది రాజు నుద్దేశిస్తూ "మీ ముందున్నది—మీతోపాటు చదువుకున్న రెండు జడల లలిత. ఆనాడు అందర్నీ వాడొగ్గిట్టింది కానీ యీనాడు—"

రాజుకి భయం వేసింది. వేతిలోని మాగజైను టీ పాయ్మీద వదిలాడు.

"మీరింకా నన్ను ప్రేమిస్తున్నారు గదూ. సూటిగా అతన్ని ప్రశ్నించింది.

రాజుకి నోట మాట రాలేదు. అతని ముఖంపై స్వేదబిందువులు నిలిచాయి.

"చెప్పండి రాజా ! భయపడకండి. ఇంతసేపూ ఓ అడవి తా ననుభవిస్తూన్న కోలిని చెప్పు కుంది. ఈ ఉపద్ధాతం వెనుక ఆమె కోరిక గుర్తించండి. ఇంతకంటే యింకేం చెప్పగలను ?"

"లలితగారూ !" అతను సర్వస్వ మిచ్చి పోయాడు..

"హాకు లేని భయం—సిగ్గు మీ కెందుకూ ?"

అతను నివాలన లేచాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"నేనింకా పతనానికి దూరంగా ఉన్నాను. ఉంటాను గూడా. మరోమాట యిలాంటి ఉద్రే కాన్ని మీనుంచి ఆశించను. సెలవు. వస్తాను" అంటూ గబగబా బయటకు నడిచాడు.

ఆ యింటి పరిసరం దాటాడు. తా నెలు నడుస్తూన్నదో గూడా గమనించే స్థితిలో లేడు. వడిగా నడుచుకొంటూ పోతున్నాడు.

ఆ క్షణంలో మనుషు అందరిమీదా అతనికి సమ్మతం పోయింది. అందర్నీ ఏవగించుకున్నాడు. ఇంత ఏకటిని హృదయంలో దాచుకున్న లలితను వృధాగా తా నిన్నాళ్ళా గౌరవించినందుకు విచా రించాడు.

ఒక అడవి — మగవాడికి పవిత్రతో పనిలే దన్న కుంటిసాకుని అనగా తీసుకుని, అక్కను కొద్ది తానూ పవిత్రతకు దూరంగా ఉంటా మనుకోడంకన్నా దారుణం మరొకటి లేదు. అలిత నైతికంగా దిగజారివంతుడు రాజు ఓ విధంగా జాలి చెందాడు.

'ఆ సంసారం గురించి నీ కింకా బాగా తెలియ లేదు కాబోలు' అని రంగనాథమన్న మాటతోని భావం యిప్పటిగాని రాజుకి బోధపడలేదు.

ఫీ పాడు మనుషులు !

ఈనాడు తానో చక్కటి పాతం నేర్చు కున్నాడు. అతనికి జీవితం నేర్చిన మొదటి పాతం—'ఎవర్నీ అతిగా నమ్ముకు.'

సరిగ్గా ఆ పెంకుంటింటి దగ్గరికి వచ్చేసరికి అతను బ్రేకు వేసినట్టు అగిపోయాడు. అప్పటి గ్గాని తా నెట్టు నడుస్తున్నాడో గమనించలేదు.

శ్రీధరం ఆ యింట్లోంచి బయట కొచ్చాడు. నవ్వుతూ ఉంటానంటూ రెయ్యూపి గబగబా వీధి లోకి నడిచాడు. అతను బాగా అంత దూరం వెళ్ళిన తర్వాత—రాజా కదిలబోయాడు. కానీ, ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకి వేయలేక పోయాడు.

ఆమె గుమ్మందగ్గర నిలబడి శ్రీధరం వెళ్ళిన వైపే చూస్తుంది.

రాజు ఆమెను చూచాడు. గతుక్కుమన్నాడు. రెండు క్షణాలపాటు నిశ్శబ్ద డయ్యాడు. తర్వాత తన నమ్మకాన్ని దృఢపరచుకునేందుకు గాను ఆ యింటి గుమ్మంవైపు నడిచాడు.

ఒక్క అడుగు భయపడుతూ వేస్తున్నాడు. ఉన్న కొద్దీ ఆమె తనకు దగ్గరవుతుంది. తన నమ్మకం నిజమయ్యింది. ఆమె !!

అతని తలమీద పీడుగు పడినట్టు యింది పృథ్వయంలో గూడు కట్టుకున్న బాధనంతా ఎవరో కలికి, వెలికి తీసినట్టు యింది.

సరిగ్గా యిదే స్థితిలో ఆమె కూడా గుమ్మం కుంది. రాజాని చూస్తూనే స్థంభించిపోయింది.

రాజు ఆమెను చేరుకున్నాడు. ఆమె కళ్ళ లోగ్గికి తిన్నగా చూచాడు. అతని పెదాల పగి కాంయి. నిలవలేల్లా కంపించిపోయాడు. ఏం చెయ్యాలో తోచిందికాదు.

"అక్కా !" అన్నాడు బాధగా.

"రాజా—" రజని కళ్ళ పర్షింపాయి. రాజు తల దించుకున్నాడు.

రుచి చూడు! ఆతరవాత ఆ నెమలిని
చూపిస్తానులే!

వెనోనా మరి కాదనలేక
పోయింది. ద్రాక్షపళ్లు కొన్ని
తీన్నది. పడమటిగాలి అందించిన
ఆకుదొన్నెలో పోసుకొని పుట్టతేనె
కొంచెం తాగింది.

‘ఈ తేనె ఎంత తియ్యగా ఆత్రంగా అడిగింది వెనోనా!’
ఉందో! నే నెస్సమ ఇలాంటి తేనె ‘కొనకంటా నా కథ విను మరి!’
ఒక్క చుక్కకూడా రుచి చూడ ఆ పైన నెమలి చూపిస్తాను లే!’
లేదే! అంది వెనోనా! ‘తప్పకుండా చూపిస్తావా?’

‘నా కథ ఇంతకన్నా తియ్యగా అబద్ధం ఆడితే ఇదిగో నీ చేతుల
ఉంటుంది. అక్కరలేదన్నావుగాని!’ తోనే నా కంఠానికి ఉరిబిగించి

హ య వా తా అద్భుత గాథ

వ పేజీ తరువాయి

ఉపరి అడకుండా చేద్దవుగాని! సరి
గదా!

‘సరే! ఈ కొంటిమాటలకేంగాని
త్వరగా కథ మొదలుపెట్ట!’

పడమటిగాలి కథ అందు
కున్నాడు:

‘అనగనగనగా ఒక పెద్ద అడివి. ఆ
అడవిలో ఒక అందాలరాణి. ఆమె
కళ్లు నీలాలూ. ముంగురులు గండు
తుమ్మెదలూ. ఆ చక్కని చుక్క
అడుగుపెట్టిన చవిటి నేలలో కూడా
పచ్చనిపచ్చిక బారెడెత్తు పైకి
లేస్తుంది. పెదవి కదిపితే పిల్లనగ్రోవి
పాట అనుకొని ఆపుల మందలు
చుట్టు చేరతాయి. ఆ అందకత్తె నడు
స్తూంటే ఆకాశంలో అచ్చరలు
గుంపులు గుంపులుగా చేరి ‘ఓహో!
ఏమి వయ్యారం!’ అని మెచ్చు
కుంటారు. పిల్ల గాలి తలమీద
పువ్వుల వాన కురిపిస్తుంది.

‘కథ చాలా బాగుందే! ఇంతకీ
ఎవరా అందకత్తె?’ ఆశ్చర్యపడి అడి
గింది వెనోనా.

‘మొదలుపెట్టానో లేదో! అప్పుడే
అడ్డు తగిలితే ఎలాగ? కథ బాగుం
దన్నావు గదా! తేనె కన్నా
తియ్యగా ఉందో లేదో చెప్ప మరి!’

‘తేనెకన్న తియ్యగానే ఉంది
గాని ఆ అమ్మాయి పేరెవరు?’

‘చెబితే మరి కథ అక్కర్లేదంటా
వేమో అని భయపడుతున్నాను.’

‘అనను లే!’

‘నిజమేనా!’

‘నిజమే!’

‘అయితే ఆ పేరు అతి రహ
స్యంగా చెవిలో చెప్పాలి. అది
గాలి కూడా వివకూడదు. తెలి
సిందా?’ అని పడమటి గాలి
వెనోనాను కొంగులించుకొని చెక్కిలి

గా న కో కి ల

జి. టి. వి. జగన్నాథాచార్యులు

నింగిలోన మాయె మయ్యెను
దొంగ చంద్రుడు వేళ కాగా
పొందులేర్యడ గూయవమ్మా
కొమ్మమీది కోకిలమ్మా!

చెట్టు చాటున దాగినావు
పెదకిజూడగ కానరావు
పంటచేలు పలుకరింప
పెలికిరమ్మా! కోకిలమ్మా!!

చూడబోతే నల్లగుంటావ్
వాడ వాడల నెగురుతుంటావ్
గాన మాధురి యొక్కసారి
గూయవోయీ రాగరాణి!!

ఆదరించెను ఋతువు నిన్ను
మూదలింపరు యెవరుగూడ
వేచియుండెను చిత్రవర్ణుడు
పాడవమ్మా! కోకిలమ్మా

కోకిలమ్మా! కూయవమ్మా!
కొంటెతనపు సిగ్గు విడచి
కోరుకొందును నిన్ను నేను
తిరిగి జూడుమ మొక్కమారు!!

మీద పెదవిచేర్చి 'చెప్పనా మరి?' అని మళ్ళీ అడిగాడు.

వెనోనా ఆతనికేసి చురచుర చూసి 'ఇంకా ఎందుకీ ఆలస్యం! త్వరగా చెప్ప మరి!' అని చిరాకు పడింది.

అంతలోనే పడమటిగాలి ఆమె కళ్ళకేసి చూసి 'అయ్యో! నీ కళ్ళల్లో పుప్పొడిపడింది. కొంచెం ఊదనీ! అని కళ్ళమీద పెదవిచేర్చి నెమ్మదిగా 'ఉఫ్' అన్నాడు.

వెనోనా ఇంకా బాగా చిరాకు పడి 'నా కళ్ళజోలి నీ కెందుకుగానీ ముందు ఆ అందకత్తె పేరుచెప్ప!' అని గట్టిగా గద్దించింది. పడమటి గాలి మరి గత్యంతరం లేక నెమ్మదిగా వినబడి వినబడనట్టుగా 'ఇదిగో ఆమె పేరు చెబుతున్నాను. జాగ్రత్తగా విన మరి ! 'వెనోనా' అన్నాడు.

వెంటనే వెనోనా ఆతని పట్టు

తప్పించుకుని దూరదూరంగా జరిగి కూర్చుంది.

'ఇంకా ఏదో కొత్త కథ చెబుతా వనుకున్నాను. ఇంతా చేసి నా కథేనా? నా కక్కరలేదు!' అని లేచి నిలబడి చెంగున గంతేసి అక్కడి నించి వెళ్ళిపోవాలని ప్రయత్నించింది.

కాని అంతలోనే పడమటిగాలి తిరిగి చెయ్యి దొరకపుచ్చుకుని వెనోనాను తన సరసన కూర్చోబెట్టి ఒక సరికొత్త కథ మొదలు పెట్టాడు. వెనోనా ఆ కథ వింటూ చీకటి పడిందన్న మాట మరిచి పోయింది. కాని ఆకాశంలో నక్షత్రాలకేసి చూసి ఉలిక్కిపడి లేచి 'అమ్మో! బాగా చీకటిపడింది! నేను వెళ్ళిపోవాలి. లేకపోతే మా అమ్మ కోప్పడుతుంది.' అంది.

పడమటిగాలి 'మరి కథ కొన కంటా విని నెమలి నృత్యం

చూడవూ?' కళ్ళల్లో కళ్ళ పెట్టి అడిగాడు.

'మళ్ళీ రేపు వస్తానులే!'

'అయితే రేపురాత్రి మీ అమ్మ బాగా నిద్రపోయిన తర్వాత లేచి పండువెన్నెల్లో ఇక్కడికి రా! అప్పుడు నెమలి పురివిప్పి అడితే ఎంత బాగుంటుందో తెలుసునా? ఇనక తిన్నెలో ఇంద్రధనుస్సులు నృత్యం చేసినట్టుంది!'

'అమ్మో! మా అమ్మకిగాని తెలిస్తే నన్ను మరి బతకనిస్తుందా?'

'భయం లేదులే! మళ్ళీ తెల్ల వారకుండా నిన్ను మీ ఇంటి దగ్గర దిగ బెడతానులే. త్వరగా వెళ్ళు మరి! ఎందుకింత ఆలస్యమయిందని మీ అమ్మగాని అడిగితే కులాసాగా ఏటి ఒడ్డున పచార్లు చేస్తున్నానని చెప్ప. తెలిసిందా?' 'వెనోనా అలాగే' అని చెంగున గంతేసి అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది!

ఇంకా ఉంది

కుమారుడు చిన్నోడు — బలికుంట వెంకన్నం శ్రీ

'పెళ్ళి' పద్యం ఒకటి జ్ఞాపకం వచ్చింది. "ఎడారిలో తాను ఒక్కడూ మిగిలిపోతే ముండ్లకంపన్నా ప్రేమిస్తాను కాని ప్రేమించకుండా పూరుకోలేను" అని.....

అమధ్య రెండుసార్లు వచ్చాడు పట్టునుంచి రెడ్డి. హాస్పిటల్ లో ఆర్థర్స్ ఎవరికీ దొరకడు...ఎప్పుడూ వెలాకీగా తిరుగుతూంటాడు. ప్రపంచాన్ని ఎదిరించే సామర్థ్యం, తెలివీ, దైర్యమూ అతనితో కనిపిస్తాయి. మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్లు కూర్చున్నాడు ఆ తోటలో.

"ఏదిసార్! పోయిపోయి అడియిలో బడ్డార! నీనిమాతేడు—రేడియోలేదు....పాడుకోవ" అన్నాడు విచారంగా.

"దాక్టర్లకు ఏ అడవైనా ఒకటేకదా రెడ్డి!"

"ఏదిసార్! మీబోలోళ్ళు ఈ వయసులో నల్లగా తారురోడ్లమీద కార్లు దిరగాల్పిందిబోయి ఈ ఎండా వానల్లో గట్టెంటబడి, కంపా, దొంకా దాటు టంటూ దిరగడవేందిసార్....." అన్నాడు రెడ్డి.

చిన్ని కనిపించింది వాడికి. దానివేసే చూచాడు.

"అబ్బో! మా పెలాకీపిల్లే" అన్నాడు.

"ఏం! పెండ్లి చేసుకుంటావా? అడగమంటావా యిం?"

అంధ్రపరివారపత్రిక

ఆకులూ-ముళ్ళూ

25-వ పేజీ తరువాయి

"భూ! వల్లెటూరిది! మాంచి పట్టువానం పిం కల్పి వదిలి ఈ మట్టికంపం ఖర్చుసార్ నాకు!" అన్నాడు వాడు. మూర్తి నవ్వుకున్నాడు.

ఆరోజు డిప్యూటీమంచి వచ్చేసరికి రాత్రి తొమ్మిదయింది. రెడ్డి కనిపించలేదు....

"రెడ్డి....రెడ్డి...." అని పిలిచాడు తను....

"వస్తుందా...." అన్నాడు రెడ్డి తోటలోంచి వచ్చి.

"జాగ్రత్తరెడ్డి! పాములుంటాయి! వల్లెటూరిది....మన పట్టుకాదు...." అన్నా డతను.

రెడ్డి మాట్లాడలేదు ఇద్దరూ కారియర్ తోంచి భోంచేశారు...ప్రాద్దున్నేలేచి బస్సుకుపోయాడు రెడ్డి....మళ్ళీ రెండు నెల్లకుకాని అతను రాదు....

మూర్తికి రెడ్డి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత మనసంతా ఆదోలాగు అయింది. రెడ్డి ఎంత సరదాగావుంటాడు! అతనూ తనలాగు గతాన్ని మరిచిపోడానికి ప్రయత్నించుతూ వుండాలా ప్రతిక్షణం? అతనికేం ఖర్చు! రెడ్డి అప్పుమాటలు నిజమనిపించాయి. ఈసరికి తను పట్టులో ప్రాక్టీసుపెట్టి, హాయిగా తిరగాల్సింది....రంగునీళ్ళు పోసినా మంచి రూపాయలే

ఇస్తారు పట్టుం ప్రజలు....ఎలాగూ నాగరికులు కదా!

కాని తనకా జన సమ్మర్దం, కృత్రిమ వాతావరణం వడదు. స్వేచ్ఛ, నిరాడంబర జీవితండాక్టరుగా తన పని నిర్వర్తించుకోవడం.... ఇంతే తనకు కావల్సింది....ఈ ప్రజలంతా తనమీద ఎంతో ఆశలు పెట్టుకుని వస్తారు....పాముకాట్లు, మలేరియా, మళూచి, డెబ్బలు—అన్ని రోగాలూ తనకు చూపుతారు. కుదిరేదాకా తనమీదే ఆధారపడతారు.... తర్వాత ఎన్నాళ్ళయినామర్చిపోరు....రూపాయనీళ్ళతో తన ఋణాన్ని చెల్లించరు పైరుగాలి లాంటి స్వచ్ఛమైన మనసుల్లో దాచుకుంటారు.... కృతజ్ఞురని....

చాలా రాత్రయింది. మూర్తికి ఏమీ తోచటం లేదు. యాంత్రికంగా పని సాగిస్తూ వున్నాడతను. ఇంజక్షన్లూ, మందులూ అయిపోతున్నాయి. కొందరు బాగుపడుతున్నారు.... కొందరు చాలా తులై తిరిగిపోతున్నారు. జీవన్మరణం పోటీ.... చుట్టూలా కీమరాళ్ళ ధ్వని. పొలంలోంచి వక్కల అరపులు అప్పుడప్పుడూ వినిపించుతున్నాయి.... సిగరెట్ అవతల పారేకాదు. దాకర్ మూర్తి. అగ్ని పెట్టెకోసం జేబు తడిమాడు,

కున్నాడు మూర్తి. సాయంత్రం వెంకన్నతో అన్నాడు
 “ఏం వెంకన్నా, చిన్నికీ, నీకూ ఏమయినా బెడిసిందా?”
 నాడదోమాదిరిగా చూచాడు దానివేపు.
 “ఏం దోరా! ఈ మర్దిన మనిసే మారి
 పోయింది. చనం కూకోడు....కూడు దిండు....
 ఏదో ఆలోచన....ఏంలే అంటే జవాబు పెప్పడు....
 ఏమో రోగం దోరా....నాకేం దొరకటంలేదు” అన్నాడు
 బాడు.

“తగూలు పడ్డా యా? ఏమన్నా అన్నావా?”
 “యాడిదిదోరా! దానంగతి నాకు తెల్లా!
 బా ప్రాణంబోయినా దాని పంటిమీద ఈగవాల్సి
 ప్లావా?” అన్నాడు వాడు పొరుషంగా. మూర్తి
 నవ్వుకున్నాడు.

“అయినాదోరా, ఈ రెండు మూడు నెలల్లా
 ఏం దో మాదిరిగుండయ్యా తీరు! దగ్గర జేసిదు...
 ఏడుస్తది. మాట్లాడబోతే....నాకేం తోచదు దోరా”

* * *

మూడు నాలుగు నెలలు గడిచాయి.
 ఆమధ్య రెడ్డి రాలేడు. మళ్ళీ తన దగ్గరకు.
 శంఖ్రాళ్ళు వ్యవహారాలూ అవీ చూసుకుంటూ
 వుండి వుండాలి అనుకున్నాడు మూర్తి. అప్పటికీ
 వాయుడుగారి తోటలో ఆవిశచెట్టు చాలా పొడుగు
 ఎదిగాయి. వాటికీ పురుగు పట్టుకుండా వెంకన్న,
 చిన్ని పొద్దుట్టించి కాచుకుని కూర్చునేవారు....
 ప్రతి ఆవిశచెట్టుకూ ప్రాంకించారు తమలపాకు
 తీగల్సి. కొద్ది కొద్దిగా, దిన దినానికి తీగలుపాకీ
 అల్లుకున్నాయి. నెలరోజుల్లో అవిసే చెట్టెన్నీ పై దాకా
 తమలపాకులతో నిండిపోయాయి.

“ఏం వెంకన్నా, ఎలావుందిప్పుడు....” అని అడి
 గాడు ఒకరోజు. తోటకి నీరు పెడుతూన్నాడు
 వెంకన్న. దారిలోపడ్డ రాళ్ళూ, ఆకులూ, కుళ్ళిపోయిన
 తమలపాకులూ తీసి పక్కన కుప్ప పెడుతున్నాడు
 వాడు.

“ఏం దోరా! నిజం చెబుతా ఇనండి! అది
 చాలా మారిపోయింది దోరా! పొద్దు కూకకూడదు
 గుడిసెలోంచి బయటికిరాదు....కూడా తాకడంలా.
 ఎంతసేపూ ఏడుపు....మొన్న ఆవిశచెట్టుకాడ పడి
 పోయింది....ఎత్తుకుబోయి పండబెట్టి నా మంచం
 కాడ....లేచింది మొదలు నన్ను పొమ్మని ఏపించింది.
 ఏం దోరా! పెండ్లికాకముందే ఇట్లావుంది....
 అయిన పాట ఇంక....”

“నాతో చెప్పలేదేం వెంకన్నా....” అన్నాడు
 మూర్తి.

“చెప్పనని ఒత్తేయించుకుంది దోరా” అన్నాడు
 బాడు.

మాట్లాడకుండా గదిలోకి పోయాడు మూర్తి.
 చాలా విచిత్రంగావుంది అనుకున్నాడు చిన్ని ప్రవ
 ర్తన.

మరునటిరోజు వెంకన్న మాటల్లో చెప్పాడు
 జాగ్రత్తగా ఉండమని....

“దోరా! చిరుతపులి తిరుగుతూండది పొలాల్లో!
 రేతిళ్ళ జాగ్రత్త దోరా! నీడల్లో ఉంటుంది....”

“చిరుతపులి ఎక్కడిదోయ్....” అన్నాడు
 మూర్తి.

“మీకు తెల్లగావాలి! తోట కనకం వాగుందిదోరా!

నీళ్ళ కొన్నది....అబ్బో! చావా జాసినా నేను....
 నివ్వరాత్రి గావాల వాయుడిగారి కుక్క ఒకటి
 మొరుగుడు....పొద్దన చూసినా దోరా....బురదలో
 కనపడినాయి గుర్రులు....చిరలే అది!”

తలూపాడు మూర్తి. ఒకరోజు కాడుకదా! ప్రతి
 రోజు జరిగేదానికి భయం దేనికి. మృత్యువుతో
 పోటీపడి పరుగెత్తడం, ఓడటం, గెలవటం అన్నీ
 తనకు తెలిసినవే! ఇది ఒక రకం అందురో.

ఆ మరునటినెళ్ళ రెడ్డి వచ్చాడోరోజు. సాయం
 త్రం డిస్పెన్సరీనుంచి వచ్చేసరికి కూచునివున్నాడు.
 తన్ని చూచి, మట్టు పారేసి, నవ్వాడు.

“ఏం రెడ్డి, మర్చిపోయావ్ నన్ను!” అన్నాడు
 మూర్తి.

“ఏంలేసారో! ఈనెలరోజులూ గడిచింది చాలా!
 అబ్బో! ఏం పని! యాడవచ్చేదానికి ఏలంటేగదా!”
 అన్నాడు రెడ్డి నవ్వి ఇస్తూ.

“ఇయ్య మీ అప్పగారు పంపినారు....ఇది మీరు
 రాసినారంటనే ఆ మందులు పెద్దమ్మగారు
 మిమ్మల్ని చావా అడిగినారు....బాబూ! తెలిక అడగతా
 గానీ, ఏదీ యవ్వారం! బోయిగా లోన్లో కాపురం
 బెట్టక ఈ యడివిరో....ఏందయ్యా?” అన్నాడు
 రెడ్డి. మూర్తి మందులు రోపం పెట్టి వచ్చాడు.
 ప్లా వెలిగించాడు. కాఫీ మూతతీసి, రేకుకోయ
 సాగాడు....నీళ్ళు వేడెక్కుతూన్నాయి.

“సారీ....నన్నదింకావుండదే ఈడ్చే....”

అన్నాడు రెడ్డి నవ్వుతూ బయటకువచ్చి. మూర్తి
 కిటికీలోంచి చూచాడు. గుడిసెబయట కూర్చుంది
 చిన్ని. రెడ్డిని చూడగానే గిరుక్కున దిరిగి తోట
 లోకి పోయింది.

“ఓయబ్బో....ఇంకానా....” అన్నాడు నన్నగా
 రెడ్డి మీసాలు తాకుతూ....మూర్తి చూచి చూడ
 నట్లు కాఫీ తయారుచేయటంలో నిమగ్నడయ్యాడు.

“రాత్రి కంటావుగా” అని అడిగాడు మూర్తి

కాఫీఇస్తూ రెడ్డికి. రెడ్డి లేచి, అందుకుని, తలూ
 పాడు సాలోచనగా....

మూర్తి నవ్వుకున్నాడు. గుడిసెవేసే ఎంతసేపూ
 రెడ్డి దున్నీ.... పోయిన సారయితే మరీమా.

“రెడ్డి....పెండ్లి చేసుకోనా నీవు....”

రెడ్డి నవ్వాడు విచిత్రంగా. తలూపాడు.

“నక్కట నీవుది దొరికిలేకదా! చేసుకునేది”

తోటలోంచి వచ్చింది చిన్ని....

“చిన్ని....” పిలిచాడుమూర్తి....తలిత్తిచూచింది.

“ఈ గిమ్మలు కడిగిపెట్టుతావా?”

విశృంఖలా వచ్చింది చిన్ని. కప్పులు తీసుకుని
 ఎవరివేపూ చూడకండా వెళ్ళిపోయింది. గుడిసె దగ్గ
 రకు....రెడ్డి మట్టు వెలిగించి తోటవేపు పడిచాడు....

అరోజు రాత్రి చాలా అలిసిపోయి గది చేరాడు
 మూర్తి. సాయంత్రం అయిదుమైళ్ళు దిరిగాడు
 దాదాపు...పచ్చి రావడంతోనే బాయుడుగారు పంపిన
 కారియర్ చిప్పి, భోంచేశాడు. సిగరెట్ వెలిగించి
 పడుకున్నాడు. రెడ్డి బయట పచార్లు చేయసాగాడు.

“రెడ్డి మరిచాను! రాత్రిళ్ళు చిరుతపులి ఒకటి
 తిరుగుతూంది....బయట జాగ్రత్త” అన్నాడు.
 పది నిమిషాల్లో నిద్ర పట్టింది మూర్తికి.

* * *

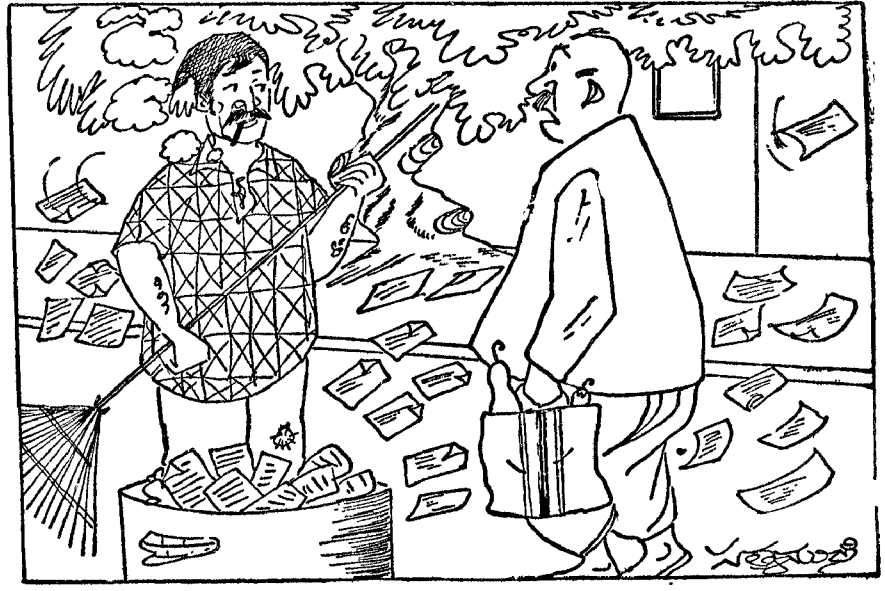
పొద్దున్నే కేకలువిని నిద్రలేచాడు మూర్తి.
 రెడ్డి లేడు ప్రక్కన. తలుపు దగ్గరగావేసివుంది.
 తలుపుతీసిచూచాడు మూర్తి. వెంకన్న పరుగెత్తు
 కుంటూ వస్తున్నాడు చెల్లమధ్యనుంచి. బయటికి
 వచ్చాడు మూర్తి అతురతగా.

“ఏమయింది వెంకన్నా?” అని అడిగాడు.

“ఘోరం దోరా! రెడ్డి గావాలూ! చిరత కాట్టింది!”

పరుగెత్తారు ఇద్దరూ తోటలోకి.

ఘోరం కన్నడింది తోటకు పడమర కంచే
 దగ్గర....అవిసే చెట్లమధ్య ఈగలు మూగుతూ
 వుండగా పడివుంది రెడ్డి శవం....ముఖంఅంతా

“ఏమిటయ్యా ఊరిపిథులనిండా ఎక్కడపడితే అక్కడ శత్రుకాయతాలు?”
 “ఊరుకుభ్రం గాఉంచాలనికోరుతూ మునిష్యుల్ కమిషనర్ గారుపంచిపెట్టిన కాయతాలు ఇవి.”

వికృతంగా గాట్లుచడిస్తున్నాయి. కళ్ళు బయటికి వచ్చేశాయి. గడ్డకట్టిన నెత్తురు రూపుమార్చి పేసింది.

“వెంకన్నా, పాలెంపోయి హెడ్ కానిస్టేబుల్ని పిల్చుకురా! దార్ల కరణంగారితో, నాయుడుగారితో చెప్పు”

రాత్రి చుట్టూ తాగుతూ వచార్లు చేయటం చూచాడు తను.... వెళ్ళవద్దనికూడా చెప్పాడు తను.... ఇలా అవుతుందని తెలుస్తే! చిరుత!

మధ్యాహ్నానికి స్టేబులమెంటు కానిచ్చాడు కానిస్టేబులు. పంచాయతీచేసి, చిరుత కొట్టిందని నిర్ణయించారు. ముఖంనిండా గోళ్లతో పీకినట్లు తెలుస్తూనేవుంది.... గుడ్డలూ, జాత్తు కూడా రేగి పోయి, చిరిగి వున్నాయి....

జరిగిన సంఘటన మూర్తిని కదిల్చివేసింది. ట్రాన్స్ఫర్కు పిటీషన్ పెట్టుకున్నాడు.... స్వయంగా పోయి డి. యం. వో నూ కలిసి, సరేననిపించినప్పుడు. మరోనెలతో పట్నం చేరవచ్చునని కొంత తనకుతానే సమాధానం చెప్పుకున్నాడు....

పట్నంనుంచి వచ్చినరోజురాత్రి విద్ర పట్ట లేదు మూర్తికి. సిగరెట్లు పీలుస్తూ వచార్లు చేయసాగాడు.

రెడ్డి మరణం అతన్ని బాధించసాగింది. నవ్వుతూ, చుట్టూ తాగుతూన్న రెడ్డి! ఎలా చావాలివచ్చింది.... చిన్ని అంటే అంత చురుకైన, తమాషా అతనికి.... ఏదో అర్థం కాలేదు అతనికి. పులి కొట్టిందనే అందరూ అంటున్నారు.... తనకు విద్రతో ఏమీ తెలియలేదు.... అరుపులు ఎవరూ వినలేదు.... అసలు చిరుత అతివేగంగా మీదపడుతుందని, గొంతు నీకేస్తుందని అంటారు....

వచార్లు ఆపాడు మూర్తి. గుడిసెవేపునుంచి మళ్ళీ మూలుగు వస్తూంది ఆవేపు నడిచాడు. ఏమిటో తెల్సుకోవాలి ఈరోజు.

ద్వారందగ్గర నిలబడిపోయాడు. రోపం కుక్కి మంచంమీద మెలికలు తిరుగుతుంది చిన్ని.... దీనం గారికి కొట్టుకుంటుంది ఆమె కళ్ళవెంబడి నీరు ధారగా కారిపోసాగింది. వెళ్ళి ఆమె చేయి పట్టు కున్నాడు. చిన్ని కండ్లువిప్పిచూచింది.... బాధతో ‘అబ్బా, అమ్మా’ అని అరచసాగింది. మూర్తి ఆశ్చర్యపోయి చూచాడు ఒళ్ళు కాలిపోతూంది.... పైగా.... ఆమె గర్భవతి!

మూర్తి మళ్ళీ పరీక్షగా చూచాడు ఆమె శరీరం వేపు.... కనీసం ఆరేడు నెలలు వుండాలి కాని— ఎలా సాధ్యం! చిన్ని ఇన్ని రోజులూ.....

“చిన్ని.... ఏమిటిది ...”

“బాబూ చచ్చిపోతున్నా” అంది చిన్ని ఏడుస్తూ. మెలికలు తిరిగిపోతూవుంది. నోట్లోంచి చొంగ రాసాగింది.... మూర్తి త్వర త్వరగా గది చేరుకున్నాడు. మందులనంచితో సహా తిరిగి గుడిసె చేరాడు. వెంటనే ఒక ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.... కొద్ది సేపట్లో నిద్ర పోయింది చిన్ని. ఆమెకు జాగ్రత్తగా గుడ్డ కప్పి, ప్రక్కనే పడకకుర్చి వేసుకుని కూర్చున్నాడు మూర్తి.

అకులూ-మంజూ

ప్రొద్దు పొడిచింది. పక్కం అరుపులకి కండ్లు తెరిచాడు. ఎదురుగా విద్రబోతూ కనిపించింది చిన్ని..... సిరెండలో జాగ్రత్తగా చూచాడు..... నందేహాలేదు....

తను ఇన్నాళ్ళూ చిన్ని వేదన అర్థం చేసుకో లేకపోయాడు! కాని, ఈ దుర్మార్గానికి ఒడిగట్టిన వాడైనా! వెంకన్నా! లేక మరెవరు?

ఏముగ్గులేవి గది చేరుకున్నాడు మూర్తి. ముఖం కడుక్కుని, షేవ్ చేసుకుని స్నానం చేసాడు బావి దగ్గర. డ్రస్ చేసుకుని బయలుదేరాడు.... ఎదురుగా తల పంచుకుని నిల్చునివుంది చిన్ని.

“ఏంకావాలి?” అని అడిగాడు మూర్తి కొంత కఠినంగా. తలెత్తలేదు చిన్ని. అలాగే దగ్గరకు నడిచాడు.

“ఏంకావాలి చిన్ని....” అప్యాయంగా అడిగాడు.

=====

ఒక పుస్తకాల కంపెనీకి ఉత్తరం వచ్చింది. “అదేదో నవల-దాని పేరు గుర్తు రావటం లేదు గాని- వెంటనే పంపండి. ఒక అబ్బాయి ముందు ఒక అమ్మాయిని ద్వేషించి, ఆమె చాలా అందకత్తె అని తెలుసుకున్న తరువాత ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంటాడే ఆ నవల!”

కంపెనీ గుమూస్తూ ఉత్తరం చదివి ఆముదం త్రాగిన మొహం పెట్టాడు.

డి. అనునూరు (నిడుబ్రోలు)

=====

“నాకు బిడ్డవద్దు” అంది చిన్ని ఒక్కసారిగా ఏడుస్తూ.

ప్రాస్తడి నిలబడిపోయాడు మూర్తి.

“అంటే?”

“తలెత్తిచూచింది చిన్ని. కండ్లలో నీరు తిరిగాయి మూర్తికి. తను చేయని నేరానికి ఈ పిచ్చి నిల్లి శిక్ష ఎందుకు పొందాలి? వేరే మార్గంలేదా?

“నాకు బిడ్డవద్దు. మీ ఇష్టమొచ్చిన మందీ యండి” అంది. తలవంచుకుని నిల్చున్నాడు మూర్తి.

“ఇప్పు డిహాలాభంలేదు.... ఆపరేషన్ చేయాలి” కాస్తేపు చిన్ని మాట్లాడలేదు. మూర్తి భయపడ్డాడు. అబార్షన్ చేయటం— అసలు చట్టరీత్యా తప్పు. తను ఇంతదాకా దొంగ మెడికల్ సర్టిఫికేట్లు కూడా ఇవ్వలేదు ఎవరికి.

“ఎప్పుడు?” అంది చిన్ని.

మూర్తి తలెత్తిచూచాడు. మంచికోసం తప్పు చేయవచ్చా? డాక్టర్గా తను ఏం చేయాలి!

“ఎట్లాండీ.... ఎవరో నూ చెప్పవచ్చదా!” అన్నాడు చిన్ని వెళ్ళిపోయింది.... భారంగా అడుగులు వేస్తూ, నడిచిపోయాడు మూర్తి.

రెండోరోజురాత్రి అపరేషన్కి అంతా సిద్దం చేశాడు.... చిన్ని ఏడవసాగింది. డైర్యం చెప్పాడు మూర్తి.

ప్రొద్దున్నే వెంకన్నతో రాత్రివేళ చిన్నికి కడుపులో ఆపరేషన్ చేసినట్లు చెప్పాడు.

ఆ తర్వాత మూడు రోజులకు ట్రాన్స్ఫర్ ఆర్డర్స్ వచ్చాయి మూర్తికి. అనందంగా అందుకున్నాడు వాటిని. సరంజామా అంతా సర్దివేశాడు. పూర్వ అందరికీ నెలపు చెప్పాడు. నాయుడుగారు ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. సాయంత్రం బస్సుకి పోవాలనగా, మధ్యాహ్నం బోంచేసి కూర్చున్నాడు గదిలో తృప్తిగా మూర్తి. వెంకన్న వచ్చాడు.

“మర్నా ఏనాడో బాబూ తను దరచనం” అన్నాడు.

“వెంకన్నా, చిన్ని నెప్పుడు పెండ్లి చేసుకుంటావా?”

“తను దయదోరా! ఈ నెట్లోనే నిన్న అడిగినా! నిద్రించి దోరా! అంతా మాయ! తను చేతులి సలప!” వర్చులోంచి పదిరూపాయలు తీసి ఇచ్చాడు మూర్తి.

“పెండ్లికి చిన్నికి చీర కొనిపెట్టు” అన్నాడు. దండంపెట్టి అందుకున్నాడు వెంకన్న నోటుని.

చిన్ని! నవ్వుకున్నాడు మూర్తి.... వెంకన్న బాగానే చూచుకుంటాడు.... అసరి సంగతి ఎవరికీ తెలియనక్కల్లేదు.... తను ఎవరికీ చెప్పడు— చిన్ని కోసం.... చిన్ని చెప్పడు.... మూడోవాడు.... ఎవరు?

వెంకన్న నాయుడిగారింటివేపు పోయాడు దండాల చెప్పి. తోటలోకి నడిచాడు మూర్తి. అఖరుసారి శాబోలు..... ఈ అనిశతోటలో ఈ చెల్లమధ్యనే చిన్ని కనిపించింది....

“చిన్ని నేను పోతున్నాను.... మళ్ళీ మనం కలుసుకోము. ఒక్క సంగతి నిజం చెప్పు.... నీకు అన్యాయం చేసిన దెవరు? నే నెవ్వరికీ చెప్పను.... ఎవరు?”

చిన్ని ముఖంమీద శారుమబ్బలు నిలిచాయి! అనిశచెల్లకు తమలసాకులు పెనవేసుకున్నాయి! తలవంచుకుంది చిన్ని జవాబియ్యకుండా.

“చెప్పు.... చిన్ని.... ఎవరు?”

ఏదో చెప్పబోయి అగింది. మూర్తి కదిలాడు.

“రెడ్డి....” కూలబడిపోయింది చిన్ని. మూర్తి షాక్ తిన్నట్లు చూచాడు. రెడ్డి.... తనకు తెలుసా?

“మరి రెడ్డి.... చిరుతపులి....” మనస్సు ఎదురు తిరిగింది.... కూలబడిపోయిన చిన్ని కుడిచేతికి, తర్జునీకి ఎండతగిలి తళుక్కుమంది.... మూర్తి చూచాడు చిన్ని రెండు వ్రేళ్ళకి తమలసాకులు కోసేందుకు ఇనుపగోళ్ళు— పులి పంజాల్లాగా వున్నాయి. ★

మనమూ-మనదేహస్థితి

21-వ పేజీ రథహాయి

గట్టిగా అదిమి కట్టి, కొంతకాలం ఉంచి ఆ తరవాత పరిశీలించి, వెండికడ్డిలో బంగారం కణములూ బంగారం కడ్డిలో వెండికణములూ కనుపిస్తవి.

ఇలా ఒక వస్తువులో కణములు మరొక వస్తువులోకి వ్యాపించడమును “ప్రసార లక్షణము” అంటారు. ఇంగ్లీషులో ‘డిఫ్యూషన్’ (Diffusion) అంటారు. ఇందుకు కారణము వస్తువులలో ఉన్న కణములమధ్య ఖాళీ ప్రదేశములు ఉండడమే. వాయువులలో ఈ ఖాళీలు ఎక్కువగా ఉంటవి. అంటే అందులో కణములు దూర దూరంగా ఉండి, అటూ ఇటూ కదులుతూ ఉంటవి. ద్రవపదార్థములలోనూ ఖాళీలు ఉండడమేకాక, అందులో కణములూ కదులుతూనే ఉంటవి. ఘనపదార్థములలోనూ యింతే. ఈ కణముల చలనమునుగానీ, వాటి మధ్య ఖాళీలనుగానీ మన దృష్టి కనిపెట్టలేదు. వాయువులో కణములను ఒక మైదానంమీద పరుగెత్తుతూ ఉండే ఆటగాళ్లతో పోల్చవచ్చును. ద్రవపదార్థములో కణములను నీటిమాచోల్లో కూర్చున్న ప్రేక్షకులతో పోల్చవచ్చును. ఘనపదార్థములో కణములను మెయిలులో మూడవ్లానులో క్రీక్కిరిసి కూర్చున్న ప్రేక్షకులతో పోల్చవచ్చును.

అయితే కణము (Molecule) లన్నీ ఒకేరకం కాదు. ఒక వంశదార కణమునో ఉప్పు కణమునో చితకకడుతూ పోతే, ఇక చితక గొట్టడానికి వీలులేనంత చిన్నకణములు ఏర్పడతవి. ఆతర్వాత వాటిని శీఘ్రాభివృద్ధి చేయడానికి వీలులేదు. ఏ నూళ్ళకణానికి వంశదార లక్షణముతో ఉప్పులక్షణముతో ఉంటూ ఇక భిన్నంచేయడానికి వీలుండదో ఆ కణమును ‘మాలిక్యులు’ అంటారు. మనం ‘కణము’ అందాము. కణము అనేక అణువులు కలిసి ఏర్పడుతుంది. కణములో అణువులను విడగొట్టడం తేలికవని కాదు. అందుకు మహత్తరమైన శక్తి ప్రయోగం జరగాలి. ఆ శక్తి రసాయనికం కావచ్చు. విద్యుచ్ఛక్తి కావచ్చు. ఒక వస్తువులో కణములూ అందులో అణువులూ అనుక్రమణమూ అతివేగంగా చలిస్తూనే ఉంటవి. భూమి చలిస్తున్నామన మా చలనమును గుర్తించలేనట్లే, వస్తువులో కణముల, అణువుల చలనమునుగానీ, ఆ చలన వేగమునుగానీ గుర్తించలేము. వస్తువు ఉష్ణ శక్తి ప్రభావానికి గురి అయివచ్చును, అందులో కణచలనము అధికమై ఒకదానితో ఒకటి ఢీకొనడము అధికమౌతుంది. కణముల మధ్య ప్రదేశమూ అధికమౌతుంది. అందువల్లనే ఎండాకాలములో రైలుపట్టాలమధ్య ఖాళీ ప్రదేశం తగ్గిపోతుంది. గిన్నెలో నీరుపోసి మూతపెట్టి నీటిని మరగబెడితే కొంతసేపటికి ఆవిరి నీడనశక్తివలన గిన్నె

మీద మూత ఎగిరిపోతుంది. ఇందుకు కారణములు కణమధ్య ప్రదేశమూ, కణగమనవేగమూ అధికం కావడమే. వస్తువు మూడు స్థితులలోనూ చలనములలో భేదం ఉన్నది. ఘన పదార్థములలో చలనము వెల్లు గాలిలో పొందే చలనము వంటిది. దాని మూలము కదలదు. దాని చలనానికి ఒక గతి క్రమమూ ఉంటుంది.

కణము, వివిధములయిన అణువుల సంయోగమువలన ఏర్పడుతుంది. అయితే అన్ని వస్తువులలోనూ ఇలా ఉండాలని లేదు. కొన్ని వస్తువులు ఒకేరకం అణువుల కలయికవల్లనే ఏర్పడుతవి. ఉదాహరణంగా హైడ్రోజను అనే వాయువులో అణు, కణ భేదం లేదు. నీటికణము, రెండు హైడ్రోజను అణువులు ఒక ఆక్సిజను అణువు కలిసి ఏర్పడతవి. ఇలా వస్తువంతా ఏకజాతి అణువులతో ఏర్పడ్డప్పుడుతప్ప అణువులు వ్యతంత్రంగా, ఏకాకులుగా ఉండలేవు. అవి ఇతర అణువులతో చేరి కణములుగా ఏర్పడిపోతవి. అణు లక్షణములు వేరు. కణము లక్షణములు వేరుగా ఉంటవి. కేవలం అణువులవల్ల ఏర్పడ్డ వస్తువులను మూలవస్తువులు అంటారు. (Elements) వివిధ అణువుల కలయికవల్ల ఏర్పడ్డ కణముల కలయికతో ఏర్పడిన వస్తువులను సంయుక్త ద్రవ్యములు (Compounds) అంటారు. మూలద్రవ్యములు, ‘లోహములు’, అలోహములు అని రెండురకములు. (Metals & Nonmetals) ‘ఏటం’ (Atom) అన్న మాటకు “కోయరానిది” అని అర్థము. అంటే ముక్కలు చేయరానిది అన్నమాట. పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞులతో డెమోక్రిటస్ అనేవాడు క్రీస్తుకు పూర్వము 400 సంవత్సరములకు ముందు, వస్తువు కంటికి కనుపిస్తున్నట్లుగా అవిచ్ఛిన్నముకాదని

అది కణముల మయమనీ వాటిమధ్య ఖాళీ లున్నవనీ వస్తువు మాక్ష్మతిమాక్ష్మతభాగము, అవిభేద్యమైన ఒక మాక్ష్మతేణువనీ భావించి దానిని ‘ఏటం’ అన్నాడు.

మన ఋషులు అణువు అవిభేద్యమని నీవాడూ అనుకోలేదు. అణువు పరమాణువు అవుతుందనీ పరమాణువు తన్మాత్ర అవుతుందనీ మూలవక్యత తన్మాత్రమయమనీ భావించారు.

మూలవస్తువులన్నీ అణు సమూహములే. 1940 వాటికి 92 మూలవస్తువుల ఉనికిని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టారు. 1869 వాటికి యిన్ని మూలద్రవ్యము లున్నవని శాస్త్రజ్ఞులకు తెలియదు. మూలవస్తువుల లక్షణములను పరిశీలించి “మెండలీవ్” అనే రష్యను శాస్త్రజ్ఞుడు, ఒక పట్టి తయారుచేసి, నృష్టిలో ఉన్న అణువులన్నింటినీ మనం కనుక్కోలేదనీ, హైడ్రోజనుతో ఆరంభించి, 99 అణువులు ఉండాలనీ, అవి కాలక్రమాన బయటపడతననీ ఊహించాడు. అతని జోస్యం పరిగా జరిగింది. ఈవాటికి హైడ్రోజను మొదలు యురేనియము (Uranium) వరకు 92 మూలవస్తువులు కనిపెట్టబడ్డవి. ఇంకా ఏడు రావాలి. అణువులు పరమాణువుల కలయికవల్ల ఏర్పడ్డవి. పరమాణువుల మధ్య ఉండే శక్త్యకర్షణవల్ల అవి అవిభేద్యములై ఉన్నవి. తన్మాత్రమను, తన ప్రభావంతో కలిసి అణువులుగానూ రెండూ మూడూ అణువులమీ కలిసి ద్వ్యణుకములు, త్ర్యణుకములు అయిన కణములుగానూ ఈశ్వరశక్తి ఏర్పరచిందని మన ఋషుల భావన. ఆ ఈశ్వరశక్తిని మూత సంఖ్యతో చేరిస్తే 100 అవుతుంది. ఇదే శత మానానికి మూలాధారం కావచ్చు. ★

గ మ ని క

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు పంపే రచనలు
సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక
పేర మాత్రమే పంపాలి. వ్యక్తుల పేర్లు
ప్రాయ వద్ద ని మ న వి

ఇది
మేలురకం...
మామిడిపళ్లరసం...
తెగతగసమయం...
మాంగోజ్యూస్*
అరొగ్యాన్, జీరశక్తిన్
బలాన్నిచ్చే పుచికర
పానీయం...
(ప్రాసంత్)*
ఇండియా క్యాన్సెల్
ఇండస్ట్రీస్. లి.
విజయవాడ.

AGENTS FOR ANDHRA
ఆక్స్ ప్రైడ్ ఏజన్సీస్
విజయవాడ - 1

విడి విడని చిక్కులు

18-వ పేజీ రథనాయి

“అ... యిదో” నంటూ సిగరెట్ను కాచి క్రింద నలిపేసి క్రిందకు వదిలివేస్తాడు.

“ఆ కప్పుగురించేవా బామ్మా” అది నేనే బద్దలు కొట్టాను” అన్నాడు ఒకరున్నా.

“ఓరి ! ఏ కప్పురా?...” అని ఆ ఆశ్చర్య పోయింది. “ఎందుకు వగలగొట్టావు ?” అంది వెంటనే.

“అదే పగిలింది” అన్నాడు గోముగా.

“హానీలే, పోతే పాల్కు. ఉంటే గట్టి” మనుషుడేదో మనకార్యం చేసినట్లే మురిసిపోతూ “భోజనానికి రా” అంది అవిడ.

7

సాంబశివంగారు ఇంట్లోకి వచ్చి కోటు తీసి పాగా కొయ్యకు తగిలిస్తూ “లక్ష్మీ ఎక్కడ ?” అనడంగాదు.

“ఏమో ! అదేక్కడ కచ్చిందో వేతెడులేదు గాని దానికి ఉన్నన్ని పెత్తనాలు ఆ నారదుడికి కూడా ఉండవు లలితాంబ భర్తకి కాసీ అందిస్తూ విసుక్కుంది.

“ఏనా గాకపోయినా, ఇంటికి రాగానే ఉన్నావా ? ఊడేవా ? అని నన్ను గాక, నా పిల్లల్ని గాక ఆ దర్శి దగ్గిల్లు దాన్నే అడుగుతారేం కాదులే నాకు తెలిక అడుగుతున్నాను” అమె అక్కనూ, వ్యంగ్యం మిళాయింది అడుగుతుంది.

“అబ్బే ! అబ్బే ! అడికాదూ దాన్ని ఉదయం బనీయనోకటి ఉలికి ఆరేయమన్నానూ... అందుకనీ” నీళ్లు నములుతాడు ఆయన.

బాళికప్పు వందుకుని మూలితిప్పి వెళ్లి పోయింది లలితాంబ. సాంబశివంగారికి లలితాంబతో వృధావాదాలుటకు జడిసి లక్ష్మీనూనే ఎత్తలేదు.

రాజ్యలక్ష్మి బితుకు బితుకున ఇంట ప్రవేశిస్తూ ఉండగా, “ఏమే పింజారి ! నీకు ఒచ్చిన ఏళ్లు ఎవరికొచ్చేయి వెధవ పెత్తనాలూ, నువ్వునూ. ఎక్కడ చచ్చే ?” పిచ్చమీద ఒక్కచరుపు చరిచింది లలితాంబ.

కిక్కురుమనలేదాపిల్ల. అమె ఆయింట పెరుగుతూ ఉండి పదమూడోయేడు. చరిత్రకా స్వల్పవృషది అల్పమయినదే ఐనా, రాజ్యలక్ష్మితోటి పిల్లకి మాత్రం చాలా అనుభవం అనే చెప్పాలి.

రాజ్యలక్ష్మి మూలాతాడుతూ జ్ఞానమొచ్చి సాంబశివం ముద్దుమరిపాలకు నోచుకున్న రోజుల్లోనే లలితాంబకి తొలికాన్న కలిగింది. అమెను పుట్టంటేవారు తొలిచూలు కొడుకునుకన్నది గనుక అర్థెల్లదాకా అట్టేపెల్లుకునిగాని పంపలేదు. అప్పటికి అయిదేళ్లు నిండని రాజ్యలక్ష్మి పట్ల నలుగురూ చూసిన ప్రవర్తన ఆ పసిపొదయంతో తనకి ‘అమ్మా నాన్నా’ అందరిలాంటి వారూ తేరనే ముద్రను వేసేసింది.

లలితాంబ పుట్టినిల్లు కొవ్వూరుదగ్గర ఓ పల్లెటూరు. సామర్లకోటలో సాంబశివం ఉద్యోగం వారానికిపాది ఐనా తప్పకండా భార్యపిల్లల్ని

చూసేందుకు వెళ్లేవా డాయన. వెళ్లిన్నప్పుడల్లా అతగాడు భార్యను, కొడుకును చూసి మురిసిపోడం కంటే బద్దేళ్లుకూన రాజ్యలక్ష్మిని చూసి రహస్యంగా వెక్కిరిస్తూ వేద్యపాడు.

ఆ పసిదానికి నోరు విప్పి వూసగుచ్చినట్లు సాంబశివానికి జరిగినవి చెప్పడం రాకపోయినప్పటికీ అపిల్ల పిచ్చమీద తేరిన తల్లు, తాడ పాళం ‘దద్దుర్లా’, పాలబుగ్గలమీద గంటల్లా స్వప్నంగా అపిల్ల కాయంట జరిగే ముద్దుమరిపాలగురించి తెలియజేసేది.

“ఒది నే ఉంటే, నా కీపాల్లు లేకపోను కదా ?” జాబ్బుతోనీకీ వేళ్లుపోసిచ్చి కూచున్నాడు సాంబశివం. నాడూ అంతే. నేడూ అంతే.

అంతలో లలితాంబకేక వినిపించింది. కాని ఆయన వినిపించుకోలేదు. “పుట్ట కనివ్వకపోయినంతమాత్రాన పెంచిన మమకార మేమవుతుంది ఛీ ! ఇది గుండెకాయలేవి అడవి అని భార్యను ? నిందించుకుంటూ లేచాడు.

“ఒసే ! మొద్దు లలా ఆమూల పోయి కూచోకపోతే ఆయనకి చెప్పరాదులే ? నేళ్ళీళ్లు పెట్టానవి. నాకు ఒళ్లు నొప్పులుగా ఉండి, ఉడుకునీళ్లు కావాలి అన్న పెద్దవనినీ అచూసు ఎత్తాల్సి వచ్చింది.”

తను ఆలస్యంచేసినా లక్ష్మికే తిట్లు తప్పవని తేని సత్కృత తెచ్చుకుని సాంబశివంగారు పైమీద తుండు వేచుకుని స్నానానికి వెళ్లాడు. ఐతే వేళ్ళిళ్లున్నానం ఒళ్లు నొప్పులను తగ్గించ గలదేమోగాని మవస్సులోని గాయాలకు అదేం ఉపశమనం కాగలదు ?

భోజనందగ్గర అన్నం అటూ ఇటూ కెలుకుతాడేగాని పాతపు నట్టించుకోలేకపోయాడు సాంబశివంగారు.

లలితాంబ “అయ్యా ! అదేమిటండీ ఈపూట బొత్తుగా మూడుపుంజీల మెతుకులేనా ముట్టుకున్నారు కారు ?” అని నొచ్చుకుంది. రెండు మూడుసార్లు ఆయన ఏదో రాజ్యలక్ష్మి గురించి అడుగుదామనుకున్నాడు గాని అడగలేక “నానా బాబూ నిద్దురోయారా ?” అని అడిగాడు.

మళ్ళీ రెండునిమిషా లాగి “పానకి పోర్లెక్స్ నట్టావా ?” అనడిగి మరి ఇవార పాయంకాలం రాజ్యలక్ష్మి భోజనంచేశాక వాళ్ళ “అమ్మొమ్మ” గారి ఇంటికి వెళ్లిందా ?” అని భోగల్లోలాగ అడిగాడు.

“ఏమో ! వెధవనీడ. ఈ దిక్కుమాలినదాని కామునిల్లి అమ్మొమ్మ?... ఏమో ఆ మనోతల్లి మీ ఒదిన చచ్చి ఏ స్వర్గాన ఉందోగాని నాకు మాత్రం పోతూపోతూ ఈ పీడ నంటగట్టి పోయింది” అన్నది. మజ్జిగ విసురుగా పోసి అక్కణ్ణించి వెళ్లిపోయిందికూడా.

అన్నం పారేయలేక కతుకలేక ఇబ్బందిపడ్డాడు సాంబశివంగారు.

“ఛీ ! నా పాపానికి నిష్కృతిలేదు. ఇదే ప్రాయశ్చిత్తం ఈ రంపపుకోతే శిక్ష” అనుకున్నాడు పదేపదే. ఆయన భోజనం అనగానే ఎంగిలి తియ్యడానికి వచ్చింది రాజ్యలక్ష్మి “రాజా ! భోంచేశావురా తల్లి !” జీరవోయిన కంతంతో రహస్యంగా అడిగా డాయన.

“సిని చేసేకా చేస్తాగా” అన్న మాటలు సొంబశివంగారి ఎట్టువచ్చుతో కలిసిపోయాయి.

8

ఒకప్పుడు, అంటే ఇరవైయేళ్ల క్రితం రాజమండ్రి మెరకపీఠులునహా సొంబశివం పేరు చెబితే హాడిలిపోయాళ్ళు. అతనిమూక అంతా రోడినజ్జు. ఈ బలగబలం ఒకవేపు ఉంటే రెండో వేపు ఆ ఊళ్లో పేరుమోసిన లాయర్ భీమశంకరం గారి తమ్ముడైనందున సొంబశివం విచ్చలవిడిగా తిరి గాడు.

అలాంటి ఆ సొంబశివం ఇవాళకూడా తనను కడుపుతో పెట్టుకుని కాపాడిన వదినెగార్ని తల్పు కుని ఆమెమాటలు పాటించనందుకు మనసా కుమిలిపోతాడు. ఆ మహాలక్ష్మి అంత దొడ్డ యిల్లాలు. “ఆమె అడుగుపెడితే బంగారమే.”

భీమశంకరంగారి ప్రాక్టీస్ పుంజుకున్నదికూడా పెళ్లయినతర్వాతనే.

సొంబశివం భీమశంకరం పెళ్లినాటికి వన్నెం దేళ్లవాడు.

“ఓయ్ ! సొంబం! అనాటినుంచి పిల్లలు లేని నేను నిన్ను కన్నబిడ్డగా చూసుకున్నాను కాని రి నంవత్సరాలలో ఇంత పనికిమాలినవాడి నైపోయావే” ఇంతకంటే ఆమె మరిదినీ వినాడూ ఎక్కువమాటలు అనలేదు.

అప్పుడు వాటిని లక్ష్యపెట్టకపోయినా ఇవాళ సొంబశివంగారిగా తల ఎత్తుకుని ఇవ్వనమాజంలో బ్రతుకుతూవున్న సొంబశివం ఒదినెగారి మాటలు తూలాల్లాగ గుండెం పొడుచుకుని బాధపడతాడు.

“ఇదుగో వదినా ! ఈ నిక్కమ్మడు బుద్ధి మంతుడయ్యాడు.... ఓ ఇంటవాడై గయ్యా తోతో ఇద్దరు పిల్లలితో కాపురంచేస్తున్నాడు. కాని ఏదీ పిడికి నుఖం” అని వరలోకంలోని ఒదినెగారికి వినిపించాలి అన్నట్లు పరితపిస్తాడు. కాని ఆమె ఎక్కడుంది ?

భీమశంకరంగా రేనాడూ తమ్ముడిగురించి అంత వట్టింపుకోలేదు. అనలు స్వేదరీతన్న అతనికి నేరే వ్యాపకంలేదు. నిజానికి మహాలక్ష్మి మొక్కని దేవుడు లేదు. పాలుపాయ్యని పుట్టు లేదు. ఆమెకో కొడుకు పుడితే వాడికి ముక్కోటి దేవతంసేర్లు కలిపి ఓ మైలు పేరు పెట్టాలి వచ్చేది.

సొంబశివాన్ని పిలిచి ఆమె కూకలేసింది. “ఆయ నేమో ఆ అబద్ధాలకోర్కె ఉద్యోగం నువ్వేమో ఈ పోకిరీ వేస్తాలా... ఇంక మీ వంశం ఎలా ఎత్తిర్లు తుంది” అని.

ఆమె సొంబశివాన్ని బడివంతు అనమని కోరుతూ ఉండేది. ఆమెకు దీనికితోడు భర్త ఆరోగ్యం దెబ్బతినడంతో మరిక పిల్లలివీడ ఆశ పోయింది. భీమశంకరంగారికి రక్తపుపోటు సంప్రాప్తించింది. దాంతో మహాలక్ష్మి మరింత మానసికంగా క్రుంగిపోయింది.

దీనికితోడు సొంబశివం చేసే దగుల్బాజీలు, దొర్లపాలు ఎవరో ఒకరు ఆమెచెవిని వెయ్య డమూ నువ్వు మందలిస్తే వాడిల్లా తయారయ్యేవాడా ? అనడమూ జరిగేది. అందుకనే ఆమె

తన ఆరోగ్యం, భర్త ఆనారోగ్యం రెండూ లక్ష్య పెట్టక సొంబశివానికి పెళ్లి తలపెట్టింది.

ఐతే అయిననమ్మందా రెవరూకూడా “చూస్తూ చూస్తూ వాడికి మా పిల్లనిచ్చి దాని మెడ ఉత్తరించలేమంటూ” ముందుకి రాలేదు. అయితే కన్నెచెర విడుతుందంటే ఈ దేశంలో సంబరపడేవాళ్ళు చాలామంది తండ్రులుంటారు కదా ? అలితాంబతండ్రి ముందుకి వచ్చాడు.

“కుటుంబ సంప్రదాయం నిప్పులాంటిది. తాతమూత్రతంనుంచి భీమశంకరంగారిదాకా అందరూ పేరుప్రభృతులు గలవాళ్ళు” అనే ధైర్యంతో పిల్ల నిస్తానన్నాడు.

మహాలక్ష్మిమ్మతో నహా అందరూ సొంబశివానికి ఆ మూడుముళ్ళు వడితే ఇంటవట్టు నుంటాడని ఆశించారు. అయితే మహాలక్ష్మిమ్మ

=====

“ఇంతకూ నువ్వు నేరం చేశానంటావా; చెయ్యలేదంటావా?” జడ్జి ఫ్రైదీని అడి గాడు.

“చెయ్యలేదు బాబు” ఇదివర కెప్పుడైనా జైలు కెల్లావా”

“లేదండీ దొరగోరు! ఇంతకు మునుపెప్పుడూ నేను దొంగ తనం చెయ్యడే”

జడ్జి చిరునవ్వు నవ్వాడు. రాజేశ్వరి (మద్రాసు)

=====

అనుకున్నంత సుళువుగా సొంబశివం పెళ్లికి లొంగి రాలేదు.

ఆమె చివరికి తనదగ్గర ఉన్న ఒకేఒక దివ్యాస్త్రం వ్రయోగించింది.

“నువ్వీ పెళ్లికి ఒప్పుకోకపోతే గోదావరిలో పడి ఛస్తా” నని ఒట్టుపెట్టుకుంది. ఆమె మాత్ర వాత్సల్యంముందు సొంబశివం నీగిపోయాడు. లొంగిపోయాడు. తన ఒదినె అన్నంతపని చేసేస్తుందనే భయంతోనే అలితాంబ కానాడు సొంబశివం మూడుముళ్ళూ మెడను కట్టేడు.

అటుతర్వాత మూడేళ్లదాకా అలితాంబను కన్నెల్లికూడా చూశేదు సొంబశివం.

ఈలోగా భీమశంకరంగారి ప్రాక్టీస్ చితక డమేకాడు, పృథ్వీగం విడమించింది. ఆయనను పెద్దానుపత్రిలో జాయిన్ చేయాల్సివచ్చింది. అన్న జబ్బుకంటే ఒదినెగా రక్కడ అహర్నిశలు, భర్తనే కంకితమైపోయి ఉండటంవల్ల సొంబశివం గుండెలో కష్టాలు నాటాయి. అన్నా

ఒదినె ఇద్దరూ దూరంగా ఉండుంటో సొంబశివానికి భయం వేసింది.

ఏదో ఒక ప్రవాహంలో వడి అంతూ దరి తెలికండా కొట్టుకుపోతూ ఉన్నట్లనిపించింది. అది వరకూ అంతే అయినా అవసరమైతే అన్నయ్య ఒదినె ఉన్నారు ఆ ‘వడవ’ లోకి ఎక్కిపోవచ్చును.... అనుకునేవాడు కాని, రాను రాను ఆధైర్యం నన్నగిల్లిపోయింది.

అదీగాక అతనికి కొన్ని ప్రాణనంకటాల్లో నమస్సులు ఉత్పన్నమయ్యాయి. ముఖ్యంగా తనను నమ్ముకుని తన శిలాన్ని అర్పించుకున్న కాపు వడుచు ఒకర్తి అతగాడి గుండెలు దేవేస్తూ ఉండేది.

అపిల్లలో సొంబశివానికి పరిచయం తాలా విచిత్రంగా, ధైవికంగా జరిగింది.

అది తల్పుకుంటే ఇప్పటికీ ఎదనంతా విద్యుత్ ప్రసరించినట్లు ఉంటుంది. ఐతే కనకం చచ్చి పోయి చాలారోజు లయిందిగదా అని మనసు దిటువుచేసుకో జూస్తాడుగాని అతని మనో వ్యాకులత నేటికీ తగ్గలేదు. సైగా కనకం లేక పొడమే ఏదోరకమైన భయానికికూడా కారణ మైంది.

ఒదినెగారిని తల్పుకుని ఎంత బాధపడతాడో సొంబశివంగారు నేటికీ కనకం వూను తల్పుకుని అంత వశ్యత్వావడతారు.

ఐతే ఇటీవల ఆయనకు భవిష్యత్ మీద నమ్మకం వీర్చుకున్నది. ఒకటి రెండేళ్లల్లో తన వాళ్లే ఒకళ్ళి చూసి రాజ్యలక్ష్మికి పెళ్లిచేస్తే అక్కడితో అతని మనోవ్యాకులం పోతుంది. అదే అతని నమ్మకం, ప్రయత్నం కూడాను. రాజ్య లక్ష్మిపెళ్లి నవ్వంగా జరిగిపోతే సొంబశివంగారు తన పాపానికి నిష్క్రమిం లభ్యమైందని తంపోసివా తప్పులేదు.

ఒకప్పుడు కనకం తనకు ప్రాణదానం చేసింది. సైగాశిలంకూడా అర్పించుకున్నది.సొంబశివంగారికళ్ళు చెమ్మగిల్లిదానికి కారణం ఒక్క ఒదినెగారిమీద భక్తే అనుకుంటుంది అలితాంబ కాని ఆమెకి కనకం వైనం తెలియదు. అన రెవరికీ తెలియదు ఆ సంగతి.

ఆనాటి సొంబశివానికి ఊరు శివార్లలో జాడ మాడటం నిత్యకృత్యం అంటే ఇవాళ నరనమ్మ గారి లోగిలిలోగాని ఆ ఊళ్లోగాని ఎవ్వరూ నమ్మరుకూడాను. కాని అతడు తప్పదాగి ఉన్నదంతా పోగొట్టుకుని ఇంటికి వచ్చి ఒదినెగారి కాళ్ళ దగ్గర లెంపలువేసుకుంటూ ఉండే సందర్భాలు అప్పుడు అడపా దడపా ఉండేవి.

మహాలక్ష్మిమ్మ ఒట్టుపెట్టినా, నల్లాయి పలికినా దానిబలం నాలుగైదురోజులు మహా అయితే నారం. అంతకంటే ఎక్కువసేపు ఉండేది కాదు. ఓనాడు రాత్రి తప్పలాగ, కైపు దిగ జారడానికి గోదారో ముమ్మారు మునిగి ఎంటి వస్తే ఉండేవారు.

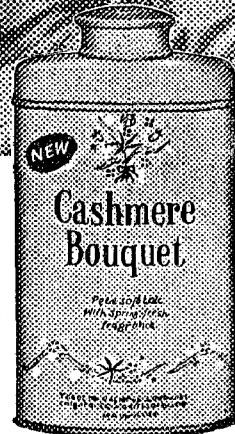
కాశ్మీర్ బోకె టాల్క్-తో గంటలుతరబడి సువాసనగా తాజాగావుండండి

అత్యద్భుతమైన, నాణ్యమైన
కాశ్మీర్ బుకె కాన్కలు ఒక సౌందర్య
టాల్క్...ఒక బేబీ పౌడరు

పూల గుచ్ఛంలోనికి చొచ్చినట్టు
గావుంటుంది, కాశ్మీర్ బుకె టాల్క్-
యొక్క చల్లని, పూలరేకు వంటి
మెత్తదనాన్ని అనుభవిస్తే. వొట్ట
అంతా రాసుకొనండి, నవ వసంతపు
ముమముమలతో రాజిల్లుతారు.

ఈ పుసు పంత్వంగా
పొట్టగా వుంచండి !
కాశ్మీర్ బుకె ప్రతీ యితర
ప్రత్యేక బేబీ పౌడరువలె
మెత్తగా, సున్నితంగా
వుంటుంది. మీ ఇద్దరూ
ఉపయోగించగల ఒకే
పౌడరు అందు బాటలో
వందల సంవత్సరాలు !

కాశ్మీర్ బోకె పురుషులు వాంఛించే సువాసనగల టాల్క్ పౌడరు

© 1962

“ఓక్కనాడు సాంబశివం జేబులోని పైకం, చేతి మున్న ఉంగరం, వాచిలో సహా జూడంలో ఓడి పోయాడు. అఖరికి కాలివెన్నలుకూడా ఓడేడు.

“ఇంకా పైయేదా! రంధ్రా అడి తీర్తావని” చిందులు తొక్కాడు.

“వెత్తి నున్న వెంట్రుకలుతప్ప ఏమున్నాయో పిదగ్గర....” అని ముతావాళ్ళు గేలిచేశారు. దాంతోకైపు మీద ఉన్న సాంబశివం “ఒరే! తొత్తుకోడు కులూ! నేను ధర్మరాజునా కావాలంటే మా తమ్ముడు తాయరే భీముణ్ణుడుగు. నా అలివైవా ఒడ్డుతా” పని దగ్గరగా ఉన్న చెలికాళ్ళే గూఢమీద ఒక్కటొక్కటా వచ్చాడు.

దాంతో తలిమ్మావాళ్ళకి ఒళ్ళు పులిసిన ట్లయ్యింది కలియబడ్డారు.

జాలాయివేషాలంటే పైగాని దెబ్బలంటే పొడిపోయే సాంబశివం జారిపోతోఉన్న కప్పునైవా నర్దుకోకండా పరిగెత్తాడు. ఆ పరిగెత్తడం పరిగెత్తడం మురికిపేటలదాకా పరిగెత్తాడు. పాటక జనం పాకలమధ్యగా మనిషి అలిసిపోయి మోకాలి చివు లూడిపోయినట్లు బాధపడి ఓ గుడిసె ముందు కూలిపోయాడు.

వెన్నెం కాస్తున్నది పుచ్చపువ్వులాగా. అది పిఫీ కాదు నందూ కాదు అక్కడోకటి అక్కడోటీ, అలా పాకలు. మురికినీళ్ళ పడియలు. మురికి గుంటలమీద వెన్నెం పడి మెరుస్తున్నది. పాకలన్నీ ముడిచిన గొడుగుల్లా నిళ్ళబ్బంగా ఉన్నాయి.

గుడిసెతలుపు తీసుకుని కనకం బయటి కొచ్చింది. “అలికిడేంటి” అంటూ. ఇక్రీ మడతల్లో కుప్పలా కూలివడ్డ వ్యక్తిని “ఓ లమ్మా” నంటూ దగ్గరినా ఒచ్చి మోకాళ్ళమీద కూచోని చూసింది.

“సాంబశివంగోరూ!....”

కనకం చిత్తరహియి దిక్కుదిక్కులు చూసింది. కనకం తాయరు భీమకంకరంగారి పనిమనిషి మంగ తాయారుకూతురు.

సాంబశివం కదిలాడు. కనకానికి కరచరణా బాడలేదు. చుట్టూరా నంద డింత పీసరు లేదు. అతనిస్థితి తెలుసుకున్న కనకానికి జాలేసింది. దప్పికతో గొంతుకార్చుకుపోయి పెదాలు తడుపు కుంటున్నాడని తెలుసుకుంది.

సాంబశివం కొంచెం లేచి, కనకం మోకాళ్ళు వట్టుకున్నాడు.

“ఎవరూ క్రిక్కున్నాడో! రక్తించు...కొరపులు!.. కొరపులు!!.... నన్ను నన్ను వస్త్రావహరణం చంపేస్తారు అంటూ ఆమె కాళ్ళవట్టు కుని లేవాలని చూశాడు. కనకం కుంచించుకు పోయి పిదరించుకుని విడిపించుకోబోయిందిగానిచివరికి ఓడిపోయింది.

కన్నమీద, సాంబశివాన్ని గుడిసెలోకి ఈడ్చి తెల్లి నులకమంచాన కుడేసి, కుండెడు నీళ్ళ మొహాన కొట్టి “ఇంకెవరూ చంపలేరు లే ఈరుడిని! నన్నొక్కయే” మని చెమటలొత్తు కుని ‘ఉన్న’ రంది.

అంధసచిత్రవారపత్రిక

విడి విడని చిక్కులు

తెలివి తెలిసిన సాంబశివం కనకం ముందు చగం మనిపై పోయాడు. దానికేసి తం యెత్తి చూడలేకపోయాడు.

బాబూ! వరుపున్న యింట పుటకవెత్తి యిడేనా వ్యాయం. ఇంత దిక్కుమాలిన పనులు చేపాతే గోదాల్లో పడి దావరాడూ. మా లచ్చమ్మ గారికి బాధేనా ఒడుల్తాది” అని మందలించింది కనకం.

“ఒడినెకు చెప్పకూ” బ్రతిమాలేడు సాంబశివం. “ఇవి కాళ్ళు” అన్నాడు ఆమె చేతులు వట్టుకుని.

మెత్తబడిపోయింది కనకం. పెదాలకొన నింది నవ్వేసి “ఎందుకు చెప్పను. నా ఇంటి మీద పడి చినదాబూ యాగిచేశారు అని చెబుతా” నంది.

=====

“మా అవిడపేరుమీద ఈ వేళ భీమాపట్టా తీసుకున్నా నను కోండి. రేపావిడ చచ్చిపోతే నా కేమొస్తుందంటారు?”

“మరణశిక్ష!” భీమా కంపెనీ ఏజంటు రసీమని సమాధానం చెప్పాడు.

కృష్ణమూర్తి (మద్రాసు)

=====

సాంబశివం బ్రతిమాలి బయటవడ్డాడు. నిజానికి ఒడినెతలంపు వచ్చిందిగనుకనే ఆ రాత్రి కనకం యువనం శీలం రెండూకూడా దక్కాయి. ఐతే ఆవేళ తప్పిన ఫుటన మరికొంచెం రోజుల్లోనే మారిపోయి కథ వక్రమార్గంలో పడింది. కనకం యీ నై నం మంగతాయారుతోకూడా చెప్పలేదు. పైగా ‘చినబాబు’ బాగువడ్డారని మహా లక్ష్మమ్మతో చెప్పిందికూడా.

9

మాతిదగ్గర మభద్రమ్మ తడిబట్టతో వేరే చేదతో నీళ్ళ తోడుకుంటున్నది. అవతం గిలక మీదుగా చేదవేసి, రాజ్యలక్ష్మి నీళ్ళ తోడు కుంటున్నది.

“ఒసే! కోడలమీల్లా? కాస్త జాగ్రత్తగా తోడుకోవే నీ చేద నా బాల్మికీ తగిలిందో మీ మావయ్య నా పీకె పిసికేస్తారు” మభద్రమ్మ రాజ్యలక్ష్మిని హెచ్చరించింది.

మభద్రమ్మగారి భర్త వెంకట్రావు చండ శాసనాడు. అతగాడికి దేవతార్చన ఉంది. తడి గుడ్డతోనే పెళ్లాం నీళ్ళ తేవాలి. మడిగా వండాలి. రేపాతే ఆయన నైవేద్యం పెట్టాడు. ఒకవేళ అతగాడికి ఏమేనా అనుమానం వచ్చిందో అన్నం

కూరలూ అన్నీ గుప్పెత్తి అమాంతం పెళ్లాం నెత్తిన రుద్ది నానాతిట్టు తిట్టుకుంటూ కోర్కుతే వెళ్లిపోతాడు.

మభద్రమ్మకూడా నిప్పులు కడుక్కునే సంప్రదాయంలోనించి రాకపోయినా ఆచారం తెలియనిదిమాత్రం కాదు. అందుకనే మొదట్లో మొరాయింది.

“నూ ఇంటోళ్ళ ఈతడి మడి దాదస్తొలు లేవు” అని ఈనడించింది.

“అయితే అప్రాచ్యురాలా! అదేదో మీ ఇంటోనే తగలదు. నా ఇంట ఒక్క క్షణం ఉండొద్దు అనలు నిన్ను చేసుకున్నందుకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకుంటానంటూ ఆమెను పుట్టింటికి తగిలేకాదు.

మొగుడు వడ్డపు అడకూతుర్ని గుండెమీద కుంపటిలాగా పుట్టింటారు ఎన్నాలో భరించలే మన్నారు. అల్లాడి కాళ్ళ వేళ్ళా పడి నీ దేవతార్చనకు దారిన ఆచారం దీనికి మచ్చేమని వదలి పోయారు. ఇది యిలా ఒకసారిగాదు. మభద్రమ్మ పదివన్నెదేళ్ళ సంసార జీవితచరిత్రలోనూ ఐదారు వర్యాయాలు జరిగింది.

అందరూ తోడుకునే ఆ సూతిలో నీళ్ళ పని కొస్తాయిగాని, నలుగురూ వాడిన గిలకా చేదా పనికొచ్చు వెంకట్రావుగారి ఆచారానికి.

వెంకట్రావుగారి కీమద్య సరసమ్మగారిమీద కూడా కోపంగా ఉంది. “వెధవముండ అన్న మాటేగాని ఈ సరసమ్మకూడా మతి పోయింది.అనలు బ్రాహ్మణాడో, కిరస్తానదో తెలియని ఆ నడవగది నం తులమ్మ నెందుకు దింపింది తోగిలిలో?” అని పెళ్లాన్ని నిలదీసి అడుగుతా దాయన.

అతగాడికి నిర్మలమీదగల కనీ. అది ఎందుకో తెలియదు. ఆలోచించడం ఆ వ్యక్తి నైజానికే నిరుద్ధం.

అట్లుంచి నిర్మల బిందె తీసుకుని నీళ్ళకు వస్తూఉండటం చూసిన మభద్రమ్మ కాళ్ళ ఒడి కేయి.

భర్తగాని చూశాడో బిందెదనీళ్ళు నెత్తిన కుమ్మరిస్తాడు.

“ఆ వెధవముండతో మాటాడి దాంతో పూసు గుని రాసుగునీ తెచ్చావుటే నా పూజకు నీళ్ళూ” అని చిందులు తొక్కుతాడు.

నిర్మల వెనుక ఒక అనుభవం అయిందిగనుక మభద్రమ్మని సూతిదగ్గరమాత్రం వలకరించడం.

అదివరకు నిర్మల ఆ తోగిలిలో వచ్చి చేదిన కొత్తలో “పిన్నిగారూ వంట యింకా అవలేదా?” అనడిగింది. అటుతర్వాత దాని దున్నలితం రాజ్య లక్ష్మిద్వారా విని నిర్మల విడిచేసిందికూడా. “ఛీ! అనవసరంగా వానించి పిల్లలతల్లి నవాక ఆమెకు దెబ్బలా” అని బాధపడింది.

అందుకనే మభద్రమ్మ వెళ్లిపోయేకా ఇట్లుంచి నిర్మల వచ్చింది.

“నే పోస్తారే అక్కా!” అంటూ రాజ్యలక్ష్మి తను చేదుకున్న నీళ్ళ ఆమె బిందెలో క్రుమ్మ

రించింది. కాని నిర్మల వెంటనే రాజ్యంక్ష్మిని వారిచింది.

“వద్దమ్మా వద్దు చిన్నపిల్లవి. నేనే నీకు పొయించేయాలి” అని చెడ అందుకొన బోయింది.

ఇది ఎక్కణ్ణుంచి చూసిందో లలితాంబ పెంకు లెగిరిపోయేలా కేకలేసింది.

“ఒసే! పాతీభానా! పెత్తనా లవలేదూ .. మీ చిన్నాయన ప్రిసానికి ఇక్కణ్ణుంచున్నారు.” రాజ్యంక్ష్మి బిందెనెత్తుకుని పాదావడిగా వెళ్లి పోయింది.

నిర్మల వాలుగు క్షణా లట్టే ఉండిపోయి నిట్టూర్చి నూతిలో చేదవేసింది.

10

ఆ రోగిలిలో నిర్మలమీద నిరసనభావం రక రకాలుగా ఉండేది. ఆ రోగిలిలో ఉన్న ఐదో కుటుంబాలు. ఇంటిగలావిడ ఒక్కరై గనక అవిడమూటనరేసి—వీధివిధంగా సంబంధాలుకలుపు కుని పిన్నిగారూ అంటే అత్తయ్యగారూ అని ‘ఒదిసే’ అని ఇలా పిలుచుకుంటారు.

నిర్మలకూడా రాజ్యంక్ష్మి తనను అక్కయ్య అంటుందిగనక ఆ వరసనేనా తలిమ్మావారని వారివరుసలతో పిరివాని ప్రయత్నించింది కాని అపిల్ల కలుపుగోరుతనం ఫలించలేదు. పిన్నిగారూ అంటే లలితాంబ మొ పాం తిప్పుకొనేది. “అత్తయ్యా!” అంటే సుభద్రమ్మ రునరున మనేది.

సరసమ్మగారిమీద నిర్మల రోజూ తెచ్చి దేవుడికి పెట్టుమని యిస్తున్న పూలు ప్రభావం చూపు తున్నాయి గాని, పూర్తి సదుద్దేశం కలిగించడానికి చాలినంతగా వాటి ప్రభావం ఇంకా రాలేదు.

‘ఆడదమ్మకా మగదిక్కు ఉండాలంటుంది’ నిరం బనంగారి వెధవపు చెల్లెలు.

కాని ఒంటరిగా ఆడది తన ఆర్జన తాను చేసుకుని బ్రతకడం దోషం అని ఏ క్రాస్త్రం లోను లేదు. ఏ మతమూ ఈ సిద్ధాంతాన్ని బోధించకపోవచ్చునుగాని రోజంతో కొన్ని నైతిక విలువల నైజం వేరు—

సరసమ్మగారి రోగిలితోనివారికి ఒంటరిగా ప్రిస్థితంమీద బ్రతికే పడుచుపిల్ల నిర్మల జీవితం సత్యసమ్మతంగా తోచలేదు. దానికితోడు నిర్మల అమ్మా, నాన్నా, మొగుడూ మున్నగు వివరాల్లేపి ఎవరితోనూ చెప్పకపోవడం అందరికీ కీమక కలిగిం చింది.

“అంత వా అన్నవారూ పుట్టిల్లా లేకపోతే, యించక్కా అత్తింటే యాడవలేకపోయింది. ఇలా రోడ్డుమీదపడి బ్రతికేటే ఏం లాభం ? ఛీ ఛీ

విడి విడని చిక్కులు

సంచితార్థపు మూటతప్ప ఈజాతికి ఏమీ లాభం లేదు.” ఇది ఆ రోగిలి మూడోవాటాలో ఉన్న వితంతు ప్రతినిధి మాణిక్యమ్మ అభిప్రాయం.

ఐతే ఆమె భావించినట్లు నిర్మల రోడ్డుమీద వడలేదు. మిడిల్ స్కూల్లో అపిల్ల ఉద్యోగం చేస్తున్నది.

అపిల్ల క్లాసు లో ఇరవైమంది ఆడపిల్ల లున్నారు. ఫస్టుపాఠం చదువుకుంటున్న పిల్లలు ఒక రిద్దరి మెల్లో వున్నెలుచూసి నిర్మల అప్పుడే పెళ్లయిందా ? అని విస్తుపోయింది కూడా.

“లేదండీ మాడవో! మా ముత్తవ్వ చచ్చి పోతుందనీ నాకు పెళ్లి చేసేశారు” కల్పలత అనే అమ్మాయి చెప్పింది.

యుద్ధరంగంలో ఉన్న ఒక విలేఖరి తన ప్రతికరు ఎప్పటి కప్పుడు “వైర్ లెస్” ద్వారా సమాచారం అందజేస్తున్నాడు. కాస్త దూరంలో హఠాత్తుగా ఒక బాంబు ప్రేలింది. విలేఖరి 20గజాలదూరంలో వెళ్ళిపడ్డాడు. కొద్దిసేపు గడిచాక అతడు కళ్ళు తెరిచి చూస్తే దట్టంగా పొగ కనిపించింది. “అరేరే! ఈబాంబు ప్రేలినట్టు చెప్పలేకపోయానే” అతడు నాలుక కరుచుకున్నాడు. రామారావు (సెల్లూరు)

“మరి మీ ఆయన ఏంచేస్తున్నారు ?” అన్నది నిర్మల.

అపిల్ల పరికిణీ, ఓణీ వేసుకుందేమో ఓణీ రొమ్ముమీదకి మరింత లాక్కొని “పిస్తూపాఠం చదువుతున్నా రంది” గర్వంగా.

“మరి కల్పలతా ! మీ ఆయన నీకు నచ్చిన వాడేనా ?”

“ఛా ! పోండి పంతులమ్మగారూ” కల్పలత సంరంభంగా తనే అక్కణ్ణించి పారిపోయింది.

గంటకోట్లాడ వాలుగుక్షణా లలాగే ఉండి పోయిన నిర్మల ఉలిక్కినడి, బరువుగా నిట్టూర్చి పుస్తకాలు సర్దుకుని బయటికి నడిచింది. అపిల్ల కుడిప్రక్కగా పరధ్యానంగా నడుస్తున్నదల్లా అదే బాట కెడంప్రక్కగా నడుస్తూన్న మూర్యాన్ని వెంటనే చూడలేదు. చూస్తూనే అటు వెళ్లింది,

మూర్యం ఆమెను దాటి అవసరమైన మనిషిన్న బాడలా వెళ్లిపోబోయాడు. కాని నిర్మల “నను స్కీరమండి” అన్నది వున్నకాంతోనే చేతులు జోడించి.

మూర్యం ననుస్కీరం అందుకున్నాడు.

“మీరూ ఇంటికే వెళ్తున్నారా ?” అన్నా డేదో అడగాలి గనక.

“ఓనండీ నేను పనిచేసేది ఈ మిడిల్ స్కూల్లోనే.” నిర్మల మరి ఐదారు క్షణాలు ఏమీ మాటాడలేదు. ఆమె అడగబోయి నంకో చిన్నట్లున్న తోచినా మూర్యంకూడా ఏమీ అన లేదు. చివరికి కార్ల బళ్ల రోడ తగ్గాక నిర్మలే తెగువచేసి “అమ్మమ్మగారు నన్ను ఇల్లం భాళి చేయమన్నారు” అన్నది.

మూర్యం విన్నాడు. “ఇప్పటికిప్పుడు మధ్యంతరంగా ఎక్కడికిపోను చెప్పండి?”

మూర్యం ఒకసారి ఆమెను చూసి మళ్ళి మొహం తిప్పుకున్నాడు. ఏం మాటాడలేదు. అప్పే చిన్నబోయింది. మూర్యానికి సానుభూతి కలిగింది.

“ఫర్వాలేదండీ ! మీకు మరో యిల్లా దొరికి తేనే వెళ్లండి. లేకపోతే తొందరలేదు ! అన్నాడు. నిర్మల నోరువిప్పి అనలేదు గాని మనసారా అత నికి కృతజ్ఞత చూపించింది. నిశ్చింతగా నిట్టూర్చింది.

నిర్మలా, మూర్యం. గుమ్మం యెక్కి నడవ గుండా వెళుతూండగా నిరంజనంగారి వెధవ అప్ప చెల్లెలు ఎదురు వస్తూ,

“ఏం ! బాబూ. యీవాళ ఆలస్యం అయిందీ ? అనడిగింది.

మూర్యం మొహం చిట్టించి “అబ్బే లేదే” అన్నాడు.

“నరేలే బాబూ ! క్షమించు ఏదో పెద్ద దాన్ని అనేకాను ఉండబట్టక”

ముసుగు సర్దుకొంటూ వెళ్లిపోయిం దాచిడ.

మూర్యానికి అవిడ మాటాడింది తెనుగుభాషేనని తెలిసింది కాని అర్థమనలేదు.

భుజా లెగలేసి వెళ్లిపోయాడు.

తిరిగి మూర్యం బామ్మ యిచ్చిన కాఫీ తాగి దుస్తులు మార్చుకుని పైరెడదామని ఊళ్లోకి బయలుదేరేసరికి నిర్మల ఒకచేత పుస్తకాలు పట్టు కొని తన గది తలుపు తాళం వేస్తున్నది.

మూర్యానికి అశ్చర్యం కలిగింది. మళ్ళి ఎక్క డికి పుస్తకాలు పట్టుకుని వెళుతుందీవిడ అని అను మానం కలిగింది.

తనకెందుకు తెమ్మని బయట వడ్డాడు. శంకరంగా రింటికి వస్తానని మాట యిచ్చిన సంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చి కొత్తపేట కేసి దారి తీసేడు.

(సశేషం)

‘దశావతారాల’లో ఒక దృశ్యం.

చిత్రసమీక్ష

వింతకల్పనల “దశావతారాలు”

త్రైపెద్ద మనిషి హడావుడిగా వరుగుత్తుకు వచ్చాడు. “స్వామీ ప్రసవచమంతా తలక్రికిందై పోతోంది. ఇంక మీరు వెంటనే వచ్చి ఎత్తాల్సిందే” అని ఓపక్క తంబూరా వాయింపు కుంటూ మొరపెట్టువాడు.

“టచ్! అదేం పీల్చేడు. ప్రసవం తలక్రికిందైనా మీదైనా సరే, నే నెత్తేదే లేదు. ఇంకా కొంత కాలం తర్వాత ఆలోచిద్దాం” ఒకవేయి తలగడ్డాగా బిట్టుకొని శేషసాస్నుమీద పవళించిన ఓ పేడ్ల.... మనిషి పెరిచిచ్చారు. తానెంత సంగీతవిద్వాంసుడు, మహాభక్తుడూ, లోకకళ్యాణ సంధాయకుడైతే మాత్రం, మొన్నటివాకా విఫీ విరామంలేకుండా తొమ్మిదవతారా లెత్తిన సాక్షాత్మహావిష్ణువుని పట్టుకుని, అలా అడిగేయటమే?—ఈ సందర్భం

అంతా ఇటీవల విడుదలైన ఒకానొక్క తర్జుమా ‘చిత్రరాజం’ లోది.

అదే, విశ్వకాంతివారి (కన్నడ నుంచి) తర్జుమా! ‘దశావతారాలు.’ భావానికి మెరుగులు దిద్దేభాష, భాషనే భాసించేపీ రాగంతో, విశిష్ట విమాల్ని కల్పనలతో తయారైన ఈ చిత్రం కథాక్రమం బెట్టి దివన....

.... అనకముందేమీలేదు. అంతా తూస్యం, విలయం. వటప్రతశాయి అజ్ఞతో బ్రహ్మ లోకాలు, అష్టదిక్పాలకుల్ని, ప్రజాపతిని, దేవ కన్యలను సృజించటం, దేవదానవసృష్టి. వాటిని ఒడిలో (స్రిగోపిల్లాలాగా) ఉన్న వేదాలను సోమ కాసురుడు పాతాళంలో భద్రపరచగా మహా విష్ణువు మత్స్యవతార మెత్తి (ఇక్కడ మనలో మాట. ఆ మహావిష్ణువు దేవతలను రక్షించటోయి

మహర్షుల నుంచి తెచ్చుకున్న శాపమే గానీ) ఈ అవతారాలు లోక సంరక్షణార్థం కాదు ఆ కొనితెచ్చుకొన్న కర్మాన్ని తనధర్మంగా ఉపయోగించు కున్నాడు అంటే. అనిష్టచిత్తుడి కూతురు కూడా వెనక ఆమాట అందిలేంది) వేదానుద్ధరించటం నముద్రమధనంతో కేవలం కుర్యావతార మెత్తటం, హిరణ్యక్షుడు (ఆధునిక) భూగోళాన్ని నముద్రంతో దాచగా రమాధవుడు నరాపారూపంతో ఉద్ధరించటం, నరపారిశ్రవతారంతో హిరణ్యకశి వనధ, బలికోసం వామనావతారమెత్తటం, భార్గవ రామావతారంతో శార్త్య వీర్యార్జన నిగ్రహణం, దశ రథరాముడుగా రావణనంహారం, కురు సౌందవ యుద్ధనంది—యుద్ధ విధాన భేరేయుడుగా కృష్ణా తారధారణం బలరామావతారం, అసంసౌ సిద్ధాంత ప్రతిపాదనకు బుద్ధావతారం ధరించటం—నరశి తొమ్మిది యవతారములచరిత్ర ఏర్పి కూర్చిత నాటికా కదంబం. ఆ పదో అవతారం ఈ అణు యుగంనంగతి తెలివేగాని ఎత్తనన్నాడాయీ మది!

మారటం మహాచెడ్డపని, అయివా కాలం కర్మం మారుతూనే ఉంటాయ్. మనిషి, మనమూ మనలూ మారుతూ ఉంటాయ్. అలాగే కథలు చిత్రించటంతో కూడా. మూలధర్మాను మార్చ నంతవరకు, పాతలను చేరికొచ్చినట్లు సోదలూ దిద్దుకునే అధికారం కవికుంటుంది. సరిగా అలాంటి చిత్రణమే ఈ కథలో ఉంది. ఇందులో

రావణుడుగా రాజగుమార్.

వయోలా

ఎస్సెన్సులు
మరియు
ఆవోర
రంగులు

బస్కెట్ సెరప్
ఎరెటిక్ పానయిం
మిథాయిమెదలైన వాటికి
కూడ అంద కో. 183, పిన్కెడ్ స్ట్రీట్, బొంబాయి-2

లోధ

కేసరి కుటీరం
(ప్రివేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-4

పి.తా.మ. జనరల్ స్టోర్సు (పబ్లిష్స్)
విజయవాడ, పి.కె.రాధాకృష్ణ, మధుర, ఇరవంపేట, రెంగుళాడి

**కేరగాయపచ్చిళ్లకు
అమూల్యమైన నూనెలు**

అగ్గిమారులు బావిడి
వి.యస్.బి.బి.బి.
చాయపప్ప
నూనె

అగ్గిమారులు బావిడి
మేన్స్ బి.బి.బి.
నూపుల
నూనె

★ ముక్కుమెత్తబడినదియై.
★ బూజు పట్టినదియై.
★ చూలకొలము నిలిచి యింపును
నీళ్లనుగమనింపుడు

Mrs. అంబుటెనుబ్బన్. 2, 57, నామరకొట్ట.

మిక్కిళ్ళమైన నూనెలొనానబెట్టుదు
కాప్సీర్ - కుసుం
కేతములను వెరిగించును. అకాలనెరనుమాన్యును.

చదువు
ఉపద్రవములకు

సాంటలక్స్

చదువు
అనాయములకు

"క్రొద్ద" తేజ్ మైన ఉదవత్తులు & సునానలు & వనరీధి శ్రీధర్
నంబకగూడు వండ్లభాడి & అపూర్వ టెవడములు 00
సొలవీజంటల్: యునైటెడ్ కలెక్షనరీ, మదరసు, గ్రేటరీ, పి.కె.రాధాకృష్ణ

కలెక్షనరీ గూడు టెవడములకు ఒక బపునుకు ఒక స్టాక్సును ఆహ్వానించెదము.

మీ అందానికి మంచిదారి

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అవునరం. ఎండవేడికి
యింకా యితరకారణాలవల్ల ముఖం క్రమేపి నల్లబడి, చుది
రూపువస్తుంది. గ్రోదెయో అనే ద్రవముయొక్క అద్భుతసౌందర్య
పోషకశక్తి మీ ముఖంలోని అసహ్యమయిన ముదిరూపును
పోగొట్టి ఆకర్షణీయమయిన లేతదనాన్ని తెస్తుంది. మీ అందం
దినాదినాభివృద్ధి అవడానికి నెలకు అద్దమం కొన్నిసార్లు అయినా
గ్రోదెయో అనే సౌందర్యపోషక ద్రవాన్ని వాడండి. ముఖంమీద మొటిమలను
పొట మచ్చలను, ముడతలను, నవ్వుకంఠా పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి, కాంతి
ని, అందాన్ని తెచ్చును. మొదటి పూతకే మీకు అశ్రద్ధాన్ని కలిగించే అందాన్ని
యిస్తుంది. ఒకసారి వాడి చూస్తే మీరెప్పుడూ విడువరు. అన్నిషాపులలోదొరకును

జనితా ప్రొడక్టుస్ - ఏలూరు. (ఆంధ్ర)

విజంటు, స్టాక్సులు
విజయవాడ, గుంటూరు, బందరు, రేపల్లె,
తెనాలి, బాపట్ల, చీరాల, పేటపాలెం,
ఒంగోలు, మద్రాసు, హాస్పేట, బళ్లారి,
ఆనంతపురం, గుంతకల్లు, కర్నూలు, నంద్యాల
విశాఖపట్నం, బరంపురం, కటక్, ఖర్గ
పూర్, కలకత్తా, జంషేడ్ పూరు, సింగ్గీ,
ధన్ బాద్, నాగపూర్ లలో మా యేజంటు,
స్టాక్సులు గలరు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సోల్ రిప్రజెంటేటివ్ :
శ్రీ జి. సుబ్బారావు, తెనాలి

- డి పో లి:
1. డాక్టరు ఉళక్కి స్ట్రీటు, తెనాలి.
 2. 3096 కులిక్ స్ట్రీటు, సికింద్రాబాదు.
 3. 129/L5, 800 నెం. 11, B. H. Area. ఖద్గా, జంషేడ్ పూరు.
- గమనిక : ప్రత్యేక సౌకర్యం : శేడు ప్రతి
చోట చాకగా లాగిపార్సెల్స్ సర్వీసు అందు
బాటులో ఉన్నది. కాపున పై పట్టణాలకు
చేరువలో ఉన్నవారందూ లాగి సర్వీసు
ద్వారా మా సరకులను రవాణాచేయించుకో
వచ్చును.

చిత్ర సమీక్ష

రామ, కృష్ణావతారాల్లో మన ప్రాంతాల్లో వరి పయంటేని వింత కల్పనలు ఈ (కన్నడ) చిత్రంలో కనిపిస్తాయి. ముఖ్యంగా రావణప్రాంతంలో ఈ మార్పు ఉంది. రాముడు రణకంఠం కట్టే దుకుగాను, బ్రహ్మజ్ఞుడు, అశ్వే జపతపోనిధి, అమేయ బలసంపన్నుడు, నవకోటి శివపూజారుంధరుడైన రావణుని రమ్మన ఆ రావణుని అవమానించిన అంశం దీని ద్వారా మళ్ళీ రాయబారం నడపడం, తన శత్రుత్వాన్ని అణగదొక్కి రావణుడు వద్దాహ్లాద రూపంలో రాముని రణకంఠం కట్టం — ఈ సన్నివేశం, రామ రావణ ప్రాంతం ఉన్నతీ పెంపొందించటమే గాక, అభివృద్ధిని అని రావణుడు, తన శత్రువును ఆశీర్వదించినప్పుడు ప్రేక్షకుని మనస్సు క్షణికం రావణునిపట్ల సానుభూతి పూర్వకమై పోతుంది. అలాగే సీతా, మండోదరీలు ఒకటే ప్రాతను పూలు అంటు దేవీపూజ చేయటం కూడా ప్రేక్షకులకు వింత అనుభూతులు చూపుతుంది. ఆ రావణుడే రాముని చేతిలో మరణించినప్పుడు ప్రేక్షకులనుంచి వేడి నిట్టూర్పులే కలుగుతాయి. ఇలా ఒకే ప్రాతంలో భావద్వైవిధ్యాన్ని సీతా, మండోదరీలలో భావైక్యతను, మూలేటివల్తానికి బాధకలగకుండా విరూపింపగల్గిన దర్శకుడు పి. జి. మోహన్ నిజంగా ప్రశంసనీయుడు.

రాధగా రాజశ్రీ, లీలావతీ, మండోదరీలుగా లీలావతీ, హరణ్యకళప, రావణ, శిశుపాలురుగా రాజకుమార్, సీతగా ఆదోని లక్ష్మి ప్రశంసనీయుగా పటించారు.

‘నముద్రాల’ (జా, పి) ల సహిత రచనం నముద్రగంధీరం కాకపోయినా చాలాచోట్ల ముఖ్యంగా శృంగార సన్నివేశాలలో సెలయేటి తరగు మరగ అందెందియవలే శ్రవణ సుఖదంగా పాగి పోయింది. సాహిత్యానికి తగ్గట్లు సామర్థ్య కూర్చిన సంగీతం కూడా హాయిగా ఉంది.

తర్జుమా విధానంలో చెప్పతగినంత అభివృద్ధి లేకపోయినా, శ్రద్ధామాత్రం పుష్టంగా కనిపిస్తోంది. పాటలచిత్రీకరణం ముచ్చటగా ఉంది. ఎంతైనా విశిష్టమైన కథాకల్పనం, కథకు తగ్గి మాటలూ, పాటలూ, పాటలకు తగిన పసందైన సంగీతంగల ఈ చిత్రం ఖారీ తారాగణం లేకపోయినా అందరూ చూడదగ్గ ఈ చిత్రం నిర్మాత: యు. వి శ్రేష్ఠర రావు. ఈ చిత్రంలో ఉన్న ముద్దు గే వా క ల రు ముసురు లాంటికాలంలో లోకోద్ధరణకు బయల్పడితే ఆ మహావిప్లవాని కల్పావతారం బదులు ‘కలిక్’ అనతారం ఏత్రక తప్పదన్నది మాత్రం ఖాయం.

శాగరాజ్ ★

అంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

“దశావతారాలు” లో కన్నడనటి లీలావతీ.

“సిరిసంపదలు” లో సావిత్రి, శాగేశ్వర రావు.

అశోకా కాండల్ పౌడర్ ప్లాస్టిక్ ట్యాంకుం,
ఆల్ పర్పస్ పౌడర్. ఏటి ఉపయోగమునకు మిగు
వేసవిలో కలుగు చిమటగుల్లలు పొక్కులు వగైరాల
బాధలే వుండవు.

విజయా కెమికల్స్
మద్రాసు-7.

హరివంశం

14-వ పేజీ తరువాయి

ననియు భావించుచున్నది. మీరు నాకు నాత్తు
సద్యశులు. వాయందు మీకు ఎట్టి విశ్వాసమున్నది?"

పొండుకుడాగివాడు. సుదక్షిణ అతనిని తీక్షణ
ముగా చూచినది.

"స్వామి! తల్లిని తమరు ఏదో వలతో ఇదికింక
చూచుచున్నారు" అన్నది.

"సుదక్షిణ! నీ ఆలోచన లబ్ధులందును. నేను
ఆమెకు బిడ్డను. వామాక్షి నాకు తెల్లెలు. దాని
సుఖమును నేను ఆలోచించవలయునుగదా! ఆ
బంగారుమృగము పోయిన పోనిము! ఆచార్య మహా
నందునకు పిచ్చియైతి అట్లు చేసినారని యను
కొందును. మరి నేను వామాక్షి సుఖమునెంచి యా
మృగము నిచ్చితిని. అది పోయినది. ఇప్పుడు మరల
దాని భవితవ్యమునుగూర్చి ఆలోచించవలదా! ఆలో
చించితిని. తల్లి! మీరు ఊర అనుడు, అతయు కుభో
దర్శిమై వరిణమించును."

మహానందునిభార్య మాటలాడలేదు. ఆమె
పొండుకుడు ముఖమునకనే చూచుచుండెను.
పొండుకుడు మరల ఇట్లు అనెను.

"తల్లి! వామాక్షి కి పెండ్లి ఈడు వచ్చినది.
ఆచార్యమహానందులేమో ఇట్లు అయినారు. ఆయనకు
పిల్ల వివాహము విషయము పట్టునందురా! ఆ విష
యమును నేను చూచెదను. తమకు నమ్మితమే!"

మహానందునిభార్య మాటలాడలేదు.

"తల్లి! తమరు 'ఊర' అన్నచో నన్నియు సిద్ధము
చేతును."

సుదక్షిణ అన్నది.

"స్వామి! ఆమె వచ్చినది అందులకుకాదు."

పొండుకు దామెనక విచిత్రముగా చూచెను.

"సుదక్షిణ! నీవు తెలివిగలదానవు."

ఆత డట్లులు తన్ను సంబోధించగా, సుదక్షిణ
అతనినక విచిత్రముగా చూచినది. ఆమెకు
అన్నంతలో అతని కంఠస్వరము విచిత్రముగా
మారిపోయినది. అతని మన స్వప్న డెట్లు పనిచేయు
చుండెనో ఆమె కవగతమైనది. అంతలో ఆమె
ఉద్విగ్నరాలై పది. "స్వామి! తాము వాసుదేవునిపై
స్వర్గతో నందరిని తమ మాయావాగులతోనికి లాగు
చున్నారు. వామాక్షి మిమ్మేమి చేసినది. వాసుదేవు
దామెను సుదమున కెప్పుడో ఇచ్చివేసెను. ఇప్పుడు
మీ ప్రయత్నమువలన నేమియగును. తల్లి! తల్లి!
మీరు చెప్పుడు. వామాక్షిని సుదమున కిత్తుమని
చెప్పుడు. మీ ప్రయత్నమువల్ల లేదనిచెప్పుడు" అన్నది.

మహానందుని భార్య కిది యేమో అర్థముకాలేదు.
ఆమె ఆ భర్తను, ఆ భార్యను విచిత్రముగా చూచి
నది. పొండుకుడు మరల ఇట్లు అనివాడు.

"తల్లి! వామాక్షిని వాచాలనికీచ్చి పెండ్లి చేతును.
ఇతడును బ్రాహ్మణుడు. రాజ వాత్రయునున్నవాడు.
బంగారు మృగము పోయిన పోనిండు. వామాక్షి ఈ
వివాహమునకు తాము అంగీకరించుచోనట్టి
బంగారుమృగములను పదునేనింటి నిల్తును. తాము
'ఊర' అనుడు. లేదో ఈ మృగమునుగూర్చి గూడ
మహానందులవారు ఉత్తరవాదులు కావలెవత్తురు."

(నవ్వం)

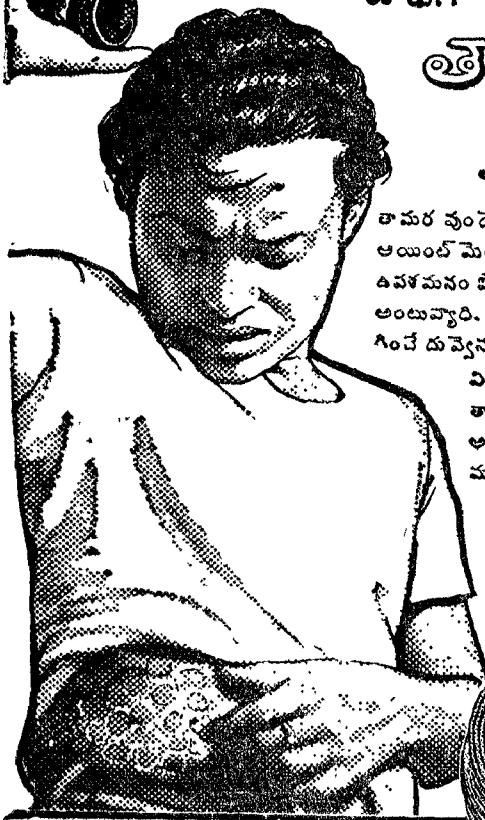
బాదగా అసహ్యంగా ఉండే

**తొమ్రులనుంచి
బయటపడండి!**

అది అశోకా వ్యాపింపవచ్చు

తామర వుండేచోట అమృతాంజన్ వారి డెర్మల్
ఆయింట్ మెంట్ (తైలం)ని మర్చించి త్వరగా
ఉపశమనం పొందండి. తామర భయంకరమైన
అంటువ్యాధి. తామర వచ్చినవారు వుపయో
గించే దువ్వన, కుండుగుడ్డ, నబ్బు మొదలైనవి
విడిగా వుంచుకోవారి. ఎక్కడైనా
తామర వుందని తోస్తే వెంటనే
అమృతాంజన్ వారి డెర్మల్ తైలాన్ని
మర్చించండి.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
వారి డెర్మల్ తైలాన్ని పాపిన
కాళ్ళకూ, గజ్జి దురదలకూ
కూడా వాడవచ్చు.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి

డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ 14/15, ౧౯వచ్చి రోడ్డు, మద్రాసు-4

బొంబాయి-1, కలకత్తా-1, న్యూ ఢిల్లీ-1.

M/T/AM/D-1738

మనమూ - మనరాష్ట్రం

12 వ పేజీ తినివాయి

నిరిపెట్టుకోవచ్చు అయిచితమైన ఉచిత సలహా ఒకటి పాఠశాల. దీనిబట్టి కేంద్రం, ప్రణాళికా సంఘం వైఖరి ఎలా ఉందో వేరుగా చెప్పనక్కర లేదు.

నాగార్జునసాగర్, తుంగభద్ర ఎగువకాల్వ రెండో దశలను ఆపితే మనకు చాలా నష్టం కలుగుతుంది. నాగార్జునసాగర్ రెండవదశలోగాని, కుడికాల్వక్రింది ఉండే ప్రాంతాన్ని అన్నింటికీ నీరు లభించదు. అట్లాగే ఏలూరుకాల్వ చివరఉండే కృష్ణా జిల్లా ప్రాంతాన్ని టీకీ నీరులభించేది కూడా అఖరుదశలోనే అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైన సిద్దేశ్యం పులిచింతల ప్రాజెక్టులు కూడా ఈ రెండవదశలోనే. సిద్దేశ్యం రాయల సీమకు ప్రాణప్రదం. పులిచింతల కృష్ణా జిల్లా మెట్ట ప్రాంతాలకు జీవనాధారం. సిద్దేశ్యంవల్ల కడప, కర్నూలు జిల్లాలలో 3 లక్షల 63 వేల ఎకరాలు సాగయ్యే ఏలండగా, పులిచింతలక్రింది తిరువూరు, నూజివీడు, గన్నవరం తాలూకాలలో 2 లక్షల ఎకరాలు సాగవుతుంది. రెండవదశ అగితే ఈ మెట్టభూములన్నీ శాశ్వతంగా మరుభూములుగా మిగిలిపోయ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఇంతేగానూ నాగార్జున సాగర్ జలవిద్యుత్ ఉత్పత్తికూడా ఈ రెండవ దశలో భాగమే. ఈ భాగం అమలయితే మూడు లక్షల కిలోవాట్లు విద్యుత్తు ఉత్పత్తికి అవకాశం ఉంది. పులిచింతల మూలంగా మరో 30 వేల కిలో వాట్లు విద్యుత్తు లభిస్తోంది. ఇక తుంగభద్ర ఎగువ కాల్వ రెండవదశ ఆపితే, ఈ కాల్వ మొత్తం 186 మైళ్ళ నిడివి పూర్తికాక, పెన్నునరకూ నీరు రాకుండా అగిపోతుంది. ఈకాల్వ పెన్నులో కలిసిన ప్రక్షాళనకి 18 మైళ్ళ దిగువ పెన్నుపై రెగ్యులేటర్కట్టి ఉత్తర, దక్షిణ కాల్వలను త్రవ్వ నీరు నష్టం చేయాలనే ప్లాను కూడా ఉంది; ఉత్తరపు కాల్వక్రింద గుంతకల్లు తాలూకా, దక్షిణపు కాల్వ అనంతపురం, తాడిపత్రి తాలూకాల భూములు సాగవుతాయి. ఆ కార్యక్రమమంతా దెబ్బ తినిపోతుంది. ఈవిధంగా ఈ కాల్వక్రింద ఆంధ్ర ప్రాంతంలో సంకల్పించిన 277 వేల ఎకరాలు పూర్తిగా సాగుశక్తి రాక పోవచ్చు. పైగా ఈకాల్వ మూలంగా ఉత్పత్తి చేయదలచిన 20 వేల కిలోవాట్ల విద్యుత్తుకీ ఉత్పత్తికార్యక్రమానికి కూడా విఘాత మేర్పడుతుంది.

గుల్జారీసంఘం ఇంతటి హెర అన్యాయానికి ఒడిగట్టిన పరిస్థితిలో, నాగార్జునసాగర్, తుంగభద్ర రెండోదశలు ఏమైనానరే వచ్చి తీరుతాయని ముఖ్యమంత్రి హామీ ఇవ్వడం సంతోషకరమే. కాని, ఏ ఆధారాన్ని చూచుకుని నీరు ఈ హామీ ఇచ్చారో తెలియదు; ఇప్పటికీ మూడు ప్రణాళికల

లోనూ చేర్చబడి, మిగుల టీములుగా మున్ను నాగార్జునసాగర్, తుంగభద్ర రెండోదశలకే ఎవరు పెడుతూఉంటే, ప్రణాళికలో ఇంతవరకూ చేర్చబడని పాపంపాడు, శ్రీశైలంకూడా వచ్చేస్తున్నాయని, శ్రీ సంజీవరెడ్డి. శ్రీ ఎ.సి. లు హామీ ఇవ్వడం నమ్మశక్యం గాకుండా ఉంది. ఒక వంక కేంద్రమంత్రులు గుల్జారీసంఘం నివేదిక వచ్చేదాకా, కొత్త ప్రాజెక్టులే రావని వదే వదే చెబుతున్నారు. మొన్న ఏప్రిల్ 30 నే కేంద్ర ఇరిగేషన్ మంత్రి హాసీజ మహ్మద్ “కృష్ణా—గోదావరి జలాల వివాదం తేలితేగాని, నాగార్జునసాగర్ జల విద్యుత్ ఏదకానికి, శ్రీశైలంపదకానికి ఏదేదీద్రవ్యం మంజూరు కాబోదు; అట్లాగే ఆంధ్ర, ఛత్తీస్ గఢ్ మధ్య తగాదా పరిష్కారమైతేగాని, సీలేరు ప్రాజెక్టు ప్రారంభం కాదు” అని మళ్ళీ చెప్పారు. అయినా మన మంత్రులు హామీలు ఇవ్వడం మానలేదంటే, కేవలం ప్రజల్ని మభ్యపెట్టి పలుకుబడి నిలుపుకోవాలన్న తాపత్రయం తప్ప మరేమీ లేదు. ఇంతకుపూర్వంకూడా, అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సంజీవయ్య, ఇరిగేషన్ మంత్రి అల్లూరి డిల్లీ వెల్లవచ్చినప్పుడల్లా—అక్కడ ఏం మాట్లాడేవారో ఏమో, పాపంపాడు, శ్రీశైలం రావడం భాయమేగాదు వచ్చేస్తున్నాయన్నట్లు చెప్పేవారు. సంవత్సరంపాటు అలా చెప్పారు. వారి హయాం మారి, కొత్తవారు వచ్చినా, హామీల అలవాటు తప్పలేదు.

పైగా ఇప్పుడు వరపుర విరుద్ధమైన ప్రకటనలు ఆయోమయపు ఆలోచనలు కన్పిస్తున్నాయి. ఈ వివాదంపై కోర్టుకు వెళ్లాలని ఒకరోజు, అలా వెళ్లడం తగదని మరోరోజు చెబుతున్నారు. సుప్రీంకోర్టు వ్యాయమూర్తి పరిష్కారానికి ఏదే దింపవచ్చని నందిచ్చి, తీరా అవతలివారు ట్రిబ్యునల్ కు పోదాంవద ముచ్చప్పుడుగాని, తమ ఆలోచనల ప్రమాదం గ్రహించలేకపోతున్నారు. పాపంపాడు, శ్రీశైలం ఇప్పీ చాలు. ఉన్ననీటిలోనే కట్టుకుంటాం; అంటూ, మనవాదనలుత్యాన్ని బలహీనపరుస్తున్నారు. ఇదంతా గమనిస్తంటే, ఆసలు సమస్య పూర్తిగా ఆకలింపు కాలేదా అనిపిస్తోంది.

ఈ వివాదంలో ప్రభుత్వ వైఖరి గురించి, ప్రజలకు వదేపదే చెప్పవలసిన విషయం; హామీలుకూడా అనవసరం. కావలసినది వాక్యారత్యంకాదు. కార్యభూత్యం. “ఇకనుంచి పత్రికలద్వారా బయటపడం; ఏభో ఈసమస్యగురించి మాట్లాడం” అని శ్రీ సంజీవరెడ్డి చెప్పడం బాగుంది. గుల్జారీసంఘం నివేదిక వచ్చేదాకా, (జులై అఖరులో ముందంటున్నారు) ఈ వివాదం సంగతి తేలదు. ఆ నివేదిక ఎలాగు మనకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుందని అంతా నమ్ముతున్నారు. ఒకవేళ అంత వ్యతిరేకంగా ఉండకపోవచ్చుకాని ఉంటుందన్న ఊహలోనే ముందు కర్తవ్యాన్ని గురించి ఆలోచించాలి. తమ ఆలోచనలు ఒక నిర్దిష్టస్వరూపానికి వచ్చినతరువాత చెప్పాలి; వాటి బాగగులను చర్చకపెట్టాలి. అంతేకాని, రోజుకొక ప్రకటనచేసి, ప్రజల్ని తికమకపెట్టడం మంచిదికాదు.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్

ఇంటిలోనే ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్ పూర్తి కోర్సు రేడియోరిపేరింగ్ రేడియోమెకానికం, ఇండ్ల వైరింగ్ నేర్చుకోండి. ఇంటిలోనే రు. 50 అకు ప్రాప్తిస్తే రేడియో తయారుచేయటం నేర్చుకోండి. ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో వనలకు ఉత్తమగైడ్. (400 చిత్రపటములు) ధర రు. 8. వి.వి.వి. వార్షి రు. 2.

14 భాషల మాస్టర్ : ఉపాధ్యాయుల సహాయము లేక ఇంటిలోనే వైస్, జూనియర్, అరవం, ఫ్రెంచి, రష్యన్ మొగ్గ భాషలను నేర్చుకోండి. 14 భాషలు ధర రు. 6/- V.P.P. వార్షి రు. 2. (డ్రాయింగ్, పెయింటింగ్ రు 5-50. మోటార్ మెకానిక్ టీచర్ రు. 5-50. V.P.P. వార్షి రు. 1-50 అదనం.

Tagore Vigyan Mandir (A. 3)
Halka No. 13, ALIGARH

ఒక సిసా, అనేక చికిత్సలు!

SLOAN'S LINIMENT

KILLS PAIN

TRADE MARK

Dr. J. C. Sloan

Manufactured in India by
MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD,
1 B, Ashutosh Mukherjee Road,
Calcutta 20.

Mark Owned by STANDARD LABORATORIES INC.

కొద్ద వాతము. వాతవిసర్జనం
కండర వాతము. అంజలి
మూలంగా కలిగి బడంకు.
స్టోమక్ లివిమెంట్ ఉపయోగించండి. స్టోమక్ విసర్జనం
లను తక్షణం దూరంచేస్తుంది.

వార్షిక-లాండ్
పార్శ్వమ్యాదకల్ కంపెనీ
(సికందారం లోయ. ఎస్.ఎ.లో స్థాపితము,
TEL.

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలోనూ ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక
సర్క్యులేషన్ అత్యధికమైనది!

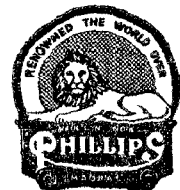
PHILIPS ఫిలిప్స్ సైకిళ్ళు మీకై నిర్మితమైనవి

ఈగనై కంటికి వదలైన ఫిలిప్స్ సైకిలు నేటి మివంటి పుత్రాహవంతులైన
మువకుల కొరకై నిర్మితమైనది. ఎట్టి మోటు వాడుకకైనను తట్టుకొన జాలు
నట్లుగా అనలైన వదును చేయబడిన ఇక్కుతో దృఢముగా నిర్మింపబడినది.

దెల్చి ఎండ్లుగా ప్రపంచ ఖ్యాతి నొందిన ఫిలిప్స్ సైకిళ్ళు, యిప్పుడు
బి. ఐ. సైకిల్స్ వారి అత్యాధునికమైన కర్మాగారంలో, బచ్చితమైన పద్ధతులలో
తయారుచేయబడుచున్నవి.

బి. ఐ. సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ - మద్రాసు

PHILIPS

కాదు) ఉండాలి. బస్కెట్లు, దండేలు అవి తియ్యక్కర్లేదుగాని అఖిరి సీమతో విలన్ తో దెబ్బలాడి కొండమీదికో, నది ఒడ్డుకో అలా అలా వెళ్లి విలన్ ని అందుతో తోసెయ్యాలిగవక కోవాలు, మేవాలు (సంతానివే అక్కర్లేదు) తినాలి. ముగ్గుర్ మెడవి చుట్టుకోవాలి. అన్నట్లు హీరో వెల్లితన టోపీ ఉండాలి. ("కాబోయ్" రైతే మంచిదే లేదా రూపీ చీనీ ఏదో ఒకటి. అవేకీ ఫర్వాలేదు హిందూస్తానీమాత్రం కాదు.) హీరోకి తండ్రిలాంటి వదార్థం సిసిమా ప్రారంభ మయ్యేసరికి (చిత్రవలమై) గోడకి వేర్లాడుతూ ఉంటుంది. వాళ్ళమ్మ దానికి పువ్వులుపెట్టి "మీ కొడుకు నెప్పుడూ ప్రేమించువానిగా చేయండి" అంటూ మొక్కుతూ ఉంటుంది. అలా ఉండగా హీరో ఆమెను అమాంతం ఎత్తు కుని, (కుస్తీలువట్టే అలవాటు కాబోలు అని కిట్టనివాళ్ళ అనుకుంటారు.) దివి "అమ్మా ! నే ప్రేమించా నంటాడు". దాంతో కథ ప్రారం బిస్తే చాలు. పాటల అంచీలమీదుగా మధ్య మధ్య విలన్ ప్లాన్ సిగరెట్ రింగులను (కొన్ని ప్రేమతో ప్రేక్షకులకు జ్ఞాపకార్థం చూపుతూ)

హిట్టు నూత్రాలు

11-వ పేజీ తరువాయి

చూపిస్తూ హీరోయిన్ "ఫార్మ్" హీరో "నర్మన్" తో క్లయిమాక్సుకి వెళ్లిపోవచ్చును. అప్పు దా హీరోయినుతండ్రి సాధార్ణంగా లక్ష్యాది కారి (కావాలంటే అందుకు దాఖలా నైట్ గవునూ ప్లాన్ పైపూ చూడగలరు) విలన్ కిచ్చి ఆ విల్లిని (కొన్నిచోట్ల మాతాపిత్తా అంత సన్నంగానూ, కామినీ కాశల్ అంత యవ్వనం గానూ ఉండును.) పెల్లిచేస్తాననడంతో యిక పాట టుండవని ప్రేక్షకులు లేచిపోతారు. (హీరోయిన్ కూడా విలన్ చేతిలో చితికిపోగా మిగి లిన హీరోతో లేచిపోవును.)

హీరోని 'బంగ్లీ' అన్నా 'బేవకూఫ్' అన్నా 'అనాడి' అనుకున్నా, లేదా "బోయ్ ఫ్రెండ్" 'మిస్టర్ ఇండియా', "షంషేర్" అని ముఖ మ్మతి చేసినా ఏమీ అనుకోదు. పైగా "మైదానషేమే హూ", "ముర్రేబ్ జీనేద్" అంటాడు.

విజయగోపాల్ వారి "చిత్రితమ్మడు"లో నూర్య కాంతం.

"మంచినదులు"లో జానకి సానిత్రి.

హి ట్యు సూ త్రా లు

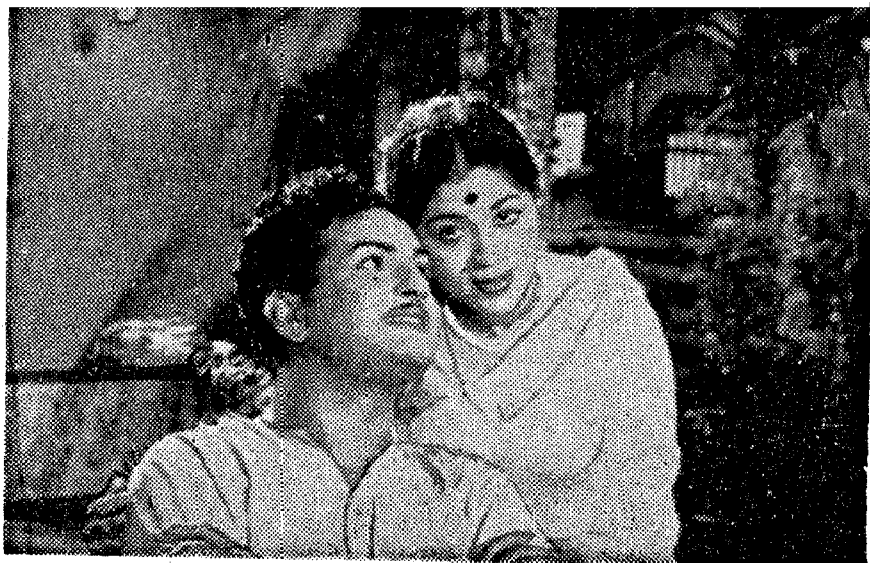
(అంటే నేను 'కైపు' లో ఉన్నాను. సన్నిహితులు నాలుగు డబ్బులు చేసుకుంటూ బ్రతకనివ్వండి అని అర్థం.) 'ఇప్పుడు' 'కథ' లోకి పోను' అని తాత్పర్యం.

నాయిక ముఖస్తుతి

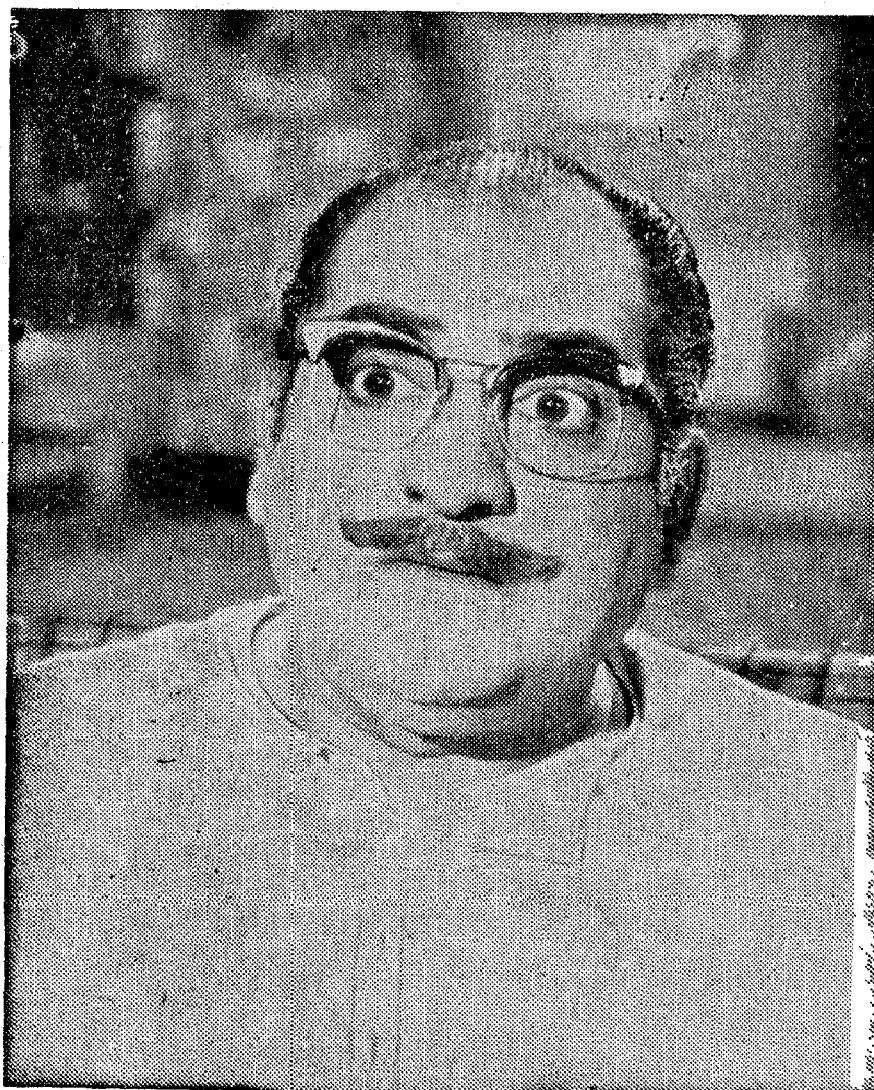
ఇక హీరోయిను. సాధారణంగా లండన్, బొంబాయిలు (హాలీవుడ్ లో ఎమ్మీ ప్రిస్టన్ వస్తే కొత్తగా ఉంటుందిట? ఇంత పెద్ద రెవల్యూషన్ లో ఓ హిందీబామ్మ త్వరలో రాగలదని ఆశించవచ్చును) వెళ్లి చదువుకుని వస్తుంది. (అమాట అబద్ధమైనా బార్బర్ షేపుకి అవశ్యం వెళ్లివస్తుంది. జాబ్ డి పైరూ, లేదా గుర్రం తోకముడి, మదుటిమీద ముంగురులకు 'లెంగ్త్ కంప్ర' లు తప్పవుగనుక) "రాక్ అనోలు" బటన్ పాషన్ లో "అలా" వాయిస్ లో నవ్వు రాకనోలులో కలిపి భారతవాక్యం చేస్తానని చెప్పి కథాకళి అడేస్తుంది! వెలికితైలసాయంతో హీరో వెంటబడుతుంది. కారుంటే 'హోరన్' బాజాలతో హీరోని ప్రణయకయ్యానికి పిలిచి (కుర్ర) కారురేసులాడి, ఓ మంచిపాట పాడి తన హృదయం పారేసుకుని హీరోహృదయం తీసుకుని పారిపోయి అలా అలా తిరిగి ఎంప్ చేతిలో చిక్కిపోతుంది. ఈలోగా హీరో దేశవాళి మార్కు క్రైమ్ కథ ల ప్లీ నెమరేసుకుని బోలెడు పీట్లు చేస్తాడు. "అసలీ చిత్రంలో కరుణరసం లేదు" అని తప్పుపట్టేవారికి కన్నీళ్లు తుడుచు అని గ్లెనరీన్ (క) ప్లీళ్లు కారుస్తూ హీరోయిన్ రెండు పాటలు (తెలుగైతే నేనధ్యం తథ్యం. కాని హిందీలో హీరోయిన్ స్వయంగా పెదాలు కడుపును) పాడును.

అదీగాక లేటుస్టు ఫేషన్స్ వాటికి తోడు కొత్త హీరోయిన్ సవ్వంగా ఉండగానే మూర్తా మని (మర్రొండు సినిమానికి మూలంగా వచ్చును.) ప్రేక్షకులు తప్పకుండా వెళ్తారు. (విర్మాతల కీషయం బాగా తెలుసు.)

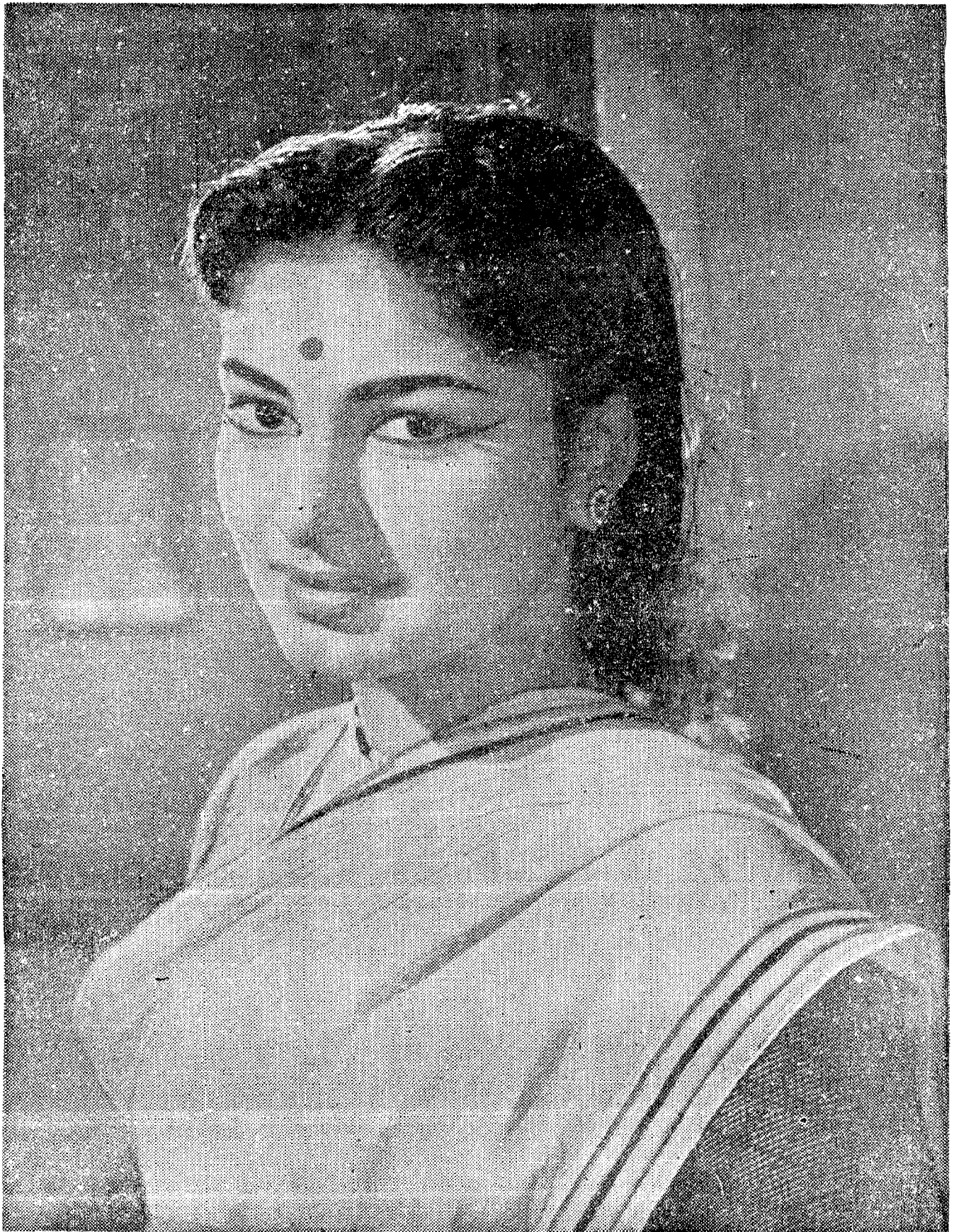
మరి ఓసారి చూడాలికదా అనుకుని చూసి చప్పరించి పాటలు బాగున్నాయి పోదామని (మరో సారి వెళ్లి చివారి కదా) ప్రేక్షకుడు వీలైనన్ని సార్లు చూసి పాటలు పాడు"కోబోతే వాలు! (దాంతోనే "హు! రేయ్! ఫలాకా థోవ్ ధూం... ఖటమర్ (నల్లి) ఖటమాండూ మంటూ డ్యాన్సు దానికడే వస్తుంది!) అదే పదివేలు (అడుగుల ప్లాటు) ఇక నీతీ వియమం? ఇదేం కథా? సినిమా గాని. రంగులు, హంగులూ, పాటలు, కోట్లాది దాటే మాటలూ ఉన్నాయి. మరోమాటా చూడండని ఉపన్యాసాలిస్తూ "సినిమార్కులు" ఉపన్యాసాలిస్తూ వస్తారుకూడా గనుక దాని కంటే యిదే బాగు? లేదా? ★

సనీవ చిత్రవారి 'సంకరాభరతి'లో ఎన్. టి. రామారావు, బానీ.

"మంచిమనసు"లో రంగారావు.

వ్యవసాయ శాస్త్రము.

అంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము

11-5-62

57

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయులేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్నూ పెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోతృత్వ కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మీము గుణించి, మీరు కార్డువ్రాసిన లేదీలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, కూర్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీయము, తీర్మానములు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా పున్నయెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైనపంపబడును. మీము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పేకము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY.

తుషార్ వంటింట్లో వుంటే ఇంట్లో అంతా ఆరోగ్యమే

తన బుటుంగంలోనివారి ఆరోగ్యం వాడు తనే ఆహారం పై ఎక్కువగా ఆధారపడుతుందని వివేకి అయిన ప్రతి భర్తకీ తెలుసు. వంట చేయుటకు సరైనది తుషార్ - ఎ, డి, విటమినులతో ప్రశస్తి కెక్కిన వనస్పతి అని కూడా అమెకు తెలుసు.

తుషార్

(ఎ. డి, విటమినులుగల వనస్పతి)

టుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లి. కర్నూలు

ASP/TEL

అందుకోలేని ఆతిథ్యం

9వ పేజీ తరువాయి

నుంది. అంతేకాదు. మీరు టైల్స్ టికెట్ లేకుండా ప్రయాణం చేశారు!"

మురళి ఆశ్చర్యంగా అమెను చూచాడు.

"మురళీగారూ! పరిస్థితుల ప్రభులంవల్ల మీ రబద్ధమాడారు కాదనను. కానీ పరిసరాల్లోని వ్యక్తులమనస్తత్వాలు మంచివైనప్పుడు ఆ అబద్ధం వల్ల వారి మనస్సులు నొప్పించినావుయ్యారు. కావాలని ఆతిథ్యం కోరితే కాదనా శిక్కి డెవ్వరూలేరు. అది గుర్తిస్తే సంతోషం" అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది.

మురళి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. అతనికళ్ళకు అన్నవ్వుమైన దృశ్యం మనగ్గా అగుపించింది.

* * *

అది ఒక పాతకొంప. చుట్టూ దరిద్రదేవత వికలాత్మహాసం చేస్తోంది. మలేరియాచోగానికి ఆ స్థలం పుట్టిల్లు. మలేరియా విలయతాండవానికి ఆ యింటల్లో అప్పటికీ రెండు ప్రాణాలు రాలిపోయాయి. ఇంక మిగిలింది ఒక ఎండుకట్టె, ఒక బండరాయి.

"అమ్మా! అయ్యా!!" మూలుగుతో దొక ఎముకలగూడు. గూట్లో దీపం నత్యగ్రహం చేస్తానని బెదిరిస్తోంది. మంచానికి రెండడుగుల దూరంలో, మోకాళ్ళల్లో తలదూర్చుకు కూర్చున్నాడు ఒక పదిహేనేళ్ళ బాలుడు. "అమ్మా! అయ్యా!! బాబూ మురళీ!" పిలిచింది అస్తి పంజరం. బాలుడు లేచి మంచం వమిపించాడు. "బాబూ.....వా.....చీ.....వి.....క.....ది.....లి.....పో" గూట్లో దీపం గుప్పుమంది. మురళి ఎముకలగూడు మీదపడి, "అమ్మా! నువ్వు పోవద్దే.....నన్నూ తీసుకుపోవే...." అని ఏడుస్తున్నాడు. గుడిశలో చీకటి కమ్ముకుపోయింది. బాలుడు సొమ్మసిల్లి పోయాడు.

పోలీసుల ఈలలు, మనుష్యుల కేకలు, బ్యాటరీ టైల్స్ కాంతితో ఆ ప్రాంతంలోని చీకటిదేవత నల్లనిముసుగు కొంతవరకూ తొలగింది. "ధడ్" ఏదో వస్తువు గుమ్మంలోనుంచి దొర్లుకువచ్చింది. ఎవరో పరుగెత్తారు. సొమ్మసిల్లిన బాలుడు తేరుకుని ప్రక్కగా వచ్చినట్టే ఒక గుండ్రని వస్తువును చీకట్లో తడిమిచూడసాగాడు. అది ఒకకారు బ్యాగు. దాన్నిండా పీరులాంటి ఏదో ద్రవం పోయబడుంది.

"రామ్మెల్! ఈ గుడిశలోనే ఉంటాడు వెళ్ళకండి!" అందొక గంభీరకంఠం. నాలుగు ఇనుప బూట్లకాళ్ళు లోనికి ప్రవేశించాయి. ఆ కాళ్ళ తాలూకు వ్యక్తుల చేతుల్లోని బ్యాటరీటైల్స్ కాంతి ఆ బాలడిమీద, బ్యాగుమీద ప్రసరించబడింది. "వెధవా! మా కళ్ళల్లోనే దుమ్ముకొడతావుకదూ?" అంటూ బయటకు లాక్కొచ్చారు. పిలిచినపు

కాంతిలో సోలిసుట్టి, ఇనప్పెక్కువ మంచి గజగజ నవ్వుకుతూ బాపురుమన్నాడు ఆ బాలుడు.

కోర్టులో అంత చివ్వుతనంలోనే 'నాటుసారా' న్యాయం చేస్తున్నందుకు, ఆ బాలుణ్ణి సక్రమ మైన పద్ధతిలో పెట్టేటందుకు, అయిదు సంవత్సరాలు "బాలుర క్రమశిక్షణచేరసారా"కు సంబంధించి న్యాయాధిపతి తీర్పునిచ్చారు. ఆ నమయంలో అతనికి 'నా' అన్న వాళ్ళెవరూ లేకపోయినా, 'నూ' అనబడే ఒక వేలవిడిచిన మేనమామ ఉన్నాడు. అతనూ కోర్టుకు హాజరయ్యాడు. అతని అంత తార్థం ఆ బాలుడు జైలుకువెడతే అతని ఇల్లు ఆక్రమించాలని.

* * *

పదిగంటలకు స్నిహానికి మాలిదగ్గరకు బయల్ పడిన మురళిని కొన్ని మాటలు నిలిపివేశాయి. "ఏమండి పదివగరూ! ఈ సంవత్సరం రాధ పెళ్ళి చెయ్యరా?" అందక గొంతు.

"చెయ్యాలనే ఉంది పదివగరూ! మంచి సంబంధంగానూ మాదా" అన్నది మరొక గొంతు.

"అరే ఎప్పుడూ? ఎక్కడ?"

"ఇక్కడే! అబ్బాయిపేరు మురళి, విశాఖపట్టణం. అమ్మాయి కూడా వచ్చుకునేట్టే ఉంది."

"అస్తిపాస్తులు"

"అ, వాటిదేముంది. మన కుండేదేదో మనకుండనే ఉంది. అస్తిపాస్తుల విషయం ఎత్తానంటే మూరారు మండిపడతారు. కుర్రాడు బుద్ధిమంతుడు, యోగ్యుడూ అయితే చాలు. ఇవాళో, రేపే వారిచేత అప్పి మాట్లాడించేస్తాను."

ఇంక వివరాల మురళి గజగజా మాలిదగ్గరకు వెళ్ళిపోయాడు. స్నిహనం చేస్తున్నంతసేపూ అతన్ని అనేక రకాల ప్రశ్నలు చుట్టుముట్టాయి. "తనవరూ, తన అంటేనేమిటి, తన రాధకు అర్హుడేనా, తన ఆ ఇంటికి విధంగా అతిగా పచ్చాడో తెలిస్తే ఏళ్ళంతా పూర్వంలాగా ఆదరిస్తారా?" మెల్లగా గత స్మృతుల్లోకి జారిపోయాడు.

అదోజాతో అయిదు సంవత్సరాలు పూర్తయ్యాయి. జైలునుంచి వచ్చి, "నూ" అనబడే మేనమామపద్ధతువచ్చి, ఆశ్రయిస్తే ఒక అయిదు కాగితం, రెండు జతల బట్టలు, తిరిగి గుమ్మం తొక్కర్చిస్తే తాళిదు ముట్టాయ్.

అది మొదలూ వాళ్ళనూ, వాళ్ళనూ ఆశ్రయించే వాడు. ఉన్నవోట నిసుగుపడ్డే రైతెక్కేవాడు. ఇదీ అతని చరిత్ర.

మధ్యాహ్నం అంతా విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారని. రాధ క్రితంలోజాతన్న కనిపించనలేదు. కుంటి మర్రిలో కూర్చుని, ఆలోచిస్తున్నాడు మురళి.

గుమ్మంముందు చప్పుడైంది. రాధ అతనిబట్టలు మడతలోతెచ్చి బల్లమీదుంచి వెళ్ళిపోయింది. వాటిని చూస్తూ, మురళి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి, "పోర్" రూం గుమ్మంముందు నిలబడి చుట్టూ చూచాడు. పందిరిపంభాల్ని పట్టుకు గిరగిరా తిరుగుతున్నా

దోక కుర్రాడు. మురళి పిల్వాడు. కుర్రాడోవ్వాడు. "నీ పేరు?"

"చంద్రం"

"వాకాక పెప్పిల్కావారి తెచ్చిస్తావా?"

కుర్రాడు విమిషంలో తెచ్చిచ్చాడు. చుట్టూ వెదికి ఒక తెల్లకాగితం సంపాదించాడు మురళి.

పాయంత్రం కొందరు చల్లగాలికి ఊరిబయటకు పికారు బయల్పెరారు. మురళి పాన్టు, షర్టు తొడుక్కుని, విప్పినవి మడతలో బల్లమీదుంచి ఒక కాగితంమడత వాటిమీదుంచి బయటకు వచ్చాడు. రాధ దూరంగా ఎవరోనో మాట్లాడుతోంది. క్షణం ఆమెను చూచి, గజగజా పికారుకు వెళ్ళేటట్టు వెనక్కి నడవసాగాడు.

మురళి వెళ్ళిన మరో పదిహేను విమిషాలకు రాధ ఆ రూం కొచ్చింది. క్రితంలోజా మురళి ధరించిన బట్టలు, వాటిమీద ఒక కాగితంమడతా చూచి అత్యంత కాగితా వ్వుండుకుంది.

"గరవమీయిల్లైన రాజబాబు, రాధాదేవిగర్లకు,

మీ ఆతిథ్యం జన్మకో మరుసరానిది. ఈసరికి రాధాదేవిగారు వా విజయత్రయ చాలా గ్రహించి ఉంటారు. ఒకరోజు మీ ఆతిథ్యం అందుకోవటం వా పూర్వప్రణయం. మీలాంటివారి నిద్రనైనా తాకే అర్హతలేనివాళ్ళే. నేను మీకు చెప్పిందంతా అబద్ధం. వా చరిత్ర మాక్కుండా ఇందులో పొందుపరుస్తున్నాను.....అవిధంగా రైలునుంచి దిగిపోయాను. అప్పటికే వాల్లరోజులైంది అన్నంతిని. ఊళ్లోకి వస్తే ఇక్కడేదో పెళ్ళి జరుగుతుందనితెల్పి, అర్థించడానికి వచ్చాను. రాజబాబుగారికి వా గతచరిత్ర చెప్పింతుకున్నాను, కానీ వారు నిస్పృహతోలేరు. అందుకే అబద్ధమాడాను. నేను చేసిన ఈనవికి చింతిస్తున్నాను. మీని వచిత్రమైనప్పడయ్యాలు. అందుకే మీ చెంత నిలబడలేకపోయాను. మీ ఆతిథ్యాన్ని సంపూర్ణంగా పొందలేకపోయాను. ఇహనుంచి నిజాయితీగా కాలం గడపటానికి ప్రయత్నిస్తాను. ఆ విజయిల్లిన కాలం కలిగించువాడు దేంచేస్తానో.....ఇహ ప్రాయశ్చిత్తు.

ఇట్లు,
మురళి"

రాధ ఉత్తరం చదివి, దీర్ఘంగా విట్టూర్చింది. రాజబాబుకు అప్పటికి కొంత తీరిక చిక్కింది. వకచకా "పోర్" రూంలోకివస్తూ, రాధని, ఆమె చేతిలోని కాగితాన్నిచూచి, కాగితావ్వుండుకుని గజగజా చదివి, "అరే, ఇదేమిటి? కథరోలాగావచ్చి, కలలోలాగా వెళ్ళిపోయాడు! ఉత్తర పీఠికా త్రాగున్నాడే?" అంటూ వోరుతెరచుకు నిలబడి పోయాడు.

* * *

పాయంత్రం ఆరుగంటలకు మద్రాసుపోయే పాసింజరుబండిలో ఒకానొక మూడవతరగతి కిటికీప్రక్కగా కూర్చుని, ఆ చివ్వు స్టేషన్ల, వచ్చే పోయే వాళ్ళనూ చూస్తున్నాడు మురళి. "కూ" మని కూతపెట్టూ, మద్రాస్వెళ్ళుకు సాగింది రైలు బండి. క్రమంగా ఆ స్టేషనూ, దూరంగా కనిపించే గ్రామం మరి దూరం కాసాగింది.

పండిత
డి.గోపాలాచార్యులవారి

ప్రవామృతం

ఆరోగ్యానికి బల్యానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) బెంగళూరు
మదరాసు-17

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

ఇంటిలో విరాసుం గా మార్చుకొని వుండేప్పుడు, పోస్టల్ బ్యూజువన ద్వారా, హోమియోపతి వసువుశాస్త్రి, గజగజ మెంటరిజిషన్ ద్వారా శాశ్వత ద్వారా డిప్లొమా పొందండి. ప్రాప్యకర్త నీ ఉచితము. వివరములకు వెంటనే వ్రాయండి.

**INDIAN
HOMOEOPATHIC
COLLEGE
(APW) JULLUNDUR CITY**

శ్రీబాలాంజనేయ ప్రశ్న

సంతానము, శోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన వస్తువులు, మన మ్యలయొక్క ఆహారీ, దాండ్లిరింపిక సామ్యు, వీడిపోయినభార్య మీద శోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే వ్రాసి పంపగలము. రూ 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము రూ 2. పూర్తిపేరు, జాబు/వాసిన ప్రేమ తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ రైసు, అరండకోటేట, గుంటూరు-2.

మంచి పుస్తకాలు

జీవితరహస్యము:- మోదావల్లసూర్యునికి అనేక కామ సూత్రాలు:- రూ. 3-50
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక.
కుటుంబాల విషయాలు:- రూ. 3-50
సంతానము:- గర్భనిరోధానికి 60 నవన సులభ మార్గాలు:- రూ. 3-50
ప్రముఖ రహస్యము:- వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు. రూ. 6-00
ఉద్యోగదర్శి:- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పాండిత్యములకు 3-00
ప్రత్యక్షానము:- శరీరానంతరం ఆత్మను. గురించిన నవన శాస్త్ర పరిశోధనలు. రూ. 2-50
వక్రము ఇర్వులుచిత్రం క్రింది ఎడమకు జూస్తే ఏ ఏ వాస్తవ్యూరూ మీయింటికి సంపాదించు దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, 400

కుమ్మ సమస్త మహా వ్యాధులకు
బొల్లి **మొదటి నెలలో** **40% నివారణ!!!**
10% నివారణ!!!
మాలెప్పిన్ అమోఘ ఔషధము!!!
వివరములకు గ్రంథేరఘురామ గుప్త
అమర జ్యోతి పాడర్స్ మార్కెటరు కర్నూలు జిల్లా

RATNAM'S N-OIL

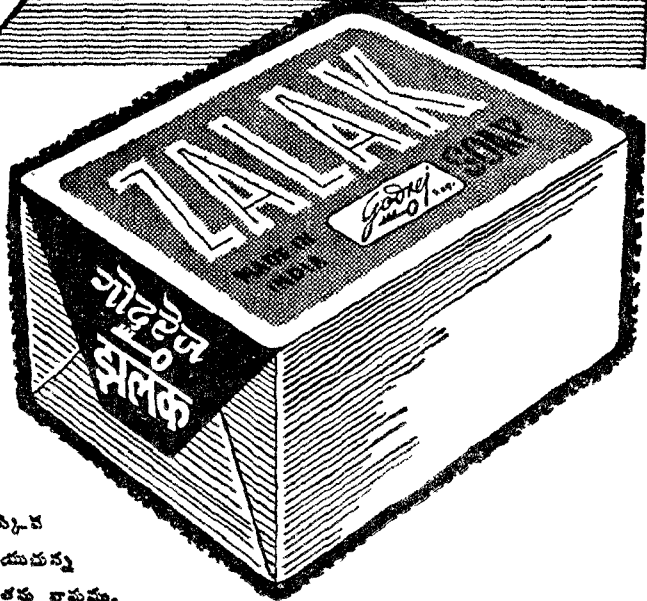
(తైలకావనము)

అంగనరమలు బుట్టావరి చెంది, చిన్న దినతో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి పొట్ట పునరుద్ధరించుటకు 50 సెంట్ ప్రభావితమిది. 1 పీసా రూ. 10 లు 0. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్వేదన రకం అర్చింతుకుమనకు రూ. 25-0-0 లు. డాక్టర్. రత్నం నన్స్, (Estd 1904) మలక పేటబ్లింగ్స్, ఆజంపూరామ రౌస్ కడ్డ, హైదరాబాద్ - 24 (ఆంగ్ల ప్రకటన)

నిజం, ఈ క్రొత్త సబ్బు చాలా బాగుగా శుభ్రపరుస్తుంది ఆతేడా నేను కనిపెట్టాను.

అది ఏ ఇతర సబ్బులకంటే చాలా కాలము నిలవుంటుంది, అంతకంటే ఇంకేమి కావాలి.

కావలసినంతకంటే, అది చుక్క, నీకుమరీ ఎక్కువ టూప్ నిమిషంగా. దానిని బాగా అమృతము చేయవచ్చు కాదు; మార్గదర్శక సంస్థ. గోదెజ్ సబ్బులో ఉత్తమ కావచ్చు.

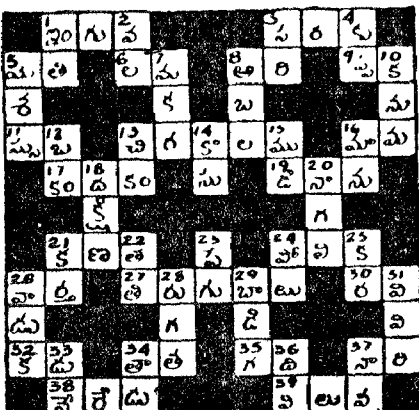
ZA-3-62 TEL 77-3-31

గళ్లనుడికట్టు - 100

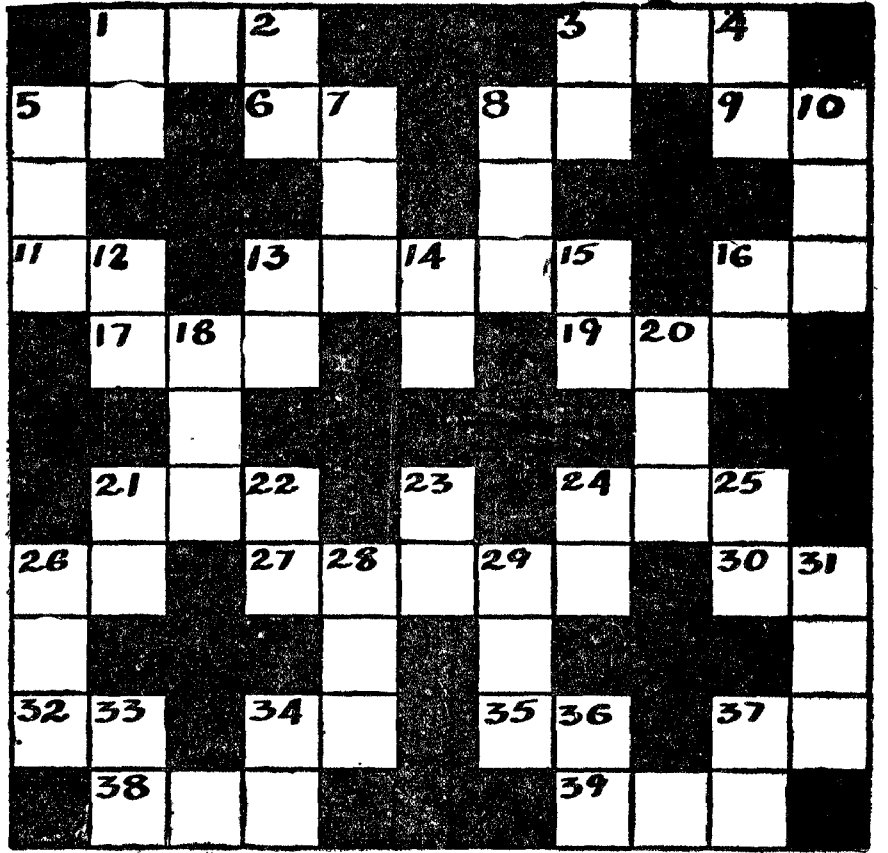
అ డ్డం

1. పడవా? పిసిపిట్టచే నీటిమీద ప్రయాణం వెయ్యి!
3. బంట!
5. మామదివం మధ్య మనస్సు.
6. స్వప్నము తలక్రిందులు!
8. గౌరవం బిడిసి కొట్టులో ఉన్నది!
9. ఓర్వేగా?
11. రోడ్డుమీదది తిరగబడింది.
13. గౌరవములా?
16. పర్వము.
17. శక్తి ఉత్సవము.
19. ఇది ఒకప్పుడు సంహారనామిక ఉన్నది!
21. మృగము.
24. స్ఫటికం కోంతభాగం మారినా అదే.
26. ఒక దినము వస్త్రము.
27. దిక్కుల చివరల!
30. —వార అంటారు.
32. తోక సిగలో పగి!
34. అరోజు ఒక ప్రదేశం.
35. వ్రాతక సంబంధించినది చిలిపిదో!
37. దివానికి ఏడురెట్లు.
38. గుమ్మము.
39. కవాలము.

99-వ గళ్లనుడికట్టుకు జవాబు

అంధ్రనాథ్ వారపత్రిక

ని లు పు

1. ఒకటికే మున్నా చేస్తుంది!
2. జాలరివద్ద ఉంటుంది.
3. బంధము.
4. నందవలు.
5. జ్ఞానశక్తి లేవచ్చు ఇది ఉండటం.
6. ఇక్కడ కలగాపులగం.
7. రోహములో పనిచేయువాడు.
8. భక్త పిషేనుని విఘంటువు: బెడరడము నెరవేరింది!
10. మత్తు కలిగించేది!
12. ఈ వార్తలు కొవ్వంటారు.
13. రమలో తిరిగిది తలక్రిందులయింది!
14. యజ్ఞం.
15. తెల్లనిపానీయం తలక్రిందులు.
16. పర్వతం.
18. మిగడ.
20. అప్పటి దుస్తరములలో కప్పుకునే వస్త్రము!
21. సోపానము.
22. మునలితనమే!
23. ఈ చెట్టు నీటిమీద తేలుమా?
24. ఎవ్వ.

25. వ్రాతగాదు!
26. గడ్డి—
28. బుట్టనిండా! (అశలంటారు)
29. వృద్ధ?
31. దులక (—“సైకువా” అని ఒక పాత వాటకం పేరు)
33. జాబ్బు!
34. —రాయి అంటారు.
36. పిక్కలలో తండ్రి.
37. ఉబ్బు!

అంధ్ర నాథ్ వారపత్రికలో ప్రకటనలు మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి. వివరాలకు: ఎక్స్‌పోర్ట్ ట్రయిల్ మెంట్ మేనేజర్ కి వ్రాయండి.

నెర్విటాల్

నెర్విటాల్ బలహీనతలను, రక్తపోటును, రామ బాణము. అనుభవము క్షమగా చేయబడినది.

8 ఔ. పీసా 5-75, పోస్టేజీ 1-75.

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,

విజయవాడ-2.

శారదా శ్రీభరణములు
(రిజిస్టర్డ్)

బంగారు కవరింగ్, తేయబడిన ముత్య శారదా, నగలు ధరింప ఆనందింపండి.

శారదాగోల్డుకవరింగ్ పరుపు (రిజిస్టర్డ్) చిలకలపూడి జెడ్డు ముచ్చిలిపట్నం (ఆంధ్ర)

మైట్రా

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

మర్త్య గర్భాశయ వ్యాధులను పోగొట్టి, ఆరోగ్యవంతు మునుకలగు చేయును. అన్ని వర్షా దోరణము. పీసా 2-00

కృష్ణాపెటెంబర్ చెజినాడ

న్యూ థిర్టీ లే ఖ

6-8 పేజీ తరువాయి

ఉన్నారంటారా? కూడా, గుడ్డా కవగ్గా లభించ జేయుమని ప్రజలు మమ్మల్ని ఇక్కడకు పంపు తున్నారు. కాని, మేము వారికి ఇస్తున్నామేమిటి? అదేకాల్లేకదా!"

థిర్టీ నగర పాలకసంఘం మాజీ అధ్యక్షుడు శ్రీ శ్యామ్ నాథ్ కు మరోవిధంగా ఆకాశగంగం కలిగింది. తమ కుటుంబానికి "థిర్టీ"లోని ప్రముఖ ముస్లిం కుటుంబాలతో పన్నిపాత సంబంధాలు ఉన్నప్పటికీ, తమ ముద్రణాలయంలో ఖరాన్ అచ్చు అవుతున్నప్పటికీ, ముస్లిం ఓటర్లకు తమకు అన్యాయం చేశారని ఆయన భావించారు.

వియోజకవర్గంలో ఉన్న మొత్తం 33 వేల మంది ముస్లిం ఓటర్లలో 24 వేలమంది తమతో పోటీ చేసిన ముస్లిం అభ్యర్థికి ఓట్లు వేశారని శ్రీ శ్యామ్ నాథ్ వెల్లడించారు. ఈ అభ్యర్థిని జన సంఘం నిర్మించిన, అతడికి కావలసిన డబ్బూ దన్నం కూడా ఆ పార్టీయే సమకూర్చిపెట్టిందని కూడా ఆయన వివరించారు. శ్రీ శ్యామ్ నాథ్ ఏదో గొప్ప రహస్యాన్ని కనుగొన్నారు అనుకో నవ్వరలేదు. ఇంతకుమునుపు శ్రీ వె(హూ ఈ రహస్యాన్ని కని పెట్టే కాశ్మీర్ లో జనపక్షం తెలుసుకోవాలనే వాదాన్ని ఉపసంహరించుకున్నారు. ముస్లిం అభ్యర్థి ఎవరూ లేకపోతే, శ్రీ శ్యామ్ నాథ్ కు ముస్లిం ఓట్లన్నీ వచ్చేవలననే సందేహంలేదు. తమ అభ్యర్థికి ఆర్థిక సహాయం చేసినవారెవరు అన్న విషయంతో ముస్లిం ఓటర్లకు విమిత్తంలేదు. ఆ డబ్బు జన సంఘం ఇచ్చినా, కాంగ్రెసుపార్టీ ఇచ్చినా వారికి ఒక్కటే. జనసంఘం బలపరచిన ముస్లిం అభ్యర్థి కనక గెలిచిఉన్నట్లయితే, లోకసభలో అతడు ఆ పార్టీ నభ్యులతో కలసి కూర్చునేవాడేనా? అంటే అనుమానమే. ఏది ముస్లింలకు ప్రయోజనకరం అని అతడు అనుకుంటాడో దానికే అతడు ఓటు వేసేవాడు.

చరిత్రప్రసిద్ధమైన బుద్ధగయ ఆలయాన్ని గూర్చి, దాని పరిసర భవనాలనుగూర్చి పార్లమెంటులో ఒక ప్రశ్న వచ్చింది. ఈ నిర్మాణాలు, మర న్నూతులులేక శిధిలావస్థలో ఉన్నవని, ఆలయ విర్య హాణమండలి ఈ సందర్భంలో ఆందోళన వెల్లడించిందని తెల్పుతూ, ప్రభుత్వం వీటి విషయం ఏమి చేయ దలచిందని ప్రశ్నించారు. ఈ ప్రశ్నకు సాంస్కృతిక వ్యవహారాలమంత్రి నమాదాసం చెబుతూ, బుద్ధగయ ఆలయం భద్రపరచవలసిన కట్టడాల జాబితాలో లేదని, ప్రభుత్వానికి వీటి సంగతి తెలియ దని వివరించారు.

థిర్టీలో ఉన్న జామ్మా మసీద్ కూడా భద్రపరచ వలసిన కట్టడాల జాబితాలో చేరింది కాదు. అయినా, దాని మరమ్మతులకని సాంస్కృతిక వ్యవహారాలశాఖ మంత్రి పోషించినట్లుగా డబ్బు ఖర్చుపెడుతోంది. ఒక సంక బుద్ధుని స్మారకచిహ్నం వెలకొల్పేందుకు ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. న్యూఢిల్లీలో 'బుద్ధుని ఉద్వాసనం' వెలిసింది. వేరొకసంక బుద్ధగయ ఆలయానికి మరమ్మతులు జరుగవలసి ఉన్నాయని

కూడా మంత్రిగారికి తెలియదు! ఈ మంత్రివర్యుల కుతుబ్ మినార్ సమీపంలో ఒక మసీద్ మొదటి అంతస్తు పునర్నిర్మింపవేశారు. హిందూకట్టడాతో పట్ల అశ్రద్ధచూపి, ముస్లిం కట్టడాల పునరుద్ధరణకు ప్రజల సొమ్ము వినియోగిస్తున్నందువల్లనే కావచ్చు శ్రీ కబీర్ కు ఇప్పుడు కాబినెట్ హాదా లభించింది!

న్యూసాయి, మత్స్య పారిశ్రామికరంగంలో జపాన్ సాధించిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని భారత దేశానికి లభింపజేసే విషయమై, జపాన్-భారత ప్రభుత్వాలమధ్య ఇటీవల రెండు ఒప్పందాలు కుదిరాయి.

జపాన్ లో వగలువ ఎకరానికిపండే పరిసంబు మనదేశంలో పండేసంబుకు నాలుగురెట్లు ఉంటుంది. ప్రపంచమొత్తంమీద ఆ దేశంలో పట్టేన్ని చేసేలు మరదేశాల్లోనూ పట్టరు. వాటిని భద్రపరిచే నిపుణత కూడా అక్కడ అభివృద్ధి చెందినంతగా మరొక చోట అభివృద్ధి చెందలేదు.

ఇప్పుడు మనం కుదుర్చుకున్న ఒక ఒప్పందాన్ని అనుసరించి, నాడియా (పశ్చిమబెంగాల్) నంబల్ పూర్ (ఓదిస్స), సిబాద్ (బీహార్), మారత్ (గుజరాత్) పట్టణాల సమీపంలో నాలుగు ప్రదర్శన క్షేత్రాలు ఏర్పాటువుతాయి. వీటిని నిర్వహించేందుకు వడహారుగురు జపాన్ నిపుణులు వస్తారు. వీరు తమవెంబ మొత్తం రు. 4½ లక్షలు విలువచేసే 90 రకాల వ్యవసాయ పరికరాలు తెస్తారు. వీరికి కావలసిన భూమి, వసతిసదుపాయాలు, నిర్వహణఖర్చులు భారత ప్రభుత్వం నమకూరుస్తుంది. కనీసం మూడేళ్లు ఈ నిపుణులు మనదేశంలో ఉంటారు.

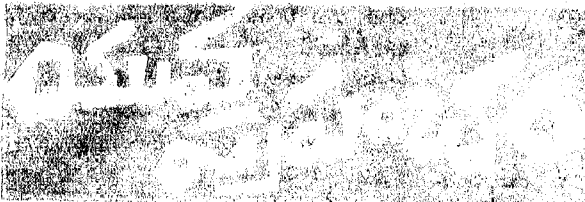
భారతదేశంలో ఈ క్షేత్రాలను జపాన్ ఇంతకు మునుపు నిపుడూ నిర్వహించలేదు.

అయితే కొంతకాలంగా నలుగురు జపాన్ నిపుణులు సహరాన్ పూర్ వద్ద ఇలాంటి ప్రయోగాత్మక క్షేత్రాన్ని ఒకటి నిర్వహిస్తున్నారు. వీరు సాధిస్తున్న ఫలితాలు మనదేశంలో ఉన్న వ్యవసాయ నిపుణుల దృష్టిని ఆకర్షిస్తున్నాయి.

రెండవ ఒప్పందం ప్రకారం జపాన్ ప్రభుత్వం మనదేశానికి ఏడుగురుమత్స్య పారిశ్రామిక నిపుణులను పంపుతుంది. మైసూరు రాష్ట్రంలోని మంగుళూరు వద్ద వెలకొల్పబడిన మత్స్య పారిశ్రామిక శిక్షణ కేంద్రంలో వీరు పని చేస్తారు. శిక్షణ కేంద్రం ఉపయోగార్థం 6 లక్షల 60 వేల విలువ చేసే 90 రకాల యంత్ర పరికరాలనుకూడా జపాన్ ప్రభుత్వం అందజేస్తుంది. భారత ప్రభుత్వం ఈ నిపుణులకు నవతి నదుపాయాలు కల్పించి, శిక్షణ కేంద్రం నిర్వహణఖర్చులు భరిస్తుంది.

జపాన్ నిపుణులు మనదేశానికి రావలమేకాక, మన నిపుణులకు జపాన్ లో సాంకేతికశిక్షణకూడా లభిస్తుంది. భవననిర్మాణం పూర్తి అయిన వెంటనే శిక్షణ కేంద్రం పని ప్రారంభిస్తుంది. వివిధ రాష్ట్రాల నుంచి ప్రతిభావంతులైన యువకులను ఈ కేంద్రానికి పంపుతారు. జపాన్ నిపుణులు వచ్చి యరువత భారతీయ అధికారులతో సంప్రదించి, శిక్షణ కార్యక్రమానికి సంబంధించిన వివరాలు చూపించిస్తారు.

కాలేజీ బస్సులు

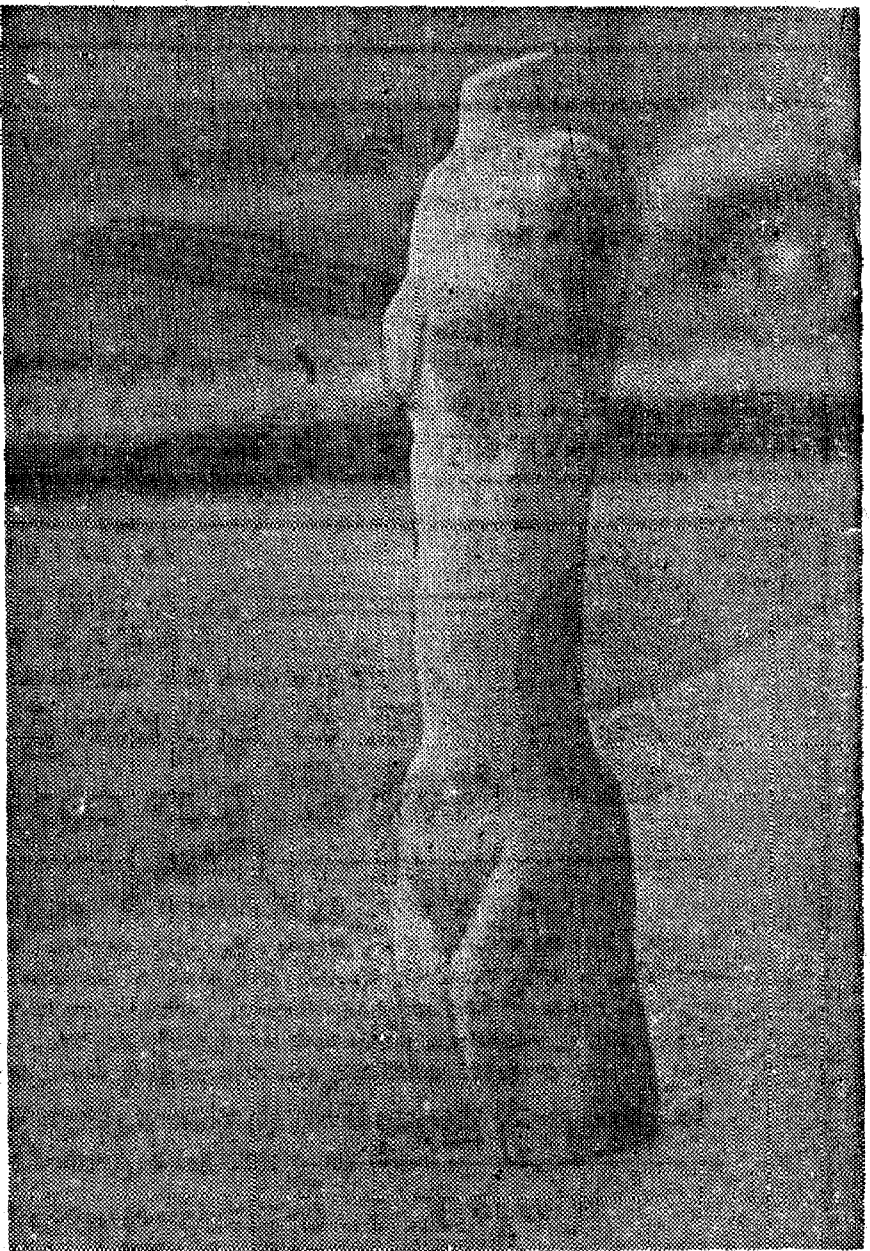
మనవాళ్ళు కాలేజీలు అనేకము కడుతున్నారని, వాటితోపాటు సదుపాయాలు కూడా ఎక్కువ చేయాలి అని మాత్రము మర్చిపోతున్నారు. కాంటీన్ సదుపాయాలే అనుకుంటే వాటికంటే ఘోరముగా ఉంటున్నాయి బస్సు, రవాణా సదుపాయాలు. కనుక గవర్నమెంటువారు కొత్తగా కాలేజీలు ఏర్పాటుచేసినట్లే ప్రైవేట్లా "కాలేజీబస్సు" అంటూ ఏర్పాటు చేయాలి. దూరమునుంచి వచ్చేవారికి కాలేజీబస్సు అంటూ ఒకటి ఉంటే చాలా సదుపాయముగా ఉంటుంది. విద్యార్థులు అయితే పైకిళ్ళ మీద వస్తారు. దూరమైతే వాళ్ళకి పైకిళ్ళ మీదరావటము కష్టముగా ఉంటుంది. విద్యార్థినులు అయితే వారు రోడ్దా రికా మీద, రోవటము మరి కష్టముగా ఉంటుంది. అసలు ఇప్పుడు కళాశాలలలో విద్యార్థినులు చేరడానికి వెనకాడుతున్నారు. అటువంటప్పుడు వారికి కాలేజీకి పోవటానికి సదుపాయాలు లేకుంటే అసలు చేరరు.

విద్యార్థులను కాలేజీలో చేర్చటానికి ఫీజు, ఫున్ కాలిక్ షన్ రికా ఛార్జీలు ఎక్కువ అవుతాయి. మధ్యరకం కుటుంబాలకు ఈ ఖర్చు భరించటము బాధగా ఉంది. ఇప్పుడు మా ఊరిలో ఒక ప్రైవేట్ కళాశాల కూడా పెడుతున్నారు. అది ఊరికి కనీసము రెండు మైళ్ళు దూరములో వుంటుంది. అక్కడ నుంచి రికాలో వెళ్లాలంటే కనీసము రికా చాడికి రూపాయి, రూపాయి వ్వుర వెళ్ళటానికి ఇవ్వాలి. రాను పోను 2, 3 రూపాయలు అంటే ఎవ్వరైనా తన పిల్లలను చేర్పించటానికి భయపడతారు. అందువలన గవర్నమెంటువారు కాలేజీ బస్సు అని ఏర్పాటుచేస్తే మా ఊళ్లో లయాలా కాలేజీ, పాలిటెక్నిక్, ప్రైవేట్ కళాశాల, గవర్నమెంటు కాలేజీల వాళ్ళందరికీ ఎంతో సదుపాయముగా ఉంటుంది. సీజను టికెట్టు అమ్ముతే అందరూ తప్పకుండా కొంటారు. విద్యార్థులకు, విద్యార్థినులకు రెండుబస్సులు ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుంది. ఏకాలేజీవాళ్ళు ఎవరికి వాళ్ళు ఏర్పాటుచేసుకోవడము కష్టము కనుక గవర్నమెంటువారు విజయవాడ, గుంటూరువంటి పెద్ద పెద్ద పట్టణాలలో అయినా ఏర్పాటుచేస్తే విద్యార్థులకు ఎంతో సదుపాయముగా వుంటుంది. విద్యార్థుల

కులే భావిపాదలు, దేశమును ముందుకు తీసుకుపోయేవారు అంటారుగాని ఇటువంటి సదుపాయములు మర్చిపోతున్నారు. కనుక గవర్నమెంటువారు ఆ భావిపాదల కొరకు

"కాలేజీ బస్సులను" తప్పకుండా ఏర్పాటు చేయిస్తే బాగుంటుంది.

"రవి"
(విజయవాడ).

శ్రీ గిడుతూరి లక్ష్మీనారాయణ (బొంబాయి) కొయ్యతో రూపొందించిన శిల్పం "టార్ సా". ఈ విడు లలితకళా ఆకాడమి ఢిల్లీలో నిర్వహించిన వాటియచిత్రప్రదర్శనలో దీనిని ప్రదర్శించారు.

రోగభయం

వైద్యుడు ఆకచ్చిన పెద్ద మనిషికి ఇరవై అడుగులు మూరంగా వెళ్ళి “ఈ గడియారం టికెటిక్ మీకు వినిపిస్తోందా?” అని అడిగాడు.

పెద్దమనిషి కళ్ళు రెండూ మూసుకుని క్షణంసేపు ఆగి “అ! బాగానే వినిపిస్తోంది.” అని వమాధానం చెప్పాడు.

పొట్టి కథలు

వైద్యుడు రాపిగా. అతడి దగ్గరకువచ్చి “చూడండి! మీకు చెవుడు లేదుగాని, వినిపించు కోరు! అంతే” కొంటెగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఎస్. జానకి (అనంతవార)

రచనలో నేర్పు

తగు మాత్రం కీర్తి సంపాదించిన ఒక రచయితను తాము తీయబోయే సినిమాకు కథ రాయమని ఒక పెద్ద నిర్మాత కోరాడు. నాలుగురోజుల తరువాత రచయిత కథ రాసుకు వెళ్లాడు. నిర్మాత ఆ కథను చదివి, తన సెక్రటరీని పిలిచి “ముందు నాకో తలనొప్పి మాత్రం తేల్పించి, ఈ పెద్దమనిషిని పంపేసెయ్యి. సినిమా క్షువరమైపోయేట్లు కథ ప్రాయశఃలో ఇతడు నేర్పరిలా ఉన్నాడు” అని గుక్కతిప్పకోకుండా చెప్పాడు!

కామేశ్వరరావు (కాకినాడ)

రత్నం బాల్ పెన్సు - రీఫిల్స్ -

జర్మనీలో కీర్తిగాంచిన ఈ ఇంజనీరు ఆధ్వర్యమున నాణ్యంగా తయారు కాబడినవి.

మద్రాసులో ఫ్యాక్టరీ స్థాపించబడినది

కె.వి.రత్నం & సన్సు, రత్నం బాల్ పెన్ వర్క్సు, రాజమండ్రి (A P)

అన్నిరకముల పాంట్స్ రిఫిల్స్ సంతృప్తికరముగా చేయబడును.

ఓం : తత్ : సత్ :

సంభుజీవిత సేవ

సిద్ధం పొందితేని మహిమకు ఒక కార్కాణము

కె. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
“మేల్ మాయల్ మందు”
(Regd.)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిణి

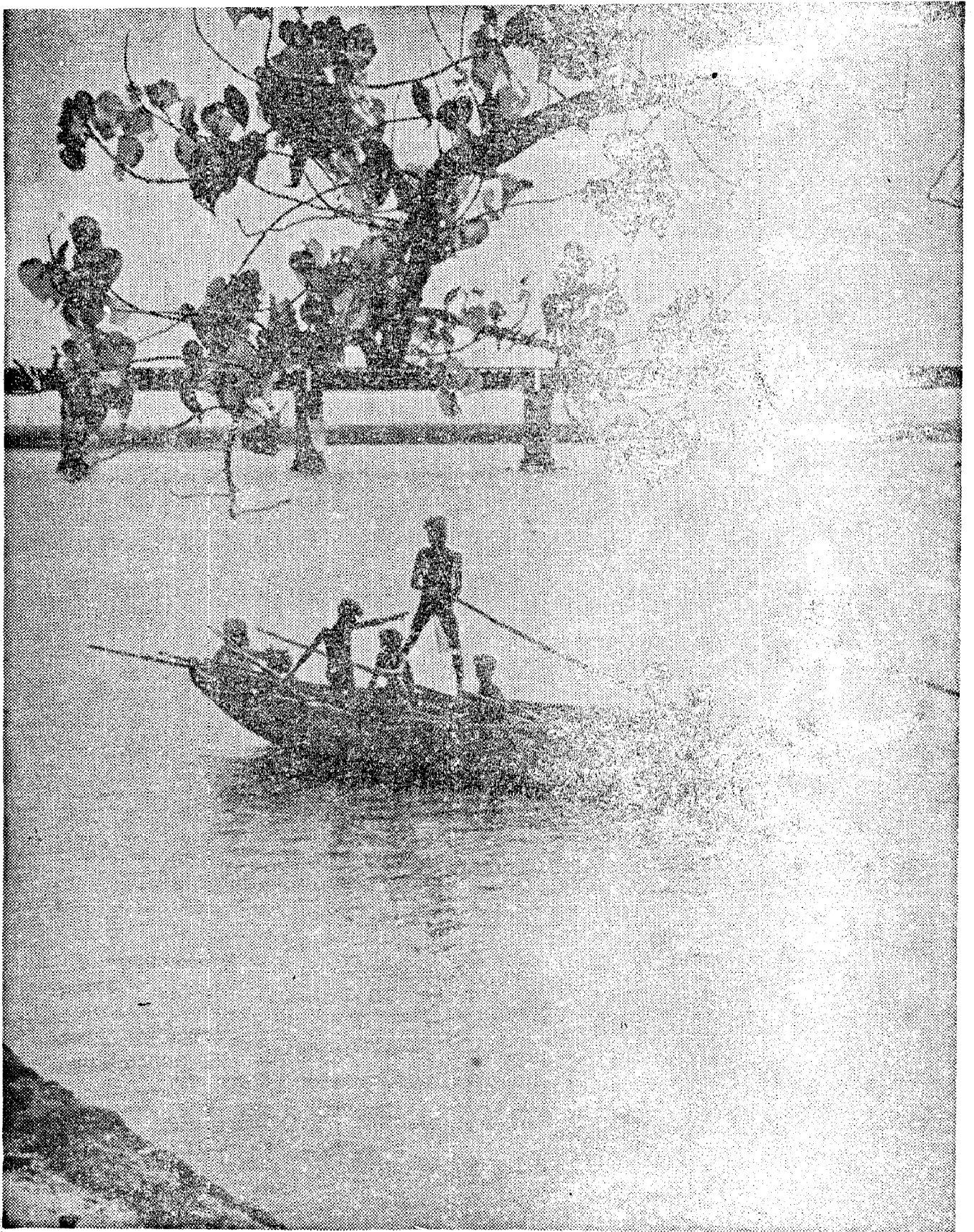
వలరంగు, ఎఱరంగు పొడలు, దద్దులు, పోటు, గజ్జి, (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మర్లు, మూడితో పొడిచినప్పుడు వొప్పి తేకుండుట, నిప్పుపడి చొబ్బలు గలిగిన తెరియకుండుట, దుర్గం నీరు వర్ష ఆవయవములందు చ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మరు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతి వేళ్లు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పొదమునంగు పల్లపు పుండు విర్రడుట, కాలు చేతులు వ్రేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్ట పడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రోగములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి ఉత్తమ నివారిణి.

1 మండలం నూనె, లేహ్యము 8 రెండు శ్రీ పరమాత్మస్నాన తైలం తపాల భర్తులతో రు. 12.

పూర్తి వివరములకు వ్రాయండి :

సిద్ధ కాక్టర్ K. T. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు,

5/22, మేల్ మాయల్ P.O. (N. A. Dt.)

వి హ ర యా త్ర

భావ : ఎస్. మురళి (ఇర్రిపూర్)

రాగిణి సౌందర్య రహస్యం...

‘మనోహర చర్మసౌందర్యమునకు అనువైనది లక్స్’

త్రోడల చర్మ సౌందర్యం ప్రకాశించు
నుండగా లక్స్ యొక్క రహస్యం మరుగు
పరచ శక్యమా? రాగిణి తేనీ చూడండి!
అది స్పష్టంగా లక్స్ వల్ల కలిగిన చర్మ
సౌందర్యం ... స్వచ్ఛత, మృదులం,
మనోహరం. మరి మీ సౌందర్యమో?
లక్స్ వాడితే ... దాని పొమ్మమైన నురగ
వల్ల పెంపొందే మీ రూప లావణ్యం అపురూప
మందరం. లక్స్ వాడితే.... సర్వవ్యాప్తమైన
దాని దివ్య పరిమళం ప్రత్యక్షంగా మీ అంద
రందాంను విస్తరింప జేస్తుంది. లక్స్
వాడండి ... వానవెల్లి రంగులలో మీ చిత్త
మొప్పుంది పదైనా ఏన్నుకోవచ్చు ... ఆ! మీ
ప్రియమైన తెలుపులో కూడా ఉన్నది, మీ
సౌందర్యమునకు కూడా అనువైనది
లక్స్ లా ఘోరెట్ నల్లు.

సినీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చే శుద్ధమైన,
పొమ్మమగు నల్లు.

నాకు నచ్చిన సబ్బుకు, మెచ్చిన రంగులు!’ అన్నది సాగజైన సినీమాతార రాగిణి.